

THE MADRAS LEGISLATIVE ASSEMBLY.

Friday, the 28th March 1958.

The House met in the Assembly Chamber, Fort St. George, at half past eight of the clock, Mr. Speaker, (THE HON. DR. U. KRISHNA RAU) in the Chair.

I.—QUESTIONS AND ANSWERS.

STARRED AND SHORT NOTICE QUESTIONS.

Valparai shooting

* 413 Q.—SRI N. K. PALANISAMI: Will the Hon. the Minister for Home be pleased to state—

(a) whether the Government have conducted any enquiry into the shooting of workers in Valparai during January 1957;

(b) if so, whether any report has been submitted to the Government in the matter; and

(c) if so, whether the Government will place the report on the table of the House?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM: (a) Yes, Sir. The enquiry was conducted by Sri T. N. S. Raghavan, Member, Board of Revenue, under orders of Government.

(b) Yes, Sir.

(c) A copy of the report ^a is placed on the table of the House.

SRI N. K. PALANISAMI: Are the Government aware that in the report it is stated that the Sub-Inspector had acted thoughtlessly and that he was responsible for the subsequent disturbances there? If so, have the Government taken any action against that officer?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM: A copy of the report is placed on the table of the House. The hon. Member will notice that it is specifically stated in the report by the officer who was deputed to conduct the enquiry, that it could not be said that the Sub-Inspector acted tactlessly but that there might have been an error of judgment on the part of the Sub-Inspector with reference to the point of arrest which led to the subsequent disturbances. I do not think that any observations have been made about the conduct of the Sub-Inspector. The question was whether the conviction of the accused was correct or not. The judgment says that they adduced reasons to show that the accused should be acquitted. The question of taking action against the officer concerned was kept pending in view of the appeal in the case. Now that the appeal has been disposed of, the Inspector-General of Police will take such action as could be taken against the officer concerned.

SRI P. S. CHINNADURAI: பிரஸ்தாப துப்பாக்கிப் பிரயோக சம்பவத்தில் மரணமடைந்த தொழிலாளர்களின் குடும்பங்களுக்கு நிதி உதவி அளிக்க அரசாங்கத்தார் தீர்மானித்திருக்கிறார்களா?

[28th March 1958]

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : அதுசம்பந்தமாக என்னிடம் இப்போது தகவல் இல்லை. தனிக் கேள்வி போடவேண்டும்.

SRI V. K. KOTHANDARAMAN : அப்ரகாம் லிங்கம் என்ற தொழிலாளர் தலைவரை, அவர் ஊர்வலத்தில் சென்றுகொண்டிருந்த போது போலீசார் கைது செய்துகொண்டுபோனதன் மூலம் தொழிலாளர்களை வேண்டுமென்றே ஆத்திரமூட்டினார்கள் என்பதையும் அதன் விளைவாகத் தான் பிரஸ்தாப துப்பாக்கிப் பிரயோகம் நடந்தது என்பதையும் சர்க்கார் ஒப்புக்கொள்ளுமா?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : கனம் அங்கத்தினர் இந்த ரிப்போர்டைப் படித்திருப்பார்கள். அவ்வாறு ஒருக்காலும் ஒப்புக் கொள்ளமுடியாது.

SRI N. MARUDACHALAM : 1956-ம் வருஷம் நடந்த இந்த சம்பவத்தைப்பற்றிய ரிப்போர்ட் 1957-ம் வருஷம் பிப்ரவரி மாதம்தான் இங்கே சமர்ப்பிக்கப்பட்டிருக்கிறது. இதுவரையிலும் காலதாமதமானதற்குக் காரணம் என்ன?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : அரசாங்கத்தாரால் பரிசீலிக்கப்பட்டு முடிவு செய்யப்பட்ட பிறகுதான் ரிப்போர்ட் இங்கே சமர்ப்பிக்கப்படுவதற்குரிய நிலைமை ஏற்பட்டது. அதுவுமல்லாமல், பிரஸ்தாப விஷயம் கோர்ட்டில் விசாரணையில் இருந்தால், அந்தக் காலத்தில் ரிப்போர்டைப் பிரசுரிப்பதும் 'ஸப் ஜூடிஸ்' ஆகும்.

SRI P. S. SANTHANAM : வால்ப்பாறை துப்பாக்கிப் பிரயோகத்தில் எத்தனைபேர் உயிரிழந்தார்கள், எத்தனைபேர் அங்குலினர்கள் ஆனார்கள்? அங்குலினமடைந்தவர்கள் சர்க்காரால் மருத்துவ விடுதியில் சேர்க்கப்பட்டு சரிவர சிகிச்சையளிக்கப்பட்டார்களா? பாதிக்கப்பட்டவர்களுக்கு நஷ்டஈடு கொடுக்க சர்க்கார் முயற்சி எடுத்துக்கொண்டார்களா?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : நஷ்டஈடு கொடுப்பது சம்பந்தமாக தகவல் இல்லை. இதற்கு தனிக் கேள்வி போடவேண்டும். கனம் அங்கத்தினர், போர்ட் மற்ற கேள்விகளுக்கு ரிப்போர்டிலேயே பதில் இருக்கின்றன.

Small Savings Scheme

* 26 S.N. Q.—**SRI P. S. CHINNADURAI :** Will the Hon. the Minister for Finance be pleased to state—

(a) the number of workers working in the Valparai Plantations, who volunteered to invest in Small Savings Scheme till 8th February 1958;

(b) the number of plantation owners who have advanced money to their workers for the above purpose; and

(c) whether any complaints have been received by Government regarding the non-co-operation of the plantation owners?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : (a) Up to 8th February 1958, 542 workers in the Valparai Plantations volunteered to invest in the Small Savings Scheme, resulting in a collection of Rs. 11,400. I have since received information that about 5,000 more workers have contributed about Rs. 1 lakh to this Small Savings Scheme.

(b) Five Plantation owners have advanced money to their workers but subsequently a few more Plantation owners have advanced money to their workers.

(c) No complaints have been received by the Government.

28th March 1958]

SRI P. S. CHINNADURAI : வால்பாறை தோட்டங்களிலுள்ள எல்லா முதலாளிகளும் சிறு சேமிப்புத் திட்டத்திற்கு பூரண ஒத்துழைப்பு அளித்திருந்தால், தொழிலாளிகள் இத்திட்டத்திற்கு அதிக பணம் கொடுக்கும் வாய்ப்பு ஏற்பட்டிருக்கும் அல்லவா? அத்தகைய வாய்ப்பை ஏற்படுத்த அந்த முதலாளிகளுக்கு அரசாங்கம் யோசனை கூறுமா?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : முதலில் சில முதலாளிகள் தான் ஒத்துழைக்க முன்வந்தார்கள். பிறகு திட்டத்தால் ஏற்படும் நன்மைகளை உணர்ந்து இன்னும் சில முதலாளிகள் ஒத்துழைக்க முன்வந்தார்கள். அதன் விளைவாக இப்போது இன்னும் 5,000 தொழிலாளர்கள் சிறு சேமிப்புத் திட்டத்தில் சேர முன்வந்திருக்கிறார்கள். எல்லா முதலாளிகளும் போதிய அளவு ஒத்துழைக்க முன்வரவில்லை என்பதுதான் என் அபிப்பிராயம். இனிமேல் எல்லோரும் போதிய அளவு ஒத்துழைப்பார்கள் என்று நம்புகிறேன். முதலாளிகள் மட்டுமின்றி அரசியல் கட்சிகளும் ஒத்துழைக்கவேண்டும். அந்த ஊரில் தங்கள் கட்சியைச் சேர்ந்த எந்தத் தொழிலாளியும் இந்தத் திட்டத்திற்குப் பணம் கொடுக்கக்கூடாதென்று கம்யூனிஸ்டுகள் பிரசாரம் செய்தார்கள். அவர்கள் அவ்வாறு பிரசாரம் செய்ததுடன் மட்டுமின்றி நேரடி நடவடிக்கை எடுக்கவும் முற்பட்டார்கள் என்பது மிகவும் வருந்தத்தக்கது. சிறு சேமிப்புத் திட்டத்தை ஆதரிக்கிறோம் என்று பல இடங்களில் சொல்லிவரும் கம்யூனிஸ்டு கட்சி அந்த இடத்தில் அவ்வாறு நடந்தகொண்டது மிகவும் வருந்தத்தக்கது.

SRI K. PONNIAN : சிறு சேமிப்புத் திட்டத்திற்குப் பணம் கொடுக்கக்கூடாது என்று அங்கே தொழிலாளர்களிடையே தி. மு. கழகம் பிரசாரம் செய்துவருவது சர்க்காருக்குத் தெரியுமா?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : திராவிட முன்னேற்ற கழகத்திற்கு அங்கே எந்தவிதமான ஆதரவும் இல்லை. ஆகையால்தான் அந்தக் கட்சியைப்பற்றி நான் குறிப்பிடவில்லை. கம்யூனிஸ்ட் கட்சியின் சங்கங்கள் அங்கே இருப்பதால்தான் அக்கட்சியைப்பற்றிக் குறிப்பிட்டேன்.

SRI A. V. P. ASAITHAMBI : சிறு சேமிப்புத் திட்டத்திற்கு சர்க்கார் நிர்ணயித்த தொகை பூராவும் கிடைத்துவிட்டதா? அவ்வளவு பணம் சேர்ந்துவிட்டது என்றால், இனிமேல் பணம் திரட்டவேண்டாமென்று அதிகாரிகளுக்கு சர்க்கார் உத்தரவு அனுப்பியிருக்கிறார்களா?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : சிறு சேமிப்புத் திட்டத்திற்கு வேண்டிய பணத்திற்கு அளவே கிடையாது. நாம் எவ்வளவுக்கெவ்வளவு சேமிக்கிறோமோ அவ்வளவுக்கெவ்வளவு அதிகமான திட்டங்களை எடுத்துக் கொள்ள முடியும். பட்ஜெட் விவாதம் நடந்தபோது நாம் எவ்வளவு திட்டங்களை நிறைவேற்ற வேண்டியிருக்கிறது என்பதை எல்லோரும் அறிந்திருப்பார்கள். ஆகையால் சிறு சேமிப்புத் திட்டத்திற்கு மக்களிடமிருந்து நாம் எவ்வளவுக்கெவ்வளவு பணம் சேகரிக்கிறோமோ அவ்வளவுக் கவ்வளவு மக்களுக்கு நன்மை செய்யமுடியும். நாங்கள் மத்திய அரசாங்கத்திடமிருந்து கடன் வாங்கினால் அதற்கும் வட்டி கொடுக்கவேண்டியிருக்கிறது. ஆனால் ராஜ்ய மக்களிடமிருந்தே கடன் வாங்கினால், ராஜ்ய மக்கள் வட்டி பெறமுடியும்; நாங்கள் கொடுக்கும் வட்டிப் பணம் ராஜ்ய மக்களுக்கே போய்ச்சேரும்.

SRI V. K. KOTHANDARAMAN : சிறு சேமிப்பு இயக்கத்தை எப்போதோ கம்யூனிஸ்ட் கட்சி எதிர்த்தது கிடையாது. அந்தத் திட்டத்தை கம்யூனிஸ்ட் கட்சி வரவேற்கிறது. ஆனால் சிறு சேமிப்புத் திட்டத்திற்கு மக்களிடமிருந்து பலவந்தமாகப் பணம் வாங்கக்கூடாது என்றுதான் கம்யூனிஸ்ட் கட்சி சொல்கிறது. இத்திட்டத்திற்கு சர்க்கார் பலவந்தமாகப் பணம் வாங்கியிருக்கிறார்கள் என்பதற்கு நான் ஆதாரம் காட்டமுடியும். ஜெயிலிலிருந்து வெளியே வந்தபிறகு தொழில் கற்றுப் பணம் சம்பாதித்துள்ள மைனர் குற்றவாளிகளிடமிருந்து இத்திட்டத்திற்காகப் பணம் வாங்கியதாக நேற்று முன்தினம்தான் கணம் உள்விவகார அமைச்சர் சொன்னார். பலவந்தமாகப் பணம் வாங்கப்படுகிறது என்பதற்கு ஆதாரம் காட்டுவதற்கு இந்த ஒரு செய்தியே போதுமானது. சிறு சேமிப்புத் திட்டத்திற்கு ஆதரவு

[28th March 1956]

கொடுக்க கம்யூனிஸ்ட் கட்சி தயாராயிருக்கிறது. ஒரு சர்வகட்சி கமிட்டியைப் போட்டு திட்டத்தை அமல் நடத்தும் முறைகள்பற்றி ஆலோசிப்பதாகச் சொன்னபடியே சர்க்கார் நடக்குமா?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : மூலக் கேள்வி, வரலப் பாறையில் உள்ள தோட்டத் தொழிலாளர்கள் சிறு சேமிப்புத் திட்டத்தில் சேருவதற்கு முன்வருவதைப்பற்றியது. ஸ்ரீ. கோதண்டராமன் வேறு எதையோ குறிப்பிட்டு பிரச்சினையைக் குழப்புகிறார். திட்டத்திற்கு பலவந்தமாகப் பணம் வாங்கப்படவில்லை என்று நான் நினைக்க முடியும். பலவந்தம் இருந்திருந்தால், ஸ்ரீ சின்னதுரையின் கட்சியின் சங்கங்களும் இதர சங்கங்களும் விட்டுவைத்திருக்கமாட்டார்கள். ஆனால், கம்யூனிஸ்ட் கட்சியினர்மட்டும், திட்டத்திற்கு பணம் கொடுப்பதற்கு தாங்களாக முன்வந்து பணம் போடப் போய்கொண்டிருந்த தொழிலாளர்களைத் தடுத்து திருப்பியழைத்துக் கொண்டு போனதாக எனக்கு தகவல் வந்திருக்கிறது. கணம் அங்கத்தினர்கள் ஸ்ரீ கோதண்டராமனுக்கும், ஸ்ரீ பழனிசாமிக்கும் ஸ்ரீ கல்யாண சுந்தரத்திற்கும் இந்த விஷயம் இதவரை தெரியாமல் இருந்திருக்கலாம். இருந்தாலும் அவர்கள், தங்கள் கட்சியின் கொள்கைக்கு புறம்பாக, கட்சிக் கட்டுப்பாட்டை மீறி, அந்தக் கம்யூனிஸ்டுகள் என் நடந்துகொண்டார்கள் என்று விசாரிப்பார்கள் என்று நான் நினைக்கிறேன்.

SRI N. K. PALANISAMI : The Communist party has always supported the Small Savings Scheme but resists only when there is compulsion. In the recent collection in Erode, six village munsifs have been suspended for not collecting money.

MR. SPEAKER : This is about Valparai. He is going round to Erode. We must confine ourselves to Valparai.

Teachers Training Institutions

* 27 S.N. Q.—**SRI A. V. P. ASAITHAMBI** (on behalf of Srimathi Sathiyavanimuthu) : Will the Hon. the Minister for Finance be pleased to state whether all the seats reserved for Scheduled Caste students in the Government Teachers' Training institutions have been given to them alone this year?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : In respect of Government Training Colleges the answer is in the negative. With regard to Government Training Schools, information is not available and it has been called for.

Tuticorin Port

* 28 S.N. Q.—**SRI M. K. SOMASUNDARAM** (on behalf of Sri M. S. Selvarajan) : Will the Hon. the Minister for Works be pleased to state—

(a) whether there is any scheme other than the Sethusamudram Scheme for the development of the Tuticorin Port; and

(b) if so, the details thereof?

THE HON. SRI P. KAKKAN : (a) Yes, Sir.

(b) The development of Tuticorin into a 20 feet Harbour is under consideration and details will be finalised only after further investigation. Experimental boring operations are being conducted to determine the lay out of the Harbour and the result of the first 15 boring operations is awaited.

28th March 1958]

SRI A. P. C. VEERABAHU : தூத்துக்குடி துறைமுகத்தை அபிவிருத்தி செய்வதற்கு எவ்வளவு காலம் ஆகும்? எவ்வளவு காலம் எக்ஸ்பெரிமெண்டல் ஸ்டேஜிலேயே இருந்துகொண்டிருக்கும் என்று கனம் அமைச்சர் அவர்கள் தெரிவிப்பார்களா?

THE HON. SRI P. KAKKAN : தூத்துக்குடி துறைமுகத்தை எவ்வளவு தூரம் நல்ல முறையில் அபிவிருத்தி செய்யமுடியும் என்பதையெல்லாம் பார்த்து, எவ்வளவு தூரம் திருப்திகரமாக அபிவிருத்தி செய்யமுடியும் என்பதைப் பார்த்துத்தான் செய்யவேண்டும்.

SRI K. RAMACHANDRAN : சில நாட்களுக்கு முன்பு இதுமாதிரி ஒரு கேள்வி வந்தபோது, நிதி அமைச்சர் அவர்கள், “சேது சமுத்திர திட்டத்தை தூத்துக்குடி துறைமுகத் திட்டத்தோடு சேர்த்துத்தான் எடுத்துக் கொள்ளவேண்டும் என்பதற்காக நாங்கள் மத்திய சர்க்காருக்கு எழுதியிருக்கிறோம்; ஆகையால் அதுவரை தூத்துக்குடி துறைமுக அபிவிருத்தி எடுத்துக்கொள்ளப்படமாட்டாது” என்று சொன்னார்கள். அது வாஸ்தவமா? அதைத் தனியாக எடுத்துக்கொள்ள மத்திய சர்க்காரைக் கேட்பார்களா?

MR. SPEAKER : During question time let us not drag another Minister. The hon. Member must ask another question. Why does he drag the Finance Minister here? He may put a question without any reference to him.

THE HON. SRI P. KAKKAN : கனம் நிதி அமைச்சர் அவர்கள் சொல்லும்போது, ‘மத்திய அரசாங்கத்திற்கு எழுதியிருக்கிறோம்’ என்று சொன்னார்கள். ‘தூத்துக்குடி துறைமுகத் திட்டத்தை தனியாக எடுத்துக் கொள்ளக்கூடாது’ என்று அவர்கள் சொல்லவில்லை. பரிசீலார்த்தப் பேரறிவு வேலைகள் நடத்திப் பார்த்து யோசனை செய்யவேண்டியிருக்கிறது.

SRI M. K. SOMASUNDARAM : தூத்துக்குடும் சேதுசமுத்திரம் திட்டத்தையும், தூத்துக்குடி துறைமுகத் திட்டத்தையும் சேர்த்து அபிவிருத்தி செய்வதற்குத் திட்டமிடப்பட்டிருப்பது முடியாத காரியமாக இருக்கலாம். உடனடியாக சேதுசமுத்திரத் திட்டத்தை இத்திருந்து பிரித்து, தூத்துக்குடி துறைமுக அபிவிருத்தி வேலையைத் தனியாக எடுத்து நடத்துவதற்கு அரசாங்கம் முடிவு செய்யுமா?

THE HON. SRI P. KAKKAN : சேதுசமுத்திரத் திட்டம் நடைபெற முடியாது என்று கனம் அங்கத்தினர் அவர்கள் நினைக்கக்கூடாது. அது பற்றியும் அரசாங்கம் கவனித்துக்கொண்டுதான் இருக்கிறது.

SRI A. A. RASHEED : What will be the capacity of the harbour after development?

THE HON. SRI P. KAKKAN : A separate question may be put.

MR. SPEAKER : Questions Nos. 29, 31, 436-A and 441 pertain to the same subject. The Members who have asked the questions and Mr. Vinayakam, Mr. Palanisami, Mr. Sattanatha Karayalar, who is not in his seat, and Mr. Vedarathnam respectively. They may be answered together.

Madras-Andhra boundary dispute

* 29 S.N. Q.—**SRI K. VINAYAKAM :** Will the Hon. the Chief Minister be pleased to state—

(a) the reasons for the delay in executing Pataskar's Award regarding the Andhra-Madras boundary dispute;

[28th March 1958]

(b) whether there is any proposal to alter the recommendations of Sri Pataskar;

(c) if so, what the alterations are; and

(d) whether the Government have accepted such alterations?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : (a) Before Parliamentary legislation under Article 3 of the Constitution is initiated to give effect to the award of Sri H. V. Pataskar, certain ancillary problems arising out of the acceptance of the award have to be settled. These are being looked into and the matter is under correspondence with the Government of Andhra Pradesh.

(b) to (d) Certain proposals have been made by the Government of Andhra Pradesh for exchange of some villages on either side. These are being examined by Government and as such it will not be in the public interest to disclose the details at this stage.

* 31 S.N. Q.—SRI N. K. PALANISAMI : Will the Hon. the Chief Minister be pleased to state—

(a) whether the Government have received any communication from the Andhra State in 1958 to revise the decisions already taken regarding the border dispute between the Madras and Andhra States; and

(b) if so, the details thereof?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : (a) & (b) The attention of the hon. Member is invited to the answer to the Short Notice Starred Question No. 29 of the hon. Sri K. Vinayakam, M.L.A.

* 436-A. Q.—SRI K. SATTANATHA KARAYALAR : Will the Hon. the Chief Minister be pleased to state—

(a) whether there is any proposal to have minor adjustments of the border with the Andhra State; and

(b) if so, what the nature of such adjustments is and on what basis?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : (a) & (b) The attention of the hon. Member is invited to the answer to Short Notice Starred Question No. 29 of the hon. Sri K. Vinayakam, M.L.A.

Pataskar award

* 441 Q.—SRI A. VEDARATHNAM : கனம் நிதி அமைச்சர் அவர்கள் தயவுசெய்து பதிலளிப்பாரா —

ஸ்ரீ பாஸ்கர் தீர்ப்பின்படி இந்த மாகாணத்தின் உத்தியோகஸ்தர்கள் மாற்றம் பற்றி என்ன முடிவு செய்யப்பட்டிருக்கின்றது?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : The implementation of Sri Pataskar's award on the border adjustments between the States of Madras and Andhra Pradesh will not involve any large-scale allocation of personnel to either State. Only a few non-gazetted

28th March 1958]

posts will be in the picture and both the Governments can see to it that before the appointed day the Andhra and Tamilian Service personnel are moved to the Andhra and Tamil area, as the case may be, so as to avoid, as far as is practicable, hardship to any of these subordinate officers. Necessary action in this regard will be taken at the appropriate time.

SRI K. VINAYAKAM : சென்னை ஆந்திர எல்லைப் பிரசீனை பற்றி முடிவான ஒரு தீர்ப்பை படாஸ்கர் அவர்கள் செய்திருந்தார் அல்லவா? அந்த தீர்ப்பை இரண்டு அரசாங்கங்களும் ஏற்றுக்கொண்டு, அதற்கு முற்றுப்புள்ளி வைத்துவிட்டபிறகு, இன்னும் ஆந்திர அரசாங்கம், 'இதை மாற்றிக்கொள்ளவேண்டும், அதை மாற்றிக்கொள்ளவேண்டும்' என்று சொன்னால், அதை ஒப்புக்கொள்ள இந்த அரசாங்கம் ஏன் சம்மதிக்கவேண்டும்?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : இன்னும் சம்மதிக்கவில்லை அவர்கள் சில யோசனைகளைச் சொல்லியிருக்கிறார்கள். அந்த யோசனைகள் பரிசீலனையில் இருக்கின்றன. அதன் காரணமாக இன்னும் பல தமிழ்க் கிராமங்களும் நமக்கு வருவதாயிருந்தால் அதைப்பற்றி உடனடியாக நாம் தள்ளி விடமுடியாது என்று நான் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

SRI N. K. PALANISAMI : May I know whether the Andhra Government have stated that the census figures of 1951 are false?

MR. SPEAKER : The word incorrect may be used instead of false. The word false is unparliamentary.

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : I would suggest to the hon. Member to put his questions in Tamil so that everybody may follow.

கனம் அங்கத்தினர் சொல்வதுபோல் 1951-ம் வருஷத்திய சென்னை பற்றி இப்பொழுது எந்தவிதமான தகராறும் கிடையாது. அந்த அடிப்படையில்தான் முடிவு எடுக்கப்பட்டது. இனிமேல் அதைப்புனராலோசனை செய்வ வேண்டுமென்று யாரும் இப்பொழுது சொல்வது கிடையாது.

SRI A. VEDARATHNAM : படாஸ்கர் தீர்ப்புக்குப் பிறகு, நம்முடைய ராஜ்யத்திலிருந்து தமிழர்கள் அதிகமாக வாழும் பகுதிகளை இங்கேயே நிறுத்த வேண்டுமென்று அரசாங்கத்திற்கு ஏதாவது விண்ணப்பங்கள் வந்திருந்திருக்கின்றனவா? அதைப்பற்றி அரசாங்கம் என்ன நடவடிக்கை எடுத்துக்கொண்டிருக்கிறது?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : ஆம். அதுமாதிரியும் சில பேர் கேட்டுக்கொண்டிருக்கிறார்கள். இவைகளையெல்லாம் பரிசீலனை செய்து அடிப்படை யான தீர்ப்பிலே மாறுதல் இல்லாமல், ஏதாவது சிறிய மாறுதல்களை; யாருக்கும் பாதகம் இல்லாமல், செய்துகொள்ள முடியுமா என்று பரிசீலனை செய்துகொண்டிருக்கிறோம். அவ்வாறு செய்வதினால் அதிக நன்மை ஏற்படாமல் பாதகம்தான் விளையும் என்றால் படாஸ்கர் தீர்ப்பின் அடிப்படையில்தான் முடிவு இருக்கும் என்று நான் தெரிவித்துக்கொள்ளுகிறேன்.

SRI S. LAZAR : இதிலே சர்க்கார் ஒரு முடிவு எடுப்பதற்கு முன்பு, எந்த எந்த கிராமங்கள் சம்பந்தமாக பிரசீனை இருக்கிறதோ, அந்தக்கிராம மக்களுடைய அபிப்பிராயம் கேட்டு தெரிந்துகொள்ளப்படுமா?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : ஒவ்வொரு கிராமத்திலே இருக்கும் மக்களையும் கலந்து செய்வது என்றால் முடியாத காரியமாக இருக்கும். இருந்தாலும் ஏதாவது மாறுதல் செய்வதாக இருந்தால், யார் யாரை கலந்தாலோசிக்க வேண்டுமோ அவர்களைக் கலந்தாலோசித்த பிற்பாடுதான் மாறுதல் செய்யப்படும்.

[28th March 1958]

SRI K. VINAYAKAM : படாஸ்கருடைய தீர்ப்பிலே ஒரு முடிவு காணாமல், பிறகும் ஏதாவது தமிழ்க் கிராமங்கள் நமக்கு இன்னும் வரும் என்று அரசாங்கம் நினைத்திருந்தால் அப்படி சலபமாக எதுவும் ஆந்திராவிலிருந்து நமக்கு வராது. நம்மிடமிருந்துதான் ஒரு சில தமிழ்க் கிராமங்களை அவர்கள் எடுத்துச்செல்ல முயற்சிக்கிறார்கள் என்பது அரசாங்கத்திற்குத் தெரியுமா? அரசாங்கம் இப்படி இந்தப் பிரச்சினையைத் தள்ளிப் போடுவதினால் அங்கு பாதிக்கப்பட்ட இருதரப் பக்கங்களுக்கும் ஒருவிதமான நன்மையோ அங்கு எந்தவிதமான அபிவிருத்தி வேலைகளோ (டெவலப்மென்ட் ஒர்க்ஸ்) இல்லாமல் திரிசங்கு சொர்க்கத்தைப்போல், அப்பகுதி மக்கள் தத்தளிப்பது அரசாங்கத்திற்குத் தெரியுமா? Dilatory tactics ஐ அந்த அரசாங்கம் உபயோகப்படுத்துகிறார்களே அதை நம் அரசாங்கம் புரிந்துகொண்டு படாஸ்கர் தீர்ப்பையே இறுதி முடிவாகக்கொண்டு, மத்திய அரசாங்கம் சட்டம் கொண்டுவரும்படி இந்த அரசாங்கம் வற்புறுத்துமா?

MR. SPEAKER : It is not correct to say 'dilatory tactics' with reference to another Government. I hope the hon. Member will not put questions in that form. Otherwise, the whole question will have to be disallowed. I would like the hon. Member to be careful while putting questions.

SRI K. VINAYAKAM : I may be out of order in using that term. But it is the very thing they are doing.

MR. SPEAKER : If the hon. Member still persists, the whole question will be ruled out of order.

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : கேள்வியின் (ஏ) பகுதியிலேயே நான் சொல்லியிருக்கிறேன். இதைத்தவிர மற்ற காரியங்களையும் பரிசீலனை செய்து முடிவு எடுக்கவேண்டியதாக இருக்கிறது. அதனால்தான் இன்றைக்கு உடனடியாக இதைத் தீர்ப்பதற்கு முடியாமலிருக்கிறது. இதுசம்பந்தமாக நன்றாக பரிசீலனை செய்து, ஏதாவது நன்மை ஏற்படுமா என்று பார்க்கிறோம். ஒன்றும் பிரயோஜனம் இல்லையென்றால் பாஸ்கர் தீர்ப்பின் அடிப்படையிலேயே தொடர்ந்து நடத்தலாம் என்று நாம் வற்புறுத்தலாம்.

SRI K. VINAYAKAM : Sir, I would like to make a request. This is a very important question which has been hanging in the air for the past six years—ever since the Andhra State was formed. The Chair should be kind enough to allow at least a one hour discussion after the day's business is over or in the evening or at any time during this session so that views may be expressed properly by the entire House and the hands of the Madras Government strengthened. This will help them to be careful in dealing with this question. Let there be some finality to this so that there may not be any bickerings afterwards. The persons affected by this question should also be consulted. This is a life and death question for them and the people living in those areas. Therefore, Sir, I would request you to be kind enough to set apart one hour for this subject so that we may ventilate our feelings on the question.

MR. SPEAKER : The hon. Member may perhaps be aware that during the budget discussion, it is not customary to allow any extra hour for discussion of other subjects. If, however, the hon. Member raises this question after the budget is over, the Chair shall be happy to consider the hon. Member's request.

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : Sir, will not the hon. Members have an opportunity of discussing this subject, particu-

28th March 1958]

larly when we take up the Demand, Head of State, Ministers and Headquarters Staff or the Appropriation Bill? I think the hon. Members will have various opportunities.

MR. SPEAKER: I have only told the hon. Member that I shall consider his suggestion if made after the budget is over.

SRI K. VINAYAKAM: May I know whether the Hon. Minister in charge of the portfolio will reply to the various points on the subject raised during the discussion on the Demands?

MR. SPEAKER: I cannot force the Hon. Minister to reply. The Chair cannot compel the Hon. Minister to reply to the points raised.

Sri Venkateswara Hostel

* 30 S.N.Q.—SRI N. K. PALANISAMI, SRI T. S. RAMASWAMY PILLAI AND SRI V. SANKARAN: Will the Hon. the Minister for Finance be pleased to state whether the Government are aware of the closure of the mess section of Sri Venkateswara Hostel in Triplicane and the steps taken by the Government to reopen it?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM: The mess attached to Venkateswara Hostel has not been closed and it continues to be run. This is not a Government Hostel. Students studying in the several colleges in the City are admitted into the Hostel.

SRI V. SANKARAN: மார்க் 16-ந் தேதியில் இருந்து பால், தயிர், எண்ணெய் போன்ற வசதிகள் எல்லாம் நிறுத்தப்பட்டுவிட்டது என்பது சர்க்காருக்குத் தெரியுமா? அதைத் தொடர்ந்து நடத்த சர்க்கார் ஏற்பாடு செய்யுமா?

MR. SPEAKER: When the Hon. Minister had said that it is not a Government hostel, how can the Hon. Minister answer that question?

Post cards and money order forms

* 437 Q.—SRI S. B. ADITYAN: Will the Hon. the Minister for Finance be pleased to state whether any representation has been made by the Government to the Centre about the use of Tamil post cards within the Madras State?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM: No specific representation about the use of Tamil in local post cards has been made to the Government of India. But attention has been drawn to this subject by the Official Language Commission; and the Government of Madras have drawn attention to and endorsed the views expressed by the Commission.

* 438 Q.—SRI S. B. ADITYAN: Will the Hon. the Minister for Finance be pleased to state whether the Government have made any representations to the Centre regarding the use of Hindi in money order forms supplied in post offices within Madras State?

[28th March 1958]

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : No specific representation about the use of Tamil in Money Order forms has been made to the Government of India. But attention has been drawn to this subject by the Official Language Commission; and the Government of Madras have drawn attention to and endorsed the views expressed by the Commission.

* 439 Q.—**SRI A. A. RASHEED :** Will the Hon. the Minister for Finance be pleased to state whether the Government have drawn the attention of the Union Government regarding the exclusive use of Hindi on post cards and money order forms?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : No special representation was made to the Government of India on this subject. But reference has been made to this matter by the Official Language Commission; and the Government of Madras have drawn attention to it in their Memorandum and endorsed the views expressed by the Commission.

SRI A. A. RSAHEED : What is the reaction of the Central Government regarding the representations, Sir?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : As far as their reaction is concerned, from the trend of events, I find that they would use the Tamil language also in the Post cards and money order forms in the Tamil area.

SRI A. V. P. ASAITHAMBI : தலைவர் அவர்களே. இந்தியாவில் தேசிய மொழியாக இந்தி, ஆங்கிலம் ஆகிய இரண்டும் நீடிக்கவேண்டுமென்று பல ராஜ்யங்களும் மத்திய சர்க்காரிடத்தில் வற்புறுத்தியும், கௌஹத்தி மகா நாட்டில் இதே கொள்கையை மத்திய சர்க்கார் மந்திரிகள் ஒப்புக்கொண்டும் இருக்கிற காரணத்தினால் கார்டு, கவர், மணியார்டர் பாரம், தந்தி பாரம் முதலிய எல்லாவற்றிலும் ஆங்கிலமும் இருக்கவேண்டும் என்கிற நிலைமையை உண்டாக்கி, இந்தி மாத்திரம் அச்சிட்ட பாரங்களை வாபஸ் பெற்றுக்கொள்ளவும் வற்புறுத்த நமது சர்க்கார் முன்வருமா?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : என்னைப் பொறுத்துவரையில் ஆங்கிலம் இருந்தாலும் சரி, இந்தி இருந்தாலும் சரி இந்தப் பகுதியில் உள்ள மக்களுக்குப் பயன்படும் வகையில் தமிழில் இருக்கவேண்டும் என்பதுதான் விருப்பம். இந்த விருப்பத்திற்கு இணங்குவார்கள் என்று நம்புகிறேன்.

Administrative offices of Ramanathapuram district

* 440 Q.—**SRI A. VEDARATHNAM :** Will the Hon. Minister for Revenue be pleased to state—

(a) whether Government have received any representation for shifting the important administrative offices of Ramanathapuram district from their present location in Madurai to suitable places in Ramanathapuram district, and for the realignment of the districts of Tiruchirappalli, Madurai, Ramanathapuram and Tirunelveli districts for administrative convenience and thus facilitate maintenance of a peaceful atmosphere in the Ramanathapuram district; and

(b) if so, what action have the Government taken on that representation?

28th March 1958]

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU : (a) & (b) No representation has been received by the Government as stated.

SRI A. VEDARATHNAM : ராமநாதபுரம் ஜில்லாவினுடைய தலை நகரம் அந்த ஜில்லாவிலேயே இல்லாததன் காரணமாக அது மிகவும் பிற்போக்கான நிலைமையில் இருப்பதாகவும், சமீபத்தில் நடந்ததுபோன்ற சம்பவங்களுக்கு முக்கிய காரணமாக இருக்கிறது என்றும் கருதப்படுமானால் அந்த ஜில்லாவின் தலைநகரத்தை அந்த ஜில்லாவிலேயே அமைப்பதற்கு சர்க்கார் ஏற்பாடு செய்யுமா?

MR. SPEAKER : தனிக் கேள்வி போடவேண்டும். மனு வந்திருக்கிறதா என்றார்கள். மந்திரி இல்லை என்று சொல்லிவிட்டார். அவ்வளவு தான்.

Poramboke lands

* 442 Q.—**SRI A. R. MARIMUTHU :** Will the Hon. the Minister for Revenue be pleased to state the principles governing the assignment of Government poramboke lands?

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU : A short note explaining assignment policy of the Government is placed on the table of the House.

SRI A. R. MARIMUTHU : கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, புறம் போக்கு நிலங்களை ஜாரி செய்யவில்லை வால்யுப்ஸ் லாண்டு, நான்வால்யுப்ஸ் லாண்டு என்பதாகப் பாகுபாடு செய்யப்பட்டிருக்கிறது. விவசாயிகளுக்கு நிலம் கொடுப்பதைப் பொறுத்த மட்டிலுமாய் வால்யுப்ஸ் லாண்டாக இருந்தாலும் சாகுபடிக்குத் தகுதியான நிலங்களை கிரயம் வாங்காமல் வழங்குவதற்கு ஏற்பாடு செய்யப்படுமா?

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU : அந்த மாதிரியாக வால்யுப்ஸ் லாண்டு, நான்வால்யுப்ஸ் லாண்டு என்பதாகப் பாகுபாடு இருக்கிறதே தவிர விவசாயிகளுக்கு வால்யுப்ஸ் லாண்டு பணம் இல்லாமலும் கொடுக்கப்படுகிறது.

SRI K. B. S. MANI : இந்தப் புறம்போக்கு நிலங்கள் சம்பந்தமான கேள்விக்கு மந்திரி அவர்கள் கொடுத்திருக்கிற பதிலிலிருந்து அரசாங்கத்தார் அதிகமான நிலங்கள் வழங்கியிருப்பதாகத் தெரிகிறது. இன்னும் செழுமையுள்ள நிலங்கள் அநேகம் கோயமுத்தூர் ஜில்லாவில் இருந்தும் பழைய பெயரின்படி குளப் புறம்போக்கு, மேய்ச்சல் புறம்போக்கு என்று ஏதேதோ சொல்லி அவைகள் விவசாயிகளுக்குக் கொடுக்கப்படவில்லை. தவிர அவைகளினால் எவ்வித பிரயோஜனமும் இல்லை. ஆகவே அந்த மாதிரி புறம்போக்கு நிலங்களை ஏழைகளுக்குக் கொடுக்க அரசாங்கம் முன் வருமா, அதற்கு ஆவன் செய்வார்களா என்று அறிய விரும்புகிறேன்.

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU : அதற்கு ஏற்கெனவே சர்க்கார் தக்க நடவடிக்கை எடுத்திருக்கிறது. அந்த மாதிரி பொது உபயோகத்திற்குத் தேவைப்படாத நிலங்கள் கொடுக்கப்பட்டுத்தான் வருகிறது.

MR. SPEAKER : Questions Nos. 443, 444, 445 and 446 may be answered together as all of them relate to poramboke lands.

Assignment of poramboke lands

* 443 Q.—**SRI A. R. MARIMUTHU :** Will the Hon. the Minister for Revenue be pleased to state—

(a) whether the Government have received any representation recently from the tank-bund fishermen of Adirampattinam in Pattukkottai taluk regarding the assignment of Government poramboke lands to them; and

(b) if so, the action taken thereon?

[28th March 1958]

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU : (a) No, Sir.

(b) Does not arise.

* 444 Q.—**SRI A. R. MARIMUTHU :** Will the Hon. the Minister for Revenue be pleased to state—

(a) whether the Government have received any request recently from the Panchayat Board of Sendakottai, Pattukottai taluk, Tanjore district, that the Government poramboke lands should be vested with them; and

(b) if so, the action taken thereon?

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU : (a) No, Sir.

(b) Does not arise.

* 445 Q.—**SRI A. R. MARIMUTHU :** Will the Hon. the Minister for Revenue be pleased to state—

(a) whether the Government have received recently any petitions for the assignment of lands from the agriculturists of Then-nambanadu village in Orthanad taluk, Tanjore district;

(b) if so, the number thereof; and

(c) the number of petitions disposed of, so far?

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU : (a) & (b) Twenty applications from the Harijans of Thennambanadu village, Orthanad taluk, for assignment of land were received by the Special Tabsildar (Assignment), Orthanad on 7th February 1958.

(c) As the lands, applied for are portion of an irrigation tank in the village which the Public Works authorities consider necessary for conservancy purposes, the applications cannot be considered. Moreover Thennambanadu village is a chatram village taken over by the Government under the Estates Abolition Act and the question of assignment of land, therefore, cannot be taken up until the Survey and Settlement records are made available.

* 446 Q.—**SRI S. LAZAR :** Will the Hon. the Minister for Revenue be pleased to state—

(a) the extent of cultivable poramboke lands available for assignment to Harijans in Vazhaiyur village in Kariamaneckam firka, Lalgudi taluk, Tiruchirappalli district;

(b) whether applications for assignment in the locality have been received from Harijans; and

(c) if so, the action taken thereon?

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU : (a) An extent of 56.13 acres of waste land is available for assignment in the village.

(b) Yes, Sir.

(c) Out of 18 applications received from the Harijans, two have been accepted and the applicants have been assigned lands. The remaining cases are pending inspection and enquiry.

28th March 1958]

SRI S. LAZAR : சர்க்கார் பல துறைகளில் கையாள்வது போல இத் துறையில் அனைன்மெண்டு ட்ரைவ் லீக், ட்ரைவ் மந்த் என்று வைத்தால் இந்த மாணத்திலுள்ள நிலங்களை சீக்கிரமாக சாகுபடி செய்ய வசதி ஏற்படாதா ?

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU : இந்த மாதிரி அனைன்மெண்டு ட்ரைவ் இருக்கிறது. இப்போது இருக்கிறதே போதுமானது என்று நினைக்கிறேன்.

SRI V. K. RAMASWAMY MUDALIYAR : In certain areas there has been wholesale encroachment and the villagers have strongly objected to it as encroachers had gone and meddled with the F.T. Level. What steps have been taken on the representations made in this regard?

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU : இந்த மாதிரி பல கிராமங்களில் ஆயக்கட்டு தகராறுகள் சிக்கல்கள் உண்டாகும் என்றுதான் இதைத் தீர் ஆராய்ந்து பரிசீலனை செய்து பார்க்கவேண்டியிருக்கிறது. இதை அவசியம் கொடுக்கவேண்டுமென்றிருந்தால் ஜாரி செய்திருக்கலாம்.

SRI P. G. MANICKAM : கேள்வி 442-க்கு பதிலாக மேஜை மீது வைக்கப்பட்டிருக்கிற குறிப்புத்தாளில் ஏழை மக்களுக்கு பூமிகள் கொடுக்கும் விஷயமாக அதிகமான கேஸ்கள் இருந்தால் அனைன்மெண்டு தாசில் தாருதன்கூட மற்றும் இரண்டு அதிகாரிகளைப்போட்டு ஒழுங்கு செய்யப் படுவதாகச் சொல்லியிருக்கிறது. ஆனால் கோயமுத்தூர் ஜில்லாவில் மனைக்கட்டு நிலங்கள் சம்பந்தமாக மூவாயிரம் அப்ளிகேஷனுக்கு மேல் பெண்டிங்காக இருக்கிறது. ஆகையால் இதன் மீது தக்க நடவடிக்கை எடுப்பதற்கு தக்க உத்தியோகஸ்தர்களைப்போட்டு நடவடிக்கை எடுப்பார்களா ?

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU : இந்தக் கேள்வி முக்கியமாக விவசாயத்திற்கு நிலம் கொடுப்பது சம்பந்தமாகத்தான், ஹீடு கட்டும் பிரச்சனை அல்ல. விவசாயத்திற்கு நிலம் கொடுப்பதற்கு கோயமுத்தூர் ஜில்லாவில் தீவிர முயற்சி நிலவி வருகிறது.

SRI M. D. THIAGARAJA PILLAI : பஞ்சாயத்துப் போர்ட் சட்டப்படி புறம்போக்கு நிலங்களை எடுக்க அதிகாரம் பஞ்சாயத்திற்கு கொடுக்கப் பட்டிருக்கிறது. அப்படியிருந்தும் புறம்போக்கு நிலங்களில் பல ஸ்டான்ட், மார்க்கெட் முதலியவைகள் கட்டும்போது அதற்கு விலை கேட்கிறார்கள். அப்படி கேட்காமல் இருப்பதற்கு அரசாங்கம் நடவடிக்கை எடுப்பார்களா ?

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU : இந்தக் கேள்வி விவசாய நிலத்தைப் பற்றியது. பஞ்சாயத்து விஷயமாக அங்கத்தினர் கேள்வி கேட்கிறார். தனி கேள்வி கேட்டால் அதைப் பற்றிச் சொல்கிறேன்.

SRI K. PERIANNAN : சர்க்கார் புறம்போக்குகளை ஏழை ஹரிஜனங்களுக்கு அடமானம் செய்து கொடுத்தும் கூட பக்கத்து நிலச் சொந்தக்காரர்கள் ஆகிய பெரிய மிராசுதார்கள் அதின்பேரில் உரிமையாடி அப்பீல் செய்து அந்த அடமானத்தை கான்ஸல் செய்கிறார்கள். ஆகவே, மீண்டும் அப்பீல் செய்து அந்நிலத்தைக் கைப்பற்ற ஏழை ஹரிஜனங்களுக்கு முடியாமல் கஷ்டப்படுவதால் மீண்டும் அப்பீல் செய்யாமல், சர்க்கார் அடமானதாருக்கு அடமானம் செய்து கொடுக்க முன் வருமா ?

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU : அது வேறு விஷயம். அதற்கு சட்ட மூலமாக ஒன்றும் செய்ய முடியாது. வேறு நடவடிக்கைகள் தான் எடுத்துக்கொள்ளவேண்டும்.

SRI P. S. SANTHANAM : ஏழை ஹரிஜனங்கள் புறம்போக்கு நிலங்களை சாகுபடி செய்வதற்கு ஏற்பாடு செய்யப்பட்டிருக்கிறது சர்க்கார் மூலமாக. அதே சமயத்தில் பஞ்சாயத்து இருக்கக்கூடிய கிராமங்களில் ஹரிஜனங்கள்

[28th March 1952]

பயிரிடும் நிலங்களை பஞ்சாயத்திற்கு தேவையென்றால் அதை உடனடியாக நோட்டீஸ் கொடுத்து எடுத்துக்கொள்ளலாம் என்றிருப்பதால் விவசாயம் தடைபடுகிறது.

MR. SPEAKER: The hon. member can't give an example. He can put a question.

SRI P. S. SANTHANAM: ஆகவே, சமார் ஐந்து வருஷத்திற்கு முன் எவர் சாகுபடி செய்து வந்தாரோ அவருக்கே பட்டா செய்து கொடுக்க சர்க்கார் முன் வருமா?

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU: பஞ்சாயத்து, பொது உபயோகத்திற்காக நிலம் எடுத்தால் அது அங்குள்ள மக்களுக்கு உபயோகமாகத்தானே இருக்கும். ஆகவே, பொதுவாக எடுத்துக்கொள்ளப்படுவதைப் பற்றி ஆட்சேபணைக்கு இடமில்லை.

SRI S. LAZAR: அஸைன்மென்ட் ட்ரைவ் இப்பொழுது இருக்கிறது என்று அமைச்சர் அவர்கள் கூறினார்கள். நான் குறிப்பிட்டிருக்கும் இடத்தில் மனுக்கள் கொடுத்து மூன்று வருஷங்கள் மேலாகிறது. ஆகவே எப்பேர்ப்பட்ட ட்ரைவ் இப்பொழுது இருக்கிறது என்பதைப்பற்றி கொஞ்சம் சுருக்கமாக சொல்லுமாறு கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU: ட்ரைவ் இருப்பது நூற்றுக் கணக்கான ஏக்கர் நிலங்களில். கேள்வி, 50, 100 ஏக்கர் உள்ள நிலங்களைப் பற்றித்தான் இருக்கிறது. அங்கு ட்ரைவிற்கு அவசியமில்லை.

SRI A. GOVINDASAMY: சென்ற ஆண்டு விழுப்புறம் தாலுகாவில் ஆதிதிராவிடர்களுக்கு ஒரு ஏக்கர்கூட ஜூரி செய்யப்படவில்லை என்று சொன்னார்கள். விழுப்புறம் வட்டம் கப்பியாம்புலியூர், வாக்கூர் கிராமங்களில் ஏராளமான புறம்போக்கு நிலங்கள் இருக்கிறது. அதை, பரியாக பயிரிட ஏழைகளுக்குக் கொடுக்கும்படி உத்தரவு போடப்படுமா?

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU: அதற்கு விண்ணப்பம் வந்திருந்தால் அதைக் கவனித்து வேண்டியது செய்யப்படும்.

SRI K. P. PALANISWAMI: ஒரு சில நிலச்சுவான்தார்கள் புறம்போக்கு நிலங்களை ஆக்கிரமிப்பு செய்து உழுது வருகிறார்கள். அதைப் பரிசீலனை செய்து அந்த பூமிகளை ஏழை ஹரிஜன விவசாயிகளுக்கு பட்டா செய்து கொடுக்க சர்க்கார் யோசிக்குமா?

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU: இந்த மாதிரி இடங்களை அரசாங்கத்தின் கவனத்திற்கு கொண்டு வந்தால் ஆக்கிரமிப்பு தப்பாக இருந்தால் அதை எடுத்து நிலம் இல்லாதவர்களுக்கு கொடுக்க நடவடிக்கைகள் செய்யப்படும்.

SRI A. V. P. ASAITHAMBI: விண்ணப்பங்கள் அனுப்பியும் பலருக்கு நிலம் கொடுக்கப்படவில்லை என்றெல்லாம் கேள்விகள் எழாமல் இருப்பதற்கு, அரசாங்கத்திலிருக்கும் நிலங்களை கணக்கெடுத்து நிலமில்லாத அத்தனை பேர்களுக்கும் அதைப் பங்கிட்டுக்கொடுக்க ஒரு மொத்த திட்டத்தை இந்த சர்க்கார் செய்ய முன் வருமா? சோஷியலிஸ்தத்தில் இதுவும் ஒன்றாக இருப்பதால் மொத்தத்தில் இதைச் செய்வதற்கு அரசாங்கம் முன் வருமா?

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU: அங்கத்தினர் அவர்கள் சொல்வது மாதிரி சோஷியலிஸம் அல்ல. நாங்கள் செய்வதும் சோஷலிஸம் தான். யார் யாரிடம் இருக்கிறது, உரியவர்கள் யார், அது பாங்கு புறம்போக்கா, க்ரேவிங் புறம்போக்கா என்றெல்லாம் பார்க்க வேண்டியிருக்கிறது. கூடுமானவரையில் உரியவர்களுக்கு கொடுக்கப்படும்.

28th March 1958]

SRI V. S. MANICKASUNDARAM : 444-வது கேள்வியில், செந்தக் கோட்டை, பட்டுக்கோட்டை தாலுகாக்களில் உள்ள பஞ்சாயத்துப் போர்டுகளில் இருந்து புறம்போக்கு நிலங்களை தங்களுக்கு பட்டா செய்து கொடுக்கவேண்டுமென்று கேட்டிருப்பது விவசாய சம்பந்தமாகவா அல்லது வேறு விஷயமாகவா என்று கேட்க விரும்புகிறேன். அப்படியிருந்தால் விவசாய சம்பந்தமாக இல்லாத புறம்போக்குகளைப்பற்றி சப்ளிமென்ட்டரிஸ் கேட்பதில் என்ன தவறு இருக்கிறது ?

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU : இது, உப்புச் சாகுபடிக்கு என்று நினைக்கிறேன்.

SRI M. K. SOMASUNDARAM : சில இடங்களில் சர்க்கார் புறம்போக்கு நிலங்களை மிராசுதாரர்கள் ஆக்கிரமித்து வைத்துக்கொண்டு சர்க்காரிலிருந்து ஜாரி செய்து கொடுப்பதற்கு முன்பு பத்திரம் எழுதிக்கொடுத்து மற்றவர்களுக்கு விற்று விடுகிறார்கள். இது அரசாங்கத்திற்குத் தெரியுமா ? அப்படியானால் எந்தெந்த இடங்களில் அப்படி செய்யப்படுகிறது என்று பார்த்து தகுந்த நடவடிக்கைகள் எடுக்கப்படுமா ?

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU : அதைப்பற்றி அங்கத்தினர் அவர்கள் எழுதி தகவல் கொடுத்தால் என்ன என்று விசாரிக்கிறேன்.

SRI K. B. S. MANI : சர்க்கார் பி மெம்மோ இஷ்யூ செய்து கொடுப்பதற்கு, ஒரு விவசாயி முறைப்படி ஆக்கிரமித்திருந்தால் தாசில்தார், கர்ணம் தான் பி. மெம்மோ கொடுத்து தண்டத் தீர்வை விதிக்கிறார்கள். ஐந்தாறு வருஷங்களாக தண்டத் தீர்வை விதித்து 150 ரூபாய் வரை தீர்வை கட்டி நிலத்தை பண்படுத்தி சாகுபடிக்கு கொண்டு வந்த பிறகு இந்த வருஷம் அதிகப்படியான நிலம் தஞ்சாவூரில் மறுபடியும் விடுவிடவேண்டுமென்று முடிவிற்கு வரப்பட்டிருக்கிறது. ஆகவே ஐந்தாறு வருஷம் தண்டத் தீர்வை கட்டி புறம்போக்கை ஆர்ஜிதம் செய்து கொண்டவர்களுக்கு அடமானம் செய்து கொடுக்க சர்க்கார் உத்தரவு பிறப்பிப்பார்களா ?

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU : இப்பொழுது அரசாங்கத்தின் கொள்கை இம்மாதிரி ஆக்கிரமித்து இருப்பவர்களுக்கு தொடர்ந்து பயிர் செய்கிற, சிவாஜிமா என்பது இவர்களுக்குத்தான் முதலில் கொடுக்கப்படுகிறது. பிறகு தான் மற்றவர்களின் உரிமை கவனிக்கப்படுகிறது.

SRI V. K. KOTHANDARAMAN : பத்துப் பதினைந்து ஏக்கர்களுக்கு மேல் நிலம் உள்ளவர்களுக்கு தரிசு நிலங்கள் பட்டா செய்யப்பட்டிருக்கிறதா ? அதை எடுத்து நிலம் இல்லாத ஏழை விவசாயிக்கு வாங்கிக் கொடுக்கப்படுமா ?

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU : அது ஏற்கெனவே அந்தக் காலத்தில் செய்யப்பட்டது. அதை ஆங்கிலத்தில் “ரஸ்ஜூடிகேட்டா” என்பார்கள். கோர்ட்டில் கூட ஒன்றும் செய்ய முடியாது.

Books in Tamil on scientific and technical subjects

* 447 Q.—**SRI A. A. RASHEED :** Will the Hon. the Minister for Finance be pleased to state whether there is any proposal to translate books on scientific and technical subjects into Tamil?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : No, Sir.

SRI A. A. RASHEED : It is not a fact that there is a paucity of Tamil Text Books on technical subjects? Will the Government come forward to award cash prize for the best translation in Tamil?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : Sir, I don't think that the translation will serve the purpose. The idea is to prepare some

[28th March 1958]

original text books, of course, with the help of the existing text books in English for the purpose of use at the College level. For that we have appointed a Committee and they are going into this matter.

SRI A. VEDARATHNAM : இதுவரையில் விஞ்ஞான தொழில் நுட்ப நூல்கள் தமிழில் ஏதேனும் வந்திருக்கிறதா? வந்திருக்கிறது என்றால் மேலும் இவ்வித நூல்கள் வெளிவறுவதற்கு சர்க்கார் ஏதாவது முயற்சி எடுத்துக்கொண்டிருக்கிறதா?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : பல நூல்கள் வந்திருக்கின்றன. இன்னும் பல * நூல்கள் வருவதற்காகத்தான் ஒரு பரிசு திட்டம் தமிழ் வளர்ச்சிக் கழகத்தின் மூலமாக அமுல் நடத்தப்பட்டு வருகிறது. புத்தகத்தை எழுதி பிரசுரிக்க முடியாதவர்கள் கையெழுத்து பிரதியை கொடுத்தாலும் அதற்கும் பரிசு கொடுக்கும்படி திட்டம் வகுக்கப் பட்டிருக்கிறது.

SRI M. P. SARATHI : மொழி பெயர்ப்பு விஷயமாக தமிழ் அறிஞர்களை கலந்து கொண்டுதான் இந்த முடிவுக்கு சர்க்கார் வந்ததா அல்லது சர்க்காரே இந்த முடிவுக்கு வந்ததா?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : கனம் அங்கத்தினர் அவர்கள் குறிப்பிடுகிற அறிஞர்கள் என்பது திராவிட முன்னேற்ற கழகத்திலுள்ள அறிஞர்களை குறிப்பிடுகிறார்கள் அல்லது வேறு அறிஞர்களை குறிப்பிடுகிறார்களா என்று தெரியவில்லை. (சிரிப்பு.) யார் அறிஞர்கள் யார் அறிஞர்கள் இல்லை என்று இதில் சொல்ல முடியாது. பலரை கலந்து ஆலோசித்த பிறகுதான் இந்த முடிவு செய்யப்பட்டிருக்கிறது.

SRI S. LAZAR : ஸார், ஏற்கனவே ஸைன்டிபிக், டெக்னிக்கல் விஷயங்களில் தமிழில் சில நூல்கள் இருக்கிற என்பது உண்மை. ஆனால் ஸைன்டிபிக் வார்த்தைகளையும் டெக்னிக்கல் வார்த்தைகளையும் தமிழில் மொழி பெயர்க்கும்பொழுது ஒவ்வொருவரும் ஒவ்வொரு வார்த்தையை உபயோகப்படுத்துகிறார்கள். இதனால் பள்ளிகளில் படிக்கும் மாணவர்களுக்கு மிக கஷ்டமாய் இருக்கிறது. ஆகவே இதை போக்குவதற்கு கன்ஸாலிடேட் செய்து பதங்களை எல்லோரும் உபயோகிக்கும் வகையில் ஏற்படுத்துவதற்கு அரசாங்கம் ஏதாவது முயற்சி எடுக்குமா?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : இந்த ஸைன்டிபிக் அண்ட் டெக்னிக்கல் வார்த்தைகளை பொறுத்தவரையில் என்னுடைய அபிப்பிராயம், பொதுவாக உலகத்தில் வழங்கக்கூடிய பதங்களையே வைத்திருப்பது நல்லது என்பது. அதன் மூலமாக தமிழ் விஞ்ஞானங்களை சுலபமாக அறிந்து கொள்ளமுடியும். அதன் மூலம் விஞ்ஞான புல்தகங்களை அறிந்துகொள்ள மாணவர்களை தயார் செய்துகொள்ள முடியும். ஆகையினால் தமிழில் இதற்கு என்று தனியாக பதங்களை ஏற்படுத்தாமல் எல்லா ஸைன்டிபிக் அண்ட் டெக்னிக்கல் டெர்ம்ஸ்களையும் சேர்த்து international terminology என்று சொல்லுவார்களே அந்த அடிப்படையில் ஏற்றுக்கொள்வது என்பதுதான் நல்லது என்று நான் அபிப்பிராயம் படுகிறேன்.

Pennar river water-supply

* 448 Q.—**SRI A. GOVINDASAMY :** Will the Hon. the Minister for Revenue be pleased to state—

(a) whether the Villupuram and Cuddalore taluks of South Arcot district are affected by drought;

(b) whether the standing crops in these taluks have more or less withered away due to the non-supply of water from the Pennar river; and

(c) if so, whether the Government propose to give land revenue remission to the agriculturists of these two taluks?

28th March 1958]

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU : (a) Yes, Sir.

(b) The standing crops in these taluks withered only in places where irrigation could not be supplemented by wells.

(c) The Collector has issued instructions to his staff to have a complete azmoish of both wet and dry lands in these taluks. The Collector himself will grant seasonal remission for wet crops wherever called for. He will approach Government through the Board of Revenue if special remission for dry crops is found necessary.

SRI A. GOVINDASAMY : இந்த கிணறு பாசனம் இல்லாத இடங்களில்தான் பாதிக்கப்பட்டது என்று சொன்னார்கள். பெண்ணையாறு பாசனத்தில் இருக்கக்கூடிய திருக்காவிலூர் போன்ற இடங்களிலும் பயிர் பாதிக்கப்பட்டிருக்கிறது. அந்த இடங்களிலுள்ள விவசாயிகளுக்கு புல் ரெமிஷன் கொடுக்க சர்க்கார் உத்தரவு போடுமா ?

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU : நான் சொன்னது தண்ணீர் பாசனம் இல்லாத சில இடங்களில் கிணறு தண்ணீர் வசதியிருந்ததால் சாகுபடி செய்து சாவியில்லாமல் அறுத்துக்கொண்டார்கள். கிணறு இல்லாத இடங்களில் இந்த ரெமிஷன் கொடுப்பதற்கு தக்க நடவடிக்கை எடுக்கப்பட்டுவருகிறது.

SRI V. K. RAMASWAMY MUDALIYAR : May I know, Sir, whether this non-supply of water in Pennar river has been a special feature this year only or whether it has been a regular feature in past years also? If that has been a regular feature what was the action taken by the Government then? Was any remission given before?

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU : During the current year there was low rainfall. That was why the tanks did not get filled up. (Laughter.)

SRI A. GOVINDASAMY : கிணற்று பாசனம் இருந்த இடங்களிலும் வாடகை கொடுத்து தண்ணீர் இறைக்க வேண்டியிருப்பதனால் அவர்கள் பயிரிட்டதில் பாதியை வாடகைக்காக கொடுக்கவேண்டியிருப்பதால் விவசாயிகள் பாதிக்கப்பட்டிருக்கிறார்கள் என்பது அரசாங்கத்திற்குத் தெரியுமா ? அப்படியென்றால் அவர்களுக்கு ஏதாவது நன்மை செய்வதற்கு அரசாங்கம் கடமை பட்டிருக்கிறதல்லவா ?

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU : நான் சொல்லுவது தண்ணீர் சுத்தமாக கிடைக்காமல் இருந்ததினால்தான் சாவியாகிவிட்டது. அதற்காக கிணற்றுத் தண்ணீரைக்கொண்டு சாகுபடி செய்தார்கள். மற்றபடி வாடகை கொடுத்து தண்ணீர் இறைத்தால் அதற்கு வேறு விதி இருக்கிறது. அந்த விதி பிரகாரம் வேறு நன்மைகளை செய்யலாம்.

Selection Board

* 449 Q.—**SRI S. LAZAR AND SRI P. G. MANICKAM :** Will the Hon. the Minister for Finance be pleased to state whether the Government propose to constitute a Common Selection Board to select candidates for admission to all the Engineering and Medical Colleges managed by both Government and private agencies?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : A proposal to set up a Common Selection Committee for the selection of candidates for

[28th March 1958]

admission to both Government and private Engineering Colleges in the State is under the consideration of the Government. No such proposal is contemplated in respect of Medical Colleges.

SRI S. LAZAR : இந்த முறை வரக்கூடிய ஆண்டில் நடைமுறைக்கு வருமா ?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : நடைமுறைக்கு வரும் என்று எதிர்பார்க்கிறேன்.

SRI V. SUBBIAH : விவசாய கல்லூரிகளை பொறுத்தவரையில் ராஜ்யம் பூராவுக்கும் இந்த மாதிரி ஒரு போர்டு இருக்குமா ?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : விவசாய கல்லூரி நமது ராஜ்யத்தில் ஒன்றுதான் இருக்கிறது. அதனால் இந்த பிரச்சினையே அதில் எழவில்லை.

SRI P. G. MANICKAM : இந்த போர்டில் அதிகார பற்றுள்ளவர்களும் அதிகார பற்றற்றவர்களும் இருப்பார்களா ?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : எல்லா பற்றுள்ளவர்களையும் இதில் சேர்க்கவேண்டியிருக்கும்.

SRI V. K. RAMASWAMY MUDALIYAR : What about the proposal with regard to other colleges, the Arts College, etc.? Is there any proposal to Constitute a Common Selection Committee for those Colleges?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : I do not think it will be practicable because there are so many colleges. I do not also think any useful purpose will be served to consider a proposal of that sort.

SRI K. B. S. MANI : ஸர், கல்லூரிகளில் ஹரிஜன மாணவர்களை தேர்ந்தெடுக்கும் விஷயத்தில் அவர்களுக்கு இத்தனை வீட்டுகள் கொடுக்க வேண்டுமென்றிருந்தாலும் அவர்களுக்கு சரியான விதத்தில் இடம் கிடைப்பதற்கு இந்த போர்டில் ஹரிஜன மெம்பர்களையும் சேர்க்கப்படுமா ?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : தனியாக ஹரிஜன மாணவர்களுக்கு இவ்வளவு என்று இருக்கும்போது இந்த ஸைலக்ஷன் போர்டில் இருக்கவேண்டிய அவசியமில்லை. மேலும் அந்தந்த ஜாதியார்கள் இதில் இருந்தால்தான் அதில் இடம் கிடைக்கும் என்று நினைக்கிற மனப்பான்மை நீங்கவேண்டும்.

SRI A. V. P. ASATHAMBI : தலைவர் அவர்களே, அமைச்சர் அவர்கள் சொன்னதுபோல இந்தமாதிரி கமிட்டிகளில் ஜாதி, மத பேதம் இருக்கமுடியாது என்பதை ஒப்புக்கொண்டாலும் கூட பொதுவாக ஒவ்வொரு ஜாதியிலிருந்தும் ஒவ்வொரு மதத்திலிருந்தும் பிரதிநிதித்துவம் இருந்தால் சகல ஜாதியினருக்கும் சகல மதத்தினருக்கும் நியாயம் கிடைக்க வழி இருக்குமல்லவா ?

MR. SPEAKER : It is only a suggestion and not a question.

SRI K. VINAYAKAM : Is the Hon. Minister aware of the fact that the Medical College at Vellore being managed by a private agency has a bias to the Christian community and a large number of candidates are selected for the college from that particular community? Will the Government think of the possibility of giving them at least friendly instructions even though they are not getting any aid from us so as to keep the seats open for the entire community of our State?

28th March 1958]

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : This question was taken up when we were giving aid to the institution. When the suggestion was made to them, they preferred not to get the grant or aid from us and preserved their principle with reference to the admissions to the College. Therefore, I am afraid friendly advice may not have any effect at all.

Madras Public Health Act, 1939

* 450 Q.—**SRI M. K. SOMASUNDARAM** (on behalf of Sri M. S. Selvarajan) : Will the Hon. the Minister for Revenue be pleased to state—

(a) whether the State Town-Planning Officer has made any suggestions to amend the rules framed under the Madras Public Health Act, 1939, in the interest of cottage industries; and

(b) if so, the action taken thereon?

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU : (a) & (b) Yes, Sir. The question of amending section 92 of the Madras Public Health Act, 1939, is under consideration.

SRI M. K. SOMASUNDARAM : வருகிற ஆண்டில் இதை திருத்தி அமைக்க அமுலுக்குக் கொண்டுவருவதற்கு உத்தரவு போடப்படுமா ?

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU : இதை அமுலுக்கு கொண்டுவரவேண்டுமென்றால் இந்த ஆக்டில் சில ஷரத்துக்கள் திருத்தப்படவேண்டியிருக்கிறது. அதை திருத்தி மசோதா கொண்டு வருவதற்கு இப்போது நடவடிக்கை எடுக்கப்பட்டிருக்கிறது.

SRI T. SAMPATH : ஸர், இந்த சட்டம் பழமையான சட்டம், இந்த சட்டம் வந்து 19 ஆண்டுகள் ஆகிறது. இதிலுள்ள பல ஷரத்துகளை மாற்றவேண்டியிருப்பதால் இதை உடனடியாக மாற்றவேண்டும் என்பதை அமைச்சர் அவர்கள் உணருவார்களா? சீக்கிரமாக இந்த சட்டம் திருத்தப்படுமா ?

MR. SPEAKER : இதை திருத்தப்படும் என்று மந்திரி அவர்கள் சொன்னார்களே ? ஆகையால் இந்த கேள்விக்கு அவசியம் இல்லை என்று நினைக்கிறேன்.

SRI A. P. C. VEERABAHU : இந்தமாதிரி டௌன் பிளானிங் திட்டங்களை கொண்டுவரும்போது அதன் மூலமாக கிராமக் கைத்தொழில்களுக்கு இடைஞ்சல் ஏற்படுகிறது என்பதை மந்திரி அவர்கள் அறிவார்களா ?

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU : கிராம தொழில் அபிவிருத்திக்கு சில இடைஞ்சல்கள் ஏற்படும் என்று கருதித்தான் இதை மாற்ற வேண்டும் என்று கருதி, இதற்காக திருத்த மசோதா ஒன்று தயாராகக் கொண்டிருக்கிறது.

SRI A. A. RASHEED : Is the Hon. Minister aware of the fact that under the Public Health Act one-third of a street has been declared as residential area and the other two-thirds as non-residential area in Madras City?

MR. SPEAKER : How does that arise out of the main question?

SRI A. A. RASHEED : The question refers to the Public Health Act.

[28th March 1958]

MR. SPEAKER: I have no objection if the Hon. Minister is prepared to answer that question. But I do not think it arises from the main question.

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU: I bow to the ruling of the Hon. Speaker. (Laughter.)

Village chavadies

* 451 Q.—SRI S. LAZAR (on behalf of Sri V. Arunachala Thevar): Will the Hon. the Minister for Revenue be pleased to state—

(a) how many public buildings (village chavadies) are there in the Pudukkottai division in all the three taluks; and

(b) how many of them are in a dilapidated condition?

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU: (a) 82.

(b) 14.

SRI S. LAZAR: இந்த பாழடைந்த சாவடிகளைத் திரும்ப அமைக்க சர்க்கார் நடவடிக்கை எடுத்திருக்கிறார்களா?

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU: மிகவும் பாழடைந்த சில சாவடிகளை ரிப்பேர் செய்ய நடவடிக்கை எடுத்துக்கொள்ளப்படும். சில சாவடிகள் ரொம்ப மோசமான நிலைமையில் இருப்பதால், அவைகள் புதியதாகக் கட்டப்படும்.

[Note.—An asterisk (*) at the commencement of a speech indicates revision by the Member.]

II. CALLING ATTENTION TO A MATTER OF URGENT PUBLIC IMPORTANCE UNDER RULE 40 OF THE MADRAS ASSEMBLY RULES RE THE DEATH OF ONE ARUMUGHAM IN POLICE CUSTODY AT KODAMBAKKAM.

MR. SPEAKER: The hon. Member Sri K. Vinayakam has given notice of a motion under Rule 40, to call the attention of the Hon. Minister for Home to a matter of urgent public importance, namely, the serious situation arising out of the death of Arumugham in the Police Station at Kodambakkam. I think the matter is under enquiry. So, I would request the hon. Member to be careful in what he wishes to say. I request him to be discreet.

9-30
a.m.

SRI K VINAYAKAM: சட்ட மன்றத் தலைவர் அவர்களே, இந்த விஷயம் இப்போது விசாரணையில் இருக்கிறது என்பது எனக்கு நன்கு தெரியும். அந்த விசாரணையை பாதிக்கச் செய்வதற்கு நான் எதுவும் சொல்லமாட்டேன். அதேமாதிரி அமைச்சர் அவர்களும் இந்த விசாரணையை பாதிக்கும் அளவிற்கு எதுவும் சொல்வார் என்று எதிர்பார்க்கவில்லை. இந்த சம்பவம் நடந்த தொகுதியைச் சேர்ந்தவன் நான். அங்கத் தொகுதியில் இப்போட்ட மரணம் ஏற்பட்டது ஒரு பேரும் அதிர்ச்சியை உண்டாக்கியிருக்கிறது என்பதை நான் எடுத்துச் சொல்ல வேண்டியதில்லை. பத்திரிகைகளில் இதைப்பற்றி அதிகமாக வருவது இன்னும் பரபரப்பக் காரணம். இது ஒரு பெரிய அதிர்ச்சியை—பரபரப்பை—உண்டாக்கியிருக்கிறது. இந்த வாலிவன் செய்த குற்றம் என்னவென்று சொல்லப்படுகிறதென்றால்—பத்திரிகைகளிலிருந்து பார்க்கிறோம்—எகோ ஒன்றிரண்டு சாமான்களைத் திருடினான் என்று சொல்லி, அவன் போலீஸ் ஸ்டேஷனுக்குக் கொண்டு போகப்பட்டு இரந்து போயிருக்கிறான். அவன் இறந்ததற்குக் காரணம் தெரியாது. ஒரு சிலர் போலீஸார் அடித்துக் கொன்றுவிட்டார்கள் என்று சொல்லுகிறார்கள். போலீஸ்

[28th March 1958] [Sri K. Vinayakam]

தரப்பிலிருந்து காக்காய் வலிப்பு வந்து இறந்து போனதாகச் சொல்லப் படுகிறது. இதில் எது உண்மை என்பது இப்போது நடக்கும் விசாரணையிலிருந்து வெளிப்படும். ஆனால், இப்போது விசாரணை நடக்கும்போது அரசாங்கம் செய்யவேண்டிய கடமையைச் செய்தார்களா என்பதைப்பற்றி எடுத்துச் சொல்ல விரும்புகிறேன். இதற்கு இரண்டு ஸப்-இன்ஸ்பெக்டர் களும், இரண்டு காண்ஸ்டேபிள்களும் பொறுப்பு என்று சூசகமாகத் தெரியும்தோது, அரசாங்கம் செய்யவேண்டிய கடமை என்னவென்றால், அவர்களை வேலையிலிருந்து தாற்காலிகமாக நீக்கி வைத்து விசாரணை நடத்தவேண்டும். விசாரணை முடிந்து அவர்கள் செய்யவில்லை என்று நிரூபிக்கப்படலாம். அப்போது அவர்களைத் திரும்ப வேலைக்கு வைத்துக் கொள்வதில் தப்பில்லை.

அந்த வாலிபன் இறந்து பரபரப்பு ஏற்பட்டு அமைதி குலைந்திருந்த அன்று இரவு 2,000 பேர்—பொதுமக்கள்—ஒன்றாகக் கூடி, எவ்வளவோ தடுத்தும் கேட்காமல் போலீஸ் ஸ்டேஷன்களைப் படைபெடுத்து, கற்களை எடுத்து வாரி வீசினர். இது நம் நாட்டிலேயே நடக்காத ஒரு சம்பவம். ஒருவர் இறந்து போனால் என்றால் 2,000 பேர்கள் ஒன்றுகூட வேண்டுமென்றால் என்ன காரணம்? பல பேர்கள் இறந்து போகிறார்கள், அதைப்பற்றிக் கவலைப்படவில்லை. இந்த ஆறுமுகத்தின் பெயர் தின்ற தோறும் பத்திரிகைகளின் வருகின்றதன் மர்மம் என்ன? இதை அரசாங்கம் ஞாபகத்தில் வைத்துக்கொள்ளவேண்டும். 2,000 பொது மக்கள் எல்லோரும்—அந்த ஊரார் அல்ல—எல்லோரும் போலீஸ் ஸ்டேஷனை நோக்கி கற்களை வீசித் தொல்லை கொடுத்தார்கள். நான் இதைக் கேள்விப் பட்டு அமைச்சர் அவர்களுக்கு டெலிபோன் செய்தேன். போலீஸ் கமிஷனரி அவர்களுக்கும் டெலிபோன் செய்தேன். வரீரியஸ் ஹிடுவேஷன் உண்டாகி யிருக்கிறது. அதற்கு நடவடிக்கை எடுக்கவேண்டுமென்று சொன்னேன். அமைச்சர் உடனே நடவடிக்கை எடுத்தார். அதை நான் பாராட்டுகிறேன். விசாரணை செய்யும்படி உத்திரவிடவும் தவறி விடவில்லை. விசாரணைக்கு உத்திரவு போட்டார். பிரேதத்தைத் திரும்பப் பரிசீலனை செய்யவேண்டுமென்று சொல்லி இன்னொரு டாக்டருக்கு அனுப்பப்பட்டது. இப்போது விசாரணை நடக்கிறது. அரசாங்கம் நேர்மையாக நடந்திருக்கிறது. இதற்கு சம்பந்தம் என்று சொல்லப்படுகிற இரண்டு ஸப்-இன்ஸ்பெக்டர் களிடமும் போலீஸ்காரர்களிடமும் எனக்கு தனிப்பட்ட விரோதம் எதுவும் இல்லை. அவர்களை எனக்குத் தெரியவும் தெரியாது. நான் போலீஸ் ஸ்டேஷனுக்குப் போவதும் சிடையாது. லேபலென்ஸ் விஷயமாகக் கூடப் போகாதவன் நான். அவர்களை தாற்காலிகமாக நீக்கிவிட்டு—வேலையிலிருந்து நீக்கிவிட்டு—விசாரணை நடத்தவேண்டும். இப்போது விசாரணை நடக்கும்தோது, காக்கி உடையில் காலையிலும் மாலையிலும், வேலை இல்லாத நேரத்தில் மோட்டார்பைக்கில் போய் சாட்சிகளைக் கலைப்பது, தனக்குச் சாதகமாக சாட்சிகளை உண்டாக்குவது, இந்தமாதிரியான நிலைமை நடக்கிறது. நான் அந்தத் தொகுதியின் சட்ட சபை அங்கத்தினர் என்ற ஹோதாவில் எடுத்துச் சொன்னேன். இது சட்ட சபைக்கு வரவேண்டுமென்று எதிர்பார்க்கவில்லை. ஆனால் வந்த பிறகு எடுத்துச் சொல்லாமல் பூசிலிட்டு உட்கார்ந்தால் I am not doing justice as a legislator of that Division.

ஆதலாலே, ஏதாவது பாதிக்கப்படும் என்று அமைச்சர் நினைத்தால், அவர் சொல்லக்கூடாததை அவர் சொல்லாமல் இருக்கலாம். ஆனால் உண்மையைத் தெரிந்துகொள்ளும் வரையில் அவர்களை ஏன் தாற்காலிகமாக நீக்கிவைக்கக்கூடாது என்று அமைச்சர் அவர்களை விளக்கும்படி கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, 40-வது விதியின்கீழ் ஒரு சம்பவத்தைப்பற்றி ஒரு ஸ்டேட்மென்டை எதிர்பார்த்துத்தான் இந்தப் பிரச்சனை எழுப்பப்பட்டிருக்கிறது. கனம்

[Sri M. Bhaktavatsalam] [28th March 1958]

அங்கத்தினர் அவர்கள் யோசனையெல்லாம் சொன்னார்கள். அரசாங்கம் சில நடவடிக்கைகள் எடுக்கவேண்டுமென்றெல்லாம் சொன்னார்கள். இம்மாதிரி இப்போது விசாரணை நடைபெறுவதைப்பற்றித் தாங்களே குறிப்பிட்டார்கள். இம்மாதிரி விசாரணை நடத்துவது புதிதல்ல. இரண்டு தினங்களுக்கு முன்புகூட நான் ஒரு தகவல் தெரிந்துகொண்டேன். இந்தமாதிரியான சம்பவம்பற்றி புகார் ஏற்பட்டால் உடனே அதன்மீது விசாரணை நடக்கிறது. இதுமட்டும் பத்திரிகைகளில் அதிகமாக வருகிற தென்றால் அதற்கு நான் காரணமல்ல; சம்பவமும் காரணமல்ல. சில தினங்களுக்கு முன்பு ஒரு சம்பவம் சம்பந்தமாக பகிரங்க விசாரணை நடந்தது. சில பேர்கள் புகார் செய்ததன்பேரில், விசாரணை செய்யவேண்டுமென்று அபிப்பிராயம் தெரிவித்ததன்பேரில், போலீஸார் விசாரணைக்கு ஏற்பாடுசெய்து, விசாரணை ரிப்போர்ட் வந்த பிறகு கேஸ் போட்டு, பிராசிக்யூஷன் செய்து—ஹெட்கான்ஸ்டேபிள் தவறுதல் இல்லை என்று அக்விட் ஆகி, இரண்டு பேருக்கு 10 ரூபாய் அபராதம் மட்டும் போட்டார்கள். அபராதம் போடாது மேல்நடவடிக்கைகள் என்ன எடுக்கவேண்டுமென்று விவரங்களைப் பார்த்தேன். இந்தமாதிரிப் புகார்கள் புதிதல்ல. இதில் விபரீதம் ஒன்றுமில்லை. இந்தமாதிரியான சம்பவம் எப்போதாவது போலீஸார் கவனத்திற்கு வந்தால், அரசாங்கத்தின் தலையீடு இல்லாமலேயே, போலீஸாரே ஆடாமாடிக்காகச் செய்கிறார்கள் என்று நான் சொன்னேன். விசாரணை நடக்கும்போது அதிகாரிகள்மீது என்ன நடவடிக்கை எடுப்பது—மாற்றுவதா, ஸஸண்ட் செய்வதா—என்பதெல்லாம் விசாரணையிலிருந்து வெளிப்படும் உண்மையைப் பொருத்தது. அரசாங்கம் பார்த்துத்தான் செய்யும். சில நாட்களுக்கு முன்பு இதைப் பற்றிக்கூட நான் குறிப்பிட்டேன். இப்போது ஸ்டேட்மெண்ட் என்று கேட்பதால், இந்த ஸ்டேட்மெண்டை நான் சமர்ப்பிக்கிறேன்.

On the night of 20th February 1958, one Arumugham and another person named Mathurai were brought to the Kodambakkam Police station for investigation in a theft case. There is nothing on record to show that the two persons were formally arrested. Arumugham died the same night while he was in the Police Station. An inquest was held in the morning of 21st February 1958 by the Sixth Presidency Magistrate. At the inquest several injuries were found on the body of the deceased. The panchayatdars were of opinion that death was due to epileptic fits, and that while the deceased was being interrogated, he should have fallen down on account of the fits and died. The body was sent for post-mortem examination the same day. After the autopsy, the body was handed over to the mother of the deceased for cremation.

According to Police Standing Order 157, all cases of death in police custody occurring within the limits of Madras City should be inquired into by a Presidency Magistrate; in view of this and also in view of the fact that the mother of the deceased and some others had submitted a petition to the Commissioner of Police alleging that Arumugham was beaten to death in the police station, the Chief Presidency Magistrate ordered the Fifth Presidency Magistrate to conduct the enquiry under Police Standing Order 157. The enquiry is now going on.

**CALLING ATTENTION TO A MATTER OF URGENT PUBLIC
IMPORTANCE UNDER RULE 40 OF THE MADRAS
ASSEMBLY RULES *re* THE DEATH OF ONE ARUMUGHAM
IN POLICE CUSTODY AT KODAMBAKKAM**

119

28th March 1958] [Sri M. Bhaktavatsalam]

The next day, i.e., on 22nd February 1958, there was rioting near the Kodambakkam Police Station. At about 6-30 p.m. on that day a crowd collected at the rear of the Kodambakkam Police Station, armed with sticks and stones and advanced towards the police station, alleging that Mathurai had also been beaten to death and buried in the backyard of the station. The Assistant Commissioner of Police, Southern Range, who was at the station warned the crowd and asked the persons to disperse. Repeated warnings had no effect and the crowd which was then about 300 strong advanced towards the station, pelting stones at the station from the rear. The Sub-Inspector and eight other men were injured. Soon the crowd swelled to about 600 persons. After repeated warnings, a lathi charge was made to disperse the crowd. This had the desired effect and the crowd dispersed.

During the course of the rioting the Sub-Inspector of Police, 13 constables and five private individuals received stone hits. The injuries are reported to be simple. A case of rioting, etc., has been registered against seven persons and the case is under investigation.

III.—GOVERNMENT BILL.

**THE MADRAS APPROPRIATION (NO. 2) BILL, 1958 (L.A. BILL
NO. 13 OF 1958) ^a.**

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM: Mr. Speaker, Sir, I move—

‘That the Madras Appropriation (No. 2) Bill, 1958 (L.A. Bill No. 13 of 1958), be taken into consideration.’

கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, இதைப்பற்றி நேற்று விவாதம் செய்து, போட்டும் எடுக்கப்பட்டு, அந்த அடிப்படையில் தான் இந்த மசோதாவும் இந்த சபையினுடைய பரிசீலனைக்கு வருகிறது. ஆகவே இதைப்பற்றி அதிகம் விவாதம் செய்யவேண்டிய அவசியமில்லை என்று கருதுகிறேன். ஏதாவது விஷயங்களை அங்கத்தினர்கள் எடுத்துச் சொல்ல விரும்பினால், அதற்குத் தடையாக நான் நிற்க விரும்பவில்லை. நேற்று நடந்த விவாதத்திற்குப் பிற்பாடு இப்பொழுது விரிவான விவாதம் அவசியமில்லை என்பதுதான் என்னுடைய தாழ்மையான அபிப்பிராயம்.

MR. SPEAKER: The question is—

‘That the Madras Appropriation (No. 2) Bill, 1958 (L.A. Bill No. 13 of 1958) be taken into consideration.’

The Motion was put and carried and the Bill was taken into consideration.

Clause 2 was put and carried.

The Schedule was put and carried.

Clause 1 and the Preamble were put and carried.

[28th March 1958]

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM: Mr. Speaker, Sir, I move—

‘That the Madras Appropriation (No. 2) Bill, 1958 (L.A. Bill No. 13 of 1958), be passed.’

MR. SPEAKER: The question is—

‘That the Madras Appropriation (No. 2) Bill, 1958 (L.A. Bill No. 13 of 1958), be passed.’

The Motion was put and carried and the Bill was passed.

IV. BUDGET FOR THE YEAR 1958-59—VOTING OF DEMANDS FOR GRANTS FOR THE YEAR 1958-59.

DEMAND XVIII—AGRICULTURE AND FISHERIES.

DEMAND XIX—VETERINARY.

DEMAND XXXVII—CAPITAL OUTLAY ON AGRICULTURE.

MR. SPEAKER: We have got full four hours at our disposal to-day. Therefore I take it that two leaders from the Opposition will have the right to speak.

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM: Mr. Speaker, Sir, on the recommendation of the Governor, I move—

‘That the Government be granted a sum not exceeding Rs. 2,99,60,900 under Demand XVIII—Agriculture and Fisheries.’

‘That the Government be granted a sum not exceeding Rs. 83,13,000 under Demand XIX—Veterinary.’

‘That the Government be granted a sum not exceeding Rs. 25,00,000 under Demand XXXVII—Capital Outlay on Agriculture.’

கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, இப்பொழுது நான் பிரேரேபித்த மான்யக் கோரிக்கையில் மூன்று இனங்கள் அடங்கி இருக்கின்றன. விவசாய இலாக்கா, மீன் இலாக்கா, கால்நடை இலாக்கா இந்த மூன்றும் அடங்கி இருக்கின்றன. இதிலே மீன் இலாக்கா அபிவிருத்தியைப்பற்றி விவரங்கள் அடங்கிய ஒரு குறிப்பை இங்கே சமர்ப்பித்திருக்கிறேன். மற்றும், விவசாயம் கால்நடை இவற்றைப்பற்றியெல்லாம் கனம் அங்கத்தினர்களுடைய அபிப்பிராயங்களைத் தெரிந்துகொண்டு பிற்பாடு பதில் சொல்லலாமென்று நினைக்கிறேன். ஆகவே இப்பொழுது சபையின் நேரத்தை நான் அனாவசியமாக எடுத்துக்கொள்ள விரும்பவில்லை.

MR. SPEAKER: Motion moved—

‘That the Government be granted a sum not exceeding Rs. 2,99,60,900 under Demand XVIII—Agriculture and Fisheries.’

‘That the Government be granted a sum not exceeding Rs. 83,13,000 under Demand XIX—Veterinary.’

‘That the Government be granted a sum not exceeding Rs. 25,00,000 under Demand XXXVII—Capital Outlay on Agriculture.’

[Sri M. Bhaktavatsalam] [28th March 1958]

அங்கத்தினர் அவர்கள் யோசனையெல்லாம் சொன்னார்கள். அரசாங்கம் சில நடவடிக்கைகள் எடுக்கவேண்டுமென்றெல்லாம் சொன்னார்கள். இம்மாதிரி இப்போது விசாரணை நடைபெருவதைப்பற்றித் தாங்களே குறிப்பிட்டார்கள். இம்மாதிரி விசாரணை நடத்துவது புதிதல்ல. இரண்டு தினங்களுக்கு முன்புகூட நான் ஒரு தகவல் தெரிந்துகொண்டேன். இந்தமாதிரியான சம்பவம்பற்றி புகார் ஏற்பட்டால் உடனே அதன்மீது விசாரணை நடக்கிறது. இதுமட்டும் பத்திரிகைகளில் அதிகமாக வருகிற தென்றால் அதற்கு நான் காரணமல்ல; சம்பவமும் காரணமல்ல. சில தினங்களுக்கு முன்பு ஒரு சம்பவம் சம்பந்தமாக பகிரங்க விசாரணை நடந்தது. சில பேர்கள் புகார் செய்ததன்பேரில், விசாரணை செய்யவேண்டுமென்று அபிப்பிராயம் தெரிவித்ததன்பேரில், போலீஸார் விசாரணைக்கு ஏற்பாடுசெய்து, விசாரணை ரிப்போர்ட் வந்த பிறகு கேஸ் போட்டு, பிராசிக்யூஷன் செய்து—ஹெட்கான்ஸ்டேபிள் தவறுதல் இல்லை என்று அக்விட் ஆகி, இரண்டு பேருக்கு 10 ரூபாய் அபராதம் மட்டும் போட்டார்கள். அபராதம் போடாது மேல்நடவடிக்கைகள் என்ன எடுக்கவேண்டுமென்று விவரங்களைப் பார்த்தேன். இந்தமாதிரிப் புகார்கள் புதிதல்ல. இதில் விபரீதம் ஒன்றுமில்லை. இந்தமாதிரியான சம்பவம் எப்போதாவது போலீஸார் கவனத்திற்கு வந்தால், அரசாங்கத்தின் தலையீடு இல்லாமலேயே, போலீஸாரே ஆடாமாடிக்காகச் செய்கிறார்கள் என்று நான் சொன்னேன். விசாரணை நடக்கும்போது அதிகாரிகள்மீது என்ன நடவடிக்கை எடுப்பது—மாற்றுவதா, ஸஸண்ட் செய்வதா—என்பதெல்லாம் விசாரணையிலிருந்து வெளிப்படும் உண்மையைப் பொருத்தது. அரசாங்கம் பார்த்துத்தான் செய்யும். சில நாட்களுக்கு முன்பு இதைப் பற்றிக்கூட நான் குறிப்பிட்டேன். இப்போது ஸ்டேட்மெண்ட் என்று கேட்பதால், இந்த ஸ்டேட்மெண்டை நான் சமர்ப்பிக்கிறேன்.

On the night of 20th February 1958, one Arumugham and another person named Mathurai were brought to the Kodambakkam Police station for investigation in a theft case. There is nothing on record to show that the two persons were formally arrested. Arumugham died the same night while he was in the Police Station. An inquest was held in the morning of 21st February 1958 by the Sixth Presidency Magistrate. At the inquest several injuries were found on the body of the deceased. The panchayatdars were of opinion that death was due to epileptic fits, and that while the deceased was being interrogated, he should have fallen down on account of the fits and died. The body was sent for post-mortem examination the same day. After the autopsy, the body was handed over to the mother of the deceased for cremation.

According to Police Standing Order 157, all cases of death in police custody occurring within the limits of Madras City should be inquired into by a Presidency Magistrate; in view of this and also in view of the fact that the mother of the deceased and some others had submitted a petition to the Commissioner of Police alleging that Arumugham was beaten to death in the police station, the Chief Presidency Magistrate ordered the Fifth Presidency Magistrate to conduct the enquiry under Police Standing Order 157. The enquiry is now going on.

**CALLING ATTENTION TO A MATTER OF URGENT PUBLIC
IMPORTANCE UNDER RULE 40 OF THE MADRAS
ASSEMBLY RULES *re* THE DEATH OF ONE ARUMUGHAM
IN POLICE CUSTODY AT KODAMBAKKAM**

119

28th March 1958] [Sri M. Bhaktavatsalam]

The next day, i.e., on 22nd February 1958, there was rioting near the Kodambakkam Police Station. At about 6-30 p.m. on that day a crowd collected at the rear of the Kodambakkam Police Station, armed with sticks and stones and advanced towards the police station, alleging that Mathurai had also been beaten to death and buried in the backyard of the station. The Assistant Commissioner of Police, Southern Range, who was at the station warned the crowd and asked the persons to disperse. Repeated warnings had no effect and the crowd which was then about 300 strong advanced towards the station, pelting stones at the station from the rear. The Sub-Inspector and eight other men were injured. Soon the crowd swelled to about 600 persons. After repeated warnings, a lathi charge was made to disperse the crowd. This had the desired effect and the crowd dispersed.

During the course of the rioting the Sub-Inspector of Police, 13 constables and five private individuals received stone hits. The injuries are reported to be simple. A case of rioting, etc., has been registered against seven persons and the case is under investigation.

III.—GOVERNMENT BILL.

**THE MADRAS APPROPRIATION (NO. 2) BILL, 1958 (L.A. BILL
NO. 13 OF 1958) ^a.**

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM: Mr. Speaker, Sir, I move—

‘That the Madras Appropriation (No. 2) Bill, 1958 (L.A. Bill No. 13 of 1958), be taken into consideration.’

கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, இதைப்பற்றி நேற்று விவாதம் செய்து, போட்டும் எடுக்கப்பட்டு, அந்த அடிப்படையில் தான் இந்த மசோதாவும் இந்த சபையினுடைய பரிசீலனைக்கு வருகிறது. ஆகவே இதைப்பற்றி அதிகம் விவாதம் செய்யவேண்டிய அவசியமில்லை என்று கருதுகிறேன். ஏதாவது விஷயங்களை அங்கத்தினர்கள் எடுத்துச் சொல்ல விரும்பினால், அதற்குத் தடையாக நான் நிற்க விரும்பவில்லை. நேற்று நடந்த விவாதத்திற்குப் பிற்பாடு இப்பொழுது விரிவான விவாதம் அவசியமில்லை என்பதுதான் என்னுடைய தாழ்மையான அபிப்பிராயம்.

MR. SPEAKER: The question is—

‘That the Madras Appropriation (No. 2) Bill, 1958 (L.A. Bill No. 13 of 1958) be taken into consideration.’

The Motion was put and carried and the Bill was taken into consideration.

Clause 2 was put and carried.

The Schedule was put and carried.

Clause 1 and the Preamble were put and carried.

[28th March 1958]

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM: Mr. Speaker, Sir, I move—

‘That the Madras Appropriation (No. 2) Bill, 1958 (L.A. Bill No. 13 of 1958), be passed.’

MR. SPEAKER: The question is—

‘That the Madras Appropriation (No. 2) Bill, 1958 (L.A. Bill No. 13 of 1958), be passed.’

The Motion was put and carried and the Bill was passed.

IV. BUDGET FOR THE YEAR 1958-59—VOTING OF DEMANDS FOR GRANTS FOR THE YEAR 1958-59.

DEMAND XVIII—AGRICULTURE AND FISHERIES.

DEMAND XIX—VETERINARY.

DEMAND XXXVII—CAPITAL OUTLAY ON AGRICULTURE.

MR. SPEAKER: We have got full four hours at our disposal to-day. Therefore I take it that two leaders from the Opposition will have the right to speak.

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM: Mr. Speaker, Sir, on the recommendation of the Governor, I move—

‘That the Government be granted a sum not exceeding Rs. 2,99,60,900 under Demand XVIII—Agriculture and Fisheries.’

‘That the Government be granted a sum not exceeding Rs. 83,13,000 under Demand XIX—Veterinary.’

‘That the Government be granted a sum not exceeding Rs. 25,00,000 under Demand XXXVII—Capital Outlay on Agriculture.’

கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, இப்பொழுது நான் பிரேரேபித்த மான்யக் கோரிக்கையில் மூன்று இனங்கள் அடங்கி இருக்கின்றன. விவசாய இலாக்கா, மீன் இலாக்கா, கால்நடை இலாக்கா இந்த மூன்றும் அடங்கி இருக்கின்றன. இதிலே மீன் இலாக்கா அபிவிருத்தியைப்பற்றி விவரங்கள் அடங்கிய ஒரு குறிப்பை இங்கே சமர்ப்பித்திருக்கிறேன். மற்றும், விவசாயம் கால்நடை இவற்றைப்பற்றியெல்லாம் கனம் அங்கத்தினர்களுடைய அபிப்பிராயங்களைத் தெரிந்துகொண்டு பிற்பாடு பதில் சொல்லலாமென்று நினைக்கிறேன். ஆகவே இப்பொழுது சபையின் நேரத்தை நான் அனாவசியமாக எடுத்துக்கொள்ள விரும்பவில்லை.

MR. SPEAKER: Motion moved—

‘That the Government be granted a sum not exceeding Rs. 2,99,60,900 under Demand XVIII—Agriculture and Fisheries.’

‘That the Government be granted a sum not exceeding Rs. 83,13,000 under Demand XIX—Veterinary.’

‘That the Government be granted a sum not exceeding Rs. 25,00,000 under Demand XXXVII—Capital Outlay on Agriculture.’

28th March 1958]

[Mr. Speaker]

13-வது மான்யக் கோரிக்கைமீது கனம் மாரிமுத்து அவர்கள் கொடுத்திருக்கும் வெட்டுப் பிரேரணையை எதிர்க்கட்சிகள் எல்லாம் ஆமோதிப்பதாகக் கேள்விப்பட்டேன். அதேமாதிரி, 19-வது மான்யக் கோரிக்கையின்மீது கனம் மாரிமுத்து அவர்கள் கொடுத்திருக்கும் வெட்டுப் பிரேரணையை ஆமோதிப்பதாகக் கேள்விப்பட்டேன். அடுத்த மான்யக் கோரிக்கைமீது வெட்டுப் பிரேரணை ஒன்றும் கிடையாது. கனம் மாரிமுத்து அவர்களை வெட்டுப் பிரேரணையை பிரேரேபிக்கும்படி கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

SRI A. R. MARIMUTHU : Mr. Speaker, Sir, I move—

‘ That the allotment of Rs. 2,99,60,900 under Demand XVIII—Agriculture and Fisheries be reduced by Rs. 100.’

‘ That the allotment of Rs. 83,13,000 under Demand XIX—Veterinary be reduced by Rs. 100.’

MR. SPEAKER : Cut motions moved—

‘ That the allotment of Rs. 2,99,60,900 under Demand XVIII—Agriculture and Fisheries be reduced by Rs. 100.’

‘ That the allotment of Rs. 83,13,000 under Demand XIX—Veterinary be reduced by Rs. 100.’

இப்பொழுது மான்ய கோரிக்கைகளும், வெட்டுப் பிரேரணைகளும் சபை முன் விவாதத்தில் இருக்கின்றன. கனம் மந்திரி அவர்கள் 12-45 மணிக்கு அவர்களுடைய பதிலை ஆரம்பிப்பார்கள். இப்பொழுது கனம் மாரிமுத்து அவர்களைப் பேசும்படிக் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

* SRI A. R. MARIMUTHU : கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, இன்றைய தினம் விவசாயம், கால்நடை வைத்தியம், மீன் இலாக்கா இவைகள் சம்பந்தமாக நான் கொடுத்திருக்கும் வெட்டுப் பிரேரணையைப் பற்றி ஒரு சில வார்த்தைகள் சொல்ல விரும்புகிறேன். விவசாயம் முன்னேறவேண்டுமென்றால், பல கோணங்களிலிருந்து பல காரியங்களைச் செய்யவேண்டியிருக்கிறது. இப்பொழுது கொண்டு வரப்பட்டிருக்கும் இந்த மான்யமானது விவசாய முறையைப் பிரசாரம் செய்வது, புதிய விவசாய முறைகளைக் கையாள்வது போன்ற விஷயங்கள் சம்பந்தப்பட்டவை. ஆகவே, விவசாய அபிவிருத்திக்கு இந்த மான்யத்தில் சம்பந்தப்பட்ட பல விஷயங்கள் இருந்தபோதிலும்கூட, இந்த மான்யம் சம்பந்தப்பட்ட வரையில்தான் பேசவேண்டும் என்கிற முறையிலே சில விஷயங்களைச் சொல்ல ஆசைப்படுகிறேன்.

இன்றைக்கு, தரதிருஷ்ட வசமாக நம்முடைய நாட்டிலே உள்ள நிலங்கள் எல்லாம் சிறு சிறு துண்டுகளாகப் பிரிக்கப்பட்டு சிதறுண்டு கிடப்பதினால், எல்லா நிலங்களும் ஒரு விவசாயியினால் நேரிடையான முறையிலே, நல்ல முறையிலே, சாகுபடி செய்வதற்கு ஏது இல்லாமல் இருப்பதனால், சாகுபடி அபிவிருத்திக்கு குந்தகம் ஏற்படுகிறது. ஆகவே எத்தனையோ முன்னேற்ற கரமான திட்டங்களை நாம் போட்டாலும்கூட, நிலங்கள் சிறு சிறு துண்டுகளாக இருக்குமேயானால், நாம் பெரும்படியான விவசாய அபிவிருத்தியை அவசியம். இன்று இருக்கக்கூடிய நிலையிலே, கூட்டுறவு சாகுபடி முறைதான் அதற்கு சாதகமாக உள்ளது, அந்த முறையிலேதான் இன்னும் அதிகப் படியான சாகுபடியை விருத்திசெய்ய முடியுமென்பதில் சந்தேகமில்லை. ஆனால் எந்த விவசாயியையும் நாம் கட்டாயப்படுத்தி கூட்டுறவு முறைப்படி சாகுபடி செய்யவேண்டுமென்று சொல்லமுடியாது. ஆகவே அந்தக் கூட்டுறவு முறை மூலம் சாகுபடி செய்வதால் உண்டாகும் நலன்களைப்பற்றி நல்ல முறையில் எல்லா மக்களும் தெரிந்துகொள்ளும்படியாக பிரசாரம்

[Sri A. R. Marimuthu] [28th March 1958]

செய்யவேண்டும். பரிவர்த்தனை மூலம் சிறு சிறு துண்டுகளாக இருக்கக் கூடிய நிலங்களை ஒன்று சேர்க்கக்கூடிய முறையையும் அமலுக்குக் கொண்டு வரவேண்டும். எல்லா விவசாயிகளுக்கும் பயன் தரத்தக்க முறையிலே பிரசாரம் செய்யவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். இம்மாதிரி பிரசாரம் செய்யப்பட்டு, நிலங்கள் ஒரு முகமாக இருந்தால், எல்லோரும் சேர்ந்து சாகுபடி செய்தால் நல்ல முறையில் பலன் கிடைக்கும். ஆகவே கிராமங்களிலே கூட்டுறவு சாகுபடி முறையை அமலுக்குக் கொண்டுவர முயற்சி செய்யவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

மேலும் நம்மிடம் விவசாய அபிவிருத்திக்கு வேண்டிய உரவகங்கள் சரியான அளவிலே கிடைக்காமல் இருக்கிறது. இந்த உரங்களை அபிவிருத்தி செய்வதற்கு சர்க்கார் எவ்வளவு முயற்சி எடுத்துக்கொண்டாலும் அது போதியதாக இல்லை. இருந்தாலும் இப்பொழுது நம் நாட்டிலே பலதரப் பட்ட மண் வளம் இருக்கிறது. ஒரு பகுதி நிலங்களிலே நைட்ரிஜன் சத்து கம்மியாக இருந்தால், அந்தப் பகுதி நிலங்களுக்கு அந்த சத்து உரத்தைப் போடவேண்டும். அதேபோல் இன்னும் சில பகுதி நிலங்களில் பாஸ்பரஸ் சத்து கம்மியாக இருந்தால், இந்தப் பகுதி நிலங்களுக்கு பாஸ்பரஸ் சத்து உரத்தைப் போடவேண்டும். எந்த வளசத்துக் குறைவாக யிருக்கிறது என்பதை விவசாயிகள் சரியான முறையில் அறிந்துகொள்ளவில்லை. இன்றைக்கு நமக்குக் கிடைக்கக்கூடிய உரம் போதுமானதாக இல்லாத காரணத்தினாலே, தேவையில்லாத சத்து உரத்தை ஒரு நிலத்திற்குப் போடக் கூடிய நிலைமை ஏற்பட்டிருக்கிறது. அதனால் உரம் வீணாகிறது. ஆகவே நம் நாட்டிலே மண் வளப் பரிசீலனையை மேற்கொள்ளவேண்டும். எல்லா ஜில்லாக்களிலும் மண் வளப் பரிசீலனை சாலைகள் அமைக்கப்படவேண்டும். தஞ்சை ஜில்லாவிலேதான் நஞ்சை சாகுபடி அதிகமாக இருக்கிறது. தமிழ் நாட்டின் நெளஞ்சியம் என்று அந்த அளவுச் சொல்லுகிறேன். அந்த இடத்தில் மண்வளப் பரிசீலனை நிலயம் ஏற்படுத்தவேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். எவ்வளவோ உரம் வீணாகப்படுவதைத் தவிர்க்க முடியும். இன்றைக்கு ஒரு பூமியிலே நைட்ரிஜன் சத்து வளம் இருந்து, மேலும் அதே பூமிக்கு தேவையில்லாத அந்த நைட்ரிஜன் உரத்தையே போடும் துர்ப்பாக்கிய நிலைமை ஏற்பட்டிருக்கிறது. அதனால் பயிர் கீழே சாய்ந்து விளைச்சல் கம்மியாகிறது. எந்தெந்தப் பயிருக்கு எந்தெந்த உரத்தை உபயோகிக்கவேண்டுமென்று விவசாயிகள் தெரிந்துகொண்டு, அந்த முறையைக் கையாண்டால் உரப் பஞ்சத்தை ஓரளவுக்கு சமாளிக்க முடியும். மண்வளப் பரிசோதனை நிலயங்களை எல்லா ஜில்லாக்களிலும் ஏற்படுத்தவேண்டும். குறிப்பாக தஞ்சை ஜில்லாவில் ஏற்படுத்துவதற்கு முயற்சி எடுத்துக்கொள்ளவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

விவசாயிகளுக்கு பொறுக்கு விதைகள் கொடுப்பதற்கு அரசாங்கம் முயற்சி எடுத்துக்கொள்ளவேண்டும். சாகுபடி அபிவிருத்திக்கு பொறுக்கு விதைகளை வழங்குவது மிக மிக அவசியம். இப்பொழுது அரசாங்கத்திலே விதைகள் சேகரித்துக் கொடுக்கக்கூடிய முறை சரியல்ல என்பதைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். விதைகளை பக்குவமாக சேமித்து வைக்க வேண்டும். இப்பொழுது மூட்டைகளிலும், சாக்குகளிலும் கட்டி கிடங்குகளில் போட்டுவிடுகிறார்கள். சீதோஷ்ண நிலை காரணமாக விதைகள் பாதிக்கப் பட்டு பழுது ஏற்படுகிறது. விதைகளை குதிரிகள் (கிரானிஸ்) என்று சொல்வார்கள்) போன்ற இடத்தில் சேமித்து வைத்தால் 100-க்கு 100 பங்கு முளைக்கும் என்பது நாங்கள் அனுபவபூர்வமாக கண்டு உள்ள உண்மை. ஆகையால் விதைகள் நன்றாக மூடப்பதற்கு சாக்குகளிலும், மூட்டைகளிலும் கட்டி கிடங்குகளில் போடாமல் கிரானிஸ் கட்டுவதற்கு சர்க்கார் ஏற்பாடு செய்யவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

விவசாயத்திற்கு தண்ணீர் வசதி முக்கியமாகவேண்டும். பட்டுக்கோட்டை தாலுகாவில் குழாய் கிணறுகள் சில இடங்களில் போடப்பட்டன. இது அமெரிக்காவின் உதவியால் போடப்படுகிறது என்று சொன்னார்கள். இதை வேப்பங்குளம் என்கிற கிராமத்தில் போட்டார்கள். இதற்கு பல ஆயிரக்

28th March 1958] [Sri A. R. Marimuthu]

கணக்கான ரூபாய் செலவாகிறது என்று தெரிகிறது. நூறு ஏக்கருக்கு தண்ணீர் கிடைக்கும் என்று இந்த குழாய் கிணறுகளைப் போடுவதாக வைத்துக்கொள்வோம். அது சரியாக வராவிட்டால் அந்த குழாய் கிணறுகளை கழட்டி எடுத்துக்கொண்டு போய்விடுகிறார்கள். அந்த குழாய் கிணறுகளை போடுவதற்கு ஆகும் செலவை அந்த நிலச் சொந்தக் காரர்கள் கொடுப்பதற்கு தயாராக இருந்தால் அதை கழட்டிக்கொண்டு வராமல் அங்கேயே விட்டு வைக்கலாம். நூறு ஏக்கருக்கு வேண்டிய அளவு தண்ணீர் கிடைக்காவிட்டாலும், 10 அல்லது 20 ஏக்கர்களுக்காவது தண்ணீர் கிடைக்கும். பல ஆயிரக்கணக்கான ரூபாய் செலவழித்து போடப்படுகிற குழாய் கிணறுகளை கழட்டி எடுத்துக்கொண்டு போவதற்கு பதில் யாராவது அதற்கு ஏற்படும் செலவை கொடுக்கத் தயாராக இருந்தால் அதை அப்படியே அவர்களுக்கு கொடுத்துவிடலாம். ஐந்து அல்லது 10 ஏக்கர் சாகுபடி செய்வதற்கு அங்கு தண்ணீர் இருக்கும். ஆகையால் இந்த விஷயத்தில் சர்க்கார் தகுந்த ஏற்பாடு செய்யவேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

பட்டுக்கோட்டையில் சாதாரணமாக ஒரு போகம்தான் நெல் பயிரிடப் படுகிறது. மற்ற சமயங்களில் பூமி தரிசாகக் கிடக்கிறது. அங்கு இருக்கும் நிலங்கள் புஞ்சை நிலங்களிலிருந்து நஞ்சை நிலங்களாக மாற்றப் பட்டவை. அங்கு மாற்றுப் பயிர் செய்வதற்கு வேறு இருக்கிறது. கொஞ்ச நாளைக்கு முன்பு அங்கு பருத்தி சாகுபடி செய்யப்பட்டது. இப்பொழுது அவ்வளவு தீவிர முயற்சிகள் செய்யப்படவில்லை. இடைக்கால பயிர்களை சாகுபடி செய்வதற்கு விவசாயிகளுக்கு ஊக்கம் அளிக்கவேண்டும். வெயிலில் காலங்களில் நிலங்கள் சீக்கிரமாக வறட்சி அடைந்து விடுகின்றன. ஆங்காங்கு கிணறுகள் தோண்டுவதற்கு ஏற்பாடு செய்து இடைக்கால பயிர்களாக பருத்தி, கடலை முதலியவைகளை பயிர் செய்வதற்கு ஊக்கம் அளிக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

(Mr. Speaker sounded the gong.)

SRI A. R. MARIMUTHU : இன்னும் 5 நிமிஷத்தில்

MR. SPEAKER : கனம் அங்கத்தினர் ஆரம்பித்து 15 நிமிஷங்கள் ஆகின்றன. இன்னும் 1 நிமிஷத்தில் முடிக்கும்படி கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

SRI A. R. MARIMUTHU : கால்நடைகள் விவசாய அபிவிருத்திக்கு மிகவும் முக்கியம். ஆகையால் கால்நடைகளுக்கு பாதுகாப்பு அளிக்க அரசாங்கம் கடமைப்பட்டிருக்கிறது. கிராமத்தில் இருக்கும் விவசாயிகளிடத் தில் இருக்கும் கால்நடைகள் இறந்தால் 4-5 வருஷங்களுக்கு சாகுபடி செய்ய முடியாத துர்ப்பாக்கியமான நிலைமை இருக்கிறது. ஆகையால் சர்க்கார் கால்நடை இன்ஷூரன்ஸ், பயிர் இன்ஷூரன்ஸ் செய்துகொடுக்க வேண்டும். கால்நடைகள் தான் விவசாய அபிவிருத்திக்கு மிகவும் முக்கியமான கருவியாக இருக்கிறது. பூச்சி அழிப்பு வேலைகளிலும் மிக முக்கிய கவனம் செலுத்தவேண்டும். சரிபாதி விவசாய பூச்சியால் பாழடைந்து போய்விடுகிறது. இந்த பூச்சி அழிப்பு வேலையை தீவிரமாக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

கால்நடை வைத்தியர்கள் கிராமங்களுக்கு செல்வதற்கு தயாராக இருப்ப தில்லை. மனிதர்களாக இருந்தால் உடம்பு குணமில்லாவிட்டாலும் வண்டி யிலோ, காரிலோ ஆஸ்பத்திரிக்கு கொண்டு போகலாம். ஆனால் நோய் வாய்ப்பட்டிருக்கும் கால்நடைகளை அம்மாதிரி கொண்டு போகமுடியாது. ஆகையால் கால்நடை வைத்தியர்கள் கிராமங்களுக்குச் சென்று வைத்தியம் செய்யவேண்டும். இப்பொழுது அவர்களுக்கு பணம் கொடுத்தால்தான் வருகிறார்கள். இப்பொழுது மாட்டின் விலை எவ்வளவு இருக்கிறதோ அவ் வளவு பணம் கேட்கிறார்கள். விவசாயிகள் கொடுக்க முடியாத நிலைமை யில் இருக்கிறார்கள்.

[28th March 1958]

9-47
a.m.

* SRI M. A. B. ARUMUGHASAMY : கனம் சாநாயகர் அவர்களே, சர்க்கார் கொண்டு வந்திருக்கும் விவசாயம், மீன் அளம், கால் நடை முதலிய மான்யங்களை ஆதரித்து ஒரு சில வார்த்தைகள் சொல்ல விரும்புகிறேன். விவசாயி தன்னுடைய கடுமையான உழைப்பின் மூலம் நம் நாட்டுக்கு வேண்டிய தேவைகளை உற்பத்தி செய்து உதவுகின்றான். அப்படி நன்றாக விவசாயம் செய்வதற்கு, மழையையும், தண்ணீரையும் எதிர் பார்க்க வேண்டியிருக்கிறது. நல்ல விதைகளை விதைத்து விளைச்சலை பெருக்க வேண்டியிருக்கிறது. விளைச்சல் ஏற்படும்போது, விளைச்சலில் ஏற்படும் நோய்களை தடுப்பதற்கு பூச்சி மருந்துகளை உபயோகப்படுத்த வேண்டியிருக்கிறது. விளைந்த விளைச்சலை பாதுகாப்பதற்கு தகுந்த இடம் வேண்டியிருக்கிறது. அவன் அரசாங்கத்தின் மூலம் இவ்வளவு உதவிகளையும் எதிர் பார்க்கிறான். தன்னுடைய சொந்த உழைப்பின் மூலம் செய்யக்கூடிய வசதிகளை செய்து கொள்கிறான். மற்ற வசதிகளை அரசாங்கம் செய்து கொடுக்கவேண்டும்.

முக்கியமாக விவசாயத்திற்கு பாசன வசதிகள் வேண்டும். மழைபெய்த தண்ணீரை தேக்கிவைத்தால் நீர்பாசனத்துக்கு உதவும். அரசாங்கம் சில நீர் தேக்கங்களை கட்டியிருக்கிறார்கள். முக்கியமாக மேட்டூர், பெரியாறு, மணிமுத்தாறு, கீழ் பவானி திட்டங்கள் பாசனத்துக்கு உபயோகப்படுகின்றன. சுதந்திரம் வந்த பிறகு மணிமுத்தாறும், கீழ் பவானி திட்டமும் கட்டப்பட்டன. அதன் மூலமாக பல ஆயிரக்கணக்கான நிலங்களுக்கு பாசன வசதி கிடைக்கும். இந்தப் பெருமை நம் மாநிலத்தைச் சேர்ந்ததாகும். மதுரை மாவட்டத்திலிருக்கும் மஞ்சளாறு, சத்தையாறு, கொடவனாறு என்ற இடங்களில் பாசன வசதிகள் செய்து கொடுப்பதற்கு மதிப்பீடுகள் தயாரிக்கப்பட்டிருக்கின்றன என்பதை அறிந்து மகிழ்ச்சி அடைகிறேன். நன்றிசெலுத்துகிறேன். இவைகளை உடனே எடுத்து நிறைவேற்றும் படியாக சர்க்காரை நான் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

கிராமங்களிலுள்ள குளங்களையும் மராமத்து செய்து, தூர் எடுத்து, தண்ணீர் அதிகமாக தேக்கிவைப்பதற்கு சர்க்கார் ஏற்பாடு செய்யவேண்டும் என்றும் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

9-50
a.m.

குறிப்பாக என்னுடைய தொகுதி கன்னிவாடி ஜமீனைச் சேர்ந்த பிரதேசம். அங்குள்ள மலையில் விழக்கூடிய தண்ணீர் எல்லாம் வீணாகிறது. அங்கே ஒரு சிறு அணையாகக் கட்டி அந்தத் தண்ணீரைத் தேக்கி பக்கங்களிலுள்ள குளங்களில் நிரப்பிக்கொண்டால் விவசாயத்திற்கு செளகரியமாக இருக்கும். அந்த அணைக்கட்டின் மூலமாக அங்கங்கே வரண்ட பிரதேசங்களில் இருக்கும் குளங்களில் அந்தத் தண்ணீரை நிரப்பிக்கொண்டு விவசாயம் செய்ய நடவடிக்கை எடுத்துக்கொள்ளலாம். அதன் மூலமாக இரண்டு அல்லது மூன்று லட்சம் ரூபாய் செலவாகும். அப்படிப்பட்ட திட்டம் ஒன்று ஏற்கெனவே இருந்தது. அந்தப் பிரதேசம் ஜமீன் கையில் இருந்தபோது முதற்கொண்டு அந்தத் திட்டம் இருந்து வருகிறது. ஜமீன் ஒழிப்புச் சட்டம் வந்த பிறகு அந்த ஜமீன் தன்னுடைய கையைவிட்டு போய்விடப்போகிறது என்று அப்பொழுதுள்ள ஜமீந்தார் அந்த திட்டத்தை எடுத்து நடத்தி முடிக்காமல் போய்விட்டார்.

(Deputy Speaker in the Chair)

அது முதற்கொண்டு அந்த திட்டம் நிறைவேற்றப்படாமல் அப்படியே இருக்கிறது. மேற்படி திட்டத்தை நமது சர்க்கார் எடுத்துக்கொண்டு நிறைவேற்றுவதற்காக நடவடிக்கைகளை எடுத்துக்கொள்ள வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன். இதை நடுத்தர நீர்ப்பாசன திட்டத்தின் கீழ் கொண்டு வந்து நிறைவேற்ற வேண்டும் என்றும் கேட்டுக்கொள்கிறேன். இது சம்பந்தமாக பத்து தினங்களுக்கு முன்னதாக கனம் விவசாய மந்திரி அவர்களிடத்தில் அந்த பிரதேச மக்களின் சார்பாக ஒரு மசஜர் கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது. அதிக உணவு உற்பத்தி திட்டத்தின்கீழ் இதைக் கொண்டு வந்து இதை அமுலுக்குக் கொண்டுவர வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

28th March 1958] [Sri M. A. B. Arumughasamy]

விவசாயத்திற்கு முக்கியமானதாக இருக்கும் நல்ல பொறுக்கு விதைகளைக் கொடுக்கவேண்டும் என்பதற்காக நமது சர்க்கார் பல பொறுக்குவிதைப் பண்ணைகளை அமைத்து அதன் மூலமாக விவசாயிகளுக்கு நல்ல பொறுக்கு விதைகளைக் கொடுத்துக்கொண்டு வருகிறார்கள். நமது சர்க்கார் அதிகப்படியான நல்ல பொறுக்குவிதைப் பண்ணைகளை ஆரம்பித்து வைத்து இருப்பது மகிழ்ச்சிக்குரியதுதான். அதன் மூலம் விவசாயிகள் நல்ல பலனையும் அடைந்து கொண்டு வருகிறார்கள். அந்த பொறுக்கு விதை கொடுப்பதன் காரணமாக விவசாயிகள் நல்ல முறையில் பலனை அனுபவித்து வருகிறார்கள் என்பது நாம் கண்ட அனுபவம். இப்படி விவசாயிகள் நல்ல பலனை அடைந்து வருவதால் இன்னும் அதிகப்படியான பொறுக்குவிதைப் பண்ணைகளை அமைக்கவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

ஆராய்ச்சிப் பண்ணைகளின் மூலமாக பயிர்களுக்கு ஏற்படக்கூடிய வியாதி களைப் போக்குவதற்கு வேண்டிய ரசாயன மருந்துகளைக் கொடுத்தும் அதை எப்படி உபயோகிப்பது என்பதற்கு அதை உபயோகிக்கக்கூடிய கருவிகளைக் கொடுத்தும் உதவி வருவது ரொம்பவும் போற்றத்தக்கதுதான். இந்த முறையிலும் நமது சர்க்கார் விவசாயிகளுக்கு உதவியெதுகொண்டு வருகிறார்கள். இவைகளைச் செய்த பின்பு விவசாயப் பொருள்களையும் ரசாயன உரங்களையும் சர்க்கார் அபிவிருத்தி திட்டப் பிரதேசங்களில் அபிவிருத்தி இலாகாமூலமாகவும், அபிவிருத்தித் திட்டம் இல்லாத பிரதேசங்களில் கூட்டுறவு சங்கங்கள்மூலமாகவும் ரசாயன உரம், மருந்து முதலியவைகளைக் கொடுத்துக்கொண்டு வருகிறார்கள். நல்ல விதைகளையும் கொடுத்துக்கொண்டு வருகிறார்கள். கண்டிப்பாக தனிப்பட்ட வியாபாரிகளுக்கு ரசாயன உரங்களையும் விதைகளையும் விநியோகிக்கும் பாத்தியதையை கொடுக்கக்கூடாது என்றும் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

இப்பொழுது விவசாயிகள் தங்களுடைய விவசாயத்தில் நல்ல முறையைக் கையாண்டு வருகிறார்கள். அத்துடன் ஜப்பானிய முறையையும் கையாண்டு வருகிறார்கள். அதன்மூலம் அவர்கள் நல்ல பலனையும் அடைந்துகொண்டு வருகிறார்கள். எப்படி நல்ல விதைகளை உபயோகப் படுத்துவது என்பதையெல்லாம் நம்முடைய விவசாய இலாகா அவர்களுக்குச் சொல்லிக்கொடுத்துக்கொண்டு வருகிறார்கள். எப்படி விவசாயம் செய்வது, எப்படி விதை விதைப்பது என்பனவற்றையெல்லாம் விவசாய இலாகா விவசாயிகளுக்குச் சொல்லிக்கொடுத்துக்கொண்டு வருகிறார்கள். அதனால் அவர்களும் நல்ல பலனை அடைந்துகொண்டும் வருகிறார்கள். விவசாயத்தைப் பெருக்குவதற்கு நமது சர்க்கார் எல்லாவகையிலும் முயற்சி எடுத்துக்கொண்டு வருகிறார்கள். வீணாச்சலைப் பெருக்குவதற்கு அங்கங்கே விவசாய இலாகா மூலமாக பிரசாரம் செய்துகொண்டும், விவசாயப் படங்களைக் காண்பிப்பதன் மூலமாகவும், பிரசாரம் செய்வதன் மூலமாகவும், முயற்சி எடுத்துக்கொண்டு வருகிறார்கள். விவசாயிகளுக்கு தகுந்த சமயங்களில் தகுந்த ஆலோசனைகளையும் கொடுத்துக்கொண்டு வருகிறார்கள். நமது சர்க்கார் இப்பொழுது விவசாயிகளுக்குச் செய்துவரும் பணி மிகவும் போற்றத்தகுறியதாகும்.

அடுத்தபடியாக மண் அரிப்பு சம்பந்தமாக சிலவற்றைச் சொல்ல ஆரம்பிக்கிறேன். மலையிலுள்ள சரிவான பிரதேசங்களில் இருக்கும் மண் மழைகாலங்களில் அரித்துக்கொண்டு போய்விடுகிறது. அப்படி அடித்துக் கொண்டேபோவதால் அந்த மண்ணின் வளம் குறைந்துபோய்விடுகிறது. அப்படி மண் அரித்துக்கொண்டுபோகாமல் இருக்க மண் அரிப்புத் திட்டத்தின்கீழ் மலையின்மீதுள்ள சரிவான பிரதேசங்களில் கல் மேடைகளைக் கட்டினால் அந்த மண் அரித்துக்கொண்டு போகாமல் இருக்கும். இந்த மண்மேடுகளை கட்டும் மலை விவசாயிகளுக்கு உதவித்தொகை கொடுப்பதன்மூலம் இதை வெற்றிகரமாகச் செய்யலாம். எவ்வளவு மழை பெய்தாலும் மண் அங்கேயே இருந்து அந்த பூமியின் வளமும் குறையாமல் இருக்கும். இதற்கு வேண்டிய நடவடிக்கைகளை அரசாங்கம் எடுத்துக்

[Sri M. A. B. Arumughasamy] [28th March 1958]

கொள்ளவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன். இப்படிச் செய்தால் மண் அரிப்புத் திட்டம் வெற்றிகரமாக ஆகும் என்பதைச் சொல்லிக் கொள்ள விரும்புகிறேன்.

SRI G. VAGHEESAM PILLAI : கனம் உதவி சபாநாயகர் அவர்களே, கனம் மந்திரி அவர்கள் கொண்டுவந்திருக்கும் மானியக் கோரிக்கையை ஆதரித்து ஒரு சில வார்த்தைகளைக் கூறிக்கொள்ள விரும்புகிறேன். நம்முடைய நாட்டில் விவசாய மக்கள் அதிகமாக இருப்பதை உணர்ந்து நம் நாடு அந்நிய நாட்டிலிருந்து நமக்கு உணவை இருக்குமதி செய்யாமல் இருக்கும்படியான ஒரு நிலைமையை உண்டுபண்ணி நல்ல முறையில் உணவை உற்பத்திசெய்யவேண்டும் என்று நமது அரசாங்கம் ஒவ்வொரு வகையிலும் பாடுபட்டுக்கொண்டு வருகிறார்கள். இதை எல்லோரும் உணருகிறோம். இதைப்பற்றி கனம் நிதி மந்திரி அவர்கள் கூட தன்னுடைய பட்ஜெட் உரையில் விவசாயத்தில் அரசாங்கம் என்னென்ன முறையில் கவனம் செலுத்தி இருக்கிறது என்பதைப்பற்றி விவரமாக சொல்லியிருக்கிறார். நம்முடைய நாட்டின் விளைச்சல் சராசரி ஏக்கர் ஒன்றுக்கு 750 பவுண்டாக இருந்தது. இப்பொழுது நம்முடைய ராஜ்யத்தில் 1,255 பவுண்டு விளைச்சல் செய்யப்படுகிறது என்பதையும் குறிப்பிட்டு இருக்கிறார். சைனா போன்ற தேசங்களில் ஏக்கர் ஒன்றுக்கு 1,550 பவுண்டு விளைச்சலைக் காண்பித்திருக்கிறார்கள் என்றும் சொல்லப்படுகிறது. ஜப்பான் தேசத்தில் ஏக்கர் ஒன்றுக்கு 2,510 பவுண்டு விளைச்சலைக் காண்பித்திருப்பதாகச் சொல்லுகிறார்கள். நல்ல விவசாய அனுபவம் உள்ள விவசாய அங்கத்தினர்கள் கூட தாங்கள் இந்த முறைகளை அனுசரித்துவந்தால் அதிகப்படியான விளைச்சலைக் காண்பிக்க முடிகிறது என்றும் சொல்லியிருக்கிறார்கள். நல்ல விதைகளையும் நல்ல உரத்தையும்போட்டு நல்ல முறையில் விவசாயம் செய்தால் நல்ல விளைச்சலை எதிர்பார்க்கலாம் என்றும் அவர்கள் தங்களுடைய அனுபவத்திலிருந்தும் சொல்லுகிறார்கள். ஒரு ஏக்கருக்கு 2,500 பவுண்டு கூட விளைச்சலைக் கொண்டுவரலாம் என்று கூட சொல்லுகிறார்கள். இப்படிச் செய்வதற்கு பலவகைகள் இருக்கின்றன. பொறுக்கு விதைகளை போட்டு நல்ல உரங்களை உபயோகப்படுத்தி, எந்தெந்த காலங்களில் எப்படிப்பட்ட விதைகளை எந்தெந்த பூமிக்கு உபயோகப்படுத்தவேண்டுமோ அப்படி உபயோகப்படுத்தி விவசாயம் செய்தால் அதிகப்படியான உற்பத்தியைக் காண்பிக்கலாம் என்று அனுபவித்துச் சொல்லுகிறார்கள். இவைகளையெல்லாம் நன்றாகத் தெரிந்துகொண்டு செய்வதால் நல்ல முறையில் உற்பத்தியைப் பெருக்கலாம். நல்ல விதைகளைக் கொடுக்கும்போது அவைகளை எப்படி உபயோகப்படுத்த வேண்டும் என்று சொல்லிக்கொடுத்து அதை உபயோகப்படுத்தச் சொல்ல வேண்டும். இதற்கு வேண்டிய நடவடிக்கைகளை அரசாங்கம் எடுத்துக்கொள்ள வேண்டும். எந்தெந்த பயிர்களுக்கு எந்தெந்த விதைகளை உபயோகப்படுத்தவேண்டும் என்று சொல்லவேண்டும். சாதாரணமாகப் பார்த்தால் ஆடி மாதம் நடுவதற்கு என்று விதைகளை கொடுத்திருப்பார்கள். ஆடி மாதத்தில் மழை இல்லாவிட்டால் அதை கார்த்திகை மாதம் உபயோகப்படுத்தவார்கள். அப்பொழுது அது உபயோகம் இல்லாமல்போய்விடும். ஆடி மாதத்தில் நடுவதற்கு என்று வைக்கப்பட்ட விதைகளை கார்த்திகை மாதத்தில் உபயோகப்படுத்தக்கூடாது. அதனால் அது முனைக்காமல் போய்விடும். இவைகளை விவசாய இலாகா தெரிந்துகொண்டு எந்தெந்த மாதங்களில் எந்தெந்த விதைகளை விதைக்கவேண்டுமோ அந்த முறைப்படி விவசாயிகளுக்கு விதைகளை வாங்கிக்கொடுக்கவேண்டும். மழை ஆடி மாதத்தில் சரியாக இல்லை என்றால் ஆடி மாதத்தில் உபயோகப்படுத்தக்கூடிய விதையை கார்த்திகை மாதத்தில் உபயோகப்படுத்தக்கூடாது. ஆகவே விவசாயிகளிடமிருந்து, விதைகளை வாங்கும்போது எந்தெந்த மாதங்களில் விதைக்கவேண்டும் என்பதைத் தெரிந்துகொண்டு அதன்படிக்கு விதைகளைக் கொடுக்கவேண்டும். சில விவசாயிகளிடமிருந்து வாங்கும் விதைகள் முளைப்பதே இல்லை என்று புகார்கள் சொல்லப்படுகிறது. இப்படிப்பட்ட புகார்களுக்கு இடங்கொடுக்காமல் இருப்பதற்காக யாரிடமிருந்து விதைகளை வாங்குகிறோமோ அவர்களுடைய பெயரை அந்தந்த சாக்கில் எழுதி ஒட்டிவைத்து

28th March 1958] [Sri G. Vagheesam Pillai]

விட்டால் பின்னடி எந்த விதைகள் முளைக்கவில்லையோ அந்த விதைகளைக் கொடுத்த விவசாயியைக் கேட்பதற்கு சௌகர்யமாக இருக்கும். இன்னும் அதிகப்படியான விதைப் பண்ணைகளை அமைக்க திட்டமிட்டிருக்கிறார்கள் என்று தெரியவருகிறது. அது ரொம்பவும் வரவேற்கக்கூடியதுதான். எவ்வளவு நல்ல விதைகளை நட்பாலும் நல்ல உரம் இட்டால்தான் நன்றாக விளைச்சல் கிடைக்கும். எவ்வளவு விளைச்சலுக்கு எவ்வளவு உரம் இடவேண்டும் என்பதையும், அந்தந்த விதைகள் எவ்வளவு உரம் வாங்கும் என்பதையும் ஆராய்ந்து அறிந்துகொண்டு அதன்படி விநியோகம் செய்யவேண்டும். இதைப்பற்றி விவசாய இலாகாவில் ஆராய்ச்சி செய்து அதன்படி உரங்களைக் கொடுக்க, இன்னும் அதிகப்படியான விளைச்சலை காண்பிக்க நடவடிக்கை எடுத்துக்கொள்ளவேண்டும். இப்பொழுது விதைப் பண்ணைகள் நல்லமுறையில் பயன்படுகிறது. இன்னும் அதிகப்படியாக பயன்படுத்தப்படவேண்டும் என்பது அரசாங்கத்தின் நோக்கம். நல்லமுறையில் விதைகளை வாங்கிக் கொடுக்கவேண்டும் என்பதுதான் அரசாங்கத்தினுடைய நோக்கம். விதைகளை சப்ளை செய்யும்போது விவசாயிகளுக்கு நல்ல ப்ரிமியம் கொடுத்தால் அவர்கள் நல்ல விதைகளை சப்ளை செய்வார்கள். அப்படி இல்லாமல் இருப்பதால் அவர்கள் நல்ல விதைகளைக் கொடுக்க முன்வருவதில்லை. நூறுக்கு பத்து அல்லது பதினைந்து அல்லது இருபது என்று கொடுப்பதால் அவர்கள் முன்வரமாட்டேன் என்கிறார்கள். நூறுக்கு 25 கொடுக்கிறதன் என்று சொன்னால் கொடுக்க முன்வருவார்கள். இதை அரசாங்கம் கவனத்தில் வைத்துக்கொண்டு அதிகப்படியான ப்ரிமியம் கொடுக்க முன்வரவேண்டும். விவசாயிகள் கொடுக்கக்கூடிய விதைகள் நல்ல விதைகள் இல்லை என்று சொன்னால் அப்படிப்பட்ட விதைகளை யார் கொடுத்தார்கள் என்று கண்டுபிடிக்கமுடியாமல் இருக்கிறது. விவசாய இலாகாவில் கொடுக்கக்கூடிய விதைகள் நல்ல விதைகளாகவே இல்லை என்று சொல்லக்கூடிய ஒரு தப்பு அபிப்பிராயம் இருந்துவருகிறது. அதைப்போக்க எந்த விவசாயி விதைகளைக் கொடுக்கிறோடு அந்த விவசாயியின் பெயரை அந்தந்த சாக்குகளின்பேரில் எழுதிவைத்துக்கொண்டால் அந்தவிவசாயியைக் கண்டுபிடித்து இப்படிப்பட்ட வேலையைச் செய்யக்கூடாது என்று அவரிடம் சொல்லலாம். அப்படிச்செய்தால் அவன் நல்லமுறையில் கொடுக்க முன்வருவான். அத்துடன் 100-க்கு 25 சத விதம் ப்ரிமியம் கொடுப்பதற்கும் நடவடிக்கை எடுத்துக்கொள்ளவேண்டும்.

சிதம்பரம் தாலுகாவில் சமுதாய நல திட்டத்தின் கீழ் ஒரு வீட்பார்ம் 10 ஏற்படுத்தப்பட்டிருக்கிறது. அங்கே நல்ல ஆபீஸர் போடவில்லை. சர்க்கார் a.m. விதைப் பண்ணைகளை ஆரம்பிக்கும் நோக்கம் விவசாயிகளுக்கு நல்ல விதைகள் கொடுக்க வேண்டுமென்பது தான். இந்தப் பண்ணையில் சர்க்கார் நல்ல விதைகளை தயாரித்துக்கொடுக்க முடியும் என்ற அளவிற்கு பக்கத்திலுள்ள விவசாயிகளிடையே ஒரு இம்ப்ரஷன் ஏற்படவில்லை. மற்ற விவசாயிகள் தயாரிக்கும் விதைகளை விட சர்க்கார் விதை பண்ணையில் நல்ல விதைகள் தயாரிக்கப்படவேண்டும். அப்பொழுது தான் விவசாயிகளுக்கு நம்பிக்கை ஏற்படும். இதை சர்க்கார் கவனித்து அங்கு ஒரு நல்ல ஆபிஸரை போட்டு, காலாகாலத்தில் நல்ல விதைகள் கிடைக்கும்படி செய்யவேண்டும். அங்கு 'பீல்டு மேனை' கேட்டால் "நல்ல விதை கிடைக்கவில்லை. வேறு எங்கேயோ எழுதியிருக்கிறோம்" என்று சொல்லுகிறார். இதனால் காலம் தாழ்த்தப்படுகிறது. நல்ல விதைகள் கிடைக்கவில்லை. இவைகளையெல்லாம் சர்க்கார் அவசியம் கவனிக்கவேண்டும்.

அடுத்தபடியாக, ஹார்டிகல்சரைப் பற்றி சொல்ல விரும்புகிறேன். ஆந்திரா நம்மை விட்டு பிரிந்தபொழுது கோடூர் ஆந்திராவோடு சேர்ந்து விட்டது. அங்கு இருந்த பழப்பண்ணையும் அவர்கள் வசம் போய்விட்டது. இப்பொழுது நம் ராஜ்யத்தில் அல்லாரிலும், வேறு சில இடங்களிலும் பழப் பண்ணை ஏற்படுத்தியிருக்கிறார்கள். 'பிளான் பீரியடில்' பழத்தோடும் ஏற்படுத்துவதற்காக ரூ. 24-68 லட்சம் ஒதுக்கி இருக்கிறார்கள். ஆனால் 1957-58-ல் ரூ. 2-72 லட்சம் தான் செலவழிக்கப்பட்டிருக்கிறது. ஆகவே, தமிழ் நாட்டில் வேறுபல இடங்களில் பழப் பண்ணைகளை ஏற்படுத்தி விவசாயி

[Sri G. Vagheesam Pillai] [28th March 1958]

கூளுக்கு ஒட்டு செடிகளையும், மற்ற செடிகளையும் கிடைக்கும்படி செய்ய வேண்டும். நம்முடைய ராஜ்யத்தில் 'பிரைவேட் நர்ஸரி' மூலம் தான் இப்பொழுது செடிகள் கிடைக்கின்றன. சர்க்கார் பண்ணையில் 10 சதவிகிதம் தான் சப்ளை செய்ய முடிகிறது. இதையும் சர்க்கார் உடனடியாக கவனித்து நல்ல பழ பண்ணையை ஏற்படுத்தவேண்டும்.

தஞ்சாவூர் ஜில்லா போன்ற டெல்டாயிக் ஏரியாவில் பசுந்தான் உரத்தை உபயோகித்தால் விளைவு அதிகமாக ஏற்படுகிறது. எந்தெந்த பிரதேசத்தில் எவ்வளவு வேண்டும் என்பதை முன்பே தெரிந்து, ஒரு வருஷ ஆரம்பத்திலேயே எந்த ஸ்டோருக்கு எவ்வளவு வேண்டும் என்பதை தெரிந்துகொண்டு, அதை விவசாயிகளுக்கு காலாகாலத்தில் கிடைக்கும்படி செய்யவேண்டும்.

'நைட்ராஜனிக் மென்யூர்' உபயோகப்படுத்துவதில் விவசாயிகள் பழக்கம் அடைந்தவிட்டார்கள். 'நைட்ராஜனிக் மென்யூர்' எவ்வளவு அவசியமோ, சூபர் பாஸ் பேட்டும் அவ்வளவு அவசியம் என்பதை ஒரு சில விவசாயிகள் தான் உணர்ந்திருக்கிறார்கள். அதை எல்லா விவசாயிகளும் உணரும்படிச் செய்யவேண்டும். இந்திய சர்க்கார் இதை பாதி விலைக்கு கொடுப்பதற்கு 'ஸ்ப்லிட்' கொடுப்பதாக நான் அறிகிறேன். சில ராஜ்யங்கள் இம்மாதிரி மத்ய சர்க்காரின் உதவியை பெற்று பாதி விலைக்கு இந்த 'மென்யூர்களை' கொடுப்பதாக தெரிகிறது. அதேமாதிரி நம்முடைய ராஜ்யத்திலும் இந்திய சர்க்காரின் உதவி பெற்று இந்த 'மென்யூர்கள்' பாதி விலைக்கு விவசாயிகளுக்கு கிடைக்கும்படிச் செய்யவேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

ஒரு இடத்தில் விவசாயம் பூச்சியால் பாதிக்கப்பட்டிருக்கிறது என்று ஜில்லா விவசாய அதிகாரி சொன்ன பிறகு தான் அந்த பிராந்தியத்தில் பூச்சி மருந்து பாதி விலைக்கு கொடுக்கவேண்டுமென்று உத்தரவு இருக்கிறது. விவசாயத்திற்கு உபயோகப்படுத்தக்கூடிய பூச்சி மருந்தை விவசாயிகள் வேறு ஒன்றுக்கும் பயன்படுத்த முடியாது. ஆகையால், நிரந்தரமாக விவசாயிகள் கேட்கும்போது எல்லாம் பூச்சி மருந்து பாதி விலைக்கு கிடைக்கும்படி செய்யவேண்டும். சில இடங்களில் பூச்சி ஏற்பட்டால் முதலில் என்ன பூச்சி என்று தெரிந்துகொள்ள முடியவில்லை. அப்படி தெரிந்துகொண்டு பிற்பாடு பூச்சி மருந்தை பாதி விலைக்கு வாங்குவதற்குள், பயிர் பூச்சியினால் பாதிக்கப்பட்டு அழிந்துவிடுகிறது. ஆகவே, நிரந்தரமாகவே பூச்சி மருந்தை பாதிவிலைக்கு கொடுக்க ஏற்பாடு செய்தால் நலம்.

பூச்சி மருந்தை தெளிப்பதற்கு 'ஸ்ப்ரேயர்ஸ்' கிடைப்பதில்லை. சமுதாய நலதிட்ட பகுதிகளிலே சில கிராமங்களிலே அதை வாங்கிக் கொடுக்கிறார்கள். இந்த வருஷத்தில் இதற்காக அதிகமாக பணம் ஒதுக்கியிருக்கிறார்கள். பல இடங்களிலிருந்து 'ஸ்ப்ரேயர்ஸ்' வேண்டுமென்று கேட்டு விண்ணப்பங்கள் கொடுக்கப்பட்டிருக்கின்றன. எந்தெந்த பிராந்தியத்திற்கு எவ்வளவு தேவை என்பதை முன்பே தெரிந்துகொண்டு அந்தத் தேவையை பூர்த்தி செய்வதற்கு தகுந்த ஏற்பாடு செய்யவேண்டும். உதாரணமாக 1 ஏக்கர் நாத்தங் காலிலிருந்து நாத்து பிடுங்கி நடவு நட்பால் 10 ஏக்கர் நடடுவிடலாம். நாத்தங் காலிலேயே ஒரு முறை பூச்சி மருந்தை 'ஸ்ப்ரேர்' செய்துவிட்டால், பூச்சி அதிகமாக பரவாது. ஆகையால் இதை நல்ல முறையிலே விவசாயிகளுக்கு பயன்படும்படி செய்யவேண்டும்.

விவசாய ஆபீஸ்களில் என்னென்ன விதைகள் கைவசம் இருக்கின்றன, என்னென்ன வசதிகள் இருக்கின்றன என்பதையெல்லாம் ஸ்டாக்போர்டு ஒன்று வைத்து அதில் எழுதவேண்டும். மீனவர்களுக்கு சர்க்கார் பல சொள்கரியங்களை செய்து வருகிறார்கள். முன்பு மீன் பிடிப்பதை எலத்திற்கு விடாமல், மீனவர் கூட்டுறவு சங்கங்களுக்கே வருஷத்திற்கு இவ்வளவு தொகை கொடுக்கவேண்டுமென்று நிர்ணயித்து கொடுத்துக்கொண்டிருந்தார்கள். ஆனால் இரண்டு வருஷங்களாக மீன் பிடிக்கும் பாத்யதையை எலத்திற்கு விடவேண்டுமென்று உத்தரவு போட்டிருக்கிறார்கள். அதனால் மீனவர் கூட்டுறவு சங்கங்களுக்கு இந்த பாத்யதை கிடைப்பதில்லை. பெரிய பணம் படைத்த முதலாளிகள் அதை எலத்தில் அதிக தொகைக்கு எடுத்து

28th March 1958] [Sri G. Vagheesam Pillai]

விடுகிறார்கள். இதனால் மீனவர்களுக்கு பயன் இல்லாமல் செய்துவிடுகிறார்கள். அவர்களே அதிக தொகை கொடுப்பதற்கும் தயாராக இருக்கிறார்கள். இதனால் மீனவர்கள் பாதிக்கப்படுவதால் இதை கவனிக்கவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

பி. டபிள்யூ. டி. சானல்ஸ் இருக்கும் இடங்களில் 4 பர்லாங்குக்கு விவசாயத்திற்கு மின்சாரம் உபயோகிக்கக்கூடாது என்று உத்தரவு போட்டிருக்கிறார்கள். இதனால் எங்கள் தாலுகாவில் இரும்பூர், வனையார் முதலிய இடங்களிலும், விருத்தாசலம் தாலுகாவில் பெண்ணாடம், திட்டக்குடி முதலிய இடங்களிலும் மின்சார விஸ்தரிப்பு பாதிக்கப்பட்டிருக்கிறது. இந்த பிரதேசங்களில் ‘நார்த் ஈஸ்ட் மான்ஸூனுக்கு’ முன்னால் மின்சார வசதி செய்து கொடுத்தால் நன்றாக இருக்கும்.

விவசாயத்திற்கு விளம்பரம் அதிகமாக தேவை. நெல் பயிரைப் பற்றியோ, அல்லது காய்கறி உற்பத்திப்பற்றியோ சினிமா படங்கள் மூலம் விளம்பரம் செய்யலாம். “மேழிச் செல்வம்” என்ற பத்திரிகை எல்லா விவசாயிகளுக்கும் சுலபமாக கிடைக்கும்படி செய்யவேண்டும். இப்பொழுது 3 மாதத்திற்கு முன்பு பணம் அனுப்பினால், 3 மாதம் கழித்து கிடைக்கிறது. இந்த நிலைமை மாறி பணம் மணியாட்டில் அனுப்பினால் அவர்கள் விலாசத்திற்கு உடனே கிடைக்கும்படி செய்யவேண்டும். விவசாய பஞ்சாங்கம், பஞ்சாங்கம் என்ற பழைய முறையிலே இருக்கிறது. அது நல்ல அட்டைப் படங்களோடு கூட, பழைய விஷயங்களை மாற்றி புது விஷயங்களையும் கொண்டதாக இருக்கவேண்டும்.

“டிப்யூப் வெல்ஸுக்காக” ரூ. 46 லட்சம் ஒதுக்கப்பட்டது. ஆனால் இந்த வருஷத்தில் இது செலவழிக்கப்படவில்லை. நம்முடைய பிரதேசத்தில் அமைச்சர் வந்தபோது கூட 50 “ஆர்டிஷன் பைப்ஸ்” சாஷன் செய்ததாகச் சொன்னார். தென் ஆற்காடு மாவட்டத்திற்காக ரூ. 48 லட்சம் ஒதுக்கப்பட்டிருக்கிறது. இன்னும் எவ்வளவோ லட்சத்திற்கு செய்யலாம். இங்கு அடி நீர் ஊற்று நிறைய இருக்கிறது.

கால்நடை இலாகா நம்முடைய ராஜ்யத்தில் நல்ல வேலை செய்து கொண்டிருக்கிறது. நம்முடைய ராஜ்யத்தில் கால்நடைச் செல்வம் இன்னும் பிற்போக்கு நிலையில் தான் இருந்து வருகிறது. பால் வளம் அதிகரிக்கச் செய்ய வேண்டியிருக்கிறது. அதற்கு வேண்டிய பல நடவடிக்கைகளை அரசாங்கம் எடுத்து வருகிறது. செயற்கை கருத்தரிக்கும் முறையை பரப்புவதற்காக ரூ. 6,65,000 செலவழிக்கப்பட்டிருக்கிறது. இதற்காக கொஞ்சம் தான் செலவழிக்கப்பட்டிருக்கிறது. இப்பொழுது 2, 3 வருஷங்களாகத் தான் செயற்கை கருத்தரிக்கும் முறையால் கால்நடையை விருத்தி செய்யலாம் என்ற நம்பிக்கை விவசாயிகளிடையே உண்டாகி வருகிறது. அந்த முறையை விவசாயி உபயோகப்படுத்திக்கொண்டு பலன் அடையும்படிச் செயல்படுவெண்டுமென்று கேட்டுக்கொண்டு, இத்துடன் என் பேச்சை முடித்துக் கொள்ளுகிறேன்.

* SRI S. RAMASAMI THEVAR: சட்டமன்ற உப தலைவர் அவர்களே, இந்த வெட்டுப் பிரேரேபணையை ஆதரித்து சில வார்த்தைகள் பேச முன் வந்துள்ளேன். விவசாய உற்பத்தி அதிகரித்தால் தான் நம் நாட்டில் இப்பொழுது ஏற்பட்டிருக்கிற பற்றாக்குறையை நாம் நீக்க முடியும் என்பதில் ஐயமில்லை. விவசாயத்தை வளர்ப்பதற்கு சர்க்கார் பல முயற்சிகளை எடுத்துக்கொண்டு, பல முறைகளை கையாண்டு வருகிறார்கள். ஆனால் அந்த விவரங்களெல்லாம் எல்லா விவசாயிகளுக்கும் தெரியப்படுத்தப்படவில்லை. சர்க்கார் வெளியிடக்கூடிய விளம்பர அறிக்கைகளெல்லாம் அவர்களுக்கு கொடுக்கப்படுவதில்லை. ஏதோ சிலருக்கு மாததிரம் தான் இந்த விவரங்களெல்லாம் தெரியவருகிறது. இந்த புதிய முறைகளில் விவசாயம் வளர்க்கப்பட்டால் நாட்டிலுள்ள உணவு பஞ்சம் அடியோடு நீங்கிவிடும் என்பதில் சிறிதும் ஐயமில்லை. விவசாயிகளுக்கு கிடைக்கக்கூடிய உதவிகள் காலாகாலத்தில் அவர்களுக்கு வந்து சேருவதில்லை. காலம் கடந்து தான்

[Sri S. Ramasami Thevar] [28th March 1958]

வந்து சேருகின்றன. கடன் வாங்குவதற்கு அவர்கள் படும் கஷ்டம் கொஞ்சம் குறையுமல்ல. மனுக்கள், விண்ணப்பங்கள் இவைகளில் கையெழுத்து வாங்குவதில் அவர்கள் படும் அவதி சொல்ல முடியாத, அதனால் பல நாட்கள் லீனாகின்றன. அவர்கள் சலபமாக கடன் பெறுவதற்கு தெளிவான ஒரு முறையை சர்க்கார் கடைப்பிடிக்கவேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன்.

அடுத்தபடியாக, இன்று நாட்டில் இருக்கும் ஏழை விவசாயிகள், நடுத்தர விவசாயிகள் பெரிய கடனாளிகளாக இருக்கிறார்கள். அவர்களுடைய கடன்கள் நீங்குவதற்கு வழிவகை செய்யவேண்டும். வட்டியாக அவர்கள் கொடுக்கும் பணம் அவர்கள் கட்டக்கூடிய வாய்தாவைவிட அதிகமாக இருக்கிறது. சர்க்காரிடமிருந்து வாங்கக்கூடிய லோன்களுக்கு அவர்கள் செலுத்தக்கூடிய வஞ்சத் தொகை அவர்கள் கட்டக்கூடிய தீர்வையைவிட அதிகமாக இருக்கிறது என்பதை நான் வருத்தத்துடன் சொல்லவேண்டியிருக்கிறது. விவசாயிகளுக்கு கடன்கள் லகுவான முறையில் கொடுக்கப்பட வேண்டும்.

10-10
a.m. அடுத்தபடியாக, பயிர்கள் பூச்சியால் மிகவும் பாதிக்கப்படுகின்றன. பயிரினைப் பூச்சிகள் தாக்கியது அறிவிக்கப்பட்டபிறகுதான் பூச்சிகளைக் கொல்வதற்கான மருந்துகள் தரப்படுகின்றன. நிலங்களுக்கு வந்து, பூச்சிகளால் பாதிக்கப்பட்ட பயிர்களை சர்க்கார் உத்தியோகஸ்தர்கள் பார்ச்சுறுர்கள். பிறகு பூச்சிகளைக் கொல்வதற்கு மருந்துகள் கொடுக்கிறார்கள். பூச்சிகள் பயிரினைத் தாக்குவதற்கு முன்பாகவே மருந்துகள் கொடுத்தால் மிகவும் நன்றாக இருக்கும். அவ்வாறு தடுப்பு நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டும். பூச்சிகள் பயிரினை பாதித்தபிறகு எவ்வளவு பாடுபட்டாலும்கூட பலனில்லை என்பதைக் கண்கூடாகக் காண்கிறோம்.

மானவாரிப் பிரதேசங்களில் குடியானவர்கள் தங்களுக்குள்ள எல்லா நிலங்களிலும் பயிரிட்டு சாகுபடி செய்யமுடிவதில்லை. ஆங்கே குடியானவர்களுக்கு எத்தனை ஏர்கள் இருந்தாலும் அத்தனை நிலங்களையும் பயன்படுத்த முடியவில்லை. காரணம் எல்லா நிலங்களையும் காலாகாலத்தில் அவர்கள் உழ முடிவதில்லை. எப்போதோ மழை பெய்கிறது. அப்போதுதான் உழமுடியும். அப்படிப்பட்ட பிரதேசங்களில் விவசாயிகளுக்கு டிராக்டர்களைக் கொடுத்து பயன்படுத்திக்கொள்ளச் செய்தால் அவர்கள் காலாகாலத்தில் நிலங்களை உழுதுவிடுவார்கள். அவ்வாறு செய்தால் விவசாயப் பொருள் உற்பத்தி பெருகும்.

விவசாயக் காரியங்களுக்கு கால்நடைகள் மிகவும் அவசியம். அவைகளை நன்றாகப் பராமரிக்கவேண்டும். தான் வளர்க்கும் கால்நடைகளில் ஒன்று இறந்தால்கூட விவசாயி மிகவும் வருத்தப்படுகிறான். கிராமத்தில் கால்நடைகளுக்கு வியாதி கண்டால் பல மாடு, கன்றகள் இறந்த பிறகு தான் கிராம அதிகாரி கால்நடை வைத்திய அதிகாரிளுக்கு சொல்லி யனுப்புகிறார்கள். அந்த வைத்தியர்கள் காலாகாலத்தில் வந்து நோயுற்ற கால்நடைகளுக்கு வைத்தியம் செய்வதில்லை. இந்த நிலைமையை மாற்ற வேண்டும். விவசாய காரியங்களுக்கு மிகவும் அவசியமான கால்நடைகளைப் பராமரிப்பதில் அதிக கவனம் செலுத்தவேண்டுமென்று சர்க்காரைக் கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

அடுத்தபடியாக, என்னுடைய தொகுதியான அரந்தாங்கி தாலுகாவில் 90 சத விதிக் கிராமங்கள் ஜமீன் பிரதேசம். அவைகள் சம்பந்தமாக இன்னும் “பைனல் ஸெட்டிங்மெண்ட்” ஏற்படவில்லை. அந்த நிலங்களிலிருந்து ஏழை விவசாயிகள் அப்புறப்படுத்தப்படுகிறார்கள். ஸெட்டில்மெண்ட் ஆகும் வரையிலாவது அந்த நிலங்களில் விவசாயம் செய்ய அவர்களை சர்க்கார் அனுமதிக்கவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். எங்கள் தாலுகாவில் சின்ன செங்கரை என்ற கிராமம் இருக்கிறது. அந்த கிராமம் எடுத்தக்கொள்ளப்பட்டுவிட்டது. அப்படி இருந்தாலும், அங்கே ஏழை ஹரிஜன விவசாயக் குடும்பங்கள் கஷ்டப்படுகின்றன. அங்கே

28th March 1958] [Sri S. Ramasami Thevar]

அவர்கள் ஐந்து வருடங்களாகக் கஷ்டப் படுகிறார்கள். அவர்கள் வருடா வருடம் விவசாயம் செய்கிறார்கள். ஆனால் பலனை அனுபவிக்க முடியவில்லை. சாகுபடியை அறுவடை செய்யமுடியவில்லை. அங்கேயுள்ள பணக்காரர்கள் போலீசார் உதவியுடன் இவர்களை அறுவடை செய்ய முடியாதபடி தடுத்துக்கொண்டேயிருக்கிறார்கள். இவர்கள்பேரில் பல கேஸ்களை போட்டிருக்கிறார்கள். சென்ற வருஷம்கூட இந்தப் பிரச்சினையைப்பற்றி இந்த சபையில் நான் குறிப்பிட்டேன். அப்படியிருந்தபோதிலும், இந்த ஆண்டிலும் அந்த நிலைமை அங்கே நீடித்துவருகிறது. அந்த ஏழை விவசாயிகள் இரண்டு, மூன்று மாதங்களுக்கு முன்பே தங்கள் நிலங்களில் அறுவடை செய்திருக்கவேண்டிய நெல்லை இன்னும் அறுவடை செய்ய முடியவில்லை. போலீசாரின் தலையீடுதான் இதற்குக் காரணம். போலீசார் அங்கே அதிகமாகத் தலையிடுகிறார்கள். அதன் காரணமாக விவசாயம் பாதிக்கப்படுகிறது. அங்கே போலீசாரின் தலையீட்டைத் தடுத்து இந்த நிலைமையை மாற்ற வேண்டுமென்று நான் மிகவும் தீவிரமாயுடன் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

எங்கள் தாலுகாவில் ஆவுடையார் கோவிலுக்குச் சொந்தமான பல கிராமங்கள் இன்னும் எடுத்துக்கொள்ளப்படவில்லை. இதனால் அங்கே விவசாயம் ரொம்பவும் பாதிக்கப்பட்டிருக்கிறது. கோவிலைச் சேர்ந்தவர்கள் அந்த கிராமத்திலுள்ள நிலங்களை கவனிப்பதில்லை, பள்ளங்களை மராமத்து செய்வதில்லை. ஒரு காலத்தில் கிராமங்களை சர்க்கார் எடுத்துக்கொண்டு விடுவார்கள் என்ற எண்ணத்தின் அவர்கள் ஒன்றும் செய்யாமல் இருக்கிறார்கள். கோவில்காரர்களும் அங்கே குளங்களில் மராமத்து செய்வதில்லை, சர்க்காரும் மராமத்து செய்வதில்லை. இந்த நிலைமையில் அங்கே விவசாயிகள் பாசன வசதியின்றி மிகவும் கஷ்டப்படுகிறார்கள் அங்குள்ள கோவில் நிலங்கள் செப்பனிடப்பட்டு, குளங்களும் மராமத்து செய்யப்படாமல் அங்கே அதிக விளைச்சலைக் காணலாம். இங்குள்ள பமி நல்ல விளைச்சல் கொடுக்கும் பூமி. நீர்வளம் சரியாக இருந்தால், டெல்பாப் பிரதேசத்தில் காணும் விளைச்சலைவிட அதிகமான விளைச்சல் அங்கே காணமுடியும். அங்கே விவசாயிகள் பல தொந்தரவுகளுக்கு அளாகப்படுவதால் விவசாயம் பாதிக்கப்படுகிறது. அப்பகுதியில் துவலங்காடு என்ற கிராமத்தில் போலீசார் ஒரு விவசாயக் குடும்பத்தை பல தொந்தரவுகளுக்கு ஆளாக்கியிருக்கிறார்கள். அந்தக் குடும்பத்தினர் மீது போலீசார் பல வழக்குத் தொடர்ந்திருக்கிறார்கள். அங்கே கோர்ட்டில் ஒரு கேஸில் வாக்கீசமும் கொடுக்கச் சென்றவர்களை போலீசார் அடித்ததே டெல்லாமல், அடித்தபோது சத்தம் போட்ட அவர்களை சத்தம் போட்டு கேர்ட்டை அவமதித்ததாகக் கூறி அவர்கள்மீது ஒரு வழக்குத் தொடர்ந்திருக்கிறார்கள். இராமதிரி விவசாயிகளை பல விதமாகத் தன்புறுத்தினால் அவர்கள் விவசாயத்தில் உற்சாகத்தை இழந்துவிடுவார்கள். விவசாயம் பாதிக்கப்படுகிறது.

மேலும் விவசாயப் பொருள் உற்பத்தி பெருக வேண்டுமானால், விவசாயிகளுக்கு எளிதில் கடன்கள் கிடைக்கும்படி செய்யவேண்டும். அவர்கள் இப்போது பெரிய கடனாளிகளாக இருக்கிறார்கள். அவர்களுடைய கடன் தொல்ையைப் போக்கவேண்டும். சர்க்கார் அவர்களுக்கு எளிதில் கடன்கள் கொடுக்கவேண்டும். அதாவது அவர்கள் ஒரு மனு கொடுத்தவுடனேயே அவர்களுக்கு கடன்கள் கொடுக்கவேண்டும். அவர்கள் மனுக் கொடுத்தவுடன் சீக்கிரம் அதைக் கவனித்து கடன் கொடுக்கவேண்டும். அவர்கள் டல் அதிகாரிகளுக்கு மனுக்கள் கொடுக்க வேண்டிய நிலைமை இருக்கக்கூடாது. நான் கூறிய யோசனைகளின்படி சர்க்கார் காரியங்கள் செய்தால் நாம் விவசாயத்தில் சீக்கிரத்தில் முன்னேறிவிடலாம், நம் நாடு முன்னேறும் என்பதில் சந்தேகமில்லை என்று சொல்லிக்கொண்டுள்ள வார்த்தையை முடித்துக்கொள்கிறேன்.

* SRI A. P. C. VEERABAHU : கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, இந்த நாட்டின் நல்ல பொருளாதாரத்திற்கு ஜீவநாடியாக இருக்கும் விவசாயம் சம்பந்தப்பட்ட மானிய கோரிக்கையை அதைக்கிறேன். நம் பட்ஜெட் விவசாய பட்ஜெட் என்று சொன்னால் மிகையாகாது. விவசாய அபிவிருத்திக் கண்ணோட்டத்துடன்தான் இந்த ராஜ்ய பொருளாதார பட்ஜெட் அமைந்த

[Sri A. P. C. Veerabahu] [28th March 1958]

திருக்கிறது. நாட்டின் பொருளாதாரத் தாழ்வை நீக்குவதில், விவசாயத் துறையைப் பொறுத்தவரையில் நாம் வெகு தூரம் முன்னேறியிருக்கிறோம் என்பது இதர ராஜ்யங்களுடன் நம் ராஜ்யத்தை ஒப்பிட்டுப் பார்க்கும்போது கண்கூடாகத் தெரிகிறது என்று அரசாங்கத்தார் குறிப்பிட்டிருக்கிறார்கள். இது வரவேற்கத்தக்க நிலைமை. விவசாயத்தை அபிவிருத்தி செய்வதற்கு பல நல்ல நடவடிக்கைகள் எடுக்கப்பட்டுவருகின்றன. இதுவும் மிகவும் வரவேற்கத் தக்கது, பொறுக்கு விதைப் பண்ணைகளையும், விவசாய மாதிரிப் பண்ணைகளையும், கால்நடைப் பண்ணைகளையும் அமைக்க சர்க்கார் நடவடிக்கை எடுத்துவருகிறார்கள். ஆனால் இந்த சமயத்தில் நான் ஒரு வுஷயத்தைச் சொல்லாமல் இருக்கமுடியவில்லை. அதாவது, தொழில் பொருளாதாரத்தை நம்பியிருக்கும் நாகரணில் உள்ள அளவுகூட நம் நாட்டில் விவசாய உற்பத்திப் பெருக்கம் ஏற்படவில்லை. இதற்கு பெரிதும் காரணமாக இருப்பது கடன் வசதிக் குறைவுதான். விவசாயிகளுக்கு கடன் வசதிகள் மிகவும் தேவையாக இருக்கின்றன. நீண்ட காலக் கடன், இடைக் காலக் கடன், அவ்வப்போது கொடுக்கப்படும் கடன் முதலிய கடன்கள் அவர்களுக்கு மிகவும் அவசியம். இந்த நாட்டில் விவசாயிகள் கடன் பளுவால் அவதிப்படுகிறார்கள். அவர்களுக்குக் கொடுக்கப்படும் கடன்களுக்கு அதிக வட்டி வசூலிக்கப்படுகிறது. பலர் கடன் கொடுப்பதை ஆஸ்பத்தமாக வைத்துக்கொண்டு விவசாயிகளிடமிருந்து அவர்கள் உற்பத்தி செய்யும் விவசாயப் பண்டங்களை எடுத்துக் கொள்வதற்கு முன்சுட்டிய அவர்களிடம் “காண்ட்ராக்ட்” செய்துகொண்டு விடுகிறார்கள். மார்க்கெட்டிங் செலிலிடை, க்ரெடிட் செலிலிடை முதலிய வசதிகளை விவசாயிகளுக்குச் செய்து கொடுப்பதற்கு எவ்வளவு நடவடிக்கைகள் எடுத்தாலும் அந்த நடவடிக்கைகள் இவ்வாறு காண்ட்ராக்ட் எடுப்பவர்களுக்குப் பயன் இறையதெயொழிய விவசாயிகளை இவர்களிடமிருந்து பாதுகாப்பதற்குப் பயன்படவில்லை. விவசாயிகளுக்கு கடன் தொல்லைகள் இருந்துகொண்டே இருக்கின்றன. அவர்களுடைய பொருளாதார நிலை உயரவேயில்லை. கூட்டுறவு இயக்கத்தைப்பற்றி நம் சர்க்காரும் மத்திய சர்க்காரும் எவ்வளவோ பேசுகின்றன. கூட்டுறவு இயக்கத்தை இவை ஆதரிக்கின்றன. கூட்டுறவு முறை அரசாங்கத்தால் கட்டாய முறையாக ஆக்கப்படாததால்—அது மக்களின் இயக்கமாகவே இருப்பதால்—கூட்டுறவு இயக்கத்தின் மூலம் கிடைக்கும் கடன் வசதிகள் எட்டு சதவிகிதம் தான் என்று ரிசெர்வ் பாங்கின் புள்ளிவிவரங்களிலிருந்து தெரிகிறது. பாக்கி கடன் வசதிகளை விவசாயிகள் தாங்களாகவே செய்துகொள்ள வேண்டியிருக்கிறது. அந்த பாக்கி கடன் வசதிகளை விவசாயிகள் அவர்களாகவே தேடிக்கொள்ள வேண்டியிருப்பதால், குறைந்த காலக் கடன்களுக்காக தங்கள் நிலங்களை அடமானம் வைத்தால் சர்க்கார் தன் சட்டங்களால் அவர்களைப் பாதுகாக்கும் என்ற நம்பிக்கையில் விவசாயிகள் இன்று தங்கள் நிலங்களை பிளாமியில் எழுதிவைத்துக்கூட கடன் வாங்க நிற்பதிலிருக்கிறார்கள்.

அம்மாதிரி தங்களுடைய நிலங்களைக் கிரயம் எழுதிவைத்து கடன் வசதி பெறவேண்டிய நிலைமையில் இருக்கிறார்கள்; கிராம மக்கள் நம்பிக்கையில் குறைந்து விடவில்லை; நாணயத்திலும் குறைந்து விடவில்லை. அப்படிக் குறைந்துவிட்டால் நிலத்தைக் கிரயம் எழுதி வைத்தாலும் கூட மீண்டும் நிலத்தை ஒருவன் எடுத்துக்கொள்ளமாட்டான். ஆகையால், அந்த முறையில் கடன் எழுப்ப வேண்டிய நிலையில் இருக்கிறார்கள். ஆகவே, விரிவான முறையில், எந்த எந்த முறையில் எல்லாம் கடன் வசதிகள் செய்ய முடியுமோ அதை உடனடியாக செய்யவேண்டும். குறிப்பாக விவசாயத்திற்கு வேண்டிய கடன் வசதிகள் செய்து கொடுப்பதற்கு வேண்டிய நடவடிக்கையை சர்க்கார் எடுக்கவேண்டுமென்று நான் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

10-20 நம்முடைய ராஜ்யத்தில் இப்பொழுது ஒரு பொருளாதார நெருக்கடி
a.m. யைச் சமாளிக்கவேண்டிய நிலைமையில் இருக்கிறோம். எல்லா நூற்பு ஆலைகளும் ரொம்பத் தேக்கம் அடைந்திருக்கின்றன. அதற்கு முக்கியமாக வேண்டியது நல்ல பருத்தி. இப்பொழுது ராஜ்யத்தில் பருத்தி

28th March 1958] [Sri K. Karuthappa Gounder]

விவசாயத்திற்குப் போதிய அளவு நல்ல முறையிலே அதிகமான தொகையை மான்யமாக ஒதுக்கி, பல விவசாயிகளுக்கு உணவு உற்பத்திப் பெருக்கத்திற்காக உதவி கொடுக்க முன்வந்திருப்பதை நாம் பாராட்ட வேண்டியவர்களாக இருக்கிறோம்.

இருந்தபோதிலுங்கூட இப்பொழுது என் தொகுதி சம்பந்தப்பட்டவரையில் விவசாயம் அவ்வளவு அபிவிருத்தி அடையவில்லை என்று ஒருசில குறைகளைச் சொல்லவேண்டிய நிலைமையில் இருக்கின்றேன். குறிப்பாக எடுத்து ஒட்டன்சத்திரத் தொகுதி மிகுந்த வறண்ட மேட்டுப் பிரதேசம் என்றும் பஞ்சம் நீங்காத பிரதேசமாகவும் இருக்கிறது. அங்குள்ள மக்கள் பெரும்பாலும் 50 முதல் 60 அடி வரை ஆழமாகத் தோண்டி கேணிகளின் மூலமாக விவசாயம் செய்யக்கூடிய நிலையில் இருக்கிறார்கள். அப்படியும் போதிய அளவு விவசாயத்திற்குத் தண்ணீர் கிடைக்காத காரணத்தால் ஒரு போகம் செய்வதற்குக்கூட முடியாமல் கஷ்டப்படுகிறார்கள். அந்த அளவு விவசாய மக்கள் பாதிக்கப்பட்டிருக்கிறார்கள்.

அவர்கள் வருஷத்தில் மூன்று மாத காலத்தில்தான் விவசாயம் செய்கின்றார்கள். மற்ற காலங்களில் வேலையின்றி சும்மா இருக்கும் நிலை ஏற்படுகிறது. அதோடு மட்டுமல்லாமல் உணவுப் பொருள்களெல்லாம் பிற பகுதிகளிலிருந்து வாங்கிச் சாப்பிடக் கூடிய நிலையும் ஏற்பட்டிருக்கிறது. அப்பகுதி மக்கள் பெரிதும் விவசாயத் துறையில் அபிவிருத்தி அடைய முற்பட்டாலும், அங்குள்ள மக்களின் உணர்ச்சியும் வேகமும் நல்ல முறையில் விவசாயம் செய்யவேண்டுமென்ற எண்ணமும் ஆர்வமும் இருந்தாலும், அவர்கள் உற்சாகமாக விவசாயம் செய்வதற்கேற்ற நீர் நிலை மிகக் குறைவாக இருக்கிறது. பொதுவாக அங்கு நீர்ப்பாசன வசதி செய்துகொடுக்கவேண்டுமென்று அங்குள்ள விவசாய மக்கள் சர்க்காரைக் கேட்டுக்கொண்டிருக்கிறார்கள். குறிப்பாக அவர்கள் பரப்பலாறு, வாத மாநாதி ஆகிய இரண்டு அணைகட்டுத் திட்டங்களைக் கட்டித்தருமாறு சர்க்காரை கேட்டுக்கொண்டிருக்கிறார்கள். அவைகளை இதுவரை சர்க்கார் அமுல் நடத்தாமல் இருப்பது பற்றி நான் மிகவும் வருந்துகிறேன். குறிப்பாக வறண்ட பிரதேசங்களுக்கு, முதலில் அக்கறை எடுத்துக்கொண்டு, ஆவனசெய்யவேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். அந்த நிலையில் பிற்போக்கான பிரதேசங்களைச் சர்க்கார் கவனியாத இருப்பது மிகவும் வருந்தத்தக்க விஷயமாக இருக்கிறது. குறிப்பாக பல பெரிய அணைகட்டுத் திட்டங்களைக் கட்டிக்கொடுக்காவிட்டாலும் கூட மேட்டுப் பிரதேசங்களில் இருக்கக்கூடிய இடங்களில் கேணிகளுக்கு நீரூற்று வசதி அளிக்க குறைந்த செலவில் சிறு நீர்த் தேக்கங்கள் கட்டிக் கொடுக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கின்றேன்.

அடுத்தபடியாக மின்சார வசதி ஆங்காங்கு சிறிது கொடுக்கப்படுகிறது. அந்த வசதியை விவசாய மக்கள் பயன்படுத்திக் கொள்வதாக இருந்தாலும் போதுமான அளவு கேணிங்ஸில் தண்ணீர் இல்லாத காரணத்தினால் சிறிதளவு பயன்படுத்திக்கொள்ளலாம் என்று முற்பட்டாலும் அதிகப் படியான கட்டணம் கட்டும்படியாக இருப்பதனால் விவசாய மக்களால் பயன்படுத்திக் கொள்ள முடியாமல் இருக்கிறது. ஆகவே நீர் நிலைகள் சரியாக அமைத்துக்கொடுத்து விவசாயத்திற்குப் போதிய தண்ணீரை இறைப்பதற்கு சகல வசதிகளும் செய்து கொடுக்கவேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். செங்கல்பட்டு ஜில்லாவில் குழாய்க் கிணறுகள் அமைத்துக்கொடுத்திருப்பது போல் எங்கள் பகுதிக்கு அமைத்துக்கொடுத்தால் நல்லதாக இருக்கும் என்றும் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். விவசாயிகளுக்கு லோன் வசதி கொடுப்பதற்குத் திட்டமிடப்பட்டிருக்கிறது. குறிப்பாக கிராமங்களிலுள்ள நடுத்தர விவசாய மக்களுக்கு லோன் கிடைக்காத காரணம் என்னவென்றால் பெரும்பாலானவர்களுக்கு ஜாயின்டு பட்டாதான் இருக்கிறது. தனிப்பட்ட பட்டா முறை உடையவர்கள் ஒருசிலர் தான் இருக்கிறார்கள். ஜாயின்டு பட்டாக்களினால் நடுத்தர விவசாயிகளுக்கு கடன் கிடைப்பது மிகவும் கஷ்டமாக இருக்கிறது. ஆகவே அப்படிப்பட்டவர்களுக்கு கிராம உத்தியோகஸ்தர்களுடைய அத்தாட்சியின் பேரிலாவது கடன் கொடுப்பதற்கு ஆவன செய்யவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

10-30
a.m. 3

[Sri K. Karuthappa Gounder] [28th March 1958]

அடுத்தபடியாக எங்கள் தொகுதியில் ஒரு விவசாய ஆபீசு ஏற்படுத்தப் பட்டிருக்கிறது. அதை நல்லமுறையில் விரிவுப் படுத்தி அங்குள்ள விவசாய மக்களுக்கு உரம், பொறுக்கு விதை, பூச்சி மருந்து முதலியன விநியோகிக்க வாகன வசதி செய்து கொடுத்து, நான்கு கிராமங்களுக்கு ஒரு மேஸ்திரி யாவது போட்டு தக்க வசதிகளைச் செய்து கொடுக்கவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். அடுத்தபடியாக அந்தப் பகுதியில் விவசாயம் மிகவும் சீர்கேடு அடைந்திருக்கிறது. அதோடு பல குடிசைத் தொழில்களை அங்கு வளர்த்து விவசாயப் பெருமக்களின் வாழ்வு சிறப்புறுவதற்குத் தக்க நடவடிக்கை எடுக்கவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொண்டு என் உரையை முடித்துக்கொள்கிறேன்.

SRI C. NATARAJA ODAYAR : கனம் சட்டமன்றத் தலைவர் அவர்களே, இப்போது விவசாயத்தைப்பற்றி—விவசாயம் வளம் அடைய வேண்டுமென்பதைப்பற்றி—பேசுவதற்கு இந்த மானியத்தில் நான் கலந்து கொள்ள விரும்புகிறேன். விவசாயம் என்பது அதன் வளர்ச்சி, முழு முதுமை இரண்டையும் கவனித்தே—மத்தியில் பயிர் அழிந்துவிட்டாலும் அழிந்தது தான்—தக்கமுறையில் பாதுகாத்து நடத்தப்படவேண்டியிருக்கிறது. நம் நாடு விவசாய நாடு என்பதை மறக்கமுடியாது. நம்முடைய விவசாய நாட்டில் போடுகின்ற விதது முளைக்கின்றதா என்று கவனித்துப் பார்க்கவேண்டும். இங்கே விளைகிற நெல்லின் தரம் என்ன, இங்கே இருந்து அவை எங்கங்கே போகின்றன என்பதையெல்லாம் சரியான முறையில் கண்காணித்தால்தான், இதில் பல அனுபவங்கள் நமக்குக் கிடைக்கும். விவசாய அபிவிருத்திக்காக நாம் பலபல சட்டங்களை அவ்வப்போது அமுலுக்குக்கொண்டு வந்திருக்கிறோம். அது சரிவர நிறைவேற்றப்படாத காரணத்தினால் நம் நாட்டில் விவசாயம் சரியான முறையில் வளர்ச்சி அடைந்திருக்கிறது என்று சொல்லமுடியாது. உதாரணமாக ஒன்று சொல்கிறேன். விவசாயிகளுக்குப் பூச்சிமருந்து வழங்குவதற்காக அதிகாரிகளை நியமித்திருக்கிறோம். பாதி விலைக்குப் பூச்சி மருந்து கொடுக்கப்பட்டும் வருகிறது. பலமிடங்களில் பூச்சி மருந்தினால் பயிர்கள் காப்பாற்றப்படுகின்றன. குறிப்பாக கடலூர், விழுப்புரம், திண்டிவனம் முதலிய இடங்களிலுள்ள மிராசதாரர்களுக்கு நல்லமுறையில் பூச்சி மருந்து கிடைக்கின்றன. ஆனால் பூச்சி மருந்து அதிகமாக இல்லாத காரணத்தினாலே, வாங்குகிறவர்கள் யாரும் இல்லாத காரணத்தினாலோ விவசாயப் பெருமக்களுக்கு அவை கிடைப்பது இல்லை. காரணம் முதலில் அவர்களுக்கு எங்கே வாங்கவேண்டுமென்பது தெரியவில்லை. எப்படி வாங்கி உபயோகிப்பது என்று தெரியவில்லை. ஆகவே தயவுசெய்து தாலுகாவாரியாகப் பூச்சி மருந்தைப் பிரித்து அதிகாரிகளைக்கொண்டு ஒவ்வொரு தாலுகாவிலும் சென்று ஆங்காங்குள்ள விவசாயிகளுக்கு விநியோகிக்க ஏற்பாடு செய்யவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். அதிகாரிகளுக்கு அத்தகைய ஆணை பிறப்பிக்கவேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

அதேபோன்று உரம் வழங்குவதில் நாம் சட்டம் செய்து அமுலாக்கப் போகிறோம். உரத்தை வாங்குவது விவசாயிகள் என்று நினைக்கிறோம். அவர்களுக்கு அதை எப்படி உபயோகிப்பது என்று தெரியவில்லை. உதாரணமாக நான் பார்த்தேன். நகரத்திற்குச் சென்ற ஒரு கிராமவாசிகையில் ஒரு சிறு மூட்டையை எடுத்துக்கொண்டு வந்தான். அவனிடத்தில் அது என்ன என்று நான் கேட்டேன். உப்பு என்று சொன்னான். உப்பு எதற்கு என்று கேட்பதற்கு விவசாயத்திற்குத்தான் உப்பு வாங்கிப் போகிறேன் என்று சொன்னான் அமோனியம் உப்பு என்பது அவனுக்குத் கிடைக்கவில்லை. உப்பு வாங்கிப்போடு என்று சொல்வதைக் கேட்டிருக்கிறேன். அதனால் சாப்பாட்டு உப்பை அவன் நினைத்திருந்த உரமாக வாங்கிப்போவதைப் பார்த்தேன். அதைப்போட்டால் நன்றாக விளையும் என்று நினைக்கிறான். அதாவது நம்மால் செய்யப்படுவதை ஏழை எளிய விவசாயிகளினால் புரிந்துகொள்ள முடியவில்லை என்பதை இது காட்டுகிறது. ஆகையால் பிளாக்வாரியாக பிரசாரக் குழுவை அமைத்து—இப்போது

28th March 1958] [Sri C. Nataraja Odayar]

வேலையில்லாமல் திண்டாடுகிறவர்கள் இருக்கிறார்கள்—அவர்களைக்கொண்டு நல்லமுறையில் கிராம மக்களுக்கு இவற்றைப்பற்றியெல்லாம் எடுத்து விளக்கவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அதேபோன்று கடன் வசதி சர்க்காரால் அளிக்கப்படுகிறதபோலவே விவசாய என்ஜின்களைக் கடனாகக் கொடுக்கும் முறையை ஏற்படுத்த வேண்டும், தண்ணீர் இறைப்பதற்குப் பணம் கட்டத் தவறிவிட்டால் என்ஜினைப் பறிமுதல் செய்ய விதி இருக்கிறது. ஆகவே விவசாயிகளுக்கு கஷ்டம் இல்லாத வகையில் என்ஜின்களைக் கடனாகக் கொடுப்பதற்குத் தக்க ஏற்பாடு செய்யவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அதேபோன்று விவசாயத்தை வளர்ப்பதற்குத் தண்ணீர் அவசியம். உணவை வைத்துத் தண்ணீர் இல்லை என்றால் எவ்வளவு கஷ்டமோ அவ்வளவு கஷ்டம் தண்ணீர் விவசாயத்திற்கு இல்லாவிட்டால். தண்ணீர் இலாகா வேறு விவசாய இலாகா வேறு என்று இருப்பதனால் சில கஷ்டங்கள் உண்டாகின்றன. பெருவாரியான அணைக்கட்டுகளைப் பொறுத்தவரையில் அந்த இலாகா தனியாக இருந்தாலும் சிறு நீர்ப்பாசன திட்டங்களையாவது விவசாய இலாகாவிடமே ஒப்படைத்துவிடவேண்டும். (கனம் ஸ்ரீ எம். பக்தவத்சலம் : சிறு நீர்ப்பாசனங்கள் விவசாய இலாகாவிடமேதான் இருந்து வருகிறது அநேகமாக.) இப்படி இருப்பதனால் விவசாயிகளுக்கு அதிக நன்மை ஏற்படும் என்று நான் தெரிவித்துக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

அதேபோன்று நெல் மார்க்கெட்டு —எந்த ஜில்லாவை எடுத்துக்கொண்டாலும், கள்ளக்குறிச்சி தாலுக்காவில்தான் அதிகப்படியான விலைக்கு, நல்ல தரம் உள்ள நிலைமையில் விற்றுவருகிறது. கோயம்பத்தூர், சேலம் முதலிய இடங்களில் சாதாரணமாகத்தான் விற்றுவருகிறது. தனிப்பட்ட வியாபாரிகள் நல்ல லாபத்தை அடைந்து வருகிறார்கள். விவசாயிகளுக்குப் பலன் கிடைக்காமல் போகிறது. மற்ற மணிலா, புஞ்சைப் பயிர் முதலியவற்றிற்கு விலை இருப்பதபோலவே நெல்லுக்கும் மார்க்கெட் சொஸைடி ஏற்படுத்தினால் லாபகரமாக இருக்கும் என்று தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

இப்பொழுது நெய்வேலியில் ஒரு உர உற்பத்தித் தொழிற்சாலை கொண்டுரவ வேண்டுமென்று இந்த மன்றத்தில் பலமுறை எடுத்துச் சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. அது வருமோ வராதோ என்றிருக்கிறது. ஆகவே, மத்திய அரசாங்கத்தை வற்புறுத்தி இப்படி அங்கு ஒரு உர உற்பத்தி தொழிற்சாலை ஏற்படுத்த வேண்டுமென்று நான் அரசாங்கத்தைக் கேட்டுக் கொள்கிறேன். அதற்கு இவ்வளவு தொகையாகும் அல்லது அதிகாரிகள் சரியான வேலை செய்வதில்லை என்று நாங்கள் சொல்லவில்லை. அமைச்சர் அவர்கள் அதற்கு ஒப்புக்கொள்ளாமல் இருக்கலாம், ஆனால் இரண்டொரு நாட்களுக்கு முன்னர் நான் செய்தித் தாளில் பார்த்தேன். பட்டேல் என்ற மத்தியமந்திரி ஒருவர் சொல்லியிருக்கிறார்கள். மாநில சர்க்கார்களிடையும் அதிகாரிகளிடையும் உழைப்பு இல்லாத காரணத்தினால்தான் விவசாயம் சரிவர வளரவில்லை என்று அவர்கள் கூறியிருக்கிறார்கள். அந்த நிலையை அவர்களே உணர்ந்து சட்டிக்காட்டியிருக்கிறார்கள். ஆகவே நான் கேட்கிறேன், எங்களிடம் பணம் இல்லை என்று நாங்கள் அடிக்கடி சொல்கிறோம், எங்கள் மாநில சட்டசபையில் உள்ள எதிர் கட்சி அங்கத்தினர்களும், எங்கள் கட்சியில் உள்ளவர்களும் கூட டெல்லியை ஏன் பணத்திற்கு கேட்கக்கூடாது என்று கேட்கிறார்கள், அப்படி எங்கள் கட்சியில் உள்ளவர்களும் எதிர்கட்சி அங்கத்தினர்களும் டெல்லியைக் கேள் என்று சொல்லும்போது எங்களை ஏன் குறை கூறுகிறீர்கள், என்று அவர்களிடம் அதட்டிக்கூறி நல்ல முறையில் எங்களுக்கு வழிவகை செய்து தாருங்கள் என்று அவர்களை கேட்கும்படி நான் இந்த சர்க்காரை கேட்டுக்கொள்கிறேன். அதேபோன்று, கால்நடைகள். மனிதர்களைப் பார்க்கும் டாக்டர்களுக்கு சம்பளத்தை அதிகமாக உயர்த்திடுக்கிறோம். அதேபோன்று கால்நடை டாக்டர்களுக்கு சம்பளம் கொடுக்க பணம் எதுவும் ஒதுக்கப்படவில்லை. அந்த டாக்டர்களுக்கும் ஐந்து வருஷப் பயிற்சி அளிக்கப்படுகிறது, என்

10-40
a.m.

[Sri C. Nataraja Odayar] [28th March 1958]

அனுபவத்தில் நான் பார்த்திருக்கிறேன், கால்நடை வைத்தியர்கள் வைத்தியம் செய்வதை. அவர்கள் வைத்தியம் செய்வது எனக்குக்கூட புரியும்படி இருக்கிறது. கால்நடைகளுக்கு உடம்பில் ஜூரம் கண்டால் அதற்கு உடனே பென்ஸிலின் இன்ஜெக்ஷன் போடப்படுகிறது. ஆனால் ஒரு தாலுகாவிற்கு ஒரு கால்நடை ஆஸ்பத்திரிதான் இருக்கிறது. ஆனால் கால்நடைகளின் எண்ணிக்கையோ அதிகமாக இருக்கிறது. ஆகவே, நான் ஒன்று சொல்ல விரும்புகிறேன், முதல் சிகிச்சை என்று சொல்லியிருக்கிறார்களே அதற்கு எஸ்.எஸ்.எல்.வி. படித்த மாணவர்களுக்கு பயிற்சி அளிக்கப்படவேண்டும்.

இப்பொழுது எஸ்.எஸ்.எல்.வி. படித்த மாணவர்களுக்கு வேலை கிடைக்காத நிலைமையிருக்கும்போது அவர்களில் பலருக்கு பயிற்சி கொடுத்து ஜில்லாவாரியாக அவர்களை கம்பெளண்டர்களாக நியமித்தால் நாம் நம் கால்நடைகளை நன்கு பராமரிக்க முடியும் என்று சொல்லிக் கொள்கிறேன். அப்படி தாலுகாவாரியாக டாக்டர்களை போட முடியா விட்டால், தபால் நிலையங்கள் நகர்ந்து வருவது போன்று அதாவது மொபைல் போஸ்ட் ஆபீஸ் போன்று, கால்நடைகள் சம்பந்தப்பட்ட வரையில் மொபைல் டிஸ்பன்ஸரி ஏற்படுத்த சர்க்கார் முன்வர வேண்டுமென்று நான் சர்க்காரைக் கேட்டுக்கொள்கிறேன். அதோடு கால்நடைகளுக்கும், மனிதர்களுக்குப் போடுவதுபோல், தடுப்பு ஊசிகள் போடவேண்டும். இப்பொழுது மூன்று தாலுகாக்களுக்கு ஒரு இடத்தில் இந்த ஊசிகளை வைக்கவேண்டுமென்று இருக்கிறது. இந்த தடுப்பு ஊசிகள் ரொம்ப நாள் வைத்திருந்தால் கெட்டுவிடும். ஆகவே, இந்த தடுப்பு ஊசிகளை எல்லாத் தாலுகாக்களிலும் வைக்கவேண்டிய நடவடிக்கைகள் எடுக்கவேண்டுமென்று நான் சர்க்காரைக் கேட்டுக்கொள்கிறேன். அப்படிச் செய்வோ மாணுல் கால்நடைகளுக்கு வியாதிகள் வராமல் நாம் தடுக்கமுடியும். ஆகவே எல்லாத் தாலுகாக்களிலும் ஹெட்க்வார்ட்டர்ஸ் ஆஸ்பத்திரிகளில் இந்த தடுப்பு ஊசி மருந்துகள் கொடுக்கவேண்டுமென்றும் கேட்டுக் கொள்கிறேன். அடுத்தபடியாக, பலவகைகளில் விஷயம் வளர்க்கப்பட்டு வருகிறது. எனது தர்லுகாவில் கரும்பு அதிகமாகப் பயிர் செய்யப்படுகிறது. ஆகவே சர்க்கார் அங்கு ஒரு கரும்பு தொழிற்சாலை ஏற்படுத்தினால் அங்கு கரும்பு பயிர் செய்யும் விவசாயிகள் மிக்கப் பயன் அடைவார்கள். என் கள்ளக்குறிச்சித் தொகுதியில் காடுகள் நிறைய இருக்கிறது. அந்த இடங்களை பட்டா செய்து கொடுக்காமல் மாடுகளை மேய்ப்பதற்காக கொடுத்தால் மாடுகளை நன்றாக வளர்க்க வசதியிருக்கும் என்றும் சொல்லிக் கொண்டு நான் எனது உரையை முடித்துக்கொள்கிறேன்.

* SRI V. S. ARUNACHALAM : கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, இப்பொழுது அமைச்சர் அவர்கள் கொண்டுவந்திருக்கும் மான்யக் கோரிக்கையை ஆதரித்து நான் சில கருத்துக்கள் சொல்ல ஆசைப்படுகிறேன். விவசாயம் என்பது நம் நாட்டின் சிறந்ததொரு தொழிலாகும். நம் நாட்டில் முக்கால் பாகத்திலும் விவசாயந்தான் நடந்துவருகிறது. வேறு குறிப்பிடத்தக்க ஒரு தொழிலும் நம் மாகாணத்தில் இல்லை என்பது எல்லோருக்கும் தெரிந்த விஷயமாகும். நம் விவசாயத்தைப் பெருக்க முக்கியமாக வேண்டியது நீர்பாசன வசதியாகும். அதிலும் முக்கியமாக வேண்டியது, சிறு நீர்பாசனத்தான். ஏரிகள், வரவுகால்கள், இன்னும் ஞானங்கள் போன்ற சிறு சிறு நீர்பாசன வசதிகளை எல்லாம் 5ம் சர்க்கார் நன்கு செய்துகொண்டிருக்கிறது. அவைகள் எல்லாம் செய்யப்படாமல் இருக்கும் பாகங்களை அரசாங்கம் கவனித்து அங்கும் இத்தகைய வசதிகளை செய்து கொடுக்க தக்க நடவடிக்கைகள் எடுக்கவேண்டுமென்று நான் அரசாங்கத்தை இந்த சந்தர்ப்பத்தில் கேட்டுக்கொள்கிறேன். மழையில்லாத காலத்தில், கிணறுகள், ஊற்றுகள் இருக்கும் இடங்களில்தான் விவசாயம் நடந்துவருகிறது. முன்பெல்லாம், பாசன வசதிகள் உள்ள இடத்தில்கூட, ஊற்றை எதிர்பார்த்து கிணறுகள் தோண்டி என்னுள் வைத்து பயிர் செய்வதற்கார்கள். இப்பொழுது பம்பு செக்ஸ் அமைத்து பயிர் செய்துவரப்படுகிறது. அதனால் விவசாயிகளுக்கு கொஞ்சம் கஷ்டம்

28th March 1958] [Sri V. S. Arunachalam]

ஏற்படுகிறது. இப்பொழுது ஒரு நாளில் 14 மணி நேரத்தான் மின்சாரம் கொடுப்பதாகக் கேள்விப்படுகிறோம். ஆகவே, நான் கேட்டுக்கொள்வது என்னவென்றால், ஊற்றுக்கள் இருக்கும் பகுதிகளில் குறைந்தது நாள் ஒன்றுக்கு 20 மணி நேரமாவது மின்சாரம் கொடுக்கவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். ஒரு சில பகுதிகளின் நல்ல ஊற்றுக்கள் இருக்கின்றன. விவசாயிகளின் கஷ்டங்களைப்பற்றி அமைச்சர் அவர்களும், மின்சார இலாகா அதிகாரிகளும், விவசாய டயரக்டர் அவர்களும் கவனிக்குமாபடி கேட்டுக்கொள்கிறேன். அடுத்தபடியாக, எங்கள் பகுதியில் திருவள்ளூர் தொகுதியில் இரண்டு ஏரிகள் புதிதாக கட்ட 3, 4 வருஷங்களாக ஏற்பாடு செய்யப்பட்டும் அவைகள் இன்னும் கட்டப்படாமல் இருப்பதை நான் அரசாங்கத்தின் கவனத்திற்கு இந்த சந்தர்ப்பத்தில் கொண்டு வர விரும்புகிறேன். திருவள்ளூர் தாலுகாவில் வெளாகாபுரம் என்ற கிராமத்தில் ஹரிஜனங்களுக்கு, 10 வருஷங்களுக்கு முன்பு 100 ஏக்கர் நிலம் கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது. அதில் 36 ஏக்கர்கள்தான் சீர்படுத்தப்பட்டு இப்பொழுது மகசூல் செய்துகொண்டுவருகிறார்கள். அங்கு சரியான நீர்பாசன வசதியில்லை. ஆனால் அந்த 100 ஏக்கர்களுக்கும் வருஷந்தோறும் கில்தி வசூல் செய்யப்பட்டுவருகிறது. அங்கு ஏரிகள் கட்டுவதற்கு, 54-ல் இருந்து எஸ்டிமேட்டுகள் எல்லாம் போடப்பட்டும் இன்னும் அவைகள் கட்டி முடிக்கப்படாமல் இருக்கின்றன. ஆகவே, அதற்கு விவசாய இலாகா அமைச்சர் அவர்கள் வேண்டிய முயற்சியுடன் நடவடிக்கைகள் எடுக்கவேண்டும் என்று நான் இந்த சந்தர்ப்பத்தில் சொல்லிக்கொள்ள விரும்புகிறேன். அடுத்தபடியாக, போலிவாக்கம் என்ற ஊரில் ஒரு ஏரி புதுப்பிக்க இருக்கிறது. அதையும் செய்துகொடுத்தால் நல்ல மகசூலை நல்ல முறையில் பெருக்கிக்கொள்ள முடியும். அதோடு இந்த விவசாய லோன்கள், காலாகாலத்தில் விவசாயிகளுக்கு கிடைக்கும்படிச் செய்வதற்குவேண்டிய நடவடிக்கைகள் எடுக்கும்படியாகவும் நான் அரசாங்கத்தைக் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அடுத்தபடியாக விவசாயத்திற்கு அவசியமான பூச்சி மருந்துகளை அரசாங்கம் பாதி விலைக்கு கொடுக்க முன்வந்திருப்பதை அறிந்து சந்தோஷப்படுகிறேன். அதோடு கொடுக்கப்படும் அந்த மருந்துகளை காலகாலத்தில் கொடுத்து உதவ வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். அடுத்தபடியாக இந்த விவசாயிகளுக்கு முக்கியமானது கால்நடைகள், இந்த கால்நடை அபிவிருத்திக்காக ஆங்காங்கே ஜில்லா தோறும் தாலுகா தோறும் உற்பத்தி காளைகளை கொடுப்பதற்காகவேண்டிய ஏற்பாடுகள் செய்துவருகிறார்கள். அமைச்சர் அவர்களும் டயரக்டர் அவர்களும் இதற்காக ஆங்காங்கே பல் ஏற்பாடுகளும் தீவிரமாகச் செய்து வருகிறார்கள். ஆனால், நல்ல காளைகளை அங்கங்கே கூடுதலாக உற்பத்தி செய்யக்கூடிய விவசாயிகளுக்கு ஸப்ஸிடி என்ற முறையில் ஏதாவது சலுகை கொடுக்க அரசாங்கம் முன்வந்தால் அதிகமான காளைகளை விவசாயிகள் பெருக்க முடியும் என்பதை தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். அடுத்தபடியாக செங்கல்பட்டு ஜில்லாவில் எண்ணூர் போன்ற பகுதிகளில் மீனவர்கள் இருக்கிறார்கள். அவர்கள் கூட்டுறவு சங்கங்கள் வைத்து மிக உற்சாகமாக வேலை செய்துவருவதாக தெரிகிறது. அங்கு அவர்களுக்கு தொழிற்சங்கங்களும் இருக்கின்றன. அவர்களுக்குவேண்டிய கட்டுமானங்களை சர்க்கார் மூலமாக வாங்கிகொடுக்கவேண்டும் என்று இந்த சந்தர்ப்பத்தில் கேட்டுக்கொள்கிறேன். அங்கு ஒரு சிறிய மீன் துறைமுகத்தை ஏற்படுத்தினால் அங்குள்ள மீனவர்களுக்கு சிறந்த முறையில் அவர்களையும் தொழிலை வளர்க்கமுடியும் என்பதையும் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். அடுத்தபடியாக இந்த பாசன விஷயத்தில், மழை நல்ல முறையில் பெய்யாத காரணத்தால் வாய்க்கால்களை அந்தந்த கிராமத்தார்களே சரிபடுத்தி தண்ணீர் கொண்டுவரப் பயிர் செய்தார்கள். இப்போது சரியாக மழை இல்லாததினால் அந்த ஆற்றுக்கால்வாய்களும் வரண்டுபோய்விட்டது. இதனால் அங்குள்ள மக்கள் கஷ்டப்படுகிறார்கள். இப்போது அவர்கள் என்ஜின்களை மின்சாரத்தையும் வைத்து பயிர் செய்து கொண்டிருக்கிறார்கள். அவர்களுக்கு சிறந்த முறையில் உதவி அளிக்க

10-50
a.m.

[Sri V. S. Arunachalam] [28th March 1958]

வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். அதோடு நல்ல முறையில் விதைகளை கொடுக்க அரசாங்கம் முன்வரவேண்டும். இப்போது பல விவசாய பண்ணைகளை ஏற்படுத்தி அரசாங்கம் நல்ல விதைகளை கொடுத்து வருகிறது. இருந்தாலும் விவசாயிகளுக்கு காலாகாலத்தில் எந்தெந்த விதைகள் வேண்டுமோ அந்த விதைகளை வரவழைத்துக் கொடுப்பதற்கு அந்தந்த அதிகாரிகளுக்கு உத்தரவு போடவேண்டுமென்று அரசாங்கத்தினிடம் கேட்டுக்கொள்கிறேன். இப்போது விவசாய டிப்பார்ட்மெண்ட் ஆபீஸில் போய் அந்த காலத்திற்கு எந்த விதை வேண்டுமோ அதைப்போய் கேட்டால் அந்த விதை இல்லை, வேறு விதை இருக்கிறது என்று சொல்லி வருவதாக தெரிகிறது. எந்த சமயத்திற்கு எந்த விதை வேண்டுமோ அந்த விதையை கொடுத்தால்தான் விவசாயம் சிறந்தமுறையில் நடைபெறும் என்பதை நான் சொல்ல ஆசைப்படுகிறேன். ஆகவே விவசாயிகளுக்கு காலாகாலத்தில் கொடுக்கவேண்டிய விதைகளை சொடுக்கவேண்டுமென்று கேட்டுக் கொண்டு, எனக்கு அதிகமாக பேசவேண்டியிருக்கிறது என்றாலும் இப்போது நேரம் இல்லாமல் இருப்பதினால் இதோடு முடித்துக்கொள்கிறேன்.

* SRI K. MARAPPA GOUNDER : சட்ட மன்றத் தலைவர் அவர்களே, இந்த சபை முன்பு மந்திரி அவர்கள் சமர்ப்பித்து இருக்கும் மானிய கோரிக்கையை ஆதரித்து சில அபிப்பிராயங்களை தெரிவித்துக்கொள்ள ஆசைப்படுகிறேன். நமது சர்க்கார் ஆட்சிக்கு வந்த பிறகு முதல் ஐந்தாண்டுத் திட்டத்தில் விவசாய அபிவிருத்திக்கு முதல் இடம் கொடுத்து பல கோடிக்கணக்கான ரூபாய் செலவு செய்து கால்வாய்களையும், ஏரிகளையும், குளங்களையும், அணைக்கட்டுகளை கட்டுவதற்காக திட்டமிட்டு அவைகளை நிறைவேற்றி, அதன் மூலம் பாசன வசதிகளை அதிகப்படுத்தி அதன் மூலம் பல்லாயிரக் கணக்கான ஏக்கர்கள் விவசாயம் அபிவிருத்தி அடைந்திருப்பதை கண்டு சர்க்காரை நான் மகிப்ச்சியுடன் பாராட்டுகின்றேன். அந்தத் திட்டத்தில் கோயம்புத்தூர் ஜில்லாவில் பவானிசாகர், அமராவதி போன்ற திட்டங்கள் நிறைவேறி பல லட்சக்கணக்கான ஏக்கர்கள் அபிவிருத்தி அடைந்திருக்கின்றது. ஆனால் அந்த திட்டங்களில் கொஞ்சமும் அனுசூலம் அடையாத பகுதி, அந்த ஜில்லாவில் அவனாசி என்று ஒரு தாலுகா இருக்கிறது அந்த தாலுகாவில் கொஞ்சமும் பாசன வசதி கிடையாது. சுமார் பத்து இருபது குளங்கள் மாதிரி இருக்கின்றன. அந்த குளங்களிலும் பல வருஷங்களாக பருவ மழை தவறியதாலும், வந்த மழையும் மிக குறைவாக இருந்ததினாலும் அந்த ஏரிகளில் சரியாக தண்ணீர் இல்லை. ஆனால் மக்கள் மழையை நம்பித் தான் விவசாயம் செய்வது வேண்டியிருக்கிறது. சில வளம் உள்ள பூமிகளில் சிலர் கிணறுகளை வெட்டி விவசாயம் செய்து கொண்டிருக்கிறார்கள். மழை இல்லாத காரணத்தினால் அந்த கிணறுகளிலும் தண்ணீர் குறைந்து கொண்டே வருகின்றது. ஆகையினால் கிணறுகளை அதிகமாக ஆழப்படுத்தி—முன்பு 40 அடி 50 அடி இருந்த கிணறுகளை இன்று 100, 120 அடி என்று ஆழப்படுத்தியிருக்கிறார்கள். அப்படியிருந்தும் தண்ணீர் இல்லாமல் கஷ்டப்படுகிறார்கள். அந்த கிணறுகளுக்கு மின்சார பம்பு செட்டுகளை வைத்து தண்ணீர் இறைக்க ஏற்பாடு செய்யப்பட்டு வருகிறது. இப்போது ஓரளவுக்கு மழை இருந்ததினால் அந்த கிணறுகளில் தண்ணீர் இருக்கின்றது. அப்படியிருந்தாலும் வருஷா வருஷம் விவசாயிகள் நஷ்டப்பட்டுக் கொண்டிருக்கின்ற காரணத்தால் விவசாயம் செய்வதற்கு பல வசதி அவர்களிடம் கிடையாது. ஆகையினால் சர்க்காரையும் கூட்டுறவு லொண்டைடிகளையும் பணத்திற்காக எதிர்பார்க்கவேண்டியிருக்கிறது. அந்த முறையில் சர்க்கார் சரியாக பணம் கொடுத்து வருவதில்லை என்று தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். இப்போது அவனாசி, சேபூர் போன்ற பிரிக்காவில் சமுதாய நல அபிவிருத்தி திட்டங்கள் ஏற்பட்டிருக்கிறது. அங்குள்ள அதிகாரிகளிடம் அந்த இடங்களுக்கு வேண்டிய காரியங்களை குறிப்பிட்டு அங்குள்ள மக்கள் கடன் விண்ணப்பம் செய்தார்கள். அந்த விண்ணப்பம் சரியாக கவனிக்கப்படாமல் இருந்து வருகிறது. இவ்விதம் கொடுக்கப்படுகிற விண்ணப்பங்கள் 100-க்கு 75 பைசல் செய்யப்படவில்லை. கடைசியாக பெப்ரவரி மாதம்

28th March 1958] [Sri K. Marappa Gounder]

முடியு சமார் 600 விண்ணப்பங்கள் அந்த அதிகாரியிடத்தில் பணம் பட்டுவாடா ஆகாமல் மீதம் இருக்கின்றன. அதோடு அங்குள்ள கூட்டுறவு ஸொஸைட்டிகளுக்கும் கோபம்புத்தூர் ஜில்லா பாங்கிலிருந்து அதிகமான பணம் கொடுக்கப்படவில்லை. இதனால் போதுமான அளவு பணம் பட்டுவாடா செய்யப்படவில்லை. சமார் அவரை யூனியனைச் சேர்ந்த சொஸைட்டிகள் 10 வருஷ காலமாக ஜூன் மாத கடைசியில் பணம் தவணை தவறி நிலுவையாக நின்றுதல்லை. பாங்கிலிருந்து ஸொஸைட்டிகளுக்கு போதுமான அளவு பணம் கிடைக்காமல் இருப்பதினால், அதை விவசாயிகள் நம்பிக்கொண்டிருக்கிற காரணத்தால், விவசாயிகளுக்கு விவசாயம் செய்வது மிகவும் கஷ்டமாக இருக்கின்றது. இந்தக் காரணங்களை உத்தேசித்து சர்க்கார் விவசாயிகளுக்கு வேண்டிய பண வசதிகளை அதிகாரிகளைக்கொண்டு கொடுக்க ஏற்பாடு செய்யும்படி கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

கிணறுகளில் தண்ணீர் இருந்தும் இவ்வருஷத்தில் எலெக்ட்ரிசிட்டி அதிகாரிகளின் தொல்லையால் சரியானபடி விவசாயம் செய்ய முடியவில்லை. ஏனென்றால், அவனுசி தாலுகாவில் நூற்றுக்கு 75 கிராமங்களில் உள்ள கிணறுகளுக்கு இரவு 10 மணியில் இருந்து காலை 6 மணி வரை சப்ளை கொடுத்து வந்திருந்தார்கள். அதாவது 10 வருஷ காலமாகக் கொடுத்து வந்தார்கள். இம்முறையில் விவசாயிகள் மிகவும் கஷ்டப்பட்டுக்கொண்டிருக்கிறார்கள். ஆனால், சென்ற ஆகஸ்ட்-செப்டெம்பர் மாதத்திலிருந்து எலெக்ட்ரிசிட்டி முதல் ஆரம்பகாலம் ஸப்ளை கொடுத்து வந்த கிணறுகளையும் சேர்த்து 50 சதவீதம் அளவிற்கு குரூப் லிஸ்ட்மாக ஏற்படுத்தி 6 மணி நேரம் சப்ளை கொடுத்து வருகிறார்கள். இந்த அளவு ஸப்ளை போதாது என்று சர்க்காருக்கு தெரியப்படுத்திக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

எனது தொகுதியில் கானூர் என்று ஒரு கிராமம் இருக்கிறது. அந்த கிராமத்தில் மட்டும் எலெக்ட்ரிசிட்டி மினிமம் சார்ஜாக 25,000 ரூபாய் அளவிற்குக் கொடுத்திருக்கிறார்கள். அதாவது தண்ணீர் இறைத்தாலும், இறைக்காவிட்டாலும் அந்த அளவிற்கு மினிமம் சார்ஜ் கொடுத்திருக்கிறார்கள். இது விவசாயிகள் மிகவும் பாதிக்கிறது. இதை அரசாங்கம் கவனிக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அடுத்தபடியாக கிராமங்களில் இருக்கும் விவசாயிகள்—அந்தப் பகுதியில் இருப்பவர்கள் நூற்றுக்கு நூறு விவசாயிகள்—விவசாயத்தில் மிகவும் ஆர்வம் உடையவர்கள். இருந்தாலும் இந்தக் காரணங்களினால் சரியாக விவசாயத்தைச் செய்ய முடிவதில்லை. ஆகையால் அவர்கள் நல்ல முறையில் விவசாயம் செய்வதற்கு சர்க்காரிலிருந்து கடன் வசதிகளும், விவசாய இலாகாவிலிருந்து நல்ல விதைகளும்—பொருக்கு விதைகளும்—பருத்தி விதைகளும் கொடுத்து அவர்கள் நல்ல முறையில் விவசாயம் செய்தால் இந்த பிரச்சாவில் நல்ல விளைவுகள் ஏற்படும் என்று தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். என்னுடைய தொகுதியில், பருத்தி, மிகாகாய், புகையிலை, கரும்பு போன்ற பணப் பயிர்கள் நன்றாக விளைகிறது. அதாவது கோயம்புத்தூர் ஜில்லாவிலே எல்லா தாலுகாக்களிலும் விளையக்கூடிய அளவிற்கு புகையிலை அவனுசி தாலுகாவில் மட்டும் விளைகிறது. அதாவது வருஷத்திற்கு 20,000 பாரம் அவனுசி தாலுகாவில் மட்டும் விளைகிறது. ஆனால் இந்தப் புகையிலை சென்ற வருஷம் மத்திய சர்க்கார் போட்ட அதிக வரியினால் மிகவும் பாதிக்கப்பட்டு பாரம் ஒன்றுக்கு 300, 400 என்றிருந்தது. நூறுக்குக் கீழே ரூ. 50 வரை கீழே இறங்கிவிட்டது. ஆனால் விவசாயிகள் அதை வைத்துக்கொண்டு விலை ஏறிய பிறகு விற்ப தற்கு, அவர்களுக்கு அந்த மாதிரி சூழ்நிலை இல்லை. ஏனென்றால் அந்த தாலுகாவைப் பொருத்தமட்டிலும் விவசாயம் நஷ்டமாக இருந்து வருகிறது. ஆகையால் போன விலைக்கு விற்ப விவசாயத்திற்கு ஆன செலவுக்கும், குடுப்பச் செலவுக்கும் வாங்கிய கடன்களை அடைக்கவேண்டிய நிலை ஏற்படுகிறது. அதனால் நூறுக்குக் கீழேயே எல்லா புகையிலையையும் விற்பு விரைகிறார்கள். கேரள சர்க்காரும் நம் சர்க்காரும் விற்பனை வரியை எடுத்த பிறகு இன்று விலை 200-லிருந்து 300 வரை ஏறி இருக்கிறது.

[Sri K. Marappa Gounder] [28th March 1956]

பாரம் ஒன்றுக்கு 200 முதல் 250 வரை ஏறியிருக்கிறது. இந்த விலை உயர்வின் பலன்களெல்லாம் வியாபாரிகளுக்குத்தான் கிடைக்கிறது. விவசாயிகளிடம் இப்போது எந்த விதமான புகையிலையும் இல்லை.

அதேமாதிரி பருத்தி நன்றாக விளையக்கூடிய இடம் அவனாசி தாலுகா, கோயம்புத்தூர் தாலுகாவில் ஆடி மாதத்தில், ஆவணி மாதத்தில் பருத்தி போடுவது வழக்கம். அவனாசி தாலுகாவில் புரட்டாசி, ஐப்பசி, மாதங்களில் பருத்தி போடுவது வழக்கம். இந்த வகையில் 2 மாதங்களுக்கு முன்பு கோயம்புத்தூர் தாலுகாவில் பருத்தி விளைந்து விடுகிறது. அந்த சந்தர்ப்பத்தில் பருத்தியின் விலை பொதி ஒன்றுக்கு 40 ரூபாய் வித்தியாசமாகி, 2 மாதத்தில் இறங்கி விடுகிறது. காரணம் என்ன என்றால் கோயம்புத்தூர் மில் முதலாளிகள் பருத்தி வெடிப்பதற்கு 2 மாதங்களுக்கு முன்பே பொதி ஒன்றுக்கு 145 ரூபாய் கொடுத்து வாங்கி விடுகிறார்கள். கோயம்புத்தூர் தாலுகாவிற்குக் கீழேயுள்ள தாலுகாக்களில், பருத்தி வெடிக்கும் சமயத்தில் பொதி ஒன்றுக்கு 30, 35 ரூபாய் குறைந்து 100, 110-க்குத் தான் இருக்கிறது. பஞ்சுக்கு ஸ்லீவ் ரேட் 981 ரூபாயாக இருக்கிறது 145 ரூபாய்க்கு பருத்தி வாங்கும்போதும் அதே விலை. 110 ரூபாய்க்கு வாங்கும்போதும் அதே விலை. பஞ்சின் விலை அதே விலைதான். இப்படி இருந்தபோதிலும் பருத்தியை அந்த விலைக்கே விற்கு வேண்டியிருக்கிறது. 2 மாதக் கழித்து விற்கு 145 ரூபாய் ஆகிவிடும். அது வரையில் வைத்து விற்பதற்கு அந்த விவசாயிகளுக்கு சௌகரியம் இல்லை. அத்துடன் இவர்கள் முன்பு வாங்கிய கடன்களைக் கொடுப்பதற்காக விற்க வேண்டிய சூழ்நிலையிலிருக்கிறார்கள். ஆகையால் கூட்டுறவு முறையில் அவனாசியை ஹெட் க்வார்டர்ஸாக வைத்து, கூட்டுறவு ஜின்னின் பாக்டரி ஏற்படுத்தி விவசாயிகளின் பருத்தியை வாங்கி அதில் ஸ்டாக் செய்து விலை ஏறிய பிறகு விற்க ஏற்பாடு செய்ய வேண்டுமாய் சர்க்காரைக் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

MR. SPEAKER : அடுத்தபடியாக கம்யூனிஸ்ட் கட்சிக்காக ஒதுக்கிய பத்து நிமிஷத்தில் இரண்டு அங்கத்தினர்கள் பேசவேண்டுமென்று கேட்டிருக்கிறார்கள். அதற்கு நான் சம்மதித்திருக்கிறேன். அந்த பத்து நிமிஷங்களில் கனம் கோதண்டராமன் அவர்கள் ஐந்து நிமிஷமும், கனம் மருதாசலம் அவர்கள் ஐந்து நிமிஷமும் பேசுவார்கள்.

SRI V. K. KOTHANDARAMAN : கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, மக்களுக்கு குறைந்த விலையிலே உணவுப் பொருள்களைக் கொடுப்பதற்காக வேண்டியும், அதற்காக உணவுப் பொருள்களின் உற்பத்தியை அதிகப் படுத்துவதற்காக வேண்டியும், விவசாய மக்களுக்கு சகல துறையிலும் உதவி புரியவேண்டியும் இந்த விவசாய இலாகா இருக்கிறது. ஆனால், இன்றைய தினம் நாம் உணவு உற்பத்தி அதிகப்படுத்தியிருக்கிறது என்று 1946-ம் ஆண்டிலேயிருந்து கணக்கை எடுத்துச் சொல்லலாம். ஆனால், இன்றைக்கு உணவுப் பொருள்களின் விலை குறைந்திருக்கிறதா என்று பாரக்கும்போது உணவு உற்பத்தி அதிகமாக அதிகமாக விலையும் அதிகப் பட்டுக்கொண்டேதான் இருக்கிறது. அந்த நிலைமையிலே இன்றைய தினம் விவசாய இலாகா மூலமாக விவசாயிகளுக்கு ஒவ்வொரு ஜில்லாவிலும் விவசாய இலாகாவின் சார்பிலே என்னென்ன உதவிகளைச் செய்யவேண்டுமோ அவைகளையெல்லாம் நாம் செய்தாகவேண்டும். இன்றைய தினம் மார்க்கெட்டிங் கமிட்டி இருக்கிறது. இந்த மார்க்கெட்டிங் கமிட்டி வியாபாரப் பொருள்களுக்கு மட்டிலுமே உபயோகப்படும் கன்மையாய் இருக்கிறது. விவசாயப் பொருள்கள், உணவுப் பொருள்கள் இவைகளைப் போன்றவைகளையும் இந்த மார்க்கெட்டிங் கமிட்டியில் சேர்ப்பதன் மூலமாக விவசாயிகள் பலன் அடைவார்கள். இவர்களின் பொருளாதாரத் தரம் உயரவேண்டுமென்பதற்காக வேண்டி பல ஆண்டு காலமாக அரசாங்கம் முயற்சித்து வருகிறது. ஆனால், ஒரு வருஷத்திற்கு முன்னால் நிபுணர்கள் கமிட்டி ஒன்று அமைக்கப்பட்டது. இந்த கமிட்டி ரிப்போர்ட் வெளியாகியிருக்கிறது. அந்த ரிப்போர்ட் வெளியாகியும் அது இன்னும் அமுல் நடத்தப்படவில்லை.

28th March 1958] [Sri V. K. Kothandaraman]

அதற்கு நான் கேள்விப்படுகிறேன்—வட ஆற்காடு, தென் ஆற்காடு ஜில்லாவில் ஒரு சிலர் மந்திரி அவர்களை பேட்டி கண்டதாகவும், அந்தக் காரணத்தினால்தான் அதை அமுலுக்குக்கொண்டு வராமல் ஒத்திப் போடுவதாகவும் கேள்விப்படுகிறேன். அப்படியிருக்குமேயானால், இது உண்மையிலேயே விவசாயிகளுக்கு நல்லது செய்வதுபோல் ஆகுமா? ஆகவே, உடனடியாக இதையெல்லாம் கவனித்து வேண்டியதைச் செய்தாக வேண்டும். இன்றைக்கு விவசாயத் துறையிலே ஜப்பானிய சாகுபடி முறையைக் கொண்டு வந்திருக்கிறோம் என்று சொல்லிவிட்டால் மட்டும் போதாது. உரம் வாங்குவதற்கு போதுமான கடன் வசதிகள் கொடுக்கப் படுகிறதா என்று பார்க்கவேண்டும். இன்றைய தினம் விவசாயிகள் பொருளாதாரத் துறையிலே உயர்ந்து உணவு உற்பத்தி பெருகவேண்டுமானால், அடிப்படைப் பிரச்சனையான நிலச் சீர்திருத்தத் திட்டத்தைக் கொண்டு வரவேண்டும். கூட்டுப்பண்ணை முறையை அமுலுக்குக்கொண்டு வந்தாகவேண்டும், தரிசு நிலங்களை எல்லாம் ஏழை விவசாயிகளுக்குப் பிரித்துக் கொடுக்கவேண்டும். ஆயிரக்கணக்கான ஏக்கர் நிலம் வைத்துக் கொண்டிருக்கிறவர்களுக்கு அவர்களுடைய நிலத்திற்கு இன்று உச்ச வரம்பு கட்டவேண்டுமென்பதும், இனிமேல் வாங்கக்கூடிய நிலத்திற்கெல்லாம் வரம்பு கட்டவேண்டியது. இது போன்ற முறைகளைக் கையாள்வதன் மூலம்தான் உணவுப் பொருள்கள் குறைந்த விலைக்கு கிடைக்கும். இன்றைக்கு தஞ்சை ஜில்லாவிலே குன்னியூர் சாம்பசிவ அய்யர் போன்றவர்களுக்கு.

11-10
a.m.

MR. SPEAKER : இந்த விவாதத்திலே இந்த சபையில் இல்லாதவர்களை ஏன் அனுவசியமாக இழுக்கிறீர்கள்? சபையில் இல்லாதவர்களைப் பற்றி பேசுவது நல்லதல்ல. சபையிலுள்ளவர்களைப்பற்றி பேசினாலும், நல்ல முறையில்தான் பேசவேண்டும்.

SRI V. K. KOTHANDARAMAN : இன்றைக்கு பெரிய மிராச்தார்கள்ளுக்கு லட்சக்கணக்கான ரூபாய்கள் கடன் கொடுப்பதன் மூலம் உணவு உற்பத்தியைப் பெருக்க முடியாது, சிறிய விவசாயிகளுக்கு உதவி செய்வதன் மூலமாகத்தான் உணவு உற்பத்தியை அதிகரிக்கமுடியும். மேலும் அதிகப்படியான வசதிகளை சிறிய விவசாயிகளுக்குச் செய்து கொடுப்பதற்கு அரசாங்கம் முன்வந்தாகவேண்டும். அப்படிச் செய்யாதவரையில் நாம் உணவு உற்பத்தியை அதிகரிக்கவும் முடியாது. குறைந்த விலையில் மக்களுக்கு உணவுப் பொருள்கள் கிடைச்சுக்கொள்வதும் முடியாது.

இன்றைக்கு “பில்டர் பாயிண்ட் ஸ்கீம்” இருக்கிறது. மணற்பாங்கான இடங்களில் மட்டும்தான் கிணறுகள் வெட்டப்படுகின்றன. “பால்டு பேசின் விதிகள்” என்ற பெயரால் இன்று ஆற்று ஓரங்களில் கிணறுகள் வெட்டப்படுவதில்லை. அதற்காக கடன் கொடுப்பதும் கிடையாது, இதையெல்லாம் திருத்தியாகவேண்டும்.

அடுத்தபடியாக மீன்துறை இலாகா சம்பந்தமாக மீன் பிடிப்பவர்களுக்கு பலவிதங்களிலே உதவி செய்து கொடுப்பதாகச் செரல்லப்படுகிறது. அவர்களுக்கு (Fishing boats) கட்டு மாங்கள், வலைகள், இன்னும் மற்ற வசதிகள் போதுமான அளவுக்குச் செய்து கொடுக்கப்படவில்லை. அவர்களுக்கு வீட்டு வசதி, கல்வி வசதி போன்றவைகள் கிடையாது. நாசூக்கம் அற்றவர்களாக இருக்கிறார்கள். அவர்கள் முன்னேறுவதற்கு இன்னும் அதிகப்படியான பணத்தை ஒதுக்கவேண்டும்.

SRI N. MARUDACHALAM : கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, இந்த விவசாய மான்யத்தை விவாதிக்கின்ற நேரத்திலே என்னுடைய அபிப்பிராயத்தைச் சொல்ல விரும்புகிறேன். விவசாயத்திற்கு முக்கிய சாதனங்கள் பொறுக்கு விதைகள், உரம் என்று சொல்லப்படுகிறது. இந்த முக்கியமான சாதனங்களை உற்பத்தி செய்வது விவசாயக் கல்லூரி என்னுடைய தொகுதியான கோவையில்தான் இந்த விவசாயக் கல்லூரி இருக்கிறது. இந்தக் கல்லூரி பல டிபார்ட்மெண்டுகளாகப் பிரிக்கப்பட்டிருந்து இன்று அதை

[Sri N. Marudachalam] [28th March 1958]

ஜெனரல் ஆபீசாக ஆக்கின பிறகு எந்தவிதமான வேலையும் அங்கே நடைபெறவில்லை. வேலைக்குறைவுதான் ஏற்பட்டிருக்கிறது. சில ஆட்களை குறைக்கவேண்டுமென்பதற்காக ஜெனரல் ஆபீஸ் என்று ஏற்படுத்தினார்கள். வேலையாட்களைக் குறைப்பதற்கு பதிலாக இன்னும் 15 ஆபீஸர்களை நியமித்திருக்கிறார்கள். அப்படி அதிகப்படுத்தியிருந்தும் அந்த ஆபீசில் எந்த விதமான வேலையும் நடைபெறவில்லை என்று கூறப்படுகிறது. அதோடு அந்த விவசாயக் கல்லூரியில் உள்ள விவசாயப் பண்ணையில் பக்கத்து கிராமங்களிலிருந்து வரும் ஆண்களையும் பெண்களையும் கூலி வேலைக்காக நியமிக்கிறார்கள். பெண்களுக்கு 10 அணுவும், ஆண்களுக்கு ரூ. 1-4-0-ம் கூலி கொடுக்கப்படுகிறது. அந்தக் கூலியும் சரிவரக் கொடுப்பது கிடையாது. அவர்கள் நாலு வாரம் வேலை செய்தால் ஒரு வாரத்திற்குத்தான் கூலி கொடுக்கப்படுகிறது. மூன்று வாரத்திற்குக் கூலி கொடுக்கப்படுவதில்லை. சென்ற திபாவளி சமயத்தில் நான்கு வாரத்திற்கு கூலி கொடுக்கப்படாமல் இருந்தது. உடனடியாக பிரின்ஸ்பால் இடம் போய்ச் சொன்னதில் என்னால் ஒன்றும் செய்யமுடியாது என்று சொல்லிவிட்டார். கலெக்டர் சாங்கஷன் வந்தால்தான் கொடுக்க முடியுமென்று கூறிவிட்டார். விவசாயக் கல்லூரியிலுள்ள டிபார்ட்மெண்ட்களை பல பகுதிகளாகப் பிரித்தால்தான் சீக்கிரமாக வேலை நடக்குமாதலால் அதைப் பிரிக்கவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன். அதோடு அந்த விவசாயக் கல்லூரியில் தஞ்சாவூர், மதுரை போன்ற இடங்களிலிருந்து ஹரிஜன மாணவர்கள் பயிற்சி பெற்று வருகிறார்கள். அவர்களுக்கு சரியான சமயத்தில் ஸ்காலர்ஷிப் கொடுக்கப்படாததினால் பணம் அனுப்ப வேண்டுமென்று தங்கள் வீடுகளுக்கு எழுதி பணம் வருவதில் தாமதம் ஏற்படுவதினால் அவர்களுக்கு “பைன்” போடுகிறார்கள். இந்தமாதிரி முறையை எடுக்கவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

விவசாயக் கல்லூரியிலுள்ள சிப்பந்திகள், குமாஸ்தாக்கள், இவர்கள் எல்லாம் 10 அல்லது 12 வருஷங்களாக வேலைபார்த்து வந்தும், இன்னும் அவர்களை “டெம்பொரரி” யாக வைத்திருக்கிறார்கள். சட்டப்படி மூன்று மாதம் வேலை செய்தால் அவர்களை பெர்மனென்ட் ஆக்குவதற்கும், அவர்களுக்கு வேலைக்குத் தகுந்தபடி கூலி கொடுப்பதற்கு அரசாங்கம் ஏற்பாடு செய்யவேண்டும். வேலைக்கு வரும்பொழுது இவர்களுக்கு “கார்டுகள்” கொடுக்கப்பட வேண்டும். இப்பொழுது அப்படி கார்டுகள் கொடுக்கப்படுவதில்லை. அதனால் அவர்கள் எத்தனை நாட்களுக்கு வேலை செய்திருக்கிறார்கள் என்று அவர்களுக்கே புரியவில்லை. அதிகாரிகள் எதைச் சொன்னாலும் அதைச் கேட்டுக்கொண்டு போகிறார்கள். அவர்களுக்கு புரிந்து கொள்ளும் முறையில் கார்டுகள் கொடுப்பதுடன், அவர்களுக்கு வாரா வாரம் கூலியைக் கொடுப்பதற்கும் ஏற்பாடு செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொண்டு என்னுடைய பேச்சை முடித்துக்கொள்கிறேன்.

* SRI M. P. PERIASAMI : கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, இந்த விவசாய மான்யத்தின் மீது சில வார்த்தைகள் சொல்ல ஆசைப்படுகிறேன். நமது நாட்டிலே விவசாயம் மிகவும் முக்கியமான தொழில். எல்லா மான்யத்தைக் காட்டிலும் இந்த மான்யம் மிகவும் முக்கியமானது என்று எடுத்துக் கூற விரும்புகிறேன். இன்றுகூட கசாப்புக் கடைக்காரர்கள் “ஸ்டிகரைக்” செய்திருக்கிறார்கள். இந்த வேலை நிறுத்தத்தினால் இன்றைக்கு பல உயிர்கள் தப்பியிருக்கும். அது ஒரு விசேஷம்தான். அதே முறையில் உத்தியோகஸ்தர்களை எடுத்துக் கொண்டாலும் சம்பளம் உயரவேண்டுமென்று ஸ்டிகரைச் செய்கிறார்கள். ஆனால் இந்த விவசாய மக்கள் எல்லோருக்கும் உணவு கொடுக்கக் கூடியவர்கள். மற்றவர்கள் ஸ்டிகரைச் செய்கிற மாதிரி, இந்த விவசாய மக்களும் ஸ்டிகரைச் செய்தால் உலகம் என்ன நிலைமைக்கு போகும் என்பது நாமெல்லோரும் அறிந்த விஷயம். இதை எல்லோருடைய கவனத்திற்கும் கொண்டுவர விரும்புகிறேன். அவர்கள்தான் இன்று பொருளமையோடு விவசாயத்தைச் செய்து கொண்டு வருகிறார்கள். விவசாயிகளுக்கு தக்க முறையில் நாம் பாதுகாப்பு அளிக்கவேண்டும். அவர்களுக்கு நாம் இப்பொழுது கொடுக்கும்

28th March 1958] [Sri M. P. Periasami]

வசதிகள் குறைவாய் இருக்கின்றன. அதிகப்படியான நிலங்களை வைத்துக் கொண்டு பண்ணை சாகுபடி செய்கிறவர்களுையோ, குத்தகை சாகுபடி செய்கிறவர்களைப் பற்றியோ நான் சொல்லவில்லை. குறைந்த நிலத்தை வைத்துக் கொண்டு எண்ணெய்ப்போன்று உழைத்துச் சாகுபடி செய்யக்கூடியவர்களைப் பற்றி என்னுடைய அனுபவத்தை வைத்துக்கொண்டுதான் சொல்லுகிறேன். நல்ல முறையில் விவசாயம் செய்வதற்கு அரசாங்கம் தக்க உதவி செய்ய வேண்டும். ஏதோ கசாப்புக் கடைக்கு வரி போட்டதற்காக இன்று அவர்கள் ஸ்டிகைக் செய்துவிட்டார்கள். ஆனால் விவசாயிகளுக்குப் போடும் வரிகளையெல்லாம் அவர்கள் சகித்துக்கொண்டிருக்கிறார்கள். சேலம் ஜில்லாவில் காவிரி ஆறு நடுமத்தியிலே போய்க்கொண்டிருக்கிறது. அப்படி இருந்தும் ஒரு பழமொழி சொல்லுவதுதான், “ஆற்றில் நிறைய வெள்ளம் போனாலும் நாய் நக்கிதான் குடிக்க வேண்டும்” என்று சொல்வதுபோல் சேலம் ஜில்லாவின் நிலைமை இருக்கிறது. அங்கு நூற்று 10,000 ஏக்கர் வரைக்கும் தான் அது பிரயோசனப்படுத்தப்படுகிறது. காவிரி ஆற்றுத் தண்ணீரை முதல் முதலில் உபயோகிக்கும் உரிமை நாமக்கல் தாலுகாவிற்குத்தான் கிடைத்தது. அப்பொழுது முதலில் எவ்வளவு ஏக்கர் நிலங்களுக்குத் தண்ணீர் பாய்ந்ததோ அதே அளவுக்குத்தான் இப்பொழுதும் பாய்ந்துகொண்டிருக்கிறது. நாம் இத்தனை வருஷங்களாக எவ்வளவோ திட்டங்கள் போட்டிருந்தாலும் அங்கு அதிக நிலங்களை பாசனத்தின்கீழ் கொண்டு வரவில்லை.

சேரபாளையத்தில் ஒரு அணை கட்டியிருக்கிறார்கள். ஆனால் அதன் மூலமாக இன்னும் அசுமமாக 100 அல்லது 200 ஏக்கர்களுக்கு அதிகமாக தண்ணீர் உபயோகப்படுத்த முடிவதில்லை. அதே சமயத்தில் திருச்சி ஜில்லாவைப் பார்த்தால் இரண்டு பக்கங்களிலும் 80, 90 மைல்களுக்கு கால்வாய்களை வெட்டியிருப்பதை நாம் பார்க்கிறோம். சேலம் ஜில்லாவில் நாமக்கல் தாலுகாவில் காவிரி ஆற்றின் மூலம் இன்னும் அதிக அளவில் பாசன செய்வதற்கு வசதி இருக்கிறது. அதைப்பற்றி அரசாங்கம் இதுவரை கவனிக்கவே இல்லை. இவைகள் எல்லாம் மராமத்து சம்பந்தப் பட்டவையானாலும், விவசாயிகளுக்கு நீர் பாசனம் முக்கியம் என்ற முறையில் இவைகளை எடுத்துச் சொல்கிறேன். சேரபாளையத்திலிருக்கும் அணை மிலிருந்து நிறைய கால்வாய்களை வெட்டி ஆயிரக்கணக்கான ஏக்கர் நிலங்களுக்கு பாசன வசதி செய்து கொடுக்கும்படி நான் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

11-20
a.m.

கபிலமலை பிரகாவில், இளம்பள்ளி என்னும் இடத்தில் ஆற்று ஓரமாக இப்பொழுது பம்புகள் மூலமாக நல்ல மகசூல் செய்து கொண்டு வருகிறார்கள். நெல், வாழை, கரும்பு, சவுக்கு முதலியன பயிர் செய்யப்படுகின்றன. காடு மோடான பிரதேசமாக இருந்தாலும் விவசாயம் நன்றாக நடைபெற்று வருகின்றது. இங்கு இருக்கும் விவசாயிகளுக்கு மேற்கொண்டு உதவி செய்ய வேண்டியது அவசியம். அங்கு பம்பு மூலமாக விவசாயம் செய்யும் விவசாயிகளுக்கு தெண்ட தீர்வை போட்டு சப்தி செய்திருக்கிறது. தெண்ட தீர்வையை நீக்கி தரம் தீர்வை போட்டு ஆதரிக்க கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

எங்கள் பக்கத்தில் கொடிக்கால் பயிர் தான் அதிகம். 10 அல்லது 15 பேர் சேர்ந்துதான் 1 ஏக்கர் பயிர் செய்ய வேண்டும். கொடிக்கால் பயிரில் நல்ல வருமானம் இருந்தது. ஆனால் இப்பொழுது நிலைமை மிகவும் மோசமாகிவிட்டது. பூச்சிகளினால் இந்த வருஷம் வருமானம் சமாராக இருக்கிறது. புதுப்பாளையத்தில் இதற்காக ஒரு மாதிரிப்பண்ணை இருக்கிறது. அதையும் கொஞ்ச நாட்களில் எடுத்தவிடப் போவதாக தெரிகிறது. அதனுடைய பலா பலன்களை எல்லா விவசாயிகளுக்கும் தெரியப்படுத்த வேண்டும். அந்த மாதிரிப் பண்ணையை எடுத்து விடாமல் நீடிக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். கொடிக்கால் பயிர் செய்யும் விவசாயிகளுக்கு தக்க முறையில் உதவி செய்ய வேண்டும்.

மேட்டூர் தேக்கத்திலிருந்து தண்ணீரை, அதிகம் தேங்கியிருக்கும் காலத்தில், ஒரு கால்வாய் வெட்டி திருமணிமுத்தாறு கால்வாயில் விட்டால்

[Sri M. P. Periasami] [28th March 1958]

அதன் மூலம் நூற்றுக் கணக்கான ஏரிகள் நிரம்பும். இதைப்பற்றி பல தடவைகள் கூறவுமப்பட்டிருக்கிறது. அதனால் பல லட்சக்கணக்கான ஏக்கர்களுக்கு தண்ணீர் பாய்வதற்கு வசதி ஏற்படும். எல்லா ஏரிகளும், குளங்களும் நிரம்பி விவசாயம் அதிக உற்பத்தி செய்வதற்கு உதவியாக இருக்கும்.

நாமக்கல்லில் இருக்கும் விவசாயிகள் வாய்க்கால் தண்ணீருக்காக அதிக தீர்வை கட்டுகிறார்கள். 30 ரூபாயிலிருந்து 50 ரூபாய்வரை தீர்வை கட்டிக் கொண்டு வருகிறார்கள். முன்பு எல்லாம் 'சில்ட் கிளின்' செய்வதற்கு ஒரு வாரம் அல்லது 10 நாட்கள் பிடிக்கும். ஆனால் இப்பொழுது 20 நாட்களிலிருந்து 30 நாட்கள்வரை பிடிக்கிறது. கொடிக்கால் பயிருக்கு அன்றாடம் தண்ணீர் பாய்ச்ச வேண்டியது அவசியம். 20, 30 நாட்கள் தண்ணீர் இல்லாமலிருந்தால் லட்சக்கணக்கான ரூபாய் பெறுமான கொடிக்கால் பயிர் பாழடைந்து போய்விடும். அங்கே பி.டபிள்யூ.டி.-யைச் சேர்த்தவர்கள் வாய்க்காலில் சரியாக தண்ணீர் விடுவது கிடையாது. ஆகையால் விலையுயர்ந்த கொடிக்கால் பயிர் நாசமாகப் போய்விடுகிறது. பி.டபிள்யூ.டிபார்ட்மெண்டு சரியாக மராமத்து வேலைகளை செய்யும்படி ஏற்பாடு செய்ய வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். ஷே கால்வாய் குடிகள் மராமத்தில் இருந்தபோது குறுகிய நாட்களில் 8, 10 நாட்களில் சில்ட் கிளின் செய்யப்பட்டது. மீன் பிடிப்பு விஷயமாக சில விஷயங்களைச் சொல்ல விரும்புகிறேன். எங்கள் ஜில்லாவில் ஆற்று ஓரங்களில் பெரிய பள்ளங்கள் பாறைகள் குழிகள் இருக்கும். எப்பொழுதும் தண்ணீர் நிறைய இருக்கும். அங்கு மீன் பிடிப்பவர்கள் நீர் வெடிகளைப் போடுகிறார்கள். அவர்கள் பெரிய மீன்களைப் பிடித்தால் ஒன்றும் சொல்வதற்கில்லை ஆனால் இந்த நீர்வெடிகளைப் போடுவதினால் சிறிய மீன்கள் எல்லாம். சிதறிப்போய் செத்துப்போகின்றன. ஆகையால், இவைகளைப் பாதுகாப்பதற்காக, சரியான கண்காணிப்பு இருக்கவேண்டுமென்ற முறையில், போலீஸை ஆற்றோர பிரதேசங்களில் நியமிக்கவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

நாமக்கல் தாலுக்காவில் ஒரு கால்நடை ஆஸ்பத்திரி இருக்கிறது. மோகனூர் பிர்க்காவை எடுத்துக்கொண்டால், 10, 11 மைல் சுற்றளவுக்கு கால்நடை ஆஸ்பத்திரி கிடையாது. ஆகையால் விவசாயிகள், மிகவும் கஷ்டப்படுகிறார்கள். மோகனூரில் மாட்டு ஆஸ்பத்திரி ஆரம்பிக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

* **SRI R. SRINIVASA IYER:** கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, விவசாய மும், அதற்கு இன்றிமையாத கால் நடையும் நமது மாகாணத்தில் மிகவும் முன்னேற்றமடைந்து இருக்கிறது என்பதைக் குறித்து அரசாங்கத்தைப் பாராட்டக் கடமைப்பட்டு இருக்கிறேன் : இதைப்பற்றி கனம் நிதி அமைச்சர் அவர்கள் தனது பட்ஜெட் உரையில் விரிவாகச் சொல்லி இருக்கும் போது நான் அதிகமாகச் சொல்லத் தேவையில்லை.

இப்பொழுது விவசாய டெமாண்ட்ஸ் டிரேடர்களுக்கு சம்பள விகிதம் உயர்த்தப்பட்டிருப்பதைக் குறித்து பாராட்டுகிறேன். ஆனாலும் இப்பொழுது வேலை செய்கிறவர்களுக்கும், இனிமேல் வருகிறவர்களுக்கும் அது திருப்தியைக் கொடுக்காது. இப்பொழுது அவர்கள் சம்பளம் ரூ. 135-5-220-10-270 என்று போடப்பட்டிருக்கிறது. இதன்படி, 19 வருஷங்களில்தான் 220 ரூபாயைப் பார்க்க முடிகிறது. அதற்குப் பதிலாக, 135-10-275 என்று சம்பள விகிதம் மாற்றியமைத்தால் இப்பொழுது இருக்கின்றவர்களுக்கும் இனி வருகிறவர்களுக்கும் உதவியாக இருக்கும். இதைப் பற்றி விவசாய டெமாண்ட்ஸ் டிரேடர்கள் சங்கம் அரசாங்கத்திற்கு மனுப்போட்டிருக்கிறார்கள். அதை சற்று கவனிக்கவேண்டும் என்று நான் வற்புறுத்திக் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அதே மாதிரி, விவசாயத்திற்கு இன்றியமையாத கால்நடை இலாகா உத்தியோகஸ்தர்களுடைய இப்பொழுது இருக்கும் சம்பள விகிதமும் மிகவும் குறைவாக இருக்கிறது.

28th March 1958] [Sri R. Srinivasa Iyer]

அவர்கள் ஒவ்வொருவரும் நான்கு வருஷங்கள் படித்து விட்டு, விவசாயக் கல்லூரியிலும் சரி, கால்நடைக் கல்லூரியிலும் சரி படித்து விட்டு பட்டம் பெற்றுவருகிறார்கள். அதனால் எம்.பி.பி.எஸ். படித்து பட்டம் பெற்று வருகிற டாக்டர்களுக்கு எவ்வளவு சம்பளம் கொடுக்கப் படுகிறதோ அவ்வளவு சம்பளம் இவர்களுக்கும் கொடுக்கப்படவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். விவசாயக் கல்லூரிகளிலும், கால்நடைக் கல்லூரிகளிலும் படித்து பட்டம் பெற்றவர்கள் எவ்வளவோ பேர்கள். நம்முடைய ராஜதானியில் வேலை செய்யாமல் பக்கத்திலுள்ள ராஜதானிக்குச் சென்று வேலை செய்கிறார்கள், நம்மிடம் எவ்வளவோ கெட்டிக்காரர்களாக உள்ளவர்கள் அப்படிப் போகிறார்கள். அதற்குக் காரணம் இந்த ராஜதானியில் கொடுக்கப்படும் ஊதியம் அவர்களுக்குப் போதவில்லை வெளி ராஜதானிகளில் அவர்களுக்கு அதிகப்படியான ஊதியம் கொடுப்பதால் அவர்கள் எல்லோரும் அங்கே போய்விடுகிறார்கள். மற்றும் மத்திய அரசாங்க உத்தியோகங்களுக்கும் சென்றுவிடுகிறார்கள். ரொம்பவும் கெட்டிக்காரர்களாக உள்ளவர்கள் நமக்கு பயன்படாமல் போய்விடுகிறார்கள் இந்த நிலைமையையும் சர்க்கார் கொஞ்சம் கவனத்தில் எடுத்துக்கொள்ள வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். “Strengthening the Agricultural Department” என்ற Budget Memorandum புத்தகத்தில் ஒரு அயிட்டம் கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது. அதில் சில புள்ளி விவரங்கள் கொடுக்கப் பட்டிருந்தது. இப்போது பட்ஜெட்டில் இதை எடுத்துவிட்டதாகத் தெரிகிறது. விவசாய டிபார்ட்மெண்ட் ரொம்பவும் நமக்கு அவசியம். அது நமக்கு Strengthen செய்யக்கூடிய டிபார்ட்மெண்ட் என்பதை நாம் கொஞ்சம் கவனிக்கவேண்டும், எனக்கு முன்னதாக பேசிய நண்பர் நடராஜ உடையார் அவர்கள் கம்பவுண்டர்களை ஜாஸ்தியாகப் போடவேண்டும் என்றும், ஆஸ்பத்திரிகளை அதிகப்படியாகக் கட்டவேண்டும் என்றும் இப்பொழுது கம்பவுண்டர்கள் ஜாஸ்தியாக இல்லை என்றும் சொன்னார். தஞ்சாவூர் ஜில்லாவில் உள்ள ஓரத்தநாட்டில் கம்பவுண்டர்களுக்கு டிரெயினிங் கொடுக்கப்பட்டு ஒரு செட்டு பாஸ் செய்துவிட்டது என்பதையும் மற்றொரு செட்டு தயாராக்கிக்கொண்டிருக்கிறது என்பதையும் அவர்களுக்கு ஞாபகமுட விரும்புகிறேன். இதை அவர் கவனிக்கவேண்டும் என்றும் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

ராஜ்யப் பிரவினியின் மூலமாக நமது ராஜ்யத்தை விட்டு ஆந்தரா, மைசூர், கேரளா போன்ற பிரதேசங்கள் போனதன் காரணமாக பல கால்நடைப் பண்ணைகள் நம்மை விட்டுப் போனாலும்கூட, நல்ல பண்ணைகள் நம்மை விட்டு போனாலும்கூட, மற்ற ராஜ்யங்களிலிருந்து நல்லவகை கால்நடைகளைக் கொண்டுவந்து அதிலும் முக்கியமாக சிந்தி, முரா போன்ற இரண்டு இனங்களைக்கொண்டுவந்து நல்ல முறையில் நமது ராஜ்யத்தில் கால்நடைகளை அபிவிருத்தி செய்வதற்கு ஏற்பாடு செய்திருக்கிறார்கள், அவைகளின் மூலமாக நாம் ஜாஸ்தியாக முன்னேற்றமடைந்திருக்கிறோம். அப்படி அந்த இனங்களைக் கொண்டுவந்து இங்கே உற்பத்தி ஸ்தாபனங்களில் அவைகளை வைத்து உற்பத்தி செய்திருப்பதை நாம் சமீபத்தில் நடந்த கால்நடை கண்காட்சியில் பார்த்திருந்தால் இது நன்றாகத் தெரியவந்திருக்கும். சிந்தி போன்ற பசுக்களும் முரா போன்ற எருமைகளும் நம்முடைய ராஜ்யத்தில் எவ்வளவு தூரம் முன்னேற்றமடைந்திருக்கிறது என்பது அந்தக் கண்காட்சியை பார்த்தவர்களுக்கு நன்கு தெரிந்திருக்கும். அங்கு வந்திருந்த கால்நடைகளை பார்த்தால் அவைகளை வைத்துக்கொண்டு நாம் ஏன் ஆல் இந்தியா கால்நடை கண்காட்சிக்குப் போயிருக்கக்கூடாது என்று தோன்றிற்று. இங்கு நடந்த கண்காட்சியில் பார்த்த ஒவ்வொரு முறா எருமை கால்நடையும் யானையைப்போல் அவ்வளவு பெரியதாக இருந்தது. ஆனால் தரதிருஷ்ட வசமாக ஓரத்தநாட்டு பண்ணையில் எச்.எஸ். (Haemorrhagic Septicemia) என்ற ஒரு வியாதி வந்து 12 மாடுகள் இறந்துவிட்டன. ரிண்டர்பெஸ்ட் என்ற வியாதியை இந்த ராஜதானியிலிருந்து விரட்டிவிட்டார்கள். அதன் மூலமாக ஏராளமாக மாடுகள் இறந்துபோய்க்கொண்டிருந்தன. அதற்கு வேண்டிய நடவடிக்கை எடுத்துக்கொண்டதன்மூலம் இப்பொழுது அதன்

11-30
a.m.

[Sri R. Srinivasa Iyer] [28th March 1953]

காரணமாக மாடுகள் சாகாமல் இருக்கின்றன. எச். எஸ். என்று சீக்கு மாடுகளுக்கு வந்துவிட்டால் 10 அல்லது 12 மணி நேரத்தில் அந்த மாடு இறந்துபோய்விடுகிறது. அதையும் அடியோடு ஒழிப்பதற்கு நடவடிக்கை எடுத்துக்கொள்ளவேண்டும். இப்படிப்பட்ட ஆராய்ச்சிப் பணனை ராணிப்பேட்டையில் இருக்கிறது. அங்கே இந்த வியாதியைப்பற்றி ஆராய்ச்சி நடத்தி அந்த வியாதியையும் அடியோடு ஒழிக்க நடவடிக்கை எடுத்துக்கொள்ளவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

விவசாயம் முன்னேற்றம் அடையவேண்டும் என்று சொல்லக்கூடிய காலத்தில் வேண்டிய விவசாய பட்டதாரிகள் (Graduates) இல்லை. கோயம்புத்தூரில் இருக்கும் விவசாயக் கல்லூரியை முன்னேற்ற மடையச் செய்வதற்கு திட்டம் வகுக்கப்பட்டிருக்கிறது, அது போதாது. இன்னும் அதிகப்படியாக ஒரு விவசாயக் கல்லூரியை அவசியமாக அமைக்கவேண்டும். அப்படி அமைக்கும்போது அதை தஞ்சையிலோ அல்லது திருச்சி ஜில்லாவிலோ அமைக்கும்படியாகக் கேட்டுக்கொள்கிறேன். அதிலும் தஞ்சையில் அமைக்கவேண்டியதுதான் முக்கியமானது. நான் தஞ்சை ஜில்லாவிலிருந்து வருகிறேன் என்பதால் அங்கே வைக்க வேண்டும் என்று சொல்லுகிறேன் என்று நினைக்கக்கூடாது. எந்த ஜில்லாவிலாவது அதிகப்படியாக ஒரு கல்லூரியை அமைத்து அதிகப் படியான பட்டதாரிகளை (Graduates) தயாரிக்கவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். அந்த திட்டத்திற்கு என்று இப்பொழுது ஒதுக்கப்பட்டிருக்கக்கூடிய தொகை மிகவும் குறைவு. இன்னும் அதிகப் படியான தொகையை ஒதுக்கவேண்டும் என்றும் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

மைனர் இரிசேஷனும் இந்த இலாகாவைச் சேர்ந்ததுதான், வேறு இலாகாவுடன் இதைச் சேர்க்கமுடியாது. இதிலுள்ள சில முக்கியமான திட்டங்களையும் இதில் எடுத்துக்கொள்ளவேண்டும். இந்த நாட்டில் ஜியலாஜிகல் சர்வே (Geological Survey) செய்யப்பட்டுவருகிறது. சென்ட்ரல் ட்யூப் வெல்ஸ் ஆர்கனைசேஷன் அமெரிக்கன் உதவியுடன் குழாய்க் கிணறுகளை அமைத்துக்கொண்டிருக்கிறார்கள். சமார் ஆயிரம், இரண்டாயிரம், மூவாயிரம் அடி ஆழத்திற்கு பூமியைத் தோண்டக்கூடியதாக இருக்கின்றன அவர்கள் வைத்துக்கொண்டிருக்கிற இயந்திரங்கள். பட்டுக்கோட்டை, வேப்பங்குளம், திருவோணம் முதலிய இடங்களில் அவைகளை அமைத்து பல கிணறுகளை வெட்டியிருக்கிறார்கள். ஒரு மணியில் 20 ஆயிரம் அல்லது 30 ஆயிரம் காலன் தண்ணீர் சீபை செய்ய முடிகிறது என்றும் அதை வைத்துக்கொண்டு 120 முதல் 200 ஏக்கர் நஞ்சை நிலத்திற்கு சாகுபடிக்கு பாய்ச்ச முடியும் என்று திட்டமிட்டிருக்கிறார்கள். அப்படிப்பட்ட குழாய்க் கிணறுகள் வெட்டும் மெஷின்களை நாம் எடுத்துக் கொண்டு கிணறுகளை வெட்டி விவசாயம் செய்யலாம். குழாய் கிணறுகள் மூலமாக பாசனம் அடையக்கூடிய இடங்களில் இதை உபயோகப்படுத்திக்கொள்ளலாம். இவைகளை எடுத்துக்கொள்வதற்கு சில கஷ்டங்கள் இருப்பதாக தெரியவருகிறது. ரெவினியூ இலாகாவைக் கேட்டால் இஞ்சினியரிங் இலாகாவைக் கேட்கவேண்டும் என்று சொல்லுகிறார்கள். இப்படி இரண்டு இலாகாவுக்கும் தகராறுகள் இருக்கின்றன. அதனால் அவைகளை எடுத்துக்கொள்வதற்கு டிலே ஏற்படுகிறது. (Central Tube Well Organisation) அவர்களிடம் நல்ல பவர் ட்ரில்கள் இருக்கின்றன. அவைகளை நாம் வாங்கி வைத்துக்கொள்ளலாம். மூன்று திண்களில் 3 ஆயிரம் அடி ஆழம் வெட்டக்கூடிய பவர் ட்ரில்கள் இருக்கின்றன. அப்படிப்பட்ட 5, 6 பவர் ட்ரில்கள் இப்பொழுது புதுக்கோட்டையில் வைத்துக்கொண்டிருக்கிறார்கள். அவைகளை, கிணறுகள் வெட்டவேண்டும் என்று கேட்டால் கல்கத்தாவில் இருக்கக்கூடிய சீப் இஞ்சினியரைக் கேட்க வேண்டும் என்று சொல்லுகிறார்கள். கல்கத்தாவில் இந்த இந்த இடங்களுக்குச் செல்லவேண்டும் என்று சொல்லியிருக்கிறார்கள், அந்தந்த இடங்களுக்குத்தான் செல்லவேண்டும் என்றும் சொல்லுகிறார்கள். இப்படிப்பட்ட சென்ட்ரல் ஆர்கனைசேஷனோடு இந்த ராஜ்யம் தொடர்பு கொண்டு அந்தக் குழாய் கிணறு வெட்டும் கருவிகளை நம்முடைய ராஜ்யத்

28th March 1958] [Sri R. Srinivasa Iyer]

திருக்குக் கொண்டுவந்து நமக்கு வேண்டிய இடங்களில் பயன்படுத்திக் கொள்ள ஏற்பாடு செய்யவேண்டும். நம்முடைய ராஜ்யத்தில் விவசாயத்தை அபிவிருத்தி செய்துகொள்வதற்கு அப்படிப்பட்ட பவர் ட்ரிட்களை நாமே நாலேந்து வாங்கிவைத்துக்கொள்ளலாம் என்று தோன்றுகிறது. ப்ராஜெக்ட் பாசன வசதி இல்லாத இடங்களில் இவைகளை உபயோகப்படுத்தி ஆழமான கிணறுகளை வெட்டி அதன்மூலம் பாசன வசதி செய்து கொள்ளலாம். வேகமாக கிணறுகளை வெட்டுவதற்கு இது உதவியாக இருக்கும். இப்பொழுது ஒரு பவர் ட்ரிட்களுக்கு ஒரு லட்சத்தி ஐம்பதாயிரம் ரூபாய் விலை என்று தெரிகிறது. இம்மாதிரியான மெஷின்களை வாங்கிவைத்துக்கொண்டால் நமக்கு எவ்வளவோ உபயோகமாக இருக்கும். விவசாய இஞ்சினியரிங்கை பாஸ் செய்தவர்களை வைத்துக்கொண்டு இவைகளை உபயோகப்படுத்திக்கொள்ளலாம். இப்பொழுது அண்ணாமலை யுனிவர்சிட்யில் விவசாய இஞ்சினியரிங் ஆரம்பித்திருக்கிறார்கள் என்று தெரிகிறது. கோயம்புத்தூர் விவசாயக் கல்லூரியில் விவசாய இஞ்சினியரிங் செக்ஷன் ஆரம்பிக்கப்படவேண்டும். இதைத் தவிர இன்னும் அதிகப்படியாக ஏற்படுத்தவேண்டும். இப்பொழுது அலகாபாத்தில் இருக்கிறது, கோரக்பூரில் இருக்கிறது. அங்கு படித்துவிட்டு பட்டம் பெற்றவர்கள் இங்கு வந்து வேலை செய்ய முடியாது. ஏனென்றால் அவர்களுடைய பாஷை நமக்குத் தெரியாது, நம்முடைய பாஷை அவர்களுக்குத் தெரியாது. அதனால் அங்கு பட்டம் பெற்று வருகிறவர்கள் நமக்குப் பிரயோசனம் இல்லை. ஏற்கெனவே இந்தக் குழாம் கிணறுகளை வைத்துக்கொண்டிருக்கிறவராகிய ஸ்ரீ பகுசுணு என்ற இஞ்சினியருடன் நான் பேசிக்கொண்டிருந்தபோது அவருடன் என்னால் சரியாகப் பேச முடியவில்லை, ரொம்பவும் சிரமப்பட்டு பேசவேண்டியதாக இருந்தது. ஆகவே விவசாய இஞ்சினியரிங் கல்லூரியை அமைப்பதற்கு திட்டம் வகுக்கவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். இத்தான் பவர் ட்ரிட்களையும் நமக்கு வாங்கிவைத்துக்கொண்டு வேண்டியவர்களுக்குக் கொடுக்கும்படியாகவும் கேட்டுக்கொள்கிறேன். மைனர் இரிகேஷன் ஸ்டீம் இதற்கு ரொம்பவும் அவசியமானது. ப்ராஜெக்ட் பாசன வசதி இல்லாத இடங்களில் இப்படிப்பட்ட மைனர் இரிகேஷன் வசதிகளை ஏற்படுத்திக்கொண்டால் நாம் இன்னும் அதிகப்படியான உணவு உற்பத்தியைப் பெருக்கிக்கொள்ள முடியும். அரந்தாங்கி தாலுகா, பட்டுக்கோட்டை தாலுகா போன்ற, சி. எம்.பி. எரியாவைத் தவிர, இதர பிரதேசங்களுக்கு இவைகளை உபயோகப்படுத்திக்கொள்ளலாம்.

தென்னை மரங்கள் அதிகமாக இருக்கின்றன. என்னை வித்துக்கள் பண்ணைகளை அமைக்கவேண்டும் என்றும் கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன். வேப்பங்குளம் போன்ற இடங்களில் இதற்கு என்று நிலம் அக்வயர் பண்ணி இன்னும் ஒப்படைக்கப்படவில்லை. நிலம் அகலிசிஷன் பண்ணாமலேயே இருக்கிறது. அதைப் போலவே ஈச்சங்கோட்டையில் அனிமல் அஸ்பண்டரிக்கு என்று 2,700 ஏக்கர் நிலம் எடுத்துக்கொள்ளவேண்டுமென்ற திட்டம் இருக்கிறது. 600 ஏக்கர்வரையில் தான் எடுத்துக்கொள்ளப்பட்டிருக்கிறது. ரிவினியூ அதிகாரிகள் இதை ஒப்படைக்க இன்னும் நடவடிக்கை எடுத்துக்கொள்ளவில்லை. ஜமாபந்தியும் வரப்போகிறது. சர்வே செய்யப் படாமலேயே இருக்கிறது. நாலுமாத காலமாகியும் நிலத்தை எடுத்து ஒப்படைக்கப்படாமலேயே இருக்கிறது. அதனால் அனிமல் அஸ்பண்டரி இலாகா வேலை செய்ய முடியாமலேயே இருக்கிறது. மழை காலம் வருவதற்குள் அதைச் செய்து முடித்திருக்கலாம். அந்த வேலையை உடனடியாக எடுத்துச் செய்வதற்கு ரிவினியூ டிபார்ட்மெண்டுக்கு ஒரு உத்தரவு போட்டு அந்த வேலையைச் செய்து விடத்தான் அனிமல் அஸ்பண்டரி இலாகாவுக்கு ஒப்படைக்கும்படியாகச் சொல்லவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொண்டு என் உறையை முடித்துக்கொள்ளுகிறேன்.

* SRI A. V. P. PERIYAVALAGURUVA REDDI : கனம் தலைவர் அவர்களே, இந்த விவசாய மானியக் கோரிக்கையின்மீது சில வார்த்தைகளைச் சொல்லப் பிரியப்படுகிறேன். நீர் தேக்க வசதியுள்ள

[Sri A. V. P. Periyavalaguruva Reddi] [28th March 1958]

இடங்களில் கோடிக்கணக்கான பணத்தை அரசாங்கம் செலவு செய்து அணைகளைக் கட்டி விவசாயத்தை எவ்வளவு தூரம் பெருக்க வேண்டுமோ, அவ்வளவு தூரம் பெருக்கி இருக்கிறார்கள். அதைப்போலவே புஞ்சை விவசாயம் செய்யக்கூடிய தாலுகாக்கள் நிறைய இருக்கின்றன. அங்கேயும் கூடுமானவரையில் கிணறுகள் தோண்டி விவசாயம் செய்வதற்கு வேண்டிய பண உதவியும் செய்திருக்கிறார்கள். அப்படியிருந்தும் புஞ்சை விவசாயம் செய்யக்கூடியவர்களுக்கு சில கஷ்டங்கள் இருக்கின்றன. முன்பு இருந்த கிணறுகளையே அதிகமாகத் தோண்டி விவசாயம் செய்துகொண்டுவருகிறார்கள். அப்படி விவசாயம் செய்யும்போது அநேகமாக கம்பு, கேப்பை, சோளம், சில இடங்களில் நெல்கூட பயிரிட்டுக்கொண்டிருக்கிறார்கள். ஆனால் திருமங்கலம் தாலுகா சம்பந்தப் பட்டமட்டில் 100-க்கு 70 வரையிலே புஞ்சை தானியங்களைச் சாப்பிடுகிறவர்கள்தான் இருப்பார்கள். அப்படியே முக்கால்வாசி கிராமங்களிலும் கிராமங்களிலுள்ளவர்கள் அநேகம் பேர்கள் புஞ்சை தானியங்களைத்தான் சாப்பிட்டு வருகிறார்கள். ஆகவே இப்படிப்பட்ட புஞ்சை தானியங்கள் வளர்ப்பதற்கு அரசாங்கம் ஊக்கம் அளித்தால் நெல் போன்ற வகைகளை அதிகம் செலவழிக்காமல் மற்ற புஞ்சை தானியங்களை உபயோகப்படுத்திக் கொள்வார்கள்.

11-40
a.m.

கிணறுகளுக்கு பம்பு செட்டுகள் போடுவதற்கு கம்பெனியில் வாங்குவதாயிருந்தால் அவர்கள் பிரியம்போல் ரூ. 1,500, 1,200, 1,700 இம்மாதிரி அதிக விலை கொடுத்து வாங்கவேண்டியிருக்கிறது. விவசாயத்தை பெருக்க வேண்டுமானால், விவசாயிகளுக்கு பம்பு செட்டுகள் மலிவான விலைக்கு கிடைக்கும்படி செய்யவேண்டும். எல்லா மக்களும் விவசாயத்தை வைத்துத் தான் வாழவேண்டும். ஊர்வன், பறப்பன், ஆள்வன், வசிப்பன் இத்தனையும் விவசாயம் இல்லாவிட்டால் 'கயா' தான் (சிரிப்பு) ஆகையால் விவசாயத்திற்கு எவ்வளவு வேண்டுமானாலும் பணம் சாங்ஷன் செய்யலாம். உதாரணமாக கிணற்றிற்கு பக்கத்தில் கொஞ்சம் தானியம் சிந்தினால் அதை காக்காய் கொத்தும், குருவி எறும்பு சாப்பிடும். இம்மாதிரி தரும் விவசாயத்தில்தான் நடக்கும். விவசாயத்தை பெருக்காவிட்டால், ஊர்வன் இருக்கமுடியாது, பறப்பன் இருக்கமுடியாது. சினிமாவிற்கு ஒரு 'ஷூட்டிங் குக்கு' கொடுக்கக்கூடிய கரண்டை ஒரு ஜில்லாவில் 6 தாலுக்காக்களுக்கு சப்ளை செய்யலாம். நான்கூட நேற்று ஒரு ஷூட்டிங் போய் பார்த்தேன். ஆகா! எவ்வளவு பிரகாசமான வெளிச்சம்? 500 பவர், 1,000 பவர், 2,000 பவர் லைட்கள் போட்டு இப்படி அடிக்கிறார்கள். அப்படி அடிக்கிறார்கள். இதற்கு எவ்வளவு கரண்டு செலவாகிறது? அதற்குப் பதிலாக விவசாயிகளுக்கு பம்பு செட்டு வாங்கிக்கொடுத்து அவர்களுக்கு மின்சார வசதியும் செய்கு கொடுத்தால், விவசாயம் நன்றாக பெருகும். கிராமத்திலுள்ள விவசாயி பின்னை குட்டியை சுரப்பாற்ற முடியாமல் செத்துவிட்டால் என்ன செய்வது? அவனுக்கு வேண்டிய பம்பு செட்டுகளை எலக்ட்ரிக்விடி டிபார்ட்மெண்டே வாங்கிக் கொடுக்கலாம். அவர்களை மோட்டார், பம்பு, ஸ்விட்ச், ஸ்டார்டர் எல்லாவற்றையும் சப்ளை செய்யவேண்டும். அவர்களே கரண்டு சாங்ஷன் செய்யலாம். இப்படி சினிமா ஷூட்டிங்குக்கு அதிக கரண்டு செலவழிக்கப்படும்போது விவசாயியை இரவில் தண்ணீர் இறைக்கச் சொன்னால், அவன் விரியன் பாம்பு கடித்து செத்தால், அவன் பின்னையுட்பாடு என்ன ஆகும்? நான் 1938-ல் ரூ. 37-க்கு ஸ்டார்டர் வாங்கி 3 கிணற்றிற்கு போட்டிருக்கிறேன். இப்பொழுது அது ரூ. 380 விலையாக இருக்கிறது. விலையைக் குறைக்கவேண்டும், விலையை குறைத்துவிட்டால் கிராமத்தில் விவசாயி கஷ்டப்பட்டுவிட்டு கோமணத்தை கட்டிக்கொண்டு திரிவதா? அவர்கள் என்ன செய்யமுடியும்? ஆகையால், மோட்டார், ஸ்டார்டர், ஸ்விட்ச் இவைகளையெல்லாம் எலக்ட்ரிக்விடி டிபார்ட்மெண்டே வாங்கி விவசாயிகளுக்கு கொடுக்கவேண்டும். விவசாயிகளுக்கு வேண்டிய சாமான்களையெல்லாம் கொடுத்து அவர்களுக்கு கரண்டு சனெக்ஷனையும் கொடுக்கலாம். அதில் களவு ஒன்றும் செய்யமுடியாது. கஷ்டம் ஒன்றும் இருக்காது. வண்டிப்பட்டை வார்ட் டயத்தில்கூட நான் ரூ. 25-க்கு வாங்கியிருக்கிறேன்.

28th March 1958] [Sri A. V. P. Periyavalaguruva Reddi]

கிறேன். இப்பொழுது ரூ. 60-க்கு வாங்க இரும்புக் கடையில் 6 வாய்தா போடுகிறார்கள். வார்டு யத்தில் இதையெல்லாம் விவசாய இலாகாவே சப்ளை செய்து கொண்டிருந்தார்கள். ஒரு மண் வெட்டி ரூ. 1-8-0-க்கு அந்த காலத்தில் சப்ளை செய்தார்கள். இப்பொழுது அது ரூ. 8 ஆக இருக்கிறது. விவசாய இலாகாவே இவைகளையெல்லாம் வாங்கி சப்ளை செய்யலாம். இதில் ஒன்றும் கஷ்டியோ இல்லை. பில் போட்டு சம்சாரிகளுக்கு கொடுக்கலாம். ஒன்றும் கஷ்டியில்லை. இதற்காக 2, 3 லட்ச ரூபாய் ஒதுக்கி இம் மாதிரி செய்தால் சம்சாரிகளுக்கு ரொம்ப சௌகரியமாக இருக்கும்.

அத்தோடு, திருமங்கலத்தில் மின்காய் விவசாயம் செய்கிறார்கள். பிப்ரவரி, மார்ச்சில் வரும்படி வருகிறது. கொஞ்ச காலத்திற்கு அதை வைத்துக்கொண்டு, விலையை பார்த்து போடலாம் என்றால், அதற்குள் கடனை திருப்பிக் கொடுப்பதற்கு அதிகாரிகள் நெருக்குகிறார்கள். இதனால் விவசாயிகள் சரக்குகளை நல்ல விலை கிடைக்கும்வரையில் தங்கனிடம் வைத்துக்கொள்ள முடியவில்லை. பெரிய கமிஷன் வியாபாரிகளுக்கு பணம் இருக்கிறது, சௌகரியம் இருக்கிறது, செல்வாக்கு இருக்கிறது. அவர்கள் உடனே மத்திய அரசாங்கத்தினிடம் போய் 'வரும்படி வரும் காலம், இப்பொழுது விவசாயிகளுக்கு ஏற்றுமதி பெய்மிட் கொடுக்காதீர்கள்' என்று சொல்லி பெய்மிட் கொடுப்பதை நிறுத்திவிடுகிறார்கள். இந்த சந்தர்ப்பத்தை பயன்படுத்திக்கொண்டு இந்தக் கமிஷன் கடைக்காரர்கள் விவசாயிகளிடமிருந்து 100, 130 ரூபாய் விலையில் மின்காய் வத்தலை வாங்கிப் போட்டு விடுகிறார்கள். விவசாயிகளிடத்திலுள்ள சரக்குகளெல்லாம் தீர்ந்து போய்விட்டது என்று தெரிந்தவுடன் சிலேனுக்கு 1,000 டன், கல்கத்தாவுக்கு 1,000 டன் என்று பெய்மிட் வாங்கி ஏற்றுமதி செய்துவிடுகிறார்கள். சம்சாரி மண்டையில் அடித்த 100 ரூபாய்க்கு வாங்கி, ரூ. 250-க்கு ஏற்றுமதி செய்கிறார்கள். நெற்றி வேர்வை நிலத்தில் விழும்படி கஷ்டப்பட்டு உழைத்து விவசாயிகளிடமிருந்து இம்மாதிரி கொள்ளை அடித்த பொருளை நல்ல விலைக்கு ஏற்றுமதி செய்கிறார்கள். இதனால் விவசாயிகளுக்கு நல்ல விலை கிடைக்காமல் செய்துவிடுகிறார்கள். நல்ல மெத்தையில் சுகமாகப் படுத்துக்கொண்டு எல்லா சௌகரியங்களையும் அனுபவிக்கும் இந்தக் கமிஷன் கடைக்காரர்கள் 82 வீசை கொண்ட ஒரு பொதிக் கு. 10 கமிஷன் அடிக்கிறார்கள். உட்கார்ந்த தரகு, எழுந்திருந்த தரகு, அந்த துட்டு, இந்த துட்டு என்றெல்லாம் சொல்லி கொள்ளை அடிக்கிறார்கள். இதனுடைய விவரம் நமக்கு புரிவதில்லை. அரசாங்கத்தில் எல்லா மக்களுக்கும் உதவி செய்கிறார்கள். எல்லோருக்கும் பணத்தை அளந்தக் கொடுக்கிறார்கள். அது மாதிரி விவசாய மக்களுக்கு நான் முன்பு சொன்னபடி பம்பு செட்டு முதலியவைகளை ஏலெக்டிரிஸ்டி இலாகாவே வாங்கி சப்ளை செய்யவேண்டும். விவசாயிகள் உற்பத்தி செய்யும் பண்டங்களுக்கு நல்ல விலை கிடைக்கும்படி ஏற்பாடுசெய்யவேண்டும். 'சேல்ஸ் சொஸைடிகள்' வைத்திருப்பதாக மந்திரி அவர்கள் பதிலில் சொல்லுவார்கள். அந்த 'சேல்ஸ் சொஸைடிகள்' ஒழுங்காக வேலை செய்யவில்லை. ஒரு ரெவின்யூ பிரகாவிற்கு ஒரு சொஸைடி ஏற்படுத்தி மின்காய்க்கு நல்ல விலை கிடைப்பதற்கு சிலோன், கல்கத்தா முதலிய இடங்களுக்கு ஏற்றுமதி செய்ய பெய்மிட் வாங்கித்தந்து, அவர்களுக்கு நல்ல விலை கிடைக்கும்படிச் செய்தால் ரொம்ப நல்லதாக இருக்கும்.

மின்சாரம் இல்லாத தாலுகாக்களிலே விவசாய டிபார்ட்மெண்டிலிருந்து என்ஜின்கள் வாடகைக்கு கொடுக்கிறார்கள். ஒரு நாளைக்கு ரூ. 4 வீதம் 10 நாட்களுக்கும், ரூ. 50 டிபாசிட்டும, ஆக 90 ரூபாய் கட்டவேண்டியிருக்கிறது. இது நடுத்தர ஏழை விவசாயிகளுக்கு ரொம்பவும் கஷ்டமாக இருக்கிறது. ரூ. 50 டிபாசிட்டு ரூ. 25-ஆக குறைக்கவேண்டும். 10 நாட்களுக்கு முன் பணம் வாங்கிக்கொள்வதற்கு பதிலாக 4 நாட்களுக்கு 2 ரூபாய் வீதம் ரூ. 8 வாங்கிக்கொண்டால் விவசாயிகளுக்கு ரொம்ப சாதகமாக இருக்கும். அதோடு கூட, கரெண்டு கொடுப்பதில் ஷிப்டு முறை வைத்திருப்பது ரொம்பவும் தொல்லைமாக இருக்கிறது. அதுவும் ஏப்ரல் 1-ம் தேதி முதல் 50 சதவிகிதம் 'கட்' என்று பத்திரிகையிலே பார்த்தேன். இந்த நிர்ணயங்களை

[Sri A. V. P. Periyavalaguruva Reddi] [28th March 1958]

யெல்லாம் வைத்துவிட்டு 'மினிமம் சார்ஜ்' வேறு கட்டவேண்டுமென்று சொல்லுகிறார்கள். இந்த தண்டத்தைப் போல உலகத்தில் வேறு ஒன்றும் இருக்க முடியாது. (இந்த சமயத்தில் கனம் சபாநாயகர் மணி அடித்தார்) அய்யய்யோ மணி அடித்துவிட்டாரே, டயம் ஆகிவிட்டது. (சிரிப்பு) இன்னும் ஒரே ஒரு முக்கியமான விஷயம் சொல்ல விரும்புகிறேன். தயவு செய்து ஒரு நிமிஷம் அனுமதிக்கும்படி கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

விவசாயத்தை பெருக்கவேண்டுமென்று பிரசாரம் செய்வதுபோல், குழந்தைகள் பிறப்பதை குறைக்கவேண்டுமென்று பிரசாரம் செய்யவேண்டியது அவசியமாக இருக்கிறது. அது பற்றி என் அனுபவத்தை சொல்ல விரும்புகிறேன். சித்த நூலில் அகஸ்தியர் வாக்கியத்தை சொல்ல விரும்புகிறேன். சர்க்கார் ஏதோ புருஷன், பெண்டாட்டி, இரண்டு குழந்தைகள் படம் போட்ட ஒரு காலண்டரை கொடுத்துவிட்டால்மட்டும் இதையெல்லாம் கண்டிரோல் செய்ய முடியாது. 'we cannot control'. ஆனால் இது முடியாத காரியம் அல்ல. அகஸ்தியர் வாக்கியத்தை சொல்லுகிறேன். இரண்டு குழந்தைகள் பிறந்த பிறகு புனியை தள்ளிவிட்டு எலுமிச்சம் பழத்தை உபயோகித்தால், பிறகு குழந்தைகளை பிறக்காது (சிரிப்பு). 1938-ல்ருந்து இதை நான் சொந்த அனுபவத்திலிருந்து சொல்லுகிறேன். நான் புனியை தள்ளிவிட்டு எலுமிச்சம் பழம்தான் சாப்பிட்டிக்கொண்டிருக்கிறேன். அதில் நல்ல பலன் இருக்கிறது. இப்பொழுது நான் ஹோட்டலில் சாப்பிடுகிறேன். அதனால் என் பையிலேயே எலுமிச்சர் பழம் வைத்திருக்கிறேன். (அங்கத்தினர் எலுமிச்சம் பழத்தை எடுத்துக் காட்டினர்) (சிரிப்பு) ஏதோ இதற்காக பம்பாய் கவர்ன்மெண்டார் 46 லட்சம் ரூபாய் ஒதுக்கி ஆபீஸரின் செய்துகொள்ள முன்வந்தால் இனும் கொடுக்கிறார்கள் என்று பத்திரிகையில் பார்த்தேன். நிஜமோ, பொய்யோ தெரியவில்லை. இந்த நிலைமையில் இருக்கிறது. ஆனால் இவைகளெல்லாம் ஒன்றுமே வேண்டிய தில்லை. நான் சொல்லியபடி புனியை தள்ளி, எலுமிச்சம் பழத்தை உபயோகித்தால், நிச்சயமாக குழந்தை உண்டாகாது. ஏனென்றால் எலுமிச்சம் பழம் கரு உண்டாக்கக்கூடிய கிருமிகளை கொன்றுவிடுகிறது.

MR. SPEAKER : இதற்கும் விவசாயத்திற்கும் ஒன்றும் சம்பந்தம் இல்லை.

SRI A. V. P. PERIYAVVALAGURUVA REDDI : எலுமிச்சம் பழம் விவசாயத்தில்தான் வருகிறது (சிரிப்பு).

SRI G. GOMATHISANKARA DIKSHITAR : மதிப்பிற்குரிய சபாநாயகர் அவர்களே, நமக்கு ஜீவாதாரமான விவசாயம், மீன்வகை, கால்நடை மான்யத்தை ஆதரித்து சில வார்த்தைகள் பேச விரும்புகிறேன். நமக்கு மிகவும் ஜீவாதாரமான விஷயம் விவசாயம். நமது நாட்டிற்கு வேண்டிய உணவு பற்றுக்குறையை போக்கி, மக்கள் வயிரார உண்டு வாழ்வதற்கும், 75 சத விசதமுள்ள விவசாயக் கருடைய வாழ்க்கைத் தரம் உயர்வதற்கும், அநியாயமாக அயல் நாடுகளிலிருந்து நமக்கு வேண்டிய உணவு பொருள்களை அரசாங்கம் வரவழைத்துப் பலர் செலாவணியை இழப்பதற்கு இல்லாதபடி, நமது சுயதேவையை பூர்த்தி செய்வதற்கு மிக முக்கியமாக கண்ணும் கருத்துமாய் இருக்கவேண்டிய விஷயம் விவசாயம். நமது ராஜ்யத்திலுள்ள விவசாய அபிவிருத்தியை விவசாய இலாகா அதிகாரிகள் கண்ணும் கருத்துமாய் இருந்து கவனித்து வருவதன் காரணமாக கொஞ்சம் நாம் முன்னேறியிருக்கிறோம் என்றும் நமது நிதி அமைச்சர் அவர்கள் பட்ஜெட் உரையில் கூறியிருப்பதையும் நான் இந்த சந்தர்ப்பத்தில் பாராட்டுகிறேன். விவசாய டெமாண்ட்டிரேட்டர்களின் சம்பளம் உயர்த்தப்பட வேண்டும். என் மதிப்பிற்குரிய நண்பர் ஸ்ரீ. ஸ்ரீவிவாச ஐயர் சொன்னது போல் அவர்களுடைய சம்பளம் உயர்த்தப்படவேண்டும். அவர்கள் விவசாய மக்களுடன் நெருங்கிப் பழகி அவர்களுக்கு விவசாய அபிவிருத்தி முறைகளைத் தெரிவிக்கவேண்டும். அவர்கள் புஷ்கோட்டுகளைப் போட்டுக்கொண்டு புஷ்கோட்டுகள் துளியும் அழுக்காக்கக்கூடாது என்ற மனோபாவத்துடன் வேலை பார்க்கக்கூடாது. உடம்பிலோ உடையிலோ சிறிது சுகதி பட்டாலும்

28th March 1958] [Sri G. Gomathisankara Dikshitar]

பரவாயில்லை என்ற மனோபாவத்துடன் வயல்களுக்குச் சென்று விவசாய சம்பந்தமாக விஷயங்களை நேரிடையாக கவனித்து விவசாயிகளுக்கு ஆலோசனைகள் கூடுவேண்டும். அவர்கள் நேரிடையாக அந்த அந்த நிலங்களுக்குச் சென்று அவைகளிலுள்ள மண்ணைச் சோதித்து மண்வளத்தைக் கண்டுபிடித்து அதை விவசாயிகளுக்குத் தெரிவிக்கவேண்டும். அவர்கள் இம்மாதிரி வேலைசெய்து, விவசாய உற்பத்தியைப் பெருக்க வேண்டுமென்று பிரசாரம் செய்யவேண்டும். விவசாய இலாகாவின் இம்மாதிரி வேலை செய்து விவசாயத்தை அபிவிருத்தி செய்வதற்கான நல்ல முறைகளை யெல்லாம் விவசாயிகளுக்குத் தெரிவிக்க முன்வரவேண்டும். அவ்வாறு செய்தால் நிச்சயம் உற்பத்தி இன்னும் பெருகும்.

அடுத்தபடியாக, விவசாய உரத்தைப்பற்றி சில வார்த்தைகள் சொல்ல விரும்புகிறேன். உர உற்பத்திக்காக அரசாங்கம் கோடிக்கணக்கான பணம் செலவழிக்கிறது. நெய்வேலியில் அதிகமான உரம் உற்பத்தி செய்வதற்கான திட்டத்தில் அரசாங்கம் தீவிர கவனம் செலுத்தவேண்டுமென்று இந்த சந்தர்ப்பத்தில் கேட்டுக்கொள்கிறேன். உர விநியோகம் சரிவர நடத்தப்பட வேண்டும். எல்லா விவசாயிகளுக்கும் உரம் கிடைக்கச் செய்யவேண்டும். உர விநியோகத்தில், விவசாயிகளிடையே அனியாயமான பாரபட்சம் காட்டக் கூடாது. இப்போது நிலச்சுவான்தார்கள் ஏராளமான உரம் வாங்கமுடிகிறது. நிலச்சுவான்தார்கள் ஏராளமான உரத்தை வாங்கி கறுப்பு மார்க் கெட்டில் பிறருக்கு விற்கும் நிலைமை நிலவுகிறது; அந்த அளவுக்கு சில இடங்களில் உரம் தூர்வினியோகம் செய்யப் படுகிறது. நல்ல கூட்டுறவு ஸொஸைடிகள் மூலமாகவும் வியாபாரிகள் மூலமாகவும் உரம் நேரிடையாக விவசாயிகளுக்குப் போய்ச் சேரும்படி செய்யவேண்டியது அரசாங்கத்தின் முக்கியமான கடமை என்பதை நான் இந்த சந்தர்ப்பத்தில் எடுத்துக்காட்ட விரும்புகிறேன்.

நல்ல விதைப் பண்ணைகளை அரசாங்கத்தார் சிறந்த முறையில் அமைத்திருக்கிறார்கள். திருநெல்வேலி ஜில்லாவில் தாமபரபரணி நத ஓடும் செழிப்பான பிரதேசத்தில் இருக்கும் என் தொகுதியாகிய அம்பாமுத்திரத்தில் அடைக்கப்பட்டிருக்கும் விதை ஆராய்ச்சிபலையை மிகச் சிறந்த முறையில் ஆராய்ச்சியில் ஈடுபட்டிருப்பதைக் கண்டு நான் பெருமிதம் கொள்கிறேன். அதேபோல், கோயில்பட்டியிலும் பருத்தி ஆராய்ச்சி செய்யப்படுகிறது. ஆனால் இந்த ஆராய்ச்சிகளின் மூலம் கண்டுபிடிக்கப்படும் விஷயங்கள் விவசாயிகளுக்குத் தெரிவிக்கப்படுவதில்லை; அதற்கான பிரசாரம் செய்யப்படுவதில்லை. எல்லா நல்ல விதைகள் என்பது பற்றியும், அவைகளை உற்பத்தி செய்யும் முறைகளைப்பற்றியும் விவசாயிகளிடையே பிரசாரம் செய்யப்படுவதில்லை, இது சம்பந்தமாக அதிகமாகப் பிரசாரம் செய்யவேண்டும். துண்டுப் பிரசாரங்கள் மூலம் விவசாயிகளிடையே இந்த விஷயங்களைப் பிரசாரம் செய்யவேண்டும்.

நீர் நிலையங்கள் நல்ல நிலைமையில் இருந்தால் தான் விவசாயம் நன்றாக நடக்கும். எங்கள் பிராந்தியத்தில் 6-6½ கோடி ரூபாய் செலவினக் கட்டப்பட்ட மணிமுத்தாறு திட்டம் இருக்கிறது. மணிமுத்தாறு நீர்த் தேக்கத்தில் தண்ணீர் வந்து விட்டது. அந்த அணைக்கட்டில் பல இடங்களில் 6-6½ அடி ஆழம் தண்ணீர் இருப்பதைப் பார்த்து அங்குள்ள ஜனங்கள் பெருமிதம்கொள்கிறார்கள். பல வருஷங்கள் போதிய மழை பெய்யாத அந்தப் பிராந்தியத்தில் இப்போது மணிமுத்தாறு அணைக்கட்டில் நிறையத் தண்ணீர் இருக்கிறது. ஆனால் “Water, water everywhere but not a drop to drink” என்று சொல்லப்பட்டதுபோல, மணிமுத்தாறு தேக்கத்தில் தண்ணீர் இருந்தாலும் அந்தத் தண்ணீர் விவசாயிகளுக்குக் கிடைக்கவில்லை. இது மிகவும் வருந்தத்தக்க விஷயம். அந்தத் தண்ணீரை அங்குள்ள எஞ்ஜினியர்கள் எல்லா விவசாயிகளுக்கும் தக்கமுறையில் விநியோகிக்கக் கடமைப்பட்டிருக்கிறார்கள். இதில் கவனம் செலுத்தவேண்டுமென்று அரசாங்கத்தாரைக் கேட்டுக்கொள்கிறேன். மணிமுத்தாறு அணைக்கட்டுக்குப் பக்கத்திலுள்ள மலையாங்குளம்போன்ற கிராமங்களில் விவசாயிகள் பல

[Sri G. Gomathisankara Dikshitar] [28th March 1958]

ஆண்டுகளாக மழையில்லாமல் கஷ்டப்பட்டார்கள். இந்த வருஷம் அங்கே மிகவும் அதிகமாக மழை பெய்தது. ஆனால் ஏராளமான பூச்சிகள் வந்து பயிர்களை அழித்துவிட்டன. விவசாயிகள் கடன் வாங்கி பயிர் செய்தார்கள், பலனை அனுபவிக்க முடியவில்லை. அவர்கள் கண்ணுங்கருத்துமாக வளர்த்த பயிர்களை பூச்சிகள் அழித்துவிட்டன. இதனால் அவர்கள் மிகவும் வருத்தமடைந்திருக்கிறார்கள். பயிர்களைப் பூச்சிகள் பீடிக்காபல் தடுப்பதற்கு அரசாங்கத்தார் முயற்சி செய்யவேண்டும். அதற்கு அவசியமான மருந்துகளை விவசாயிகளுக்கு வழங்க வேண்டும். உணவுப் பற்றுக்குறையை நீக்குவதற்கு விவசாயிகளும் அரசாங்கத்தாரும் சேர்ந்து பாடுபடவேண்டும். உணவுப் பற்றுக்குறையை நீக்குவதற்கு, யுத்தகால நடவடிக்கைகள் போன்ற தீவிர அவசர நடவடிக்கைகளை அரசாங்கத்தார் எடுக்க வேண்டும். கட்சி மனப்பான்மை இல்லாமல் இந்த நாட்டில் பிறந்த எல்லா மக்களும் வயிரூ உண்டு வாழ வகை செய்யும் பொருட்டு உணவுப் பற்றுக்குறையை நீக்குவதற்கு சர்க்கார் ஆவன செய்யவேண்டும். விவசாய காரியங்களுக்கு மிகவும் உதவியாக இருக்கும் கால்நடைகளை பாதுகாப்பதற்கும் அபிவிருத்தி செய்வதற்கும் அரசாங்கம் எல்லா நடவடிக்கைகளையும் எடுக்க வேண்டும். தாலுகா தோறும் கால்நடை ஆஸ்பத்திரிகள் அமைக்கப்பட வேண்டும். போதிய கால்நடை வைத்தியர்களைப் பெறுவதற்கு சர்க்கார் முயற்சி செய்ய வேண்டும். கால்நடை வைத்தியர்களின் பற்றுக்குறையை நீக்குவதற்காக ஏராளமான பேர்களுக்கு கால்நடை வைத்தியத்தில் பயிற்சியளிக்க வேண்டும். இவைகளைப்பெல்லாம் இந்த அரசாங்கம் செய்ய வேண்டுமென்று சொல்லிக்கொண்டு என் வார்த்தையை முடித்துக்கொள்கிறேன்.

* SRIMATHI A. S. PONNAMMAL: கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, முதலில், இந்த சந்தர்ப்பத்தில் பேசுவதற்கு எனக்கு வாய்ப்பளித்த தங்களுக்கு என் மனமார்ந்த நன்றியைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். விவசாய உற்பத்தியை அதிகமாக பெருக்க வேண்டுமென்ற நோக்கத்துடன் இந்த அரசாங்கம் கோடிக்கணக்கான ரூபாய்களை கடன்களாகவும் மானியங்களாகவும் விவசாயிகளுக்குக் கொடுத்தவருவது மிகவும் வரவேற்கத்தக்க விஷயம். ஆனால், இந்த நிதி உதவிகளை ஒருசில இடங்களில் விவசாயிகளுக்கு காலாகாலத்தில் கொடுக்கப்படாமையினால் அவர்கள் இப்போதும் கஷ்டப்பட்டுக்கொண்டுதான் இருக்கிறார்கள். “காற்றுள்ளபோதே தூற்றிக் கொள்”, “பருவத்தே பயிர் செய்” என்ற பழமொழிகளுக்கிணங்க, விவசாயிகள் பருவகாலங்களில் அந்த அந்த வேலைகளை தாமதமின்றி செய்ய வேண்டியிருக்கிறது. அந்த நிலைமையில் இருக்கும் விவசாயிகளுக்கு இந்த நிதி உதவிகளை காலாகாலத்தில் கொடுக்க வேண்டும். அவர்களுக்கு இந்த உதவிகளை காலாகாலத்தில் கிடைக்கச்செய்தால், அவர்கள் அரசாங்கத்தின் இந்த நற்காரியத்தை தங்கள் வாழ்நாளில் என்றும் மறக்கமாட்டார்கள்.

மதிப்பிற்குரிய அங்கத்தினர் ஸ்ரீ நடராஜன், நம் மத்திய அரசாங்கத்திடமிருந்து பணம் வாங்கி நெய்வேலியில் உர உற்பத்தித் தொழிற்சாலை ஆரம்பிக்க வேண்டுமென்று சொன்னார். கனவில்லகூட ‘வடநாடு, தென்னாடு’ என்று பேசக்கூடிய ஸ்ரீ நடராஜன், இன்றாவது, ‘நம் மத்திய சர்க்காரிடமிருந்து நாம் பணம் வாங்கவேண்டும்’ என்று கூறுவதைக்கண்டு நான் மகிழ்ச்சியடைகிறேன். நெய்வேலியில், நிலக்கரியை வெட்டியெடுத்தவுடனேயே ஒரு உர உற்பத்தித் தொழிற்சாலை அமைக்க வேண்டுமென்றும், அங்கே இன்னும் இரண்டு தொழிற்சாலைகளை அமைக்க வேண்டுமென்றும் கனம் நிதி அமைச்சர் சென்ற ஆண்டிலேயே கூறியிருக்கிறார். நெய்வேலியில் உர உற்பத்தித் தொழிற்சாலையை அமைக்க வேண்டுமென்று புதிதாக முடிவு செய்யவேண்டிய நிலைமையில் நாம் இருக்கவில்லை என்பதையும் அங்கே அத்தொழிற்சாலையை அமைக்க வேண்டுமென்று ஏற்கெனவே முடிவு செய்யப்பட்டிருக்கிறது என்பதையும் கனம் அங்கத்தினருக்குத் தெரியப்படுத்திக்கொள்கிறேன். இந்த தொழிற்சாலை ஆரம்பிக்க தாங்கள் சொல்லியதின் பேரில்தான் ஆரம்பிக்கப்பட்டது என்று வெளியில் பெருமை அடித்துக்கொள்ளவேண்டாமென கூறிக்கொள்கின்றேன்.

28th March 1958] [Srimathi A. S. Ponnammal]

விவசாயத்திற்கு உள்ள உப்பு எது, சாப்பிடுவதற்கு உள்ள உப்பு எது என்று வித்தியாசம் தெரிந்துகொள்ளாமலிருப்பதால், சாப்பிடும் உப்பையே உரம் வாங்கச்செல்லுகிறார்கள் என்று ஒரு கனம் அங்கத்தினர் குறிப்பிட்டார். சென்னை மாகாணத்தைப் பொறுத்தமட்டில் எந்த விவசாயியும் சாப்பிடக்கூடிய உப்புக்கும் நிலத்திற்கு உரமாகப்போடக்கூடிய உப்புக்கும் உள்ள வித்தியாசத்தைத் தெரியாதவர்கள் யாரும் இருக்க முடியாது என்று நினைக்கின்றேன். ஒரு வேளை இப்படிக் குறிப்பிட்ட கனம் அங்கத்தினருடைய தொகுதியில் இம்மாதிரி யாராவது இருந்தால் அவர் அதிசயப்பிறவியாகத் தான் இருக்க வேண்டும்.

இன்றைக்கு ஒரு தொகுதியிலே அந்தத் தாலுகா மக்கள் அரசாங்கத்திடமிருந்து என்ன என்ன ஒரு நல்ல காரியத்தை, எதிர்பார்க்கலாம் என்பதையும் எந்தெந்த வகையிலே விவசாயத்திற்காக அரசாங்கம் பணம் ஒதுக்கியிருக்கிறது என்பதையும் தொகுதிப் பிரதிநிதிகள்தான் அந்த மக்களுக்குத் தெரியாத விஷயங்களை கூட்டத்தில் சொல்லித் தெரியப்படுத்தவேண்டுமெனத் தவிர பட்டிக்காட்டு மக்களுக்குத் தெரியவில்லை என்று அங்கத்தினர் அவர்கள் சொல்வதைப்பார்த்து நான் பரிதாபப்படுகிறேன்.

விவசாயிகளுக்கு இன்று பல துறைகளிலே நாம் நல்ல காரியங்கள் செய்து வருகிறோம். கடந்த பல ஆண்டுகளுக்கு முன்பு உணவுப் பற்றாக்குறையிலே நாம் மிகவும் பாதிக்கப்பட்டோம். இன்று அந்த நிலைமை மாறி ஓரளவு நாம் எவ்வளவு பணம் கொடுத்து உணவுப் பொருளை வாங்க முடியுமோ அந்த அளவிற்கு உணவுப்பொருள் இருக்கிறதென்றால் அதற்கு அரசாங்கத்தின் பெருமுயற்சிய்தான் காரணம் என்று தான் நான் சொல்லிக் கொள்ள விரும்புகின்றேன்.

பூச்சி மருந்து கொடுக்கும்போது அவர்கள் பாதி மான்யம் ஆகவும் பாதி விலைக்கும் கொடுக்கிறார்கள், 'பாதி விலை' என்பதை அரசாங்கம் கடனாகக் கொடுத்தால் நல்லது. பயிர்களுக்குப் பூச்சி விழுந்தவுடனே விவசாய இலாகாவுக்குச் சென்று மருந்து கேட்டால் பாதிப் பணம் கேட்கிறார்கள். அவர்கள் அதைக் கொடுக்க முடியாத நிலைமையில் இருக்கிறார்கள். பாதி விலை என்பதை பாதி கடன் என்று மாற்றியமைத்தால் கடனாக மருந்து வாங்க ஏதுவாக இருக்கும். கனம் மந்திரி அவர்கள் இந்தக் காரியத்தை உடனடியாகச் செய்யவேண்டுமென்று மிகவும் பணிவுடன் நான் கேட்டுக் கொள்ளுகின்றேன்.

நீர்ப்பாசனத்தை எடுத்துக்கொண்டால், என்னுடைய தொகுதியில் சோளவந்தான், வத்தலைக்குண்டு ஒரு பகுதியைத் தவிர மற்ற எல்லாப் பகுதிகளும் வறண்ட பகுதிகள். வானத்தைப் பார்த்துத்தான் வெள்ளாமை செய்யவேண்டும். கஜக்கணக்காக கிணறுகளைத் தோண்டியும் தண்ணீர் இல்லாமல் விவசாயிகள் பெரிதும் பாதிக்கப்படுகிறார்கள். எனவே, இம்மாதிரி பகுதியிலே இருக்கும் அந்த மக்களுக்கு அங்கே இருக்கும் குளங்களையெல்லாம் ஆழமாகத் தோண்டியும், கரைகளை உயர்த்தியும் உதவி செய்யவேண்டும். நீர்ப்பாசன இலாகா அமைச்சர் அவர்கள் சென்னை ராஜ்யத்திலே வறண்ட பகுதியிலே உள்ள குளங்களிலே தண்ணீர் தேக்கி வைக்க ஆவனசெய்தால் அது விவசாய மக்களுக்குப் பெரிதும் பலனளிக்கும் என்பதில் சந்தேகம் இல்லை. அதையும் உடனடியாகச் செய்வதற்கு வேண்டிய ஏற்பாடுகளைச் செய்யவேண்டுமென்று நான் பணிவுடன் கேட்டுக் கொள்ளுகின்றேன்.

உரம் அவர்களுக்குக் காலா காலத்தில் கிடைப்பதில்லை. பர்மிட் கொடுத்து பல மாதங்கள் கழித்து உரம் கொடுக்கப்படுகிறது. உரம் காலா காலத்தில் கிடைக்காமல் மக்கள் மிகவும் பாதிக்கப்படுகிறார்கள். எப்பொழுது விவசாயிக்குத் தேவை என்று கேட்கிறார்களோ அந்த நாளிலே அந்த உரம் கிடைக்கவேண்டிய ஏற்பாட்டையும் நமது அரசாங்கம் செய்யவேண்டுமென்று நான் கேட்டுக்கொள்ளுகின்றேன்.

[Srimathi A. S. Ponnammal] [28th March 1958]

அடுத்தபடியாக நிலப் பிரச்சனை. இப்பொழுது விவசாயிகளுக்குக் கடன் கொடுக்கவேண்டுமென்றால் நாம் 60 : 40 சட்டத்தைக் கொண்டுவந்து விட்டோம். இந்தச் சட்டங்களினால் ஏழை விவசாய மக்கள், அதுவும் குத்தகை நிலத்தில் விவசாயம் செய்யும் மக்கள் மிகவும் பாதிக்கப்பட்டிருக்கிறார்கள். நிலம் படைத்திருக்கும் முதலாளிகள் இதற்கு முதலில் கடன் கொடுத்து வந்தார்கள். ஆனால், 60 : 40 சட்டம் வந்தபிறகு நமக்கே வருமானமே குறைந்தே என்ற நோக்கத்தில் நிலம் படைத்த முதலாளிகள் குத்தகை விவசாயிகளுக்குச் சரியானபடி கடன்கொடுக்க முறுக்கிறார்கள். எனவே நாம் கடன்கொடுக்கும் பணமும் யாருக்கு நிலம் இருக்கிறதோ, யார் பட்டாதார்களாக இருக்கிறார்களோ அவர்களுக்குத் தான் நாம் ஓரளவு கடன்கொடுத்து உதவினோம். யார் யார் யாருடைய நிலத்தை வைத்துக் கொண்டு பயிர் செய்துகொண்டிருந்தாலும், எந்த ஒரு முதலாளியின் நிலத்தை குறிப்பிட்ட விவசாயி பயிர் செய்தாலும், அந்த நிலத்திலிருந்து கிடைக்கும் வருமானத்தை வைத்துக்கொண்டு, அதன் பேரில் விவசாயிக்குக் கடன் கொடுக்கக் கூட பெரும்பாலும் மக்களுக்கு நல்ல பலன் அளிக்கும் என்பதில் சந்தேகம் இல்லை. இதையும் நம் அரசாங்கம் செய்யும் என்று நான் நம்புகிறேன்.

குறிப்பாக என்னுடைய தொகுதியை எடுத்துக்கொண்டால் சோளவந்தான், வத்தலைக்குண்டு ஆகிய இந்தப் பகுதிகளில் வசிக்கும் விவசாய மக்களுக்கு வருஷத்தில் ஆறு மாதங்களுக்குத்தான் விவசாய வேலை இருக்கிறது. உழவு செய்யும்போதும் நடவு நடுமபோதும், களை எடுக்கும்போதும், கடைசியாக அறுவடை செய்யும்போதும், ஆக இந்த நான்கு சமயங்களில் தான் அவர்களுக்கு வேலை இருக்கிறது. வருஷத்தில் ஆறு மாதங்களுக்குத் தான் விவசாய மக்கள் வேலை செய்கிறார்கள். பாக்கி ஆறு மாதங்களிலே அவர்கள் வீட்டில் கஞ்சி இல்லாத நிலமையில் வேலையில்லாமல் கஷ்டப்படுகிறார்கள். பகல் நழுதும் பாடுபடும் பாட்டாளி மக்கள் வருஷத்தில் ஆறு மாதங்கள் வேலைசெய்து, பாக்கி ஆறு மாதங்கள் சும்மா இருக்கும் அந்த வேளையில் அவர்களுக்கு ஏதாவது குடிசைத்தொழில் ஏற்படுத்தி, அவர்களுடைய வருவாயைப் பெருக்க நமது அரசாங்கம் முன்வந்தால் அந்தப் பேருதவிக்காக விவசாய மக்கள் நல்ல முறையிலே அரசாங்கத்தைப் போற்றுவதுடன் தங்களுடைய வாழ்க்கைத்தரத்தையும் உயர்த்திக் கொள்வார்கள் என்பதில் சந்தேகம் இல்லை என்று நான் தெரிவித்துக் கொள்ளுகின்றேன்.

நிலக்கோட்டைப் பகுதியிலே கிணறுகளை கஜக்கணக்காக ஆழமாகத் தோண்டினால் தண்ணீர் கிடைக்காமல் கஷ்டமாக இருக்கிறது. என்னுடைய ஊரிலே எடுத்துக்கொண்டால் அங்கே ஐந்தாறு கிணறுகளைத் தோண்டித் தோண்டி எவ்வளவுதான் ஆழப்படுத்தினாலும் தண்ணீர் கிடைக்காத நிலை ஏற்பட்டிருக்கிறது. ஆகவே, அந்த வறண்ட பகுதியில் விவசாயி இரவு பகல் பாராமல் கஷ்டப்பட்டால்தான் நெல் விளைவிகலாம். அம்மாதிரி நிலமையில் இருக்கும் விவசாயிகளுடைய கிணறுகளுக்காவது உடனடியாக மின்சார சபைசெய்து, டம்ப் செட்டுகளை வழங்கவும் நமது அரசாங்கம் ஆவன செய்தால் அந்த வறண்ட பகுதி மக்களெல்லாம் அரசாங்கத்தைப் போற்றுவதோடு அவர்களுடைய வாழ்க்கைத் தரமும் ஓரளவு முன்னேற தகுந்த வாய்ப்பு ஏற்படும் என்பதையும் இந்தச் சந்தர்ப்பத்தில் கூறிக்கொள்ள விரும்புகிறேன். பம்ப்செட், ஆயில் இன்ஜின், மாடு வாங்கக்கூடன், நிலங்களைப் பண்படுத்த கடன் ஆகியவைகளை காலா காலத்தில் கொடுக்க அரசாங்கம் ஆவன செய்யவேண்டுமென்றும் கேட்டுக்கொள்ளுகின்றேன்.

கிராம தான கிராமங்களுக்கு 20 லட்சம் ரூபாய் அரசாங்கம் ஒதுக்கியிருந்தார்கள். அங்கே விவசாய அபிவிருத்திக்கு என்று பொதுவாக இல்லாமல் வித்து வாங்குவதற்கும் உரம் வாங்குவதற்கும் என்ற நிலை இருந்ததனால் முன்றரை லட்சம் ரூபாய்தான் செலவாயிருக்குமென்று நான் நினைக்கிறேன். பாக்கிப் பணத்தை 'ஸரண்டர்' செய்துவிட்டார்

28th March 1958] [Srimathi A. S. Ponnammal]

கள். கிராம தான கிராமங்களுக்கு ஒதுக்கும் பணம் அவ்வளவும் அந்தக் கிராமங்களிலே விவசாய உற்பத்தி செய்கின்ற விவசாயிகளுக்கு என்ன என்ன வகையில் அந்தப் பணத்தைக்கொண்டு உதவவேண்டுமோ அந்த வகைகளில் எல்லாம் உதவவேண்டுமென்ற நியதி இருக்கவேண்டுமேயல்லாது. ஏதோ ஒன்றிரண்டு குறிப்பிட்ட இனங்களுக்கும்பட்டிருந்தான் செலவு செய்ய வேண்டும் என்ற நியதி இருந்ததால் பூராதொகையும் செலவிடப்பட முடியாமல் போய்விட்டது. ஒதுக்கப்பட்ட பணம் பூராவும் செலவு செய்யப்படும் வகையில், பணம் வாபஸ் வாங்காமல், முழுப் பணமும் அந்தக் கிராமத்தில் இருக்கும் மக்களுக்குப் பயன்படும்படி ஏற்பாடு செய்யவேண்டும். என்னுடைய தாலுகாவில் 40 கிராமங்கள் கிராம தானமாக கொடுக்கப்பட்டிருக்கின்றன. எனவே எல்லாக் கிராமங்களும் நல்ல முறையில் முன்னேறி வந்தால் அது மாகாணத்திலுள்ள மற்ற இடங்களுக்கும் மாகாணம் முழுதுக்கும் எடுத்துக்காட்டாக இருக்கும். ஒரு ஊரில் உள்ளது எல்லோருக்கும் சொந்தம் என்ற முறையில் நிலங்கள் தனம் அளிக்கப்பட்ட இடங்களில் ஊரிலுள்ள எல்லோருக்கும் சம உரிமை இருக்கிறது. அந்த வகையில் கிராமதான கிராமங்களில் உள்ள மக்கள் எல்லோரும் வாழ்க்கைத்தரத்தில் உயரக்கூடிய அளவுக்கு நமது அரசாங்கம் உதவ வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொண்டு, பேசுவதற்கு இந்தச் சந்தர்ப்பத்தை அளித்த கனம் சாரநாயகர் அவர்களுக்கு மீண்டும் என் நன்றியைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

* SRI P. S. SANTHANAM: கனம் சட்ட மன்றத் தலைவர் அவர்களே, இன்று இந்த விவசாய மான்யக் கோரிக்கையை யொட்டி சில அம்சங்களைச் சொல்ல விரும்பமுடையவகை இருக்கிறேன். நாட்டிலே, அதிலும் குறிப்பாக நம்முடைய தமிழகத்திலே உள்ளவர்கள் பெரும்பாலும் விவசாயத்தையே நம்பி வாழக்கூடியவர்களாக இருக்கிறார்கள். நம் ராஜ்யத்திலே விவசாயம்தான் முதன்மையானது. விவசாயத்திற்குச் சர்க்கார் நல்லதோர் திட்டங்கள் தீட்டி, விவசாயம் முன்னேற்றம் அடைய வேண்டும், விவசாயத்தில் வேந்தர்களாக நாம் வாழ்கிறோம் என்ற எண்ணத்தில் விவசாய மக்களுக்கு நல்லதோர் சலுகையை சர்க்கார் அளித்துக்கொண்டு வருகிறார்கள். ஆனால் அதே சமயத்தில் அதை யோசித்துப்பார்க்கும் நோத்தில் விவசாயிகளுக்கு கொடுக்கும் சலுகைகள் காலாகாலத்தில் சேருவது இல்லை என்று இங்கே அங்கத்தினர்கள் பெரும்பாலும் சர்க்கார் மீது குறை கூறிக்கொண்டுதான் வருகிறார்கள். ஆனால், உண்மையிலேயே நானும் அதையொட்டி சர்க்கார் மீது சில குறைகளைச் சொல்லி அந்த நிலைமையை உண்டாக்காத முறையிலே ஏழை விவசாயிகளுக்கு அவ்வப்போது, காலகாலத்தில் அம்மையார் அவர்கள் சொன்னது போல், பருவத்தில் பயிர் செய்வதற்கேற்றபடி உதவி செய்தால் விவசாயம் நல்ல முறையிலே வரும் என்ற உண்மையை நமது மதிப்பிற்குரிய தீட்சிதர் அவர்களும் சொன்னார்கள். இந்த நாட்டிலே நல்ல முறையில் இயற்கை உதவி புரிந்து இருக்கிறது. ஆனால், அதேசமயத்தில் உள்பிறந்தே கொல்லும் விபாதி என்று சொல்வதபோல், பயிர் வளர்ந்து வரும்போதே பூச்சி விழுந்து பயிர்கள் பாதிக்கப்படுகின்றன. காலத்தில் மழை பெய்தும், பாட்டாளி மக்கள் அதை நம்பி விவசாயத்தைச் செய்து கொண்டு வருகிற அந்தத் தருணத்திலே அந்தக் கொடிய பூச்சிகள் வந்து, பயிர்களை அழிக்கின்றன. அதனால் விவசாயிகள் அத்தனைபேரும் பாதிக்கப்படுகிறார்கள். அந்த சமயத்தில் நம்முடைய விவசாய இலாகாவின் பாதிக்கப்பட்ட பகுதிகளுக்குச் சென்று விபாதியின் காரணங்களை ஆராய்ந்து, தக்க மருந்துகொடுத்து கண்காணித்திருந்தால் அவ்விதமான தீங்குகள் ஏற்பட்டிருக்கா, பற்றாக்குறை இந்த நாட்டிலே ஏற்பட்டிருக்காது என்பது என்னுடைய கருத்து. அதையொட்டி விவசாய டிபார்ட்மென்டார் கிராமம் கிராமமாகச் சென்று அந்தந்தப் பகுதிகளிலே பயிர்களைப் பார்த்து காலாகாலங்களில் பூச்சித் தடுப்பு நடவடிக்கைகளை எடுத்துக்கொண்டால் விவசாயம் நல்ல நிலைமையில் இருக்கும். ஆனால் உண்மையில் அம்மாதிரியான நிலைமையைக் கையாள்வதில் விவசாயிகளுக்கு மிகவும் கஷ்டம் ஏற்படு

[Sri P. S. Santhanam] [28th March 1958]

சிறுது. பூச்சி விழுந்துவிட்டது என்று அதிகாரிகளிடத்தில் ஒடோடிச் சென்று சொன்னால் வருகிறோம். போங்கள் என்று சொல்கிறார்களே தவிர காலாகாலத்தில் வருவது இல்லை. உடனடியாகப் பயிர் பாதிக்கப்படாமல் காப்பாற்றுவதற்குத் தக்க நடவடிக்கை எடுத்துக்கொள்வதில்லை. ஆகவே அதிகாரிகள் பூச்சி விழுகிற காலத்தில்தான் கிராமங்களுக்குச் செல்லவேண்டும் என்பது இல்லாமல் ஒரு வாரத்திற்கு ஒரு பிரக்காவக்குச் சென்று அங்குள்ள பயிரைப் பார்ப்பது, கரும்பு எப்படி பயிராகியிருக்கிறது, நெல் எந்த நிலைமையில் பயிராகியிருக்கிறது, கேழ்வரகு எப்படி பாதிக்கப் பட்டிருக்கிறது, ஏன் பாதிக்கப்பட்டிருக்கிறது, பூச்சியாலா, வேறு எந்த வியாதியால், தண்ணீர் தட்டுப்பாட்டினாலா என்று கவனித்து உடனடியாக தக்க நடவடிக்கை எடுத்துக் கொள்ளவேண்டும். பூச்சி மருந்தைக் கொடுத்து எந்த முறையில் உபயோகப்படுத்த வேண்டும் என்று சொல்ல வேண்டும். அப்போதுதான் உணவு உற்பத்தி அதிகமாகும்.

ஆனால் உணவு உற்பத்தி ஆகவில்லை ஆகவில்லை என்று சொல்லிக்கொண்டிருக்கிறோம். உண்மையில் 15 ஆண்டுகளுக்கு முன்னே உற்பத்தி செய்ததைவிட இப்போது மூன்று மடங்கு அதிகமாக உற்பத்தியாகிறது. இரண்டு ஏக்கரா பயிர் வைத்தவன் நான்கு ஏக்கரா பயிர் செய்கிறான். விஞ்ஞான முறையை அனுசரித்து விவசாயிகளுக்குப் பல உதவி அளிக்கப்படுகிறது. உரங்கள் அதிகமாக விநியோகிக்கப்படுகிறது. இருந்தாலும் முன்பு செய்யப்பட்ட மகசூல் கிடைக்காததன் காரணம் தான் புரியவில்லை. அந்த உரத்தை மாற்றி மிற்றிப்போட்டால் பயிர் நன்றாக வளரும் என்பது என் கருத்து. முதியவர்களைக் கேட்டால் முன்பு இந்தத் தோட்டத்து மண்ணை வெட்டித்தானே அந்தத் தோட்டத்தில் மண்ணை வைத்தோன், இந்த மரத்துத் தண்டுகளை ஒடித்ததானே போட்டேன், அப்போது ஏக்கருக்கு 40 கலம், 45 கலம் கண்டிருக்கிறது. இந்த உரங்களைப் போடுவதால் நிலம் கொழுந்து பயிர் விளைவதில்லை என்கிறார்கள். ஆனால் உரத்தை எப்படி உபயோகிப்பது என்பது அவர்களுக்குத் தெரிவதில்லை. விவசாய இலாகாவின் மக்களிடத்திலே அதைப்பற்றி நல்லமுறையில் விளக்கம் செய்யவேண்டும் என்பதாகக் கேட்டுக் கொள்கிறேன். உரம் போடுங்கள் என்று பிரசாரம் செய்தால் போகாது, அந்த உரங்களை எப்படி உபயோகப்படுத்தவேண்டும் என்பதாகவும் பிராரம் செய்வது அவசியமாகும் என்று தெரிவித்துக்கொள்ள விரும்புகிறேன். உண்மையில் சிறு துளி பெரும் வெள்ளம். கால்வாய்கள், ஆறுகளாகி, ஆறுகள் தாம் கடல்களாகின்றன. கிராமங்களில் ஏரிகள் இருக்கின்றன. அந்த ஏரிகள் எல்லாம் நல்ல முறையில் செப்பனிடப்பட்டிருந்தால் விவசாயம் நல்லமுறையில் அபிவிருத்தி அடைவதற்கு வாய்ப்பு ஏற்படும். அந்த ஏரியிலிருந்து ஒரு ஏக்கரா, இரண்டு ஏக்கரா நிலங்கள் எல்லாம் பாசனம் செய்யப்பட்டு மூன்று மாதம். நான்கு மாதம் பயிர் செய்யப்பட்டிருக்கிறது. சம்பா நெல் விளைவைப் பொறுத்தவரையில் கஷ்டமாக இருக்கிறது. நூறு நாள், நூற்றிப் பத்து நாள் பயிர் செய்யப்பட்டிருக்கிறது. அந்தக்காலத்தில் அவ்வேரிகள் சரியான முறையில் பாதுகாக்கப்பட்டு வந்த காரணத்தினால் நல்ல முறையில் நான்கைந்து மாதங்கள் தண்ணீரைச் தேக்கி வைத்துக்கொண்டு விவசாயம் செய்திருக்கிறார்கள். அந்த ஏரிகளின் வருவாய்க்கால்கள் இப்போது சீர்கெடு அடைந்திருக்கின்றன. அவைகளை எல்லாம் இன்றைக்கு அரசாங்கமே செப்பனிடவதற்கு வேண்டிய ஏற்பாடுகளைச் செய்யவேண்டும் என்பதாகக் கேட்டுக் கொள்கிறேன். சிறு சிறு பாசனங்களுக்காக அதிகமான பணத்தை ஒதுக்கியிருக்கிறார்கள். கால்வாய்களைச் செப்பனிட்டால் மழைகாலங்களில் அதிகமான தண்ணீரை அவ்வேரிகளில் சேமித்து வைத்துக்கொள்ளமுடியும்.

உதாரணமாக திருவண்ணாமலையில் சமுத்திர ஏரி இருக்கிறது. ஆயிரம் ஏக்கர் நிலங்களுக்குப் பயலுக்கப்பட்டது. 50 ஆயிரம் மக்களுக்குக் குடி தண்ணீர் கொடுத்துக்கொண்டிருந்தது. திருவண்ணாமலையில் இருந்து அநேகம் கால்வாய்கள் அதனோடு வந்து சேர்ந்துகொண்டிருந்தன. அந்தக் கால்வாய்களில் ஏரி நிரம்பிவிடும். அதனால் பஞ்சம் இல்லாமல் இருந்தது. இப்போது அந்தக் கால்வாய்கள் சீர்கெட்டுக் கிடப்பதனால் ஏரி

[28th March 1958] [Sri P. S. Santhanam]

மில் தண்ணீர் தட்டுமுட்டு ஏற்பட்டிருக்கிறது. இதனால் ஆயிரம் ஏக்கர் நிலங்கள் பாதிக்கப்பட்டிருக்கின்றன. பல்லாயிரக்கணக்கான மக்கள் குடி தண்ணீர் இன்றி கஷ்டப்படுகிறார்கள். இந்த கால்வாய்களை உடனடியாகச் செப்பனிடவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். ராமநாதபுரம் ஜில்லா வில் ஒரு கிராமம் இருக்கிறது, சிங்கமங்கலம். அங்கே எரு பெரிய சரி இருக்கிறது. அந்த ஏரியில் 6 அடி உயரம் எடுத்து 8 அடினால் 5 ஆயிரம் ஏக்கராவது குடும்ப பாசனம் செய்வதற்கு வசதி ஏற்படும் என்று சர்க்காரே ஒப்புக் கொண்டார்கள். ஆனால் அதைக்கட்டுகிற காலத்தில் ஏதோ சில குடிசைகளுக்கு இடைஞ்சல் ஏற்படும் என்பதாக 4 அடிக்குதான் கட்டினார்கள். இதனால் தண்ணீர் மழை காலங்களில் அதிகமாக வழிநதுபோகிறது. இதை ஆறு அடிக்குக் கட்டியிருந்தால் 5 ஆயிரம், 6 ஆயிரம் ஏக்கராவது குடும்ப பாசன வசதி கிடைத்திருக்கும் எனச் சொல்லிக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

மீனவர்களுடைய நிலைமையைப்பற்றி ஒன்று சொல்ல விரும்புகிறேன். மீன்களில் புறத்தது அதிகமாக இருக்கிறது என்பதாகவும், மீன் சாப்பிடுகிற வர்கள் அழகாக இருக்கிறார்கள் என்பதாகவும் விஞ்ஞானிகள் சொல்லுகிறார்கள். அவர்கள் சர்க்காரும் அதிக உதவி செய்துவருகிறார்கள். பழையன கழிதலும் புதியன புகுதலும் என்கிற முறையில் அவர்களுக்கு புதிய படகுகளை உற்பத்திசெய்துகொடுக்கிறோம்.

MR. SPEAKER : எதிர்க்கட்சியின் சார்பில் ஒரே ஒரு தலைவர் ஸ்ரீ வி. கே. ராமசாமி முதலியார் பேசப்போகிறார்கள். அதற்குள் 15 நிமிஷங்களில் தேசிய முன்னணிக் கட்சியின் சார்பில் ஸ்ரீ ராமச்சந்திரனும், திராவிட முன்னேற்றக் கட்சியின் சார்பில் ஸ்ரீ கோவிந்தசாமியும், காங்கிரஸ் கட்சியின் சார்பில் ஸ்ரீ ராமசுப்பும் ஐந்தைந்து நிமிஷம் பேசுவார்கள். முதலில் ஸ்ரீ ராமசுப்பு பேசுவார்.

SRI K. RAMASUBBU : கனம் தலைவர் அவர்களே, கனம் அமைச்சர் அவர்களால் கோரப்பட்டிருக்கும் விவசாய கால்நடை மானியத்தை நான் முழுமனதுடன் ஆதரிக்கிறேன். ஆண்டுக்கு ஆண்டு நமது நாட்டின் உணவு உற்பத்தி அதிகமாகிக்கொண்டிருக்கிறதை நாம் எல்லோரும் உணர்கிறோம். இன்னும் இதை எப்படி அதிகப்படுத்துவது, விருத்திபண்ணுவது என்பதில்தான் நாம் எல்லோரும் கவனம் செலுத்தவேண்டியிருக்கிறது. பொதுவாக நம் நாட்டில் நடக்கிற விவசாயத்தை இரண்டுகோணங்களில் இருந்து பார்க்கவேண்டும். அக்கிரகல்சர் பார் ஆகுபேஷன் லேக், அக்கிரகல்சர் பார்ப்ராபிட் மோடிஷ் என்பதுதான் இந்த இரண்டு கோணங்களில் இருந்தும் விவசாயத்தை அபிவிருத்தி செய்வதற்கு நாம் பார்க்கவேண்டும். அதற்கான திட்டங்களை வகுத்தால் நன்றாக இருக்கும் என்று எனக்குத் தோன்றுகிற கருத்தைத் தாழ்மையுடன் சொல்லிக்கொள்ள ஆசைப்படுகிறேன்.

முதலாவதாக அக்கிரகல்சர் பார் ஆகுபேஷன் லேக் என்ற நிலையை எடுத்துப்பார்த்தால் அதற்கு நாம் செய்யவேண்டியது என்ன, என்று தெரியும். இப்போது நமது நாட்டில் 52 லட்சம் ஏக்கரா சாகுபடிக்கு லாயக் கான நிலங்கள். அவற்றிலும் 17 லட்சம் ஏக்கராதான் நஞ்சை சாகுபடிக்கு ஏற்றது. பாக்கி புஞ்சை சாகுபடிக்குத் தகுதியான டரை லாண்டுதான். இதர நிலங்களை சாகுபடிக்கு லாயக்கற்றதாக வைத்திருக்கிறோம். அந்த நிலங்களை எல்லாம் எடுத்து ஓரளவு சாகுபடிக்குத் தகுதியாகச் செய்து நிலம் இல்லாதவர்களுக்குக் கொடுத்தால் அக்கிரகல்சர் பார் ஆகுபேஷன் சேக் என்கிற இனத்தில் உணவு தானிய உற்பத்தியை இந்த நாட்டில் அதிகப்படுத்த முடியும் என்று நினைக்கிறேன்.

இதைத்தான் அன்னிய நாடுகளில் கையாண்டு வருகிறார்கள் என்பது நமக்கு தெரியும். அடுத்தபடியாக, அக்கிரகல்சர் பார் ப்ராபிட் லேக். இதை யும் நாம் முன்னுக்குக் கொண்டுவரவேண்டும். இந்த இரண்டு துறைகளிலும் கவனம் செலுத்தப்படவேண்டும். ஒன்றை தூக்கிவிட்டு மற்றொன்றை புறக்கணித்துவிட்டால் விவசாயம் முன்னேற்றமடைய முடியாது. அக்கிரகல்சர் பார் பிராபிட் லேக், என்று நடத்துகிறவர்களுக்குத்தான் நவீன

12-20
p.m.

[Sri K. Ramasubbu] [28th March 1958]

விவசாயக் கருவிகளை வாங்கி உபயோகிக்கமுடியும். சிறு நிலச்சுவான்தாரர் களுக்கு அப்படிப்பட்ட கருவிகளை வாங்கி உபயோகிக்கமுடியாது. ஆகவே இப்படிப்பட்ட சிறு நிலச்சுவான்களுக்கு நவீன விஞ்ஞானக் கருவிகள் அத்தனையையும் சர்க்காரே வாங்கிக்கொடுத்து, அன்னிய நாடுகளில் எப்படி விவசாயம் நடக்கிறது என்பதைப் போய் அவர்கள் பார்த்துவிட்டு வந்து இந்த நாட்டிலும் அத்தகைய முறைகளைக் கைக்கொண்டு விவசாயத்தை முன்னேற்ற ஒரு திட்டம் வகுத்துக்கொடுக்கப்படவேண்டும். ஆகவே, இந்த இரண்டு குறைகளையும் ஒரேகாலத்தில் அரசாங்கம் முன்னுக்குக்கொண்டுமர வேண்டுமென்று அரசாங்கத்தை நான் இந்த சந்தர்ப்பத்தில் கேட்டுக் கொள்ள ஆசைப்படுகிறேன். அடுத்தபடியாக, இப்பொழுது நம் மாகாணத் தில் பலதரப்பட்ட மண்கள் இருக்கிறது. இந்த மண்களை நன்த ஆராய்ச்சி செய்யவேண்டும். மண்ணிற்கு ஏற்ற பயிர் என்று சொல்லப்படுகிறது. ஆகவே, ஜில்லாவாரியாக அல்லது கிராமவாரியாக மண்ணை எடுத்து, இந்தக் கிராமத்தில் இன்ன பயிர்தான் செய்யவேண்டும், இந்த மண்தான் அதற்கு லாயக்கு, இந்த மண்ணில் இந்த உரசத்து குறைவாக இருக்கிறது, இந்த மண்ணில் இந்த உரசத்து கூடுதலாக இருக்கிறது என்று எல்லாம் ஆராய்ச்சி செய்து மண்ணிற்குத் தகுந்தார்போற் விவசாயம் செய்யப்பட வேண்டும். அதோடு, அவைகளைப்பற்றி ஆராய்ச்சிகளையும், அதன் விவரங் களையும் அந்தந்த கிராம மக்களுக்குத் தெரியப்படுத்தவேண்டிய நடவடிக்கைகள் அரசாங்கம் எடுக்கவேண்டுமென்றும் சொல்லிக்கொண்டு எனக்கு ஐந்து நிமிஷம் கொடுத்த சபாநாயகர் அவர்களுக்கு எனது நன்றியைத் தெரிவித்துக்கொண்டு அவர்கள் மணி அடிப்பதற்கு முன்னதாகவே என் உரையை நிறுத்திக்கொள்ள ஆசைப்படுகிறேன்.

* **SRI K. RAMACHANDRAN :** கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, இந்த விவசாய மான்யக் கோரிக்கையின் மீது நான் ஒரு சில வார்த்தைகள் கூற விரும்புகிறேன். முதல்பயதாக, பட்டுஜட் உரையில், நிதியமைச்சர் அவர்கள் விவசாயத்தைப் பெருக்கும் முறையைப் பற்றிச் சொல்லும்போது ஒரு உதாரணத்தை எடுத்துக் காட்டினார்கள். அதாவது, சீனாவில் 1,550 பவுண்டு விளைவதாகவும் நம் நாட்டில் விளைவு குறைவாக இருக்கிறது என்றும் சொன்னார்கள். சீனாவின் நிலையும், நம் நாட்டின் நிலையும் ஒன்றுதான். ஆகவே, அங்கு அவர்கள் விவசாயத்தைப் பெருக்க என்ன வழிகளைப் பயன் படுத்துகிறார்கள் என்பதைக் கவனிக்க வேண்டியது அவசியம். அவர்கள் முக்கியத்துவம் கொடுத்திருப்பது, கோவாப்பரேட்டிவ் பார்மிங்காகும். கோவாப்பரேட்டிவ் பார்மிங்கை ஒவ்வொரு யூனிட்டிற்கும் வைத்து விவசாயத்தைப் பெருக்கியிருக்கிறார்கள். அதை வைத்து இன்னும் பல விதமான நன்மையடைகிறார்கள். அதைப் பொறுத்த மட்டில், நமது ஐந்துதாண்டுத் திட்டத்தைப் பார்க்கும்போது நம் அரசாங்கமும் கூட்டுறவு விவசாயத்தை முக்கியமாகக் கருதுகிறது என்று தோன்றுகிறது. ஆனால் அதை நடைமுறையில் கூடுமான மட்டும் அமுல் செய்யவில்லை. அதை, எப்படி எவ்வளவு தூரம் நம் ராஜ்யத்தில் செய்திருக்கிறார்கள் என்பதைப் பற்றி அமைச்சர் அவர்கள் சற்று விரிவாகச் சொல்லவேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். அடுத்தபடியாக, நம் அரசாங்கம் விவசாயத்திற்காக, அதன் அபிவிருத்திக்காக விதைகள், உரம், நல்ல பொருளுக்கு விதைகள் வியாதிக்கைத் தீர்க்கக்கூடிய நல்ல மருந்துகள் இவைகளெல்லாம் கொடுத்து விவசாயத்தை அபிவிருத்தி அடையச் செய்ய வழிகள் கண்டு பிடித்திருக்கிறார்கள். அதோடு உரங்களை உபயோகிக்கும் விதமும் சொல்லிக் கொடுக்கப் படுகிறது. ஆனால் நான் சொல்வது, இந்த உதவிகள் எல்லாம் விவசாயிகளிடம் சரியான முறையில் நல்லபடி போய் சேருவதில்லை. அதோடு போதுமான அளவு இவைகளைப் பற்றி விவசாயிகள் தெரிந்து கொள்ள வில்லை என்றுதான் கூற வேண்டியிருக்கிறது. அவைகளைப் பற்றி தெரிந்து கொள்ளும்படியான படிப்பு நம் விவசாயிகளுக்கு இல்லை. ஆகவே, நாம் தான் அவர்களிடம் சென்று இவைகளைப் பற்றியெல்லாம் சொல்லிக்கொடுக்க வேண்டிய நிலையில் இருக்கிறோம். உதாரணமாக, ஒரு தாலுக்காவில் உள்ள ஒரு விவசாய டெமான்ஸ்ட்ரேட்டரை எடுத்துக் கொண்டால் அவருடைய

28th March 1958]

[Sri K. Ramachandran]

அலுவலகம் மையமான ஒரு இடத்தில் வைக்கப்பட்டு அவரது அலுவலர்கள் நடைபெற்று வருகின்றன. அந்த அலுவலகங்களை மாத்திரம் வைத்துக் கொண்டு இவைகளைப் பற்றி எல்லாம் விவசாயிகளுக்குச் சொல்லிக் கொடுக்க முடியாது. அந்த அலுவலகங்கள் போதுமானவைகளாக இல்லை. ஆகவே, அந்த அலுவலகங்களை விரிவுபடுத்தி விவசாயிகள் நவீன விவசாய முறைகளைப் பற்றி தெரிந்துகொள்வதற்கு நடவடிக்கைகள் எடுக்கவேண்டும். அடுத்தபடியாக, பராமு பிக்ஸ்ஸேஷன். இன்று விவசாயிகள் விவசாயத்தில் நல்ல அக்கறை காட்டி வருகிறார்கள், அதோடு அரசாங்கமும் அவர்களை ஒரு துறைமுகம் என்று வந்திருக்கிறது. ஆனால் விவசாயப் பொருள்களுக்கு நல்ல விலை கிடைப்பதில்லை. ஆனால் வியாபாரிகளுக்கு ரூ. 1, கமிஷன் ஏஜெண்டுகளுக்கு ரூ. 2 தான் அந்த விவசாயப் பொருள்களின் லாபம் போய்சேருகிறது. விவசாயிகளுக்கு குறைச்சலான விலையை கிடைக்கிறது. அதோடு, நான் வேறு ஒன்று சொல்ல விரும்புவது என்னவென்றால், மார்க்கட்டிங் பெயிலிட்டிஸ் குறைவாய் இருக்கிறது. தேவம் சீர்திருத்தப் படவேண்டும். காஸ்ட் ஆப் கல்டிவேஷன்—ஐ அனுசரித்து இப்பொருள்களின் விலையை ஒவ்வொரு வருஷமும் நிர்ணயிக்க வேண்டுமென்று நான் கேட்டுக் கொள்கிறேன். அப்படி விலை நிர்ணயித்தால்தான் குறைந்த விலைக்கு மக்கள் பொருள்களை வாங்க முடியும். அதோடு விவசாயிகளுக்கும் லாபம் கிடைக்கும். அடுத்தபடியாக, நீர் நிலைகள் ஜமீன் பிரதேசங்களை எடுத்துக் கொண்டால், நீர் நிலைகளைப் பொறுத்துத் தான், கண்மாய்களைப் பொறுத்துத்தான் விவசாயம் அமைந்திருக்கிறது. இந்த கண்மாய்கள் எல்லாம் பழுது பார்க்க வேண்டிய நிலையில் இருக்கின்றன. கால்வாய்களையும் பழுது பார்க்க வேண்டியிருக்கிறது. எப்.டி.எல். நிர்ணயிக்கப்படாத நிலையில் ஒரு கிராமத்திற்கும் இன்னொரு கிராமத்திலும் உள்ள விவசாயிகளுக்கு இடையே தகராறு ஏற்படுகிறது. இராமநாதபுரம் ஜில்லா ராஜசிங்கமங்கலம் எரி பெரியதொன்றாகும். அது 3000 ஏக்கர் பரப்பளவு. அதுவும் பழுது பார்க்கப்பட்டவேண்டும். இவைகளையெல்லாம் சரியாகக் கவனித்தால்தான் விவசாயத்தைப் பெருக்கமுடியும் என்று சாக்கிலிக்கொண்டு கோவாப்ப ரேட்டிவ் பார்க்கிங் முறையை விரிவாக்கி அமுல் நடத்தப் படவேண்டும். பரிட்சார்த்தமாகவாவது அரசாங்கம் ஒரு சில கிராமங்களில் இந்த நடத்திக் காட்ட வேண்டுமென்று சொல்லிக் கொண்டு முடித்துக் கொள்கிறேன்.

SRI A. GOVINDASAMY : கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, நாட்டிலே பத்தாண்டு காலமாக அபிவிருத்தித் திட்டங்கள் போட்டும் போதுமான அளவு உற்பத்திப் பெருக்கவில்லை என்ற நிலைமையை சுட்டிக்காட்டாமல் இருப்பதற்கில்லை. காரணம், நாம் நவீன முறைகளைத் தேவைக்கேற்றளவு கையாளாததானது என்று நான் குற்றச்சாட்டு சொல்ல விரும்புகிறேன். சைனாவில் 1,500 பவுண்டும், ஜப்பானில் 2,500 பவுண்டும் விளைகிறதாகச் சொல்கிறார்கள். சைனாவைவிட ஜப்பானில் 1,000 பவுண்டு கூடுதல் உற்பத்தியாகிறது. அதற்கு காரணம் என்னவென்று பார்க்கவேண்டும். எரி மலைகள் மிகுந்த ஜப்பானில் வனம் உள்ள நிலங்கள் இல்லை. இருந்தாலும், அவர்கள் அவர்களது ஆராய்ச்சிகளின் பயனை உற்பத்தியைப் பெருக்கியிருக்கிறார்கள். ஆகவே, நாம் என் ஒரு ஆராய்ச்சி குழுவை அங்கு அனுப்பி அங்குள்ள நிலையைப் பார்த்து படித்துவர அனுப்பக்கூடாது? ஆகவே, கருத்திருமன் போன்றவர்களையாவது அங்கு அனுப்பி தகுந்த காரியங்களைச் செய்யவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். கூட்டுறவு முறையில் விவசாயத்தைக் கொண்டுவந்தால் உற்பத்தியைப் பெருக்க முடியும். உங்களுக்குத் தயக்கமாக இருந்தால் எங்கெங்கு புறம்போக்குகள் இருக்கின்றனவோ அங்கு ஆதி திராவிட மக்களைக் கொண்டு பயிர் செய்ய உரம், மாடு போன்றவைகளை கொடுத்து உதவுங்கள். இப்பொழுது டீஸல் ஆயிலுக்கு வரி போட்டிருப்பதால் விவசாயிகள் அதனால் பாதிக்கப்பட்டிருக்கிறார்கள். ஆகவே, விவசாயிகளுக்கு நெட் டீஸல் ஆயிலுக்குள்ள வரியி லிருந்து விதிவிலக்கு கொடுக்கவேண்டுமென்று நான் கேட்டுக்கொள்கிறேன். இல்லாவிடில் விவசாயம் பாதிக்கப்படும் என்று அரசாங்கத்திற்கு சுட்டிக் காட்ட விரும்புகிறேன். தென் ஆற்காட்டில் மணிவா அதிகம் விளைகிறது. விழுப்புரத்தில் ஒரு வளஸ்பதி ஆலை கட்டியிருக்கிறார்கள். அங்கு காடு

[Sri A. Govindasamy] [28th March 1958]

அடர்ந்திருக்கிறது. அதை நடைமுறைக்குக் கொண்டுவரவேண்டும். அதே போல் வளவனூரிலும் ஒரு சர்க்கரை ஆலை ஏற்படுத்தவேண்டும். கரும்பு உற்பத்திக்கும், மணிலா உற்பத்தி செய்வதற்கும் பரிசு மாத் திரம் கொடுத்தால் போதாது. இந்த விளைபொருள்களால் ஏற்படும் முழு பலனையும் அடைய ஏற்பாடு செய்யவேண்டும். மணிலா மார்க்கட் கமிட்டி மூலம் பொருக்கு விதைகள் ஏற்கனவே வழங்கப்பட்டது. அது தொடரவேண்டும். அடுத்தபடியாக, மீனவர்களுக்கு பாபிலோ படகுகள் 1955-56-ல் 20 படகுகளும், 1956-57-ல் 11-ம், 57-58-ல் 15-ம் கொடுத்திருக்கிறார்கள். அப்படி 20-ல் இருந்து ஏன் 15-ஆக குறைந்திருக்கிறது என்று தெரியவில்லை. இந்தப் பாபிலோ படகுகள் சிறியவைகளாகவும், ஹார்ஸ் பவர் குறைவாகவும் இருப்பதால் ஆழ்கடலுக்குள் சென்று மீன் பிடிக்க முடியாமல் இருக்கிறது என்று மீனவர்கள் சொல்கிறார்கள். ஆகவே, 40 ஹார்ஸ் பவர் உள்ளதும், 30, 40 அடி நீளமுள்ள பாபிலோ படகுகள் கொடுக்கப்பட வேண்டும். அதோடு தாழ்த்தப்பட்ட மக்களுக்குக் கொடுக்கப்படும் சலுகைகள் இத்தனையும் இந்த மீனவர்களுக்கும் கொடுக்கவேண்டும். இந்த மீனவர் சமுதாயம், மோஸ்ட் பாக்கேவர்ட் கம்யூனிட்டியின் கீழ் வருகிறது. அவர்களுக்கும், தாழ்த்தப்பட்ட மக்களுக்குக் கொடுக்கப்படும் எல்லாச் சலுகைகளும் கொடுக்கவேண்டும். காற்று அடித்தாலோ புயல் அடித்தாலோ அவர்களது குடிசைகள் பறந்துபோகும் நிலையில் இருக்கிறது. ஆகவே, அவர்களுக்கு கல் வீடுகள் கட்டிக்கொடுக்க ஏற்பாடுகள் செய்யப்படவேண்டும்.

12-30
p.m.

அதில் அதிகாரிகள் சரியான முறையில் கவனிக்காததினால் பலவிதமான ஊழல்கள் ஏற்படுவதாக சொல்லுகிறார்கள். முக்கியமாக மீன் பிடிக்கின்ற துறைமுகங்களை எடுத்து ஆழப்படுத்தக்கின்ற நேரத்தில் கடலில் ஆறுகள் கலக்கின்ற இடங்களை ஆழப்படுத்தவேண்டும். மேலும் கட்டுமரங்கள் கிடைக்கிற விஷயமாக இதற்கு முன்னால் இலங்கையிலிருந்து 'மலைமேம்பு' கிடைத்துக்கொண்டிருந்தது. அதன் பின்னால் மலபார்லிருந்து கொண்டு வரப்படுகின்ற கட்டுமரங்கள் செனகரியமாக இல்லை என்று சொல்லுகிறார்கள். ஆகவே இதில் கட்டுமரங்கள் அதிகமாக கிடைப்பதற்கு வழி செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். இந்த கட்டுமரங்கள் வழங்குகின்ற விஷயத்தில் எல்லோரும் சென்னையிலிருந்துதான் வாங்கவேண்டும் என்று சொல்லப்படுகிறது. இந்த நிலைமை மாறவேண்டும். ஆழ்க்கடலில் மீன் பிடிக்கும் விஷயமாக ஆராய்ச்சி நிலையங்களை தூத்துக்குடியில் ஆரம்பிக்கப் போவதாகப் பார்த்தேன். இதைச் சென்னையிலும், கடலூரிலும் விஸ்தரிக்கவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். அதோடு தாழ்த்தப்பட்ட மக்களுக்கு கொடுக்கும் சலுகை இவர்களுக்கும் கொடுக்கவேண்டும் என்று ஏன் நான் வற்புறுத்துகிறேன் என்றால் இன்று மீனவர்கள் வசிக்கும் கூரை வீடுகளைப் போய் பார்த்தால் அங்கு படிக்க முடியாத நிலைமையில் பிள்ளைகள் இருக்கிறார்கள். படித்தவர்கள் வேலையில்லாமல் இருக்கிறார்கள். இந்த நிலையைப் போக்கவேண்டும். மேலும் மீன் இலாகாவில் மீன்களுடைய பெயர்கள்கூட தெரியாதவர்கள் அதிகமாக இருக்கிறார்கள். ஆனால் அவர்களுக்கு மீன்களுடைய ருசி மாத் திரம் தெரியும். ஆகவே மீன்களைப் பற்றி தெரிந்தவர்களை அதில் நியமிக்கவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். அதோடு உப்பு வழங்கும் விஷயத்தைப்பற்றி நடராஜன் அவர்கள் சொன்னது உண்மைதான். ஏதோ அவர்கள் சொன்னது தவறு என்கிற முறையில் திருமதி பொன்னம்மாள் அதைப்பற்றி தீவிரமாக எதிர்த்துப் பேசியிருக்கிறாள். இதைப்பற்றி விளம்பரங்கள் கிராமங்களுக்கு சரியானபடி கொடுக்கப்படவில்லை. அரசாங்கத்தில் விளம்பரம் செய்ததாக கணக்குகள் இருக்கலாம். ஜப்பான் முறைகளைப்பற்றியும் இன்னும் பொறுக்கு விதைகளைப்பற்றியும் கொடுக்கப்படவேண்டிய விளம்பரங்களை பரவலாக எல்லா இடங்களிலும் செய்யவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொண்டு தலைவர் அவர்களுக்கு நன்றியும் தெரிவித்துக்கொண்டு முடித்துக்கொள்கிறேன்.

* SRI V. K. RAMASWAMY MUDALIYAR: Mr. Speaker, Sir, many hon. Members of this House have given very valuable

28th March 1958] [Sri V. K. Ramaswamy Mudaliyar]

suggestions in respect of the Demands under discussion now. As the time allotted to me is limited, I will confine myself to a few important points.

MR. SPEAKER: I thought that 15 minutes would be sufficient.

SRI V. K. RAMASWAMY MUDALIYAR: It is not sufficient but still I would finish my speech within 15 minutes.

Nobody can deny the fact, Mr. Speaker, that production in our State has considerably gone up; but side by side consumption has also increased. I do not know whether it is due to increase in population or due to some other factors. But the Government must see that we step up production and make the State a surplus one without depending upon the adjoining States for our food requirements.

Even though a considerable amount is spent on these three departments, still we have to spend some more money and concentrate our attention particularly on these three departments. I think, yesterday, I read in the newspapers that a responsible Minister of the Central Government with a Cabinet rank, Mr. Patil, said that one of the causes for the trouble in these departments was lack of co-ordination. I entirely agree with the statement made by that Hon. Minister at the Centre. This point has also been voiced on the floor of this House on many occasions by many hon. Members. So, I would request the Hon. Minister to pay particular attention to this matter and see that this kind of thing does not exist at least in our State.

Then, the engineering side of the Food Production Department is under the control of the Hon. Minister for Agriculture and many hon. Members have spoken at very great length about the improvement of the Minor Irrigation tanks. Though attention is paid to the improvement of these tanks—nobody can deny that—still, as I have stated about a couple of days ago while speaking on the Irrigation Demand, they must pay attention and concentrate on the villages taken over from ex-amindars. So far as the ryotwari villages are concerned, the Minor Irrigation Department is very slow and that work also should be given to the Food Production Department and if that is done, I am sure, the work will be done as expeditiously as possible. Desilting is one of the most important factors for improving the tanks. Many of the tanks which were supplying water for six or eight months do not supply water now for three or three and half months. It is a very important and urgent matter.

With regard to soil conservation work, I have seen it at Ooty, Coimbatore and in some other places and much progress has been made but more money should be spent. My recollection is that the money that was allotted by the Centre last year has not been spent

[Sri V. K. Ramaswamy Mudaliyar] [28th March 1958]

fully, with the result the unspent amount has been allowed to lapse. I do not know the position in the current year. Much attention should be paid to this soil conservation work in all the districts and specially in the dry districts like Chingleput, Salem and North Arcot.

About the prices of agricultural commodities, I have been requesting the Hon. Minister in this House on many occasions to tell us the price policy of the Government. It is not known whether the recommendations of the Ashok Mehta Committee will be implemented? Also what action has been taken by the Government to stabilize the prices? The Hon. Minister has been telling on many occasions that we are having sufficient stock and so on. I want to know the present stock position and whether any buffer stock also will be kept in the near future if any scarcity conditions arise.

Then, Sir, about the construction of warehouses, I want to know from the Hon. Minister how many warehouses have been built so far in the different parts of the State. This is a very important thing. We must increase the number of these warehouses so that we can store foodgrains. In the absence of good warehouses, we cannot expect ryots to store foodgrains and there will be a lot of wastage. So, much attention should be paid to the construction of these warehouses.

With regard to credit facilities, many of the ryots are still put to hardship because they do not get sufficient loan in time. Though many agricultural banks have been started in different parts of the State, they confine their activities only to certain areas and there are many areas even without these banks and the ryots there are put to very great hardship for want of credit facilities.

If the Government cannot provide more agricultural banks and allow more credit facilities, they must try to see that the area of operation of the existing banks at least is extended. Repeated representations have been made in very many quarters about the increase of jurisdiction of these banks but the Registrar of Co-operative Societies, on account of some snag in the rules has not come forward to accede to the request of the villagers to extend the area of operation of the existing banks, especially in my area.

(Deputy Speaker in the Chair.)

About the research stations, I want to know how many new strains have been produced by the Department. So far as I could see as a practical agriculturist, I cannot give any credit to the Department for the new strains of paddy evolved so far. We are still having only the old strains and much attention should be paid to the question of improvement of strains, according to the needs of particular localities. That is the most important thing. There is no point in concentrating attention on one particular strain and distributing it in a particular area. It should be widespread and if

28th March 1958] [Sri V. K. Ramaswamy Mudaliyar]

should be evolved in accordance with the needs of the particular areas. There must be improved strains evolved for paddy, groundnut and even cotton. Special attention should be paid to this question. Another thing which I want to emphasise is the importance of research work in the matter of eradication of plant diseases, especially stemborer and blast diseases. The agricultural Department has not effectively controlled these two diseases. They are a menace and if these are controlled effectively, I am sure Tanjore will be able to produce 25 per cent more paddy than it does now. This is a very important matter and early attention should be paid to this aspect of the question.

With regard to distribution of pesticides, hon. Members have referred to this matter. Though the Hon. Minister was kind enough to simplify the procedure regarding distribution of these pesticides still considerable difficulty is experienced in getting them. They are not supplied in time and in sufficient quantities. There should be some uniform policy and the Government must issue strict instructions that pesticides should be rushed to areas wherefrom reports of pest menace are received by the Department. Unless the pesticides are supplied at concessional rates to the ryots in time, there is no point in concentrating attention on the Grow More Food campaign. As it is, Sir, only certain kinds of pesticides are supplied. Take for example Eudrine which is mostly used in some of the districts. In Chingleput, we get it from the B.O.C. at prohibitive prices. This question must be attended to.

The Hon. the Minister for agriculture was saying at the Conference held at Ootacamund last year and also at recent conferences of officials that production had gone up by 20 or 25 per cent. I do not remember the exact figure. I would request the Government to have a correct assessment of the increase in production so far achieved so that the public may know how far we have stepped up production in this State, and how much quantity we may require from outside. I hope the Hon. Minister will furnish this figure also.

With regard to cultivation of coarse grains like cholam, much attention should be paid to the question of improving the strains. These are very essential grains which poor people feed upon and which are useful for feeding the cattle also. It is said that if cattle are fed with these, their milk yield also goes up.

With regard to grazing facilities that are now afforded to the ryots, I cannot say they are facilities because in so many forests, the poor people are not allowed to send their cattle there for grazing. While I admit that there should be some restrictions on such things for the purpose of preserving forests, the rules also should be simplified so as to make the agriculturists send their cattle to these forests for grazing.

DEPUTY SPEAKER: The hon. Member has one more minute.

[28th March 1958]

SRI V. K. RAMASWAMY MUDALIYAR: Sir, I may take a little more time with the permission of the House.

DEPUTY SPEAKER: Only with the permission of the Chair, the hon. Member can speak.

SRI V. K. RAMASWAMY MUDALIYAR: With regard to cakes, there must be some price control. Even now, the agriculturists find it hard to get cakes. They are sold at prohibitive prices. They form part of the cattle feed and these must be sold at cheaper prices.

With regard to compost, the Government have been giving good aid for its production, and I hope that the Government will provide more aid and encouragement to those who produce this. This is very important since we cannot always depend on the sulphate of ammonia. If sufficient encouragement is given, agriculturists themselves will take to its manufacture.

With regard to seed farms, I have said many times that the money spent on them will be a waste. Important ryots may be given sufficient aid by means of supply of maistries and demonstrators. If the Government are very particular to have farms, I have no objection to their having one or two in each district. But my complaint is that they are not selected properly. The fertility of the soil should be taken into consideration particularly. Only good lands should be taken for running the farms.

With regard to the agricultural engineering side, I do not know whether its activities have come to a standstill. In the matter of supply of bulldozers and tractors, much difficulty is felt. We need some more tractors and bulldozers if we want more ryots to benefit. So also with regard to pumpsets and oil engines, there is so much scarcity in the dry and famine-affected areas. I would request the Government to supply pumpsets on a large scale.

With regard to filter points, Chingleput and South Arcot should be given proper attention. Many filter points could be had in almost all coastal areas because in my opinion, we can get perennial supply of water.

I now wish to state a few words about the research stations. As for the research station at Tirukuppam, I want that it should be improved. It was started some ten years ago. But, we find that no improvement has been made to that station. Sir, the establishment of a coconut research station has been under contemplation of the Government for some time. I do not know at what stage the proposal is. Both in the South Arcot and Chingleput districts, some coconut seed farms should be started.

As for Super Phosphate, some more aid should be got from the Centre. I learn that the Central Government promised some aid some time ago, but it was not availed of. Because, we cannot always concentrate on ammonium sulphate.

28th March 1958]

Coming to the Fisheries department, so far as the Chingleput district is concerned, we must concentrate our attention on the Pulicat and Ennore Lakes. Because of their close proximity to Madras City, it would be proper on the part of the Government to develop them for fishing. There must be deep sea fishing. If the Central Government do not come forward to help us in this matter, the State Government should take the initiative and undertake the work because, it is a dollar-earning article of food. The Government should arrange to give mechanised boats in larger numbers to the fishermen.

Now, I come to the Animal Husbandry Department. This department is doing very good and excellent work and there has been complete satisfaction all round. Nobody can deny the fact that it is one of the best departments doing good work. In this State, agriculture and livestock are like two bullocks under one yoke. Unless both these receive extra and special attention which they deserve, I am afraid our production will be negligible. This department should be encouraged by the Government in all ways so that it may continue to do the excellent work that it is doing at present. I am glad to note that the pay of the Demonstrators has been increased. I want that it should be increased further. The pay of the staff in the Animal Husbandry department (i.e.,) Veterinary Assistants should also be increased. They should get at least Rs. 200—400. Unless these posts are made sufficiently attractive. I am afraid qualified people in larger numbers will not come forward to take up the posts in the department. So, I request the Hon. Minister to pay attention to this aspect also.

Sir, I have touched many points and I would request the Hon. Minister to pay due attention to the various suggestions I have made and also see that there is perfect co-ordination among the various departments and the food production in this State is stepped up. Thank you, Sir.

* **THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM :** கனம் சபாநாயகர் அவர்களே இந்த விவாதத்தில் கலந்துகொண்ட அங்கத்தினர்கள் எல்லோரும்—விவசாயம் நமது ஜீவாதாரம்—ஆகவே அதில் விசேஷ கவனம் செலுத்தப்படவேண்டும் என்பதை வற்புறுத்தி, உணர்ந்து, நல்ல கருத்துக்களைத் தெரிவித்தார்கள். விவசாயிகளின் பிரச்சனைகளைப் பற்றிச் குறிப்பிட்டார்கள். அவர்கள் எல்லோருக்கும் என்னுடைய பாராட்டுதலைத் தெரிவித்துக் கொள்ளுகிறேன்.

இந்த விவாதத்தில் விவசாயம் ஒன்று, கால் நடை அபிவிருத்தி ஒன்று, மீன் அபிவிருத்தி ஒன்று, இந்த மூன்றும் சேர்த்து விவாதிக்கப்பட்டது. இந்த மூன்றையும் சேர்த்து விவாதிப்பது என்பது பொருத்தமேயாகும். விவசாயமும் கால்நடையும் பிணக்கப்பட்ட இரண்டு மாடுகளைப் போன்றது என்று எதிர் கட்சித் தலைவர் அவர்கள் சொன்னார்கள். இவ்வாறே, மீன் இலாகாவும் விவசாயத்தைச் சேர்ந்ததுதான். மல்லையா நண்பர்கள் இதை மீன் விவசாயம் என்று சொல்லி நான் கேட்டிருக்கிறேன். ஆகவே, இவைகள் மூன்றையும் சேர்த்து இன்று இங்கே விவாதத்திற்கு எடுத்துக்கொள்ளப்பட்டு விவாதம் நடைபெற்றது மிகவும் பொருத்தம் என்றே நான் சொல்லுவேன்.

[Sri M. Bhaktavatsalam]

[28th March 1958]

பொதுவாகப் பல அங்கத்தினர்கள் இந்த இலாக்காக்கள் செய்து வரும் வேலையைப் பாராட்டிப் பேசினார்கள். அத்துடன் சில குறைபாடுகளைப் பற்றியும் சொன்னார்கள். சிலர் அவர்களுக்கு ஏற்பட்ட அனுபவத்தைக்கொண்டு கிழச் சந்தேகங்களையும் தெரிவித்தார்கள். முதலில் ஒன்று சொல்ல விரும்புகிறேன். மத்திய அரசாங்க விவசாய அமைச்சர் அவர்கள் சமீபத்தில் விவசாய அபிவிருத்தியைப் பற்றிக் குறிப்பிடும்போது சில குறைபாடுகளைத் தெரிவித்தார்கள். மத்திய அரசாங்கத்தின் உணவு விவசாய அமைச்சர் அவர்களும் தெரிவித்தார்கள். மத்திய அரசாங்கத்தைச் சேர்ந்த நீர்ப்பாசன அமைச்சராக இருந்த அவர்களும் சில குறைபாடுகளைத் தெரிவித்தார்கள். “கோ - ஆர்டினைஷன்” இல்லை என்ற குறைபாடு தெரிவிக்கப்பட்டது. பற்றி சில அங்கத்தினர்கள் குறிப்பிட்டார்கள். நான் சொல்ல விரும்புகிறேன். கோ-ஆர்டினைஷன் இல்லை என்று தெரிவிக்கப்பட்டதாக மத்திய அரசாங்கத்தைப் பற்றியது. அந்தப் பற்றி நான் இங்கே குறிப்பிடவேண்டிய அவசியமில்லை. இந்த ராஜ்யத்தைப் பொறுத்த மட்டில், அம்மாதிரியான குறைபாட்டுக்கு கொஞ்சம் கூட இடமில்லை என்றுதான் சொல்வேன். இங்கே கோ-ஆர்டினைஷன் பரிபூரணமாக இருக்கிறது. மூன்று மாதத்திற்கு ஒரு முறை ஒவ்வொரு பிராந்தியத்திலும், பிராந்தியத்திலுள்ள அதிகாரிகள் பெரிய அதிகாரிகள்-சிறிய அதிகாரிகள்-ராஜ்ய அதிகாரிகள், பல இலாகாக்களைச் சேர்ந்த அதிகாரிகள் எல்லோரையும் சேர்த்துவைத்துப் பேசுகிறார்கள். பிரச்சனைகளையெல்லாம் அலசிப்பார்த்து அதற்கான பரிசாரங்களைத் தேடுகிறார்கள். சமுதாய நலத்திட்டப் பிராந்தியங்களில் விவசாயத்தில் விசேஷ கவனம் செலுத்தப்படுகிறது. அதிலே சமுதாய நலத்திட்ட அதிகாரிகளும் சேர்கிறார்கள். விவசாயத்திற்கு முக்கியமானது கூட்டுறவு பண்ணை என்று குறிப்பிடப்பட்டது. ஒவ்வொரு பகுதியிலும் கூட்டுறவு இலாகா அதிகாரிகளும் கலந்து கொள்கிறார்கள். அதோடு ஸ்டேட் டெவலப்மெண்ட் கமிட்டி என்று என்று இருக்கிறது. காரியதரிசிகள் வெவ்வேறு அப்போதைக் கப்போது சர்ச்சை செய்கிறார்கள். அமைச்சர்கள் வெவ்வேறும் கூட்டம் நடைபெறுகிறது. அதன் மூலமாக கோ ஆர்டினைஷன் பரிபூரணமாக ஏற்படுத்தப்படுகிறது. அது போதாது என்று சமீபத்தில் விவசாய உற்பத்திக்காக தனியாக ஒரு கமிட்டி அமைத்து விவசாயம் சம்பந்தமான எல்லா அதிகாரிகளும் அதிலே சேரவேண்டும் என்று எல்லோரையும் சேர்த்து வைத்துக் கொண்டு விவாதிக்கப்படுகிறது. எங்கெங்கே குறைபாடுகள் இருக்கின்றன, எங்கெங்கே கஷ்டங்கள் இருக்கின்றன என்பதையெல்லாம் ஆராய்ந்து அப்போதைக்கப்போது திருத்திக்கொள்ளும் வகையிலே இப்போது கவனம் செலுத்தப்பட்டு வருகிறது. உதாரணமாக ஒன்று சொல்வேன். பாதாளத் திலிருந்து தண்ணீரை இரைக்க டியூப் வெல் போடுவது, பவர் டிரில்கள் வைத்துப்போடுவது, இதைப்பற்றியெல்லாம் கனம் அங்கத்தினர்கள் குறிப்பிட்டார்கள். இவ்வாறு இதைப்போடுகிற யந்திரம் இதுவரை கைத்தொழில் இலாகாவில் இருந்தது. ஆனால் செய்கிற வேலை பெரும்பாலும் விவசாயத்திற்காக. அது சரியல்ல, அது அவ்வளவு திருப்திகரமாக இல்லை, விவசாயத்திற்கு இவையெல்லாம் பயன்படுகிறது—இந்த யந்திரங்களெல்லாம் பயன்படுகிறது—ஆகவே, இதை விவசாய இலாகாவிற்கே சேர்த்து விடவேண்டுமென்று சமீபத்திலே ஒரு முடிவு செய்து வருகிற எப்ரல் மாதம் முதல் தேதி முதற்கொண்டு விவசாய இலாகாவிலே—இது வரையில் கைத் தொழில் இலாகாவில் இருந்தது—சேர்க்கப்படும்.

கனம் எதிர் கட்சித் தலைவர் அவர்கள் ஆராய்ச்சிப் பண்ணைகளைப் பற்றிக் குறிப்பிட்டார்கள். புதிய புதிய—ரகங்கள்-நெல் முக்கியமாக—பற்றிக் குறிப்பிட்டார்கள். புதிய புதிய ரகங்கள் சிறந்த முறையிலே உற்பத்தி செய்யப் படுவதில்லை என்று குறிப்பிட்டார்கள். அப்போதைக்கப்போது ஆராய்ச்சி தொடர்ந்து நடைபெறுகக்கொண்டு வருகிறது. அந்த ஆராய்ச்சி மிகவும் சிறந்த முறையில் நடைபெறுகிறது என்று நான் சொல்வேன். ஆராய்ச்சியின் விளைவுகளும் அப்போதைக்கப்போது வெளிப்பட்டுக்கொண்டிருக்கிறது. நல்ல பல ரகங்கள்—ஸ்ட்ரெயின்சுகள்—அவர்கள் கண்டுபிடித்திருக்கிறார்கள், பல ஜில்லாக்களில் விவசாயிகளால் பாராட்டப் படுவதாகவும் நான் கேட்டிருக்கிறேன்.

28th March 1958] [Sri M. Bhaktavatsalam]

செங்கற்பட்டு ஜில்லாவில் உள்ள விவசாயப் பண்ணையைப் பற்றிக் குறிப்பிட்டார்கள். அங்கே முக்கியமான குறை தண்ணீர் இல்லாத குறை. அது ரொம்ப காலத்திற்கு முன்பு அமைக்கப்பட்டது. அந்தக் குறைபாடு இருந்தாலும், அந்த ஆராய்ச்சிப் பண்ணையை எவ்வளவு சிறந்த முறையிலே அமைக்க முடியுமோ, அதிலே கவனம் செலுத்தப்பட்டு வருகிறது. அந்த சிறு பண்ணைக்கு நல்ல தண்ணீர் வசதி இல்லை. இருந்தாலும் இந்த ஆராய்ச்சிப் பண்ணையில் கண்டுபிடிக்கப்பட்ட ஸ்ட்ரெயின் திருநெல்வேலியில் பராமடுகிறார்கள். திருநெல்வேலி ஜில்லாவிலுள்ள அம்பாசமுத்திரம் ஆராய்ச்சிப் பண்ணையைப் பற்றி அம்பாசமுத்திரம் தொகுதியைச் சேர்ந்த அங்கத்தினர் பாராட்டிப் பேசினார்கள். செங்கற்பட்டு ஆராய்ச்சிப் பண்ணையிலே உற்பத்தி செய்வப்படுவது நல்ல “ஸ்ட்ரெயின்” என்று, அதாவது நல்ல ரகம் என்று, திருநெல்வேலியில் பாராமடுகிறார்கள். “பிளாஸ்ட்” நோயைப்பற்றியும் “ஸ்டெம்போரை” நோயைப் பற்றியும், ஆராய்ச்சி போதாது என்று சொன்னார்கள். பிளாஸ்டைப் பொறுத்தவரையில், காற்றினால் பயிர் கெட்டுப்போகிறது. “Blast resistance variety” ஐ கூட திருப்திகரமாக கையாண்ப்பட்டு வருகிறது. கோ. 22 ஐப் பற்றி கனம் அங்கத்தினர்களுக்குத் தெரியாதது அல்ல. முக்கியமாக அதைத் தஞ்சையிலே கையாளுகிறார்கள். “ஸ்டெம்போரை”ப் பொறுத்த மட்டில் ஆராய்ச்சி பலிக்கவில்லை, என்பதை ஒப்புக் கொள்ளத்தான் வேண்டும். ஆராய்ச்சி மேலும் கவனிக்கப்பட்டு வருகிறது. ஆனால் ஒரு விஷயத்தை சொல்ல விரும்புகிறேன். திருப்திக்காக மட்டும் அதை சொல்லவில்லை. கொஞ்ச காலத்திற்கு முன்பு ஜப்பானிய நாட்டிலிருந்து ஒரு விஞ்ஞானி வந்தார். அவரிடம் இதைப்பற்றி விசாரித்தேன். ஆராய்ச்சி முதிர்ந்த ஜப்பானிலேயே இந்த “ஸ்டெம்போரை” தடுக்க முடியவில்லை. அது ரொம்பவும் தொல்லை தந்து கொண்டதான் இருக்கிறது, சமாளிக்கத்தான் பார்க்கிறோம் என்று சொன்னார்கள்.

1-00
p.m.

SRI. A. VEDARATHNAM: On a point of information, Sir இந்த ஸ்டெம்போரைக்கு ஜப்பான் நாட்டிலே வேறு மருந்து இல்லை என்ற காரணத்திற்காக, அந்த நோய் வருகிற காலத்தில் இரவு நேரங்களில் விளக்கை கொளுத்தி வைக்கிறார்கள். அந்த பூச்சிகளெல்லாம் நசித்துப்போய் இப்போது விடுகின்றன. இந்த முறையை நாங்கள் எங்கள் சொந்த வயலிலே பரீட்சார்த்தமாக பார்த்து வெற்றி கண்டிருக்கிறோம். இதை பிரசாரம் செய்தால் வெற்றி காண முடியுமென்று தங்கள் மூலமாக கனம் மந்திரி அவர்களுக்குத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

THE HON SRI M. BHAKTAVATSALAM: நமக்கும் தெரிந்ததான் இருக்கிறது. இரவு நேரங்களிலே விளக்கை வைத்துக்கொண்டு இந்த பூச்சியை தடுப்பது என்பது எவ்வளவு தூரம் சாத்தியம்? கொஞ்சமாக நிலம் வைத்திருந்தால் சாத்தியமாக இருக்கும். இந்த முறையை கையாண்டு பார்க்கிறார்கள், அது அவ்வளவு தூரம் திருப்திகரமாக இல்லை. அந்த “ஸ்டெம்போரை” மென்னியை பிடிப்பது போலத்தான் பிடிக்கிறது. அதை தடுப்பதற்கு பல மருந்துகள் கொடுக்கப்பட்டு வருகின்றன.

SRI V. K. RAMASWAMY MUDALIYAR: எங்கள் பிராந்தியத்திலே மின்சாரம் வந்த பிறகு நடு வயலே மின்சார விளக்கை ஏற்றி பூச்சியை தடுப்பதற்கு பார்த்தார்கள். ஆனால் பயிர் தீந்து போய் கெட்டுப்போய் விட்டது.

SRI A. VEDARATHNAM: தயவு செய்து மின்சார விளக்கு போடக் கூடாது. ஏண்ணெய் விளக்கை ஏற்றி வைத்தால் வெற்றிகாண முடியும்.

THE HON SRI M. BHAKTAVATSALAM: மின்சார விளக்கு போடக்கூடாது என்றால் அகல் விளக்கு போடுவது சாத்தியமா? ஒரு இடத்திலே பரிட்சார்த்தமாக பார்த்து நனாக இருக்கிறது என்று சொல்லி விடலாம். ஆனால் எல்லா விவசாயிகளும் இந்த முறையை கையாண முடியுமா என்பதுதான் கேள்வி.

[Sri M. Bhaktavatsalam] [28th March 1958]

விதைப் பண்ணைகளைப் பற்றி எதிர்கட்சி தலைவர் குறிப்பிட்டார். ஐந்தாண்டு திட்டம் தயாரிக்கப்பட்டபோது பிளானிங் கமிஷனும், மத்திய விவசாய இலாகாவும், முக்கியமாக Indian Council of Agricultural Research எல்லோரும் சேர்ந்து, விவசாய பெருக்கத்திற்கு சுத்தமான விதைகள் ஒரு முக்கியமான அம்சம் என்றும் ஆகையினால் இதிலே விசேஷ கவனம் செலுத்த வேண்டுமென்றும் சொல்லியிருக்கிறார்கள். தனிப்பட்ட விவசாயிகள் இருக்கிறார்கள். சிறந்த முறையிலே விதைகளை கொடுத்துக்கொண்டு தான் இருக்கிறார்கள். இதை நான் மறுக்கவில்லை. இருந்தாலும் பல இடங்களிலிருந்து புகார்கள் வருகின்றன, “விதைகள் சரியாக இல்லை, எங்கேயோ இருந்து டிமான்ஸ்டிரேட்டர்கள் வாங்கிக்கொடுத்தார்கள்” என்று புகார்கள் வருகின்றன. அகில இந்திய ரீதியில் அரசாங்கம் இந்தப் பண்ணைகளை வைத்து நடத்துகிறார்கள். அது கூட விவசாயிகள் எல்லோருக்கும் கொடுப்பதற்காக இல்லை. இந்த மாதிரி பண்ணைகளுக்கு “nucleus seed farms” என்று பெயர். பூர்வாங்கமாக நல்ல விதைகளை உற்பத்தி செய்து, அதற்கு பிறகு கிராம விதைப்பண்ணைகளுக்கு கொடுத்து கிராம விவசாயிகளுக்கு கொடுத்து பெருக்குவதுதான் இதன் நோக்கம். ஆகவே முதலிலே கொடுப்பது சுத்தமான விதைகளாக இருக்கவேண்டும். அதற்காக “காரண்டி” கொடுக்கும் வகையில் அரசாங்கமே நடத்தவேண்டும். இந்த திட்டம் நன்கு விவாதிக்கப்பட்டு இப்பொழுது எல்லா ராஜ்யங்களிலும் கையாளப்பட்டு வருகிறது. இதற்கு முய்தவம் கொடுக்கப்பட்டு வருகிறது. இந்த விதைப் பண்ணைகளை எடுத்து நடத்துவதற்கு சட்டம் கூட செய்திருப்பது அங்கத்தினர்களுக்குத் தெரியும். இதற்காக எடுத்துக்கொள்ளப்படும் நிலம் நல்ல நிலமாகத்தான் இருக்கவேண்டும். இல்லையென்றால் அரசாங்கமே விதை உற்பத்தி செய்யும்போது தவறுதலாக நடந்துவிட்டால், அது மிகவும் ஆபத்தானது, அதைவிட கேவலமாக ஒன்றும் இருக்கமுடியாது. இதுதான் அரசாங்கத்தின் கவலை. நல்ல நிலத்தை பார்த்து அதனுடைய மண் வளத்தை பரிசீலனை செய்து விதை பண்ணைகள் நிரந்தரமாக அமைக்கப்பட வேண்டும் என்பதையும் ஒப்புக்கொள்கிறேன். சென்ற இரண்டு ஆண்டுகளாக இதை அமுலுக்குக் கொண்டுவரவேண்டும் என்ற நோக்கத்தோடு ஆரம்பத்திலேயே நிலமாக வைத்துக்கொள்ளாமல், குத்தகைக்கு எடுத்துக்கொண்டு அது எப்படி நடக்கிறது, நல்ல விதைகள் கிடைக்கின்றனவா என்று நேராக பார்க்கவேண்டும் என்ற எண்ணத்தோடு இவைகள் முதலிலே குத்தகைக்குத்தான் எடுத்துக்கொள்ளப்பட்டிருக்கின்றன. குத்தகைக்கு எடுத்துக் கொண்டு, நல்ல அனுபவம் ஏற்பட்ட பிறகு எங்கே நல்ல பல்னை அளிக்கிறதோ இதைப்பின்னால் வாங்கலாம் என்பதுதான் உத்தேசம். இது பின்னால் எடுத்துக்கொள்ளப்பட வேண்டிய விஷயம், அவ்வாறு நல்ல விதைகள் பூர்வாங்கமாக கிடைக்கவேண்டும், அவற்றை வைத்து பெருக்க வேண்டும் என்ற நோக்கத்துடன் இந்த திட்டம் கையாளப்பட்டு வருகிறது என்று சொல்லிக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

அடுத்தபடியாக சிறிய நீர்பாசனங்களைப்பற்றி குறிப்பிட்டார்கள். மத்திய அரசாங்க உணவு விவசாய இலாகா அமைச்சரவர்கள் ராஜ்யங்கள் சரிவர இந்த திட்டங்களை பயன்படுத்திக்கொள்ளவில்லை என்று குறிப்பிட்டு வெளிவந்த செய்தியை கூட சில அங்கத்தினர்கள் சொன்னார்கள். ஆனால் நான் ஒன்று சொல்லிக்கொள்ள விரும்புகிறேன். அவர்கள் சொல்லுகிற குறைபாடு இந்த ராஜ்யத்திற்கு கொஞ்சம்கூடப் பொருந்தாது. இந்த ராஜ்யத்தை பொறுத்தமட்டில் பாராட்டித்தான் குறிப்பிட்டிருக்கவேண்டும். பாராட்டிதான் குறிப்பிடுவார்கள் என்பதில் ஐயமில்லை. சமீபத்தில் டில்லியில் ஒரு விமர்சனம் நடந்தது. அப்பொழுது, இந்த ராஜ்யத்தை பொறுத்த மட்டில் ஒன்றும் சொல்லுவதற்கு இல்லை என்றுதான் சொன்னார்கள். இந்த ராஜ்யத்தில் நீர்பாசன வசதிகள் பெறுக பெறுக அதை பயன்படுத்திக் கொள்ளாமல் இருப்பதில்லை, அதிக நிலம் சாகுபடிக்குக் கொண்டு வரப்படுதான் வருகிறது. ஆகவே “பயன்படுத்திக் கொள்ளவில்லை” என்ற குறைபாட்டிற்கு இடமேயில்லை.

28th March 1958] [Sri M. Bhaktavatsalam]

இன்னும் சாகுபடிக்கு லாயக்கு இல்லாத நிலங்கள் ஏராளமாக இருக்கின்றன என்றும், அவைகளை சாகுபடிக்கு கொண்டுவரவேண்டுமென்றும் கனம் அங்கத்தினர் ஒருவர் குறிப்பிட்டார். அந்த மாதிரி நிலம் அதிகமாக இல்லை என்று முதலிலே சொல்லிக்கொள்வேன். இருந்தாலும் ஆண்டு நூதனம் 32,500 ஏக்கரை நிலத்தை டிராக்டர்களைக் கொண்டு சீர்படுத்தி நல்ல வகையிலே விவசாயம் செய்வதற்கு திட்டம் இருக்கிறது. அந்த திட்டத்தின்படி இது வரையிலே சென்ற டிசம்பர் மாதத்திற்குள் 15,997 ஏக்கரை நிலம் சீர்திருத்தப்பட்டு சாகுபடிக்கு கொண்டுவரப்பட்டிருக்கிறது. இன்னும் அதிகமாக செய்வதற்கு டிராக்டர்கள் போதிய அளவில் இல்லை. ஏரிகளை மராமத்து செய்வதற்கும், மண் அரிப்புத் திட்டத்தை நிறைவேற்றுவதற்கும் இந்த டிராக்டர்கள் உபயோகிக்கப்பட்டு வருகின்றன. ஆகையினாலே இந்த விஷயத்தில் இன்னும் அதிகமாக கவனம் செலுத்த முடியவில்லை.

அடுத்தபடியாக desilting-ஐப்பற்றி சொன்னார்கள். அந்த திட்டம் இப்பொழுது ஏற்றுக்கொள்ளப்பட்டிருக்கிறது. பரீட்சார்த்தமாக நடத்தப்பட்டு அதிலே திருப்தி ஏற்பட்டிருக்கிறது. முதலிலே சாத்தியமில்லை என்ற அபிப்பிராயம் இருந்து வந்தது. இப்பொழுது மற்ற ஜில்லாக்களுக்கு இந்த திட்டத்தை பரப்புவதற்கான யோசனை அரசாங்கத்திடம் இருக்கிறது. மத்திய அரசாங்கத்தைக் கேட்டு நாம் உதவியைப் பெறவேண்டும் என்று சொன்னார்கள். மத்திய அரசாங்கத்தினிடமிருந்து உதவி பெறுவது கஷ்டமான காரியம் அல்ல. இதைப் பற்றி நான் அவர்களிடத்தில் பேசிக் கொண்டிருந்தபோது சிறிய நீர்पाசனத்தைப் பொறுத்த திட்டங்களுக்கு ஒதுக்கீடு தொகை குறைவு என்று அவர்கள் ஒப்புக் கொண்டிருக்கிறார்கள். திட்டக் கமிஷனும், விவசாய இலாகாவும் சேர்ந்து ஒவ்வொரு ராஜ்யத்திற்கும் திட்டத்தின் கீழ் எவ்வளவு ஒதுக்க வேண்டும் என்று நிர்ணயிக்கிறார்கள். அதற்குமேல் சாதாரணமாக தரப்படுவதில்லை என்று சொல்லுகிறார்கள். நான் சமீபத்தில் பேசிக்கொண்டிருந்தபோது சிறிய நீர்पाசனத்துக்காக ஒதுக்கப்பட்ட தொகை குறைவு, அதிகம் ஒதுக்கப்படவேண்டும் என்று சொன்னபோது, எவ்வளவு தொகை வேண்டுமானாலும் அவர்கள் கொடுக்கத் தயாராக இருப்பதாகச் சொன்னார்கள். இதனுடைய அவசியம் உணரப்பட்டு இருக்கிறது. அதிகம் தொகை செலவழித்து திட்டங்களை நிறைவேற்றலாம் என்றால், அதற்குப் போதிய எஞ்சினியர்கள் இல்லை. அதுதான் இப்பொழுது பற்றாக்குறை. இருந்தாலும் இரண்டு ஆண்டுகளாக கணிசமான தொகை ஒதுக்கப்பட்டிருக்கிறது. இதில் போதிய கவனம் செலுத்தப்பட்டு வருகிறது.

மண் அரிப்புத் திட்டத்தைப் பற்றி சிலர் குறிப்பிட்டார்கள். ஒதுக்கப்பட்ட பணம் செலவழிக்கப்படவில்லை என்றும் சொன்னார்கள் சில திட்டங்கள் விவசாயிகள் மூலம் நிறைவேற்றப்படுகிறது. சிலவற்றை இலாகாவே நேரிடையாகவே எடுத்து நடத்த்கிறது. இதில் போதிய இயந்திரங்கள் இல்லாத குறைதான் இப்பொழுது இருக்கிறது. இந்த நாட்டில் கிடைக்கக் கூடிய இயந்திரங்களை வாங்குவதில் கஷ்டம் இல்லை. ஆனால் அந்நிய நாட்டு இயந்திரங்களை வாங்குவதில் சில தொல்லைகள் இருக்கின்றன. ஒதுக்கப்பட்ட பணம் திருப்பிக்கொடுக்கப்பட்டது என்று நினைக்கவேண்டாம்.

கனம் அங்கத்தினர் பொன்னம்மாள் அவர்கள் 'கிராம தானத்திற்காக 20 லட்சம் ஒதுக்கப்பட்டது, அதிகம் செலவு செய்யப்படவில்லை. பணம் திருப்பப்பட்டது' என்றெல்லாம் சொன்னார்கள். பணம் ஒன்றும் திரும்பிப் போய்விடாது. இருக்கும் பணத்தை சரியான முறையில் பலன் அளிக்கும் முறையில் செலவு செய்ய வேண்டும்.

கிராம தானத்தைச் சேர்ந்த இடங்களில் கூட்டுறவு முறை பண்ணை நடத்த வேண்டும் என்று ஏற்பாடு செய்யப்பட்டு வருகிறது. கடன் வசதிகள் அளிக்கப்படுதான் வருகிறது. கூட்டுறவு பண்ணைகளை அதிகமாக அடைக்க வேண்டும் என்பதுதான் அரசாங்கத்தின் கவலை. இதில் கவனம் செலுத்திக் கொண்டிருந்தாலும் அவைகள் போதிய அளவு அபிவிருத்தியடையவில்லை

[Sri M. Bhaktavatsalam] 128th March 1958

என்று நான் வருத்தத்துடன் தெரிவித்துக் கொள்ளுகிறேன். இப்பொழுது அவைகள் சிறிய அளவிலேயே இருக்கிறது. இதில் விவசாயிகளின் ஒத்துழைப்பு வேண்டும். அவர்கள் இந்த பாராட்டவேண்டும். அவர்களுடைய ஒத்துழைப்பு பெறுவதற்கு கனம் அங்கத்தினர்களின் ஒத்துழைப்பை நான் கோருகிறேன். இதில் கட்சி வேறுபாடு ஒன்றும் இல்லை. எந்தக் கிராமத்திலாவது அவர்களுக்கு செல்வாக்கு இருக்குமானால், எந்த இடத்திலாவது வசதிகள் இருக்குமானால் கூட்டுறவு பண்ணைகள் நடத்துவதற்கு வேண்டிய ஒரு சூழ்நிலையை ஏற்படுத்தினால் அதை நன்றாக பயன்படுத்தி கொள்ள வேண்டிய வசதியை அளிக்க சர்க்கார் எப்பொழுதும் தயார்.

இப்பொழுது கிராமங்களில் நிலங்கள் சிறிய சிறிய பட்டாக்களாக குறைந்து கொண்டு வருகின்றன என்று பெரும்பிரேமணைய கெண்டுவந்த அங்கத்தினர் மாரியப்பன் அவர்கள் குறிப்பிட்டார்கள். அது உண்மைதான். விவசாயம் பெருகவேண்டும் என்றால் கூட்டுறவு முறை சிறந்த சாதனம் ஆகும். கூட்டுறவு முறை அதிகமாக பரவவேண்டும் என்றுதான் அரசாங்கம் கருதுகிறது. தேசிய விஸ்தரிப்பு திட்டத்திலும், சமுதாய நல திட்டத்திலும் ஒவ்வொரு பிளாகிலும் ஒரு கூட்டுறவு பண்ணை ஏற்படவேண்டும் என்பது தான் என்னுடைய விருப்பம். அதில் இப்பொழுது நாம் கவனம் செலுத்திக் கொண்டு வருகிறோம். தேவஸ்தான் நிலங்களில் கூட கூட்டுறவு பண்ணைகள் மிகுந்த சிரமப்பட்டு அமைக்கப்படுகின்றன. மேலும் கூட்டுறவு பண்ணைகளை ஏற்படுத்த அரசாங்கம் வேண்டிய கவனம் செலுத்தும். அதே மாதிரி இந்த விஷயத்தில் கனம் அங்கத்தினர்கள் அக்கறை எடுத்துக்கொள்ள வேண்டும் என்று அவர்களைக் கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

கடன் வசதிகளைப்பற்றி கனம் வீரபாகு அவர்கள் குறிப்பிட்டார்கள். மற்றும் சிலரூபாய் குறிப்பிட்டார்கள். இது மிகவும் முக்கியமானது. விவசாயிகளுக்கு கடன் வசதி செய்து கொடுப்பது மிகவும் முக்கியம். விவசாயிகளுக்கு அதிக கடன் வசதி செய்து கொடுக்கவேண்டும் என்பதற்காக விவசாய பாங்குகள் அமைக்கப்பட்டு வருகின்றன. குறைந்த பட்சம் 100-க்கு 50 பங்காவது விவசாயிகளுக்கு கடன் வசதி இந்த கூட்டுறவு பாங்குகள் மூலமாக கிடைக்கவேண்டும் என்பதுதான் அரசாங்கத்தின் லட்சியம்.

எதிர் கட்சித் தலைவர்கள் “விவசாய பாங்குகளின் ‘ஜரிஸ்டிக்கஷனை’ விரிவு படுத்தவேண்டும்” என்று சொன்னார்கள். இந்த விவசாய பாங்குகள் சரியாக வேலை செய்வதற்கு எவ்வளவுதூரம் விரிவுபடுத்த முடியும் என்பதை ஆராய்ந்து பார்க்கவேண்டும். விவசாயிகளுக்கு அதிகப்படியான வசதி கிடைக்கவேண்டுமென்பதுதான் அரசாங்கத்தின் நோக்கம்.

விலைவாசியைப்பற்றி எதிர் கட்சித் தலைவர் அவர்கள் குறிப்பிட்டார்கள். விவசாய அபிவிருத்திக்கு விலைவாசி (பிரான் ஸ்டரக்சர்) முக்கியமான விஷயம்தான். ஆனால் இப்பொழுது கவலைப்படுவது விலைவாசி அதிகமாக இருப்பதைப்பற்றித்தான். விலைவாசிகள் ஓரளவுக்கு மேல் குறைந்தால் அது விவசாயிகளைப் பாதிக்கும். ஆனால் இப்பொழுது கவலையெல்லாம் விலைவாசிகள் அதிகமாக இருப்பதைப்பற்றித்தான். அதைக் குறைப்பதற்கு என்ன செய்வது என்பதுதான் இன்றைய கவலை. விலைவாசிகள் ஓரளவுக்கு மேல் குறைந்தபோனால் அரசாங்கம் தலையிட்டு ஒரு குறிப்பிட்ட விலையை நிர்ணயித்து அந்த விலைக்கு தானியங்களை வாங்கி, விவசாயிகள் நஷ்டம் அடையாமல் பாதுகாக்க அரசாங்கம் தயார். அப்படி ஒரு யோசனை இருந்து கொண்டு இருக்கிறது.

இப்பொழுது உற்பத்தி பெருகிக்கொண்டு வருகிறது. நேற்று வட ஆற்காடு ஜில்லாவைப்பற்றிய புள்ளி விவரங்களை கனம் கோதண்டராமன் அவர்களுக்கு அளித்தேன். அந்த ஜில்லாவில் இப்பொழுது பயிர் இடக்கூடிய நிலத்தின் விஸ்தீரணம் 1952-53-ம் வருஷம் இருந்ததைப்போல் இரட்டிப்பாக இருக்கிறது. பாலார் பேஸின் விதிகளை மாற்றவேண்டும் என்று சொல்லப் பட்டது. இரண்டு மூன்று ஆண்டுகளுக்கு முன்பு இந்த விதிகளை பரிசீலனை செய்து எவ்வளவுதூரம் தளர்த்த முடியுமோ அவ்வளவுதூரம் தளர்த்தி

28th March 1958] [Sri M. Bhaktavatsalam]

யாகிவிட்டது. அங்கு பாதகம் ஏற்படாத வகையிலேதான் இந்த விதிகளை தளர்த்தவேண்டி யிருக்கிறது. குழாய் கிணறுகளின் மூலமாக நீர்பாசன வசதிகளை பெருக்கிக்கொண்டுதான் வருகிறோம். பில்டர் பாயிண்ட், டியூப் கிணறுகள் இவைகள் நல்ல திட்டங்கள். இதை விவசாயிகள் பயன்படுத்திக் கொண்டு வருகிறார்கள். தண்ணீர் கிடைக்கவில்லை என்றால், குழாய் கிணறுகளை கழட்டிக்கொண்டு போய்விடுகிறார்கள் என்று சொல்லப்பட்டது. அப்படிக் கழட்டிக்கொண்டு போகக்கூடாது என்றும் சொல்லப்பட்டது. இந்த விஷயம் அரசாங்கத்தின் பரிசீலனையில் இருக்கிறது. அதிலேகூட ஓரளவு தண்ணீர் கிடைக்கவேண்டும். ஆகையால் குழாய்களைவைத்து விவசாயிகள் பயன்படுத்தக்கூடிய வகையிலேயே இவைகளை செய்யவேண்டும் என்பதுதான் அரசாங்கத்தின் யோசனை.

இப்பொழுது உற்பத்தியாகும் பொருள்களின் கணக்கை எப்படி எடுக்கிறார்கள் என்று கேட்டார்கள். கூடியவரையில் எப்படியெல்லாம் கணக்கெடுக்க முடியுமோ அப்படியெல்லாம் கணக்கு எடுக்கப்படுகிறது. அப்படி கணக்கு எடுக்கப்படுவதை மீண்டும் மீண்டும் சரிபார்க்கிறோம். இதைத் தவிர தனிப்பட்டவர்களும் நன்றாக கணக்கு வைத்துக்கொண்டிருப்பார்கள். அவர்கள் உற்பத்தி செய்யக்கூடியதை எடுத்துக் கூறக்கூடிய ஆற்றல் உள்ள விவசாயிகளிடம்கூட அடிக்கடி கேட்டு ஒன்றுக்கு ஒன்று சரிபார்க்கப்படுவதும் உண்டு. அப்படி பார்த்துப்போது உற்பத்தி பெருகித்தான் இருக்கிறது என்பது தெரியவருகிறது. நேற்று அந்த மன்றத்தில்கூட இதைப்பற்றி குறிப்பிட்டேன். இதற்கு முன்னதாக 6 அல்லது 7 அவுன்சு தான் சாப்பிடும்படியாக இருந்தது. ஆறு அவுன்ஸ் எழு அவுன்ஸ் என்றெல்லாம்கூட எங்களுக்கு பெயர் வைக்கப்பட்டு வந்தது கனம் அங்கத்தினர்களுக்கு நன்றாக ஞாபகம் இருக்கும். அப்படியே எங்களைக் கூப்பிட்டு குறைசுறினார்கள். அப்படி இல்லாமல் இப்பொழுது 16 அவுன்சு வீதம் சாப்பிடுவது என்று கணக்குப் போட்டுப் பார்த்தால், அரிசியையே சாப்பிடுவது என்று கணக்குப் பார்த்தால், இன்றைக்கு ஏற்பட்டிருக்கக்கூடிய உற்பத்தியானது அதற்குப் போதமானதாகவே இருக்கிறது என்றுசொல்லலாம். ஆனால் அதோடு திருப்திப்படுவது என்பது அல்ல. நன்றாகச் சாப்பிடுவதாக இருந்தால் 16 அவுன்சும் சாப்பிடலாம் 20 அவுன்சும் சாப்பிடலாம். நான் அடிக்கடிச் சொல்லிக்கொண்டு வருகிறேன், அரிசியையே சாப்பிட்டுக்கொண்டிருந்தால் பயன் இல்லை என்று. அரிசியுடன் காய்கரிகளையும் அதிகமாக நாம் சாப்பிட்டுக்கொண்டு வரவேண்டும். ஆனால் கனம் அங்கத்தினர்கள் ஒருவரும் காய்கரி உற்பத்தியைப்பற்றி சொல்லவே இல்லை. பழ உற்பத்தியைப்பற்றியும் ஒரு அங்கத்தினரும் சொல்லவில்லையே என்று நினைத்தேன். ஆனால் ஒரே ஒரு அங்கத்தினர் மட்டும் எலுமிச்சம்பழத்தைப் பற்றி சொன்னார். அவர் எலுமிச்சம்பழத்தைப்பற்றி சொன்ன கதையைக் கேட்க எனக்கு ரொம்பவும் திருப்திதான். ஆனால் அந்தக் கதை கனம் சபாநாயகர் அவர்களுக்கு சரியாக புரியவில்லை. அவர் ஒரு அர்த்தம் செய்து கொண்டார், நாங்கள் ஒரு அர்த்தம் செய்துகொண்டோம். (சிரிப்பு). ஒவ்வொரு விவசாயியும் சிறிய அளவில் பழங்களை உற்பத்தி செய்ய முற்படவேண்டும். ஒன்று அல்லது இரண்டுங்களை வைத்துக்கொகவனம் உற்பத்தி செய்து அவை தன் மட்டிலாவது உபயோகித்துக்கொள்ள முன்வரவேண்டும். ஆகவே விவசாயிகள் அதிகப்படியாக காய்கரிகளை உற்பத்தி செய்ய முன்வரவேண்டும். இந்த வகையிலும் விவசாய இலாகா கவனம் செலுத்திக் கொண்டு வருகிறது. இதை விவசாயிகளும் நன்கு பயன்படுத்திக்கொள்ள வேண்டும் என்று நான் கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன். இப்பொழுது நாம் போதிய அளவு அரிசி உற்பத்தி செய்துகொண்டு வருகிறோம் என்றாலும் அது போதாது. திடீரென்று உற்பத்தி குறையலாம். இயற்கை காரணங்களினால் உற்பத்தி குறையலாம். ஒரு இடத்தில் கருப்பு ஏற்படலாம். அப்படிப்பட்ட இடங்களுக்கு அரிசியை தாராளமாக அனுப்பக்கூடிய நிலைமை ஏற்படலாம். அந்த நிலைமையைச் சமாளிக்க நாம் தயாராக இருக்கவேண்டும். ஆனால் அரசாங்கத்தினுடைய ஸ்டீயம் எல்லாம் கண்ட்ரோல் இருக்கக் கூடாது என்பதுதான். ஒரு இடத்திலிருந்து எங்கே வேண்டுமானாலும் போக வேண்டும் என்றுதான் அரசாங்கம் நினைக்கிறது. வெளியில் போவதற்குக்

1-20
p m.

[Sri M. Bhaktavatsalam] [28th March 1958]

கூட கண்ட்ரோல் கூடாது. விலையும் குறைவாக இருக்கவேண்டும். விலையும் குறையவேண்டும், அதனால் உற்பத்தி செய்யும் விவசாயியும் பாதிக்கப்படக் கூடாது. அதுதான் அரசாங்கத்தின் லட்சியம். ஸ்டாக்கைப்பற்றி கேள்வி எழவில்லை. அதனால் நாம் ஸ்டாக் செய்யவேண்டிய அவசியம் இல்லை. உற்பத்தி பெருகினால் போதுமானது. உற்பத்தியை பெருக்கி பல இடங்களுக்கு தாராளமாகப் போவதற்கு இடம் ஏற்படவேண்டும். இப்பொழுது நல்ல விலைக்கு விற்கிறார்கள். கவலை இல்லாமல் இருப்பதற்கு இன்னும் அதிகப்படியாக உற்பத்தி செய்யவேண்டும். உற்பத்தி பெருக்கவேண்டும் என்பதும், விலை குறையவேண்டும் என்பதும், விலை குறைவால் விவசாயிகள் பாதிக்கப்படக்கூடாது என்பதும் தான் என்னுடைய கவலை. நம்முடைய ராஜ்யத்தில் அதிகப்படியாக உற்பத்தியைப் பெருக்கி நம்முடைய ராஜ்யத்தின் தேவைக்குபோக மீதியை நாம் அந்நிய நாட்டிற்கோ அல்லது அந்நிய ராஜ்யங்களுக்கோ அனுப்பும்படியான நிலையில் இருக்கவேண்டும். உலகத்தில் எந்த இடத்தில் பற்றுக்குறையாக இருக்கிறதோ அந்த இடங்களுக்கு அனுப்புவதற்கும் நாம் தயாராக இருக்கவேண்டும். அந்த அளவில் நாம் உற்பத்தியை பெருக்கவேண்டும். பர்மாவில் இப்பொழுது அரிசி வியாபாரம் செய்கிறார்கள், அதைப்போலவே நாமும் வியாபாரம் செய்ய முன்வரவேண்டும். தமிழ் நாட்டில் விசேஷமாக அரிசியை உற்பத்தி செய்து பின்னால் பிறமாகாணத்திற்கு அனுப்பும்படியான நிலைமை ஏற்பட்டால் அதை சமாளிக்க நாம் தயாராக இருக்கவேண்டும். அந்நிய நாட்டிற்கு நாம் அனுப்பக்கூடிய நிலையில் இருக்கவேண்டும். அந்த முறையில் உற்பத்தியைப் பெருக்கி விலையையும் குறைக்கவேண்டும். அப்படி விலை குறையும்போது அதனால் விவசாயிகள் பாதிக்கப்படக்கூடாது. உணவு பொருள்களின் விலை குறைந்தால் தான் மற்ற பொருள்களின் விலையும் குறையும்; திரும்பத்திரும்ப இந்த சூழ்நிலை இருந்தகொண்டே இருக்கும். உணவுப் பொருள்களின் விலை உயர்ந்தால் மற்ற பொருள்களின் விலையும் உயரும். குறைந்தால் மற்ற பொருள்களின் விலையும் குறையும். விலை குறைவாக இருந்தால் அது விவசாயிகளுக்குக் கட்டுப்படியாகக்கூடிய அளவில் இருக்கவேண்டும். அதன்மூலம் வாழ்க்கைத்தரமும் உயர்ந்து இருக்கவேண்டியதாக இருக்கிறது. இவைகளில்தான் அரசாங்கம் விசேஷ கவனம் செலுத்திக்கொண்டு வருகிறது.

விவசாயிகளுக்கு பாதி நாட்களுக்கு வேலை கிடையாது என்று சொன்னார்கள். அதிலும் குறிப்பாக ஸ்ரீமதி பொன்னம்மாள் சொன்னார்கள். அதிலும் கவனம் செலுத்தப்பட்டு வருகிறது. கிராமங்களில் சிறு சிறு தொழில்களை அமைத்து அதன்மூலம் அங்குள்ள விவசாயிகளுக்கு வேலைகள் கிடைக்கும்படி செய்யப்பட்டிருக்கிறது. கனம் ராமசுப்பிரெட்டியார் குறிப்பிட்டார், தனக்கு நிலம் இருக்கிறது, அந்நிலத்தை எப்படி சாகுபடி செய்வது என்றுதான் ஒருவகையில் விவசாயம் செய்வதாகவும், மற்றொரு வகையிலும் விவசாயம் செய்யலாம் என்றும் குறிப்பிட்டார். சாதாரணமாகவே எல்லோருக்கும் நிலம் இருக்கும். அதில் உழைத்து பயன்படுகிறவர்கள் எவ்வளவோ பேர்கள் இருக்கிறார்கள். பெரும்பாலான விவசாயிகள் தங்களுடைய வாழ்க்கைத்தரம் உயர்வதற்கு விவசாயம் செய்கிறார்கள். அப்படி இல்லாமல் எல்லோருக்கும் பயன்படக்கூடிய அளவில், எல்லோருக்கும் உணவு கிடைக்கக்கூடிய அளவில், தங்களுடைய நிலத்தை பயன்படுத்தவேண்டும். அந்த வகையில்தான் நம்முடைய ஜீவாதாரமானது இருக்கிறது. யாராவது நிலத்தை வைத்துக்கொண்டு தனக்கு போதுமான அளவு சாகுபடி செய்து கொள்ளுகிறேன், மற்றவர்களுக்கு வேண்டியதற்குச் செய்ய போவதில்லை என்று சொன்னால் அதற்கு யாரும் அனுமதி அளிக்கமாட்டார்கள், அனுமதியை அளிக்க முடியாது.

பிரசாரத்தைப்பற்றி சொன்னார்கள். பிரசாரம் ரொம்பவும் முக்கியமானதுதான். விவசாயிகளுக்கு நவீன முறைப்படி விவசாயம் செய்வது எப்படி என்பதைப்பற்றி எடுத்துச் சொல்லப்பட்டு வருகிறது. விவசாயிகள் அநேகமாக அதைப் பாராட்டி அதையே சையாண்டு வருகிறார்கள் என்பதை நான் மகிழ்ச்சியுடன் சொல்லவேண்டும். அதற்கு போதிய பிரசாரம் வேண்டும் என்று தனியாக ஒரு பிரசார இலாகாவை

28th March 1958] [Sri M. Bhaktavatsalam]

விவசாய இலாகாவில் சமீபத்தில் அமைக்கப்பட்டு அதிலும் சிறந்த முறையில் தொண்டாற்றிக்கொண்டு வருகிறது. சமீபத்தில் கூட ஒரு 'செமினார்' நடந்தது. அகில இந்திய ரீதியில் சென்னையில் நடந்து பல துண்டு பிரசுரங்கள், போஸ்டர்கள் அச்சடித்து பிரசுரம் செய்யப்பட்டது. பிரசுரிக்கக்கூடிய அளவில், உறவாடக்கூடிய அளவில் தயாரிக்கப்பட்டு அவைகள் எல்லாம் அங்கே விநியோகிக்கப்பட்டு வருகிறது. அதோடு கூட கனம் அங்கத்தினர்கள் கூட அதிகப்படியான அக்கரை எடுத்துக்கொண்டு உழைக்கவேண்டும் என்று தாழ்மையுடன் கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன். எல்லா கனம் அங்கத்தினர்களும் அக்கரை எடுத்துக்கொண்டு விவசாய முறையை எப்படிக்கையாவது என்று விவசாயிகளுக்குச் சொல்வதற்கு முற்படவேண்டும். நம்முடைய ராஜ்யத்திலுள்ள விவசாயிகளுடைய ஒவ்வொரு வீட்டிற்கும் சென்று அவைகளை ஒட்டுவதற்கும், பிரசாரம் செய்வதற்கும் நடவடிக்கை எடுத்துக் கொள்ளவேண்டும். அப்படி நடக்கவேண்டும் என்பதுதான் என்னுடைய லட்சியம்.

அம்மோனியம் சல்பேட்டைப்பற்றி சொன்னார்கள். அது அம்மோனியம் சல்பேட் என்றும், உப்பு என்றும் தெரியவில்லை என்று சொன்னார்கள். நான் நினைக்கிறேன், அது அப்படி தெரியாதது அல்ல. அதைப்பற்றி தெரியாதவர்கள் யாரும் இருக்கமாட்டார்கள். ஆனால் அம்மோனியம் சல்பேட் கிடைக்கவில்லை, அதனால் உப்புப் போட்டார்கள் என்று சொன்னாலும் பாதகம் இல்லை. விவசாயிகளுக்குத் தெரியும் அம்மோனியம் சல்பேட் இல்லாவிட்டால் உபயோகப்படுவது போடலாம் என்பது. உப்பைப் போட்டால் அதைப்பற்றி எனக்குக் கவலை இல்லை. ஆனால் சாப்பிடுவதற்கு மட்டும் உப்புக்கு பதிலாக அம்மோனியம் சல்பேட்டை போட்டுக்கொள்ளக் கூடாது. அம்மோனியம் சல்பேட் இல்லை, அதை உற்பத்தி செய்யவேண்டும் என்று சொன்னார்கள். நெய்வேலி ப்ராஜெக்ட் திட்டம் வந்துவிட்டால் அதைப்பற்றி கவலை இல்லை, நிறைய கிடைக்கும். சிந்திரியில் உற்பத்தியாவது போதவில்லை என்று சொல்லுகிறார்கள். ஆனால் அங்குள்ளவர்கள் அதற்குமேல் உற்பத்தி செய்ய முடியாது என்று சொல்லுகிறார்கள். இப்பொழுது உற்பத்தியாவதுத்தான் எல்லோருக்கும் வழங்குகிறோம் என்றும் சொல்லுகிறார்கள். ஒன்றுமட்டும் கனம் அங்கத்தினர் நடராஜன் அவர்கள் கவனிக்கவேண்டும். உப்பைக் கொண்டுபோய் வயலில் போட்டால் பாதகம் இல்லை. அம்மோனியம் சல்பேட்டை, உப்பு என்று மட்டும் சாப்பிடவேண்டாம் என்று சொல்லவேண்டும். அம்மோனியம் சல்பேட்டை வேறு வகையில் உபயோகிக்கிறார்கள் என்று சொல்லப்படுகிறது. அதை வீட்டிற்குக் கொண்டுபோனால் அதை சாப்பாட்டிற்கு உபயோகிக்க முடியாது, சாப்பாட்டிற்கு சிறந்தது அல்ல. அதை லிக்விட் டயட்டாகத்தான் உபயோகிக்கலாம் என்று கனம் கோவிந்தசாமி சொல்லுகிறார். அதற்காகத் தான் அதை வைத்துக்கொள்கிறார்கள் என்று சொல்வது சரியல்ல.

அடுத்தபடியாக பருத்தியைப்பற்றி சொன்னார்கள்; லாங்க் ஸ்டேபிள் காட்டினப்பற்றியும் சொன்னார்கள். அது முக்கியமான விஷயம்தான். பருத்தி உற்பத்தியை நாம் பெருக்கவேண்டியதுதான். நமக்குத் தேவையான பருத்தியை நாம் உற்பத்தி செய்தாகவேண்டும். இந்த அரசாங்கம் அதிலும் கவனம் செலுத்திக்கொண்டுதான் வருகிறது. தஞ்சை ஜில்லாவில் பருத்தியை உற்பத்தி செய்வலாம் என்று கனம் மாரிமுத்து அவர்கள் சொன்னார்கள். ஆனால் தஞ்சை ஜில்லாவிலுள்ளவர்கள் பருத்தி விவசாயத்தில் போதிய அக்கரை கொண்டிருப்பதாகத் தெரியவில்லை. நானும் அதற்கு வேண்டிய உதவியையும் அளிக்கத் தயாராக இருக்கிறேன். பருத்தியை வளர்க்கக்கூடிய லிசேஷ ஆராய்ச்சிப் பண்ணை கோயில்பட்டியில் நடைபெற்று வருகிறது. நல்ல ரக பருத்தியை உற்பத்தி செய்வதற்கு அரசாங்கம் வேண்டிய உதவி அளிக்கத் தயாராக இருக்கிறது.

நிலக்கடலை விதைகளைப்பற்றி சொன்னார்கள். அதற்கு "வேண்டிய சீட்பாரம்" எடுத்துக்கொள்ளப்பட்டிருக்கிறது. ஜாயின்ட் பட்டாவைப்பற்றி

[Sri M. Bhaktavatsalam] [28th March 1958]

சொன்னார்கள். ஜாயின்ட் பட்டாவாக இருந்தால் கடன் வாங்குவது கஷ்டமாக இருக்கிறது என்றும் சொன்னார்கள். அதைப்பற்றியும் அரசாங்கம் ஒரு உத்தரவு இட்டிருக்கிறது. ஜாயின்ட் பட்டாவாக இருந்தாலும் யாரிடத்தில் நல்ல இருக்கிறதோ அதைப் பார்த்து பர்சனல் ஷாரிட்டியின் பேரில் கடன் கொடுக்கலாம். அப்படிக் கொடுப்பதற்கு தடங்கலாக இருக்கக்கூடாது என்று அரசாங்கம் ஒரு உத்தரவு போட்டிருக்கிறது. கமர்ஷியல் க்ராபஸ் ஆக்ஸ்டைப்பற்றி குறிப்பிட்டார்கள். மினகாய் வற்றலை அதிகமாக ஏற்றுமதி செய்கிறார்கள் என்றும், அதனால் விலை உயர்ந்திருக்கிறது என்றும், அந்த விலை உயர்வின் பலனை விவசாயிகள் அனுபவிக்க முடியாமல் நடுவில் இருக்கக்கூடியவர்கள் அனுபவிக்கிறார்கள் என்றும் சொன்னார்கள். எந்தப் பலன் வந்தாலும் அது விவசாயிகளுக்குக் கிடைக்கும்படியாகத்தான் இருக்கவேண்டும். விலைகள் எல்லாம் விவசாயிகளுக்கு கட்டுபடியாக இருக்கவேண்டும். நாட்டில் இருக்கும் வியாபாரிகள் லாபம் சம்பாதிக்கும் அளவில் கூட்டுறவு சங்கங்கள் இருக்கக்கூடாது. விவசாயிகள் அடங்கிய கூட்டுறவு சங்கங்கள்தான் இருக்கவேண்டும். அந்த விஷயத்திலும் அரசாங்கம் கவனம் செலுத்திக்கொண்டும் வருகிறது. தவறுகள் நடக்கவில்லை என்று சொல்ல முடியாது. தவறுகள் நடைபெறாமல் கூட்டுறவுச் சங்கங்கள் நடைபெற வேண்டும் என்றுதான் நினைத்துக் கொண்டிருக்கிறோம். ஆகையால் என்னுடைய கவலையெல்லாம் விவசாயிகளுக்குக் கூட்டுறவுச் சங்கங்கள் இருக்கவேண்டும், பண்டங்களின் விற்பனையின் மூலம் கிடைக்கும் லாபம் அவர்களுக்கு பரிபூரணமாக கிட்டவேண்டுமென்பது தான். முக்கியமாக 'கமர்ஷியல் கிராபஸ் ஆக்ட்' பற்றி விரிவுபடுத்தவேண்டுமென்பதற்காக ஒரு நிபுணர் கமிட்டி நியமிக்கப்பட்டு, அந்தக் கமிட்டி ஒரு அறிக்கை கொடுத்திருக்கிறது. அதை இந்த மன்றத்தின் முன் சமர்ப்பித்திருக்கிறோம். அந்த அறிக்கை பரிசீலனை செய்யப்பட்டு வருகிறது. அதிலே எல்லா தானியங்களையும் எடுத்துக்கொள்ளவேண்டுமென்பதுதான் நோக்கம். நெல்லுக்குக்கூட சொஸைடி வைக்கலாம். கனம் ராமச்சந்திரன் அவர்கள் இது பற்றி சொன்னார்கள் என்று நினைக்கிறேன். நெல் உற்பாட எல்லாவற்றையும் எடுத்துக் கொள்ளவேண்டும், எடுத்துக்கொள்ளுவோம். ஆனால் பருத்தி, புகையிலை, மினகாய் எதை எடுத்தாலும் ஆட்சேபனை வந்துகொண்டுதான் இருக்கிறது. வர்த்தகர்கள் விவசாயிகளின் பெயரை வைத்துக்கொண்டு ஆட்சேபனை செய்கிறார்கள். அதே மாதிரி எந்த வரி போட்போலும் வரி கொடுக்காதவர்கள் வரி கொடுப்பவர்களின் பெயரை வைத்து ஆட்சேபனை செய்கிறார்கள். இந்த சட்டத்தை சீக்கிரத்திலே சட்டசபையில் நிறைவேற்ற வேண்டியிருக்கும். அந்த சட்டத்தின்படி விவசாயிகளுக்கு பலன் கிட்டும்படி பல மார்க்கெட்டிங் கமிட்டிகளை, நாம் ஏற்பாடு செய்வோம். அதற்கு கனம் அங்கத்தினர்கள் எல்லோரும் வேண்டிய ஒத்துழைப்பு அளிக்கவேண்டுமென்று நான் கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன்.

அடுத்தபடியாக, மின்சாரத்தைப் பற்றி 'மினிமம் சார்ஜ், ஸ்டாகரிங்' இவைகளைக் குறிப்பிட்டார்கள். இவைகளெல்லாம் அவ்வப்போது கவனிக்கப்பட்டு வருகிறது. கிணற்றில் தண்ணீரை இல்லை, வரண்டு போயிற்று என்றால், அவ்வப்போது கவனிக்கப்பட்டு அதற்கு பரிசாரம் அளிக்கப்பட்டுதான் வருகிறது. ஆனால் விவசாயிகள் கொஞ்சம் கவனம் எடுத்து இதை உபயோகிக்கவேண்டும். மின்சார பற்றாக்குறை எதிர்பாராத வகையிலே ஏற்படுகிறது. மின்சார உற்பத்தியின் வேகத்தைவிட, அதனுடைய உபயோகம் அதிகரித்துக்கொண்டே போகிறது. இது விஷயமாக விவசாயிகளின் கஷ்டத்தை குறைப்பதிலே அரசாங்கம் கவனம் செலுத்திவருகிறது.

கால்நடை உத்தியோகஸ்தர்களைப்பற்றி சொன்னார்கள். அதிலே பற்றாக்குறை இருக்கிறது. அதன்காரை 200 கம்பவுண்டர்கள்—ஸ்டாக்மென் என்று பெயர்— பிரத்தியேக பயிற்சி அளிக்கப்பட்டு வருகிறார்கள். அவர்கள் சீக்கிரத்திலே கிடைப்பார்கள். இந்த பற்றாக்குறையை நீக்குவதில் அரசாங்கம் போதிய கவனம் செலுத்தி வருகிறது. இப்பொழுது வெடரினரி உதவி ஸர்ஜனுக்கு ஆரம்பச் சம்பளம் ரூ. 150. அதை உயர்த்தவேண்டுமென்று சொன்னார்கள். எவ்வளவு இருந்தாலும் போதாதுதான். இப்

28th March 1958] [Sri M. Bhaktavatsalam]

பொழுது அதை உயர்த்தும் பிரச்சனை இல்லை. விவசாய பட்டதாரிகளின் ஆரம்ப சம்பளம் அதைவிட குறைவாக இருந்தது, அதாவது ரூ. 100 ஆக இருந்தது. அதை அதிகப்படுத்தவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொண்டிருந்தார்கள். அதை சமீபத்தில் ரூ. 100-லிருந்து ரூ. 135-ஆக உயர்த்தி அதற்குப் பிறகு ரூ. 5 வருஷா வருஷம் அதிகப்படுத்தி ரூ. 200 வரையில் போய், ரூ. 200-க்கு மேல் ரூ. 10 அதிகப்படுத்தி ரூ. 270 வரையில் போயிற்று. அது போதவில்லை என்று கனம் அங்கத்தினர் சீனுவாசய்யர் அவர்கள் சொன்னார்கள். அதை இப்பொழுது யோசித்து இன்னும் கொஞ்சம் அதிகப்படுத்தியிருக்கிறோம். அதாவது ரூ. 135-லிருந்து ரூ. 170 வரையில் வருஷத்திற்கு ரூ. 5 அதிகப்படுத்தப்படும். 7 வருஷத்தில் ரூ. 170 வந்துவிடும். அதற்கு மேல் வருஷா வருஷம் ரூ. 10 அதிகப்படுத்தப்படும். நாங்கள் இப்பொழுது கொடுத்திருப்பதற்கும், அவர்கள் கேட்கத் தரும் அதிக வித்தியாசம் இல்லை. நானும் கனம் நிதி அமைச்சர் அவர்களும் சமீபத்தில் கோவை விவசாய கல்லூரிக்குச் சென்றிருந்தபொழுது அங்குள்ள மாணவர்கள் மிகுந்த மகிழ்ச்சியோடு காணப்பட்டார்கள். அவர்கள் மிகுந்த திருப்தியுடன் நாங்கள் கொடுத்ததை ஏற்றுக்கொண்டார்கள். அவர்கள் ஒன்றும் குறைப்படவில்லை என்று நினைக்கிறேன். விவசாயக் கல்லூரியைப் பற்றி கனம் அங்கத்தினர் மருதாசலம் அவர்கள் குறிப்பிட்டார்கள். அவர்கள் ஏதோ சொன்னார்கள். அது எனக்கு சரியாக புரியவில்லை. அங்கு வேலை செய்பவர்களிடத்தில் அவர்களுக்கு ஏதாவது குறைகள் இருக்கலாம். விவசாயக் கல்லூரி முக்கியமாக ஆராய்ச்சி கல்லூரி. கல்லூரியும் ஆராய்ச்சியும் இணைக்கப்படவேண்டும். ஆராய்ச்சி மட்டும் அல்ல. அதுதான் என்னுடைய எண்ணம். அதை மையாட்டிதான் சமீபத்திலே அதன் அமைப்பிலே மாறுதல் ஏற்படுத்தப்பட்டது. அதன் மூலம்தான் ஆராய்ச்சி நேரடியாக விவசாயிகளுக்குக் கொண்டுபோகப்படுகிறது. ஆகவே, ஆராய்ச்சியும் கல்லூரியும் இணைக்கப்படவேண்டும். குறிப்பிட்ட வேலை செய்பவர்களிடத்தில் எத்தனையோ குறைகள் இருக்கலாம். அவைகளினெல்லாம் அரசாங்கம் கவனம் செலுத்திக் கொண்டுதான் வருகிறது.

‘கமர்வியல் கிராப்ஸ் ஆக்டைப்’ பற்றி நான் சொன்னேன். பல அங்கத்தினர்கள் அசோக் மேத்தா கமிட்டியின் அறிக்கையைப்பற்றி குறிப்பிட்டார்கள். அதன்பேரில் மத்திய அரசாங்கம் சில பிரச்சனைகளை கிளப்பி, நம் அரசாங்கத்தின் அபிப்பிராயங்களை கேட்கிறது. அதன்பேரில் நாங்களும் அபிப்பிராயங்களை தெரிவித்திருக்கிறோம். இதற்கு மேல் அவர்களோடு கலந்து என்னென்ன திருத்தங்கள் செய்யவேண்டுமோ அதுபற்றி முடிவு செய்யவேண்டும். நாம் அநேகமாக அடிப்படை கொள்கைகளை ஒப்புக்கொண்டுதான் இருக்கிறோம். என்னென்ன திருத்தங்களை செய்யவேண்டுமோ, அவைகளைச் செய்வோம்.

கால்நடை ஆஸ்பத்திரிகளின் அவசியத்தைப்பற்றி சொன்னார்கள். கால்நடை பாட்கர்கள் இல்லாத குறைதான் பெரிய குறை. இந்தக் குறையை ஸ்டாக்மென்னை வைத்துக்கொண்டு கூடியவரை தீர்க்க பார்க்கிறோம். கால்நடை ஆஸ்பத்திரிகள் போதாததான். இருந்தாலும் எந்த அளவுக்கு அதிகப்படுத்த முடியுமோ, அதில் கவனம் செலுத்திக் கொண்டுதான் வருகிறோம்.

மீன் இலாகா சம்பந்தப்பட்ட வரையில், பல பெரிய திட்டங்களெல்லாம் போடப்பட்டு நிறைவேற்றப்பட்டு வருகின்றன என்பதை சபை முன்பு சமாப்பிக்கப்பட்ட அறிக்கையிலிருந்து அங்கத்தினர்கள் கவனித்திருப்பார்கள். மீனவர்களில் எல்லா ஜாதியைச் சேர்ந்தவர்களும் இருக்கிறார்கள். அவர்கள் ஈடுபட்டிருக்கும் தொழில் மிகவும் கஷ்டமான தொழில். அவர்கள் அலையை பொருட்படுத்தாமல் கடல் கடந்து சென்று எல்லோரும் சாப்பிடுவதற்கு மீன் பிடித்துக்கொண்டு வருகிறார்கள். அவர்களுடைய அருமையை அரசாங்கம் உணராமல் இல்லை. அவர்கள் ‘மோஸ்ட் பாக்கேரே’ என்ற வகுப்பில் சேர்க்கப்பட்டிருக்கிறார்கள். அவர்களுக்கு வீடு கட்டிக்கொடுக்கும் திட்டத்தின் கீழ் வீடுகள் கட்டிக்

[Sri M. Bhaktavatsalam]

[28th March 1958]

கொடுக்கப்படுகின்றன. இன்னும் அவர்களுக்கு கடன் வசதி செய்து கொடுக்கப்படுகிறது. அவர்களுக்கு பாப்லோ போட்டுகள் வழங்கப்படுகின்றன. தூத்துக்குடியில் அவர்களுக்காக ஒரு பள்ளிக்கூடம் ஏற்படுத்தப்பட்டிருக்கிறது. படகு கட்டும் தொழில் அந்தப் பள்ளிக்கூடத்தில் போதக்கப்படுகிறது. நாகையிலும் அவர்களுக்கு ஒரு ஸ்தாபனம் இருக்கிறது. மீன் சம்பந்தமான பல பொருள்களை வைத்து அந்தக் கைத்தொழிலில் ஈடுபடுவதற்கும் வசதி செய்து கொடுக்கப்படுகிறது. மீன் சம்பந்தப்பட்ட பல பொருள்களெல்லாம் பொருட்காட்சியில் வைக்கப்பட்டிருந்தன. மீனை அப்படியே காயவைத்து சாப்பிடுவதற்கு பதிலாக பல இனிய பொருள்களாக ஆக்கக்கூடும். என்னுடைய அக்கரை என்ன வென்றால் அதில் தொழில் வளர்ச்சிக்கு இடம் இருக்கிறது. அவர்களெல்லாம் இதில் நல்ல பயிற்சி அளிக்கப்பட்டு, இதை ஒரு கைத்தொழிலாக அவர்கள் செய்யவேண்டும். விவசாயிகள் இதை 'சப்ஸ்டியரி ஆக்டுபேஷனாக' எடுத்துக்கொள்ளலாம். மீனை வைத்து அம்மாதிரி தொழில்களை அமைக்க தயாராக இருக்கிறோம், அமைத்துக் கொண்டு வருகிறோம்.

அடுத்தபடியாக மீன் பிடிக்கும் பாத்யதையை எலம் விடுவதை நிறுத்தி, மீனவர் கூட்டுறவு சங்கங்களுக்கே அதை ஒரு விலைக்கு கொடுக்கவேண்டுமென்று சில அங்கத்தினர்களை கூறினார்கள். கூட்டுறவு சங்கங்களாக இருந்தாலும் அவர்களும் 'கம்பீட்' செய்ய தயாராக இருக்கவேண்டும். கூட்டுறவு சங்கம் என்பதற்காக சலுகை கேட்பது சாயல்ல. அதுதான் அரசாங்கம் சமீபத்தில் செய்த முடிவின் அடிப்படை. தனிப்பட்டவர்கள் அந்த மீன் பிடிக்கும் பாத்யதையை எலத்தில் எடுத்தால் லாபம் வருமென்றால், ஏன் கூட்டுறவு சங்கங்களும் இதை செய்யக்கூடாது? அப்படி செய்ய முடியவில்லை என்றால், அந்த கூட்டுறவு சங்கங்கள் சரியாக அமைக்கப்படவில்லை, அல்லது அதில் ஒரு சிலர் அதிக லாபத்தில் அக்கரை கொண்டிருக்கிறார்கள் என்றுதான் ஏற்படும். இருந்தாலும் அரசாங்கம் எலத்திற்கு விடுவது பற்றி அவ்வப்பொழுது கவனித்து நிலைமைக்கு தக்கபடி செய்யும்.

இன்னும் அதிகமாக சபையின் காலத்தை எடுத்துக்கொள்ள நான் விரும்பவில்லை. மீண்டும் கனம் அங்கத்தினர்களுக்கு நன்றியை தெரிவித்துக்கொண்டு, வெட்டுப் பிரேரணைகளை கனம் அங்கத்தினர்கள் வற்புறுத்தாமல், இந்த மான்யத்தை ஏகமனதாக அங்கீகரிக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொண்டு என்னுடைய பேச்சை முடித்துக் கொள்ளுகிறேன்.

DEPUTY SPEAKER: Is the hon. Member Sri Marimuthu withdrawing his cut motion?

SRI A. R. MARIMUTHU: I am pressing it, Sir.

DEPUTY SPEAKER: The question is—

'That the allotment of Rs. 2,99,60,900 under Demand XVIII—Agriculture and Fisheries Department be reduced by Rs. 100.'

The cut motion was put and lost.

DEPUTY SPEAKER: I shall now put the Demand to the vote of the House. The question is—

'That the Government be granted a sum not exceeding Rs. 2,99,60,900 under Demand XVIII—Agriculture and Fisheries Department'.

The Demand was put and carried and the grant was made.

28th March 1958]

DEPUTY SPEAKER: Is the hon. Member Sri Marimuthu withdrawing his cut motion?

SRI A. R. MARIMUTHU: I am pressing it, Sir.

DEPUTY SPEAKER: The question is—

‘ That the allotment of Rs. 83,13,000 under Demand XIX—Veterinary Department, be reduced by Rs. 100 ’.

The cut motion was put and lost.

DEPUTY SPEAKER: I shall now put the Demand to the vote of the House. The question is—

‘ That the Government be granted a sum not exceeding Rs. 83,13,000 under Demand XIX—Veterinary Department ’.

The Demand was put and carried and the grant was made.

DEPUTY SPEAKER: The question is—

‘ That the Government be granted a sum not exceeding Rs. 25,00,000 under Demand XXXVII—Capital outlay on Agriculture ’.

The Demand was put and carried and the grant was made.

DEPUTY SPEAKER: The House will now adjourn and meet again at 8-30 a.m. on Saturday, the 29th March 1958. 1-40 p.m.

The House then adjourned.

V.—PAPER LAID ON THE TABLE OF THE HOUSE.

B. Reports and other papers.

45. *Statement I showing action taken by Government on the assurances, promises and undertakings given during the First and Second Sessions, 1957 of the Madras Legislative Assembly and Statement II showing the action taken on the assurances included in Appendix I of the Fourth Report of the Committee.*

APPENDIX I.

[28th March 1958.]

[Vide answer to starred question No. 413 asked by Sri N. K. Palanisami at the meeting of the Legislative Assembly held on 28th March 1958, page 97 supra.]

Report on the Police Firing at Valparai on 26th January 1957.

In G.O. No. 257, Public (General-A), dated 29th January 1957, I have been appointed to make a public enquiry into the circumstances which led to the opening of fire by the Armed Reserve Police at Valparai on 26th January 1957. The Government have, for that purpose, invested me with all the powers conferred by sections 4, 5 and 8 of the Commissions of Enquiry Act, 1952 (Central Act LX of 1952). Arrangements were immediately made to announce by beat of tom-tom in all estates on the Anamalais in Pollachi taluk that I would commence the public enquiry at Valparai on 31st January 1957 and that all persons wishing to give evidence might appear before me. Notices to this effect were also published in the local Tamil newspapers, the "Nava India", the "Samudayam" and the "Pollachivasi".

2. I left for Coimbatore en route to Valparai on the evening of 29th January 1957. On arrival at Coimbatore on the morning of the 30th January, I was informed that certain persons who had been injured as a result of the firing had been brought to the Headquarters hospital there and were undergoing treatment as in-patients. With the permission of the Superintendent of the hospital, I saw the injured persons and recorded their evidence between 9-30 a.m. and about 12-30 p.m. I proceeded to Valparai in the afternoon, arriving there at about 5-15 p.m. and immediately inspected the Gandhi Maidan where the incident took place and its surroundings. I commenced the public enquiry at 9 a.m. on 31st January 1957 and examined the witnesses more or less in the order of their appearance before me with minor adjustments to suit the convenience of particular witnesses. The official witnesses were taken up at the end on 2nd and 3rd February 1957. For purposes of this report, however, I have grouped the witnesses into six categories irrespective of the dates on which they were examined, viz.—

I. Official witnesses.

II. Other witnesses not connected with the Anamalais Plantation Workers' (Communists) Union speaking directly to the incidents of 26th January 1957.

III. Persons with bullet wounds examined at the Headquarters hospital, Coimbatore.

IV. Office bearers and members of the Anamalais Plantation Workers' (Communists) Union.

V. Labourers not belonging to that Union.

VI. Witnesses speaking to facts not directly connected with the incidents of 26th January 1957, but which provide a general background to those incidents.

28th March 1958]

A photographer who took certain photographs at my instance has been placed in Group I. In all 120 witnesses were examined. A list of witnesses as grouped by me is attached and they are referred to throughout this report by the number shown in column 1 * of the list.

3. A little after noon on 31st January 1957, Mrs. Parvathi Krishnan, M.P., Vice-President of the Anamalais Plantation Workers' Union, and certain others came to me and represented—

(i) that the President of the Union, Sri C. Mathuram and certain other witnesses arrested by the Police should be produced before me and their evidence recorded in the open enquiry;

(ii) that the Police Officers responsible for the firing must be immediately transferred out of Valparai if evidence is to be given "freely and fearlessly"; and

(iii) that I should visit the estates along with the President of the Union to meet the workers and record their evidence on the spot.

I informed her that as regards the first request, it was in any case my intention to hear all that any arrested persons had to say and that I had no objection to examining them in the open enquiry. She gave me the names of certain arrested persons including Sri C. Mathuram, the President of the Union and Sri Abraham Lincoln (whose arrest led to the developments which culminated in the firing) and they were all examined in the open enquiry. I told her that I was not prepared to make any recommendation on point (ii) at that stage of the enquiry. As regards (iii) I informed her that already some 60 labourers mostly belonging to the Anamalais Plantation Workers' Union had appeared before me to give evidence and that it was, therefore, unnecessary for me to visit the Estates. I, however, permitted her to nominate persons to represent the Union during my enquiry and to make suggestions about points to be elicited from the witnesses either in cross-examination or otherwise. Mrs. Parvathi Krishnan accordingly deputed her husband Sri N. K. Krishnan and Sri P. V. Giri to represent the Union and many points were elicited from the witnesses at their suggestion during the enquiry. Similarly the District Superintendent of Police and the representatives of one or two other Unions were permitted to make suggestions for eliciting information from certain witnesses.

4. Sri A. Ramanathan, General Secretary of the Anamalais Plantation Workers' Union, had also written a letter to me that he wished to give evidence before me and that for this purpose a warrant for his arrest that was said to have been issued should be withdrawn and that the President of the Union and certain others who had been arrested should also be released to enable them to give evidence. I informed Mrs. Parvathi Krishnan, Vice-President of the Union, that I would not interfere with the execution of any warrant that had been issued, but that if Sri Ramanathan appeared before me to give evidence I would see to it that he was

[28th March 1958]

not attested while giving evidence or in my presence. As regards the other request, I had already agreed to examine all arrested persons whose evidence was regarded as material. Sri Ramanathan appeared before me on 1st February 1957 and his evidence has been recorded at length.

5. A sketch of the Gandhi Maidan, Valparai, where the firing incident took place and its surroundings prepared by the Panchayat Union Surveyor (W. 17), Valparai, is marked Exhibit 'F'. The maidan is a more or less triangular piece of ground with two of its sides almost at right angles to each other. The longer side measuring a little over three chains runs east to west and adjoining it is a road (hereafter referred to as the Temple road) which separates it from a Subramania temple in front of which my enquiry was held. The shorter side running north to south measures nearly three chains. The Police station, with the Sub-Inspector's quarters and the Police lines for the constables on either side, is situated immediately to the east of the maidan, with only a metal road (hereafter referred to as the Police station road) intervening between them. The hedge forming the compound of the Police station abuts on the road and is only about 8 feet in front of the station verandah. The road takes a bend towards the north-west and is joined by another metalled road (referred to hereafter as the Post Office road) a few feet before connecting up with the Highway which forms the main bazaar of Valparai. As the junction of the three roads near the Post Office figures prominently in the evidence I have had it photographed and this is marked Exhibit 'C'. The Post Office is located at the corner between the Main road and the Post Office road. The maidan itself is the open space between the Police station road, the Temple road and the Main Bazaar road, the last road running roughly north-east to south-west where it adjoins the maidan. There is a slope in the maidan from the east downwards towards the west, the Police station and the Sub-Inspector's quarters being at the top of the slope and the Main Bazaar road at the bottom. Exhibits 'D' and 'E' are two photographs of the maidan taken from different angles and the slope can be clearly noticed in the photographs.

6. (i) Before entering into the evidence relating to the incidents of 26th January 1957, it would be convenient to deal with the evidence of witnesses in Group VI which provides a general background regarding the activities of the Anamalais Plantation Workers' Union in recent months. There are approximately 50,000 workers in all the 48 estates on the Anamalais, of which about 13,000 members of that Union which is a Communist-controlled organization affiliated to the All-India Trade Union Congress. In 1952, the Government had constituted a Special Industrial Tribunal to go into various matters such as the fixation of wages for field workers, etc. This Tribunal gave its award in October 1956. On the question of wages the award was that the wages for men, women and children should be increased from the

28th March 1958]

then existing rates of Re. 1-7-0, Re. 1-1-0 and Re. 0-11-0 per day to Rs. 2-4-0, Rs. 1-12-0 and Re. 1-0-0 respectively and that retrospective effect should be given to the increased rates from March 1952. The employers filed an application before the Supreme Court for leave to appeal against the award of the Special Tribunal and for stay of the implementation of the award pending disposal of the appeal. In December 1956, the Supreme Court granted stay (including stay of the retrospective effect given to the new rates) and allowed an interim increase of Re. 0-3-0, Re. 0-2-0 and Re. 0-1-0 respectively in the daily rates of wages for men, women and children (Exhibit "T"). Ever since the publication of the Tribunal's award, the Anamalais Plantation Workers' Union has been carrying on an agitation for its full and immediate implementation and has been holding numerous meetings and taking out long processions for the purpose. The Manager of the Paralai Estate (W. 109) speaks to one such procession headed by the President of the Union, Sri C. Mathuram which entered his estate on 1st November 1956 without permission and without notice. They assembled on the muster ground and held a meeting at which violent speeches were made and slogans such as "Down with Managers. Down with writers", etc., were shouted. The Manager made a report about this to the Police. On the 19th the same Manager had word that another procession was going to march to his office and bungalow during working hours, but he had managed to secure the presence of the Police before the procession arrived. Order was kept but work in the Estate was held up for a period of about 2 hours. In November 1956, another Communist procession of 400 to 500 workers came to the Sholayar Estate at about 7-30 p.m. and threw stones at the house of the conductor, W. 111, and the Assistant Manager's bungalow. There was another occasion in December 1956 when certain members of the Union came to the same conductor in a procession and abused him in "filthy" language. Several complaints were made to the Police that these processions were causing obstruction to motor traffic. Two such incidents are mentioned by W. 105; Manager of the Anaimudi Estate and the second of them was about two months ago when his car was surrounded by the Communist procession and was detained for about 7 or 8 minutes. W. 107, the Manager of the Muthumudi Estate has mentioned another instance when one Abraham Lincoln who was in charge of a Communist procession prevented him from going up to the Group hospital until the entire procession has passed. On 11th November 1956 in the Mudis town, a woman of the South India Plantation Workers' Union who crossed a Communist procession was assaulted by the processionists and this resulted in a clash between the relations of the woman and some of the processionists. The matter was reported to the Police and 10 persons belonging to both the parties have been charged in this connection. On 22nd November 1956 the Communists wanted to go in a procession with naked torches from the Mudis area into the Valparai town. The residents apprehended danger from the naked torches and the Sub-Inspector met the processionists outside the town and very reluctantly they

[28th March 1958]

agreed to enter the town without the torches. With a view to control these processions section 30 of the Police Act was applied to the Valparai area from 1st to 15th December 1956 and in spite of the wide publicity given the workers belonging to the Anamalais Plantation Workers Union took a large number of processions and conducted meetings during the period without obtaining licences. Twenty-two persons belonging to this Union have been prosecuted under section 32 of the Police Act as a result of the violations.

(ii) Certain incidents of intimidation of other workers, the supervising staff and the Managers in the Estates have also been mentioned by the witnesses. On 19th December 1956 there was a lightning strike organized by the members of the Anamalais Plantation Workers' Union on the Monica Estate and the organizers threatened one division of workers which had gone to the factory for work with violence if they continued to work, with the result that all workers including those who were willing to continue came out. This was reported to the Manager, W. 115, at about 7 a.m. and when he went to the factory at 7-30 a.m. he found a procession of the strikers going round and round the factory shouting slogans. The procession went to Iyerpadi Estate and on the way back they threw stones at certain labourers who were working at the nursery of the Monica Estate. Mr. Campbell (W. 107), Manager of the Muthumudi Estate, has deposed that he was stopped on three occasions in 1956 from leaving his office by the workers belonging to the Communist Union. The third occasion was on 27th September 1956 when the members of the Communist Union came in a procession and while the men were making demonstrations in front of the office, the women surrounded him and detained him for about 45 minutes until he was "rescued" by a Police party. W. 117, the Manager of the Sellaliparai Estate, says that on 22nd December 1956, he was obstructed and assaulted by a number of workers belonging to the Union and 17 workers have been arrested in this connection. A complaint has been made to the Police that on 9th January 1957, nine labourers belonging to this Union surrounded the Manager of the Kalliar Estate. W. 118, a labourer in Muthumudi Estate, deposes that on a certain occasion he was beaten by certain members of the Anamalais Plantation Workers' Union, taken to their lines and tied up there and had to be released by the Police. The Police have filed a charge-sheet against the persons concerned in this connection. W. 107, the Manager of the Muthumudi Estate, says that Mathuram and Ramanathan have been trying to use the reading room of the Estate as their Union Committee room. They had obtained the keys from the person with whom they were kept as he happened to be a member of the Union and refused to hand them over to the manager. The witness closed the reading room, but the Communists put their own padlocks on it and he had to get Police assistance to remove the padlocks and the samans belonging to the Communists kept in the room. W. 104, Group Medical Officer, Sellaliparai Estate, deposes that he has been threatened with physical violence several times by the members of the

28th March 1958]

Communist Union in the Estate to make him agree to their demands on questions, such as fitness of persons for work, etc., which come within his purview. He also speaks to a demonstration in front of his house made by the Communist procession armed with sticks for which he had to get Police protection.

(iii) W. 103 is the Chairman of the Anamalais Planters' Association. He went to Coimbatore on 9th November 1956, met the Collector and the District Superintendent of Police and told the latter that in his opinion the Police at Valparai were not sufficiently strong "to control the mounting violence of the Communists in the Anamalais area" and he also undertook to show the District Superintendent of Police the accommodation available should he decide that a larger police force was necessary. The District Superintendent of Police could not meet them. On 21st 16th January 1957 and had a discussion with the Chairman and certain other members of the Anamalais Club in regard to the representations made by the Chairman and other matters relating to security. No other police officer and no representatives of the workers' unions were present at the meeting and there was no discussion about the line of action to be taken in respect of any particular union or group of unions. The District Superintendent of Police, however, separately sent for the leaders of all the unions and spoke to them about the need for conducting the elections in a peaceful manner and the arrangements to be made in that connection. Notices had also been sent to Ramanathan and Mathuram, the General Secretary and President of the Anamalai Plantation Workers' Union; but they were not available at Valparai and the District Superintendent of Police could not meet them. On 21st January 1957 the Circle Inspector of Police held a meeting of all the Union representatives to finalize the arrangements for taking out processions and for holding public meetings and certain arrangements were agreed to. Exhibit 'P' is a copy of the proceedings of this meeting and they have been signed by all the Union representatives including Mathuram and Ramanathan. The Circle Inspector, W. 119, also deposes that the principle that when taking out processions traffic should not be obstructed was also agreed to and it has not been mentioned in Exhibit 'P' only because it is more or less a statutory requirement. This is corroborated by the evidence of W. 102, Secretary of the South India Plantation Workers' Union who was present at the meeting; he says that it was agreed by the representatives that processionists should keep to the left of the road and should "break" if necessary to make way for motor vehicles. As a result of the visit of the District Superintendent of Police, one section of the armed reserve consisting of one Head constable, one Nayak and eight constables was posted at Valparai to meet any emergencies that might arise in the Valparai area. It must be pointed out that this section was not deputed because any special trouble was anticipated on the Republic Day and that it had been stationed at Valparai for about ten days previously. No special orders either prohibiting or regulating meetings and processions had been issued for the Republic

[28th March 1958]

Day, although there were general orders that police permission should be obtained for the use of mike-sets and loud-speakers at public meetings.

7. (i) I shall now proceed to summarize the evidence of the witnesses in the other Groups. The facts of the case as deposed to by the police and other official witnesses are as follows :—

26th January 1957 was the Republic Day and in celebration thereof the Anamalais National Plantation Workers' Union affiliated to the Congress conducted a meeting on the Gandhi Maidan. This meeting was over at about 2 p.m. The Communist-controlled Anamalais Plantation Workers' Union had also applied for and been granted permission for the use of a mike at another meeting which was due to commence at about 3 p.m. on that day. The members of the Union came in a procession from Mudis with red flags tied at the end of sticks and shouting slogans. The procession arrived at Valparai at about 2-30 p.m. and came up the main bazaar. At the junction of the roads opposite the Post office they took a wide bend across the main road to turn into the police station road and from there they came down to the maidan. The Sub-Inspector Sri G. B. Ahmed (W. 1) was then standing on the road in front of the police station with a head constable and some other constables. He noticed some congestion at the road junction near the post office and a jeep coming down the post office road had been stopped there. He, therefore, deputed Head constable Arogyasami (W. 2) and two other constables (Ws. 3 and 4) to regulate the traffic there and to see that vehicles were not obstructed. The leaders of the section of the procession passing the road junction then were Abraham Lincoln (W. 46) and another by name Karuppan. They said that the jeep could proceed only after the whole procession had passed, but the Head constable managed to separate the processionists and let the jeep go through. Soon afterwards a car belonging to Mr. Sewel (W. 20), Manager of the Iyerpadi Estate, came from Pollachi and had to be stopped on account of the procession moving across the main road. The police managed to make way for this car also, in spite of protests and abuses from Abraham Lincoln. A little while later, another car came up the main bazaar road and then an Express bus plying between Mudis and Coimbatore via Valparai and both were obstructed and detained just below the junction of the roads. The Head constable and constables tried to make way for these vehicles, but the processionists insisted that they should wait until the entire procession had passed the point. Wishing to avoid any disturbance the constables stood aside and the car and the Express bus could not proceed on their journey until after the entire procession had come across into the police station road. The Head constable and constables followed the procession to the police station and the Head constable reported to the Sub-Inspector what had happened at the road junction. Abraham Lincoln was also coming along with the rear of the procession and the Sub-Inspector called him and questioned him. Most of the processionists had then seated themselves on the maidan, although a few of them were left on the road.

28th March 1958]

Abraham Lincoln was defiant in his replies and said that it was impossible to let vehicles go through when processionists were marching. As his attitude was aggressive and as there was also a previous occasion at the Mudis Out-post when Abraham Lincoln had obstructed a police officer, in the discharge of his duties, the Sub-Inspector arrested him, i.e., he caught him bodily and handed him over to a constable (W. 6) to be taken into the police station. This was a signal for the entire crowd gathered in the maidan to surge forward and pelt stones at the Sub-Inspector and constables. The Sub-Inspector threatened to make a lathi-charge and as stone throwing increased in intensity and the head constable and constable and three other constables; but it was ineffective. Stone-throwing increased in intensity and the head constable and constables sustained injuries. Seeing that the situation was becoming serious, the Sub-Inspector rushed into the police station with the constables following him. The Sub-Inspector ordered the section of the Armed reserve police stationed there to get ready and "load up". Stones were then being thrown in very large numbers both at the police station and the Sub-Inspector's quarters. Cries and wails were heard from the Sub-Inspector's wife and children in his quarters. The Sub-Inspector then came out of the police station, stood on the veranda and shouted "Run away. Run away or I will order firing". The Sub-Inspector received a stone-hit on his stomach while he was shouting out this warning. The crowd was then almost at the fence, a few feet in front of the police station. It did not disperse; more shouts "Beat, throw, etc.", were heard and the stones continued to rain in. The Sub-Inspector then asked Vairavan (W. 7), the first reserve constable who came out to fire two rounds. He did so. The Sub-Inspector waited to see what the effect of the firing was. There were shouts "They are blanks. They are blanks" and the crowd was still rushing towards the police station as if it wanted to enter it. By that time the other Armed reserve constables were also ready. They were posted on the verandah and under the Sub-Inspector's orders eight more rounds were fired, two by W. 8, two by W. 9, one by W. 10 and three more rounds by Vairavan (W. 7). The crowd began to retreat and the Sub-Inspector then ordered "Cease fire", and asked the armed party to go down to the maidan in the "on-guard" position. The crowd was gradually dispersed and the Sub-Inspector found four persons had fallen down on the maidan with bullet wounds. One was dead and another almost dying. Two more persons were lying in the front portion of Ellappa Rao's shop with bullet wounds. The Sub-Inspector posted guards round these persons and immediately sent for the Medical Officer in charge of the Local Fund Hospital (W. 13). The doctor arrived and gave glucose saline injection to Palni, the first injured person on the maidan. Another Appavoo who had injuries on the right side of his chest and shoulders died almost immediately after the doctor came to him. The doctor then gave first-aid to the other wounded person Abdulla (W. 40) on the maidan and crossed over to Ellappa Rao's shop. One of the injured persons there, a boy named Karupiah was dead and the other Gnanamuthu was bleeding badly from

[28th March 1958]

an injury on the left elbow. The doctor rendered him first-aid and came back to the maidan. By that time Palni to whom glucose saline injection had been given was also dead. As the stock of glucose saline was exhausted, the Sub-Inspector arranged for a supply to be brought from the Stanmoor hospital. He instructed the constables to assist the doctor and to arrange for the injured persons to be taken to the hospital, returned to the station and immediately sent telegrams to superior officers about the incident. It was about 3 p.m. then.

(ii) The Sub-Inspector also registered a case at 3-30 p.m. and handed over the first information report to the Deputy Superintendent of Police at about 6 p.m. when he arrived there with the Inspector of Police and the Taluk Magistrate. There were then six persons with bullet wounds in the hospital—three brought by the Police, one by a local priest and two others who had turned up of their own accord. The injuries to two of the persons (Abdulla and Gnanamuthu) were serious and their dying declarations (Exhibits A-1 and B-1) were recorded by the Taluk Magistrate between 6-30 p.m. and 7 p.m. Gnanamuthu died on the morning of 27th January 1957. As there were no adequate facilities for treatment and no X-ray at Valparai, the Medical Officer advised that the five remaining injured persons should be taken to the Headquarters Hospital, Coimbatore, and the Sub-Inspector arranged for an ambulance and another van to take them there. Post-mortem on the four dead bodies was conducted by witness 13 and another doctor (witness 14) brought from Pollachi; after post-mortem the bodies were transported by Police vans and delivered at the respective houses of the families concerned on 27th and 28th January 1957. Exhibits H, H-1, H-2, H-3, H-4 and H-5 are the wound certificates issued by the Medical Officer to the injured persons including Gnanamuthu (who died on 27th January 1957) and Abdulla. The Sub-Inspector, the Head constable and other constables who had received injuries were examined by the Medical Officer on the evening of 26th January 1957 and Exhibits J, J-1, J-2, J-3, J-4, J-5 and J-6 are the wound certificates issued to them. The Medical Officer is of the opinion that the injuries could have been caused by stone-hits.

(iii) The Sub-Collector who had gone to Coimbatore for the Republic Day celebrations reached Valparai at about 7-30 p.m. He immediately inspected the scene of occurrence and to use his own words "the Police station and the Sub-Inspector's quarters looked like places which had been besieged and stormed". A large number of big and small stones were strewn about on the verandah of the Police station, on the steps between the hedge and the verandah. There were also stones in the fore-yard and the room used by the Sub-Inspector in his quarters and in the open space between the two buildings. Some of the stones were quite big of the size of tennis balls and a few even larger. A number of chap-pals were also found among the stones. Many of the flower pots on the steps of the Police station were found broken. Several glass

28th March 1958]

panes in the Police station as well as in the Sub-Inspector's quarters were found shattered and the broken glass pieces were strewn about everywhere. The name board of the Police station had been broken to pieces. The wooden ornamental work of the portico of the station had also been hit and the broken pieces were lying on the ground. Pock marks were visible on the recently painted walls where they had been hit by stones and the paint had come off. Some clods of laterite were also sticking to the walls. Holes had been made in the asbestos roofing of the Police station. In all there were about 300 stones on the Police station premises and over 100 stones in and in front of the Sub-Inspector's quarters. The Sub-Collector then inspected the maidan and found several bamboo sticks lying on it with a table, chair and a mike set at the corner near the Sub-Inspector's quarters. The Sub-Collector seized the various articles found in the precincts of the Police station, the Sub-Inspector's quarters and on the maidan and had mahazars (Exhibits M, M-1 and M-2) prepared in regard to the articles seized and the condition in and around the buildings. He held an inquest over three dead bodies at 11 p.m. on 26th January 1957 and over the dead body of Gnnamuthu at 12-30 p.m. the next day. Exhibits N and N-1 to N-5 are the inquest reports and the statements of witnesses examined at the inquest. The Sub-Collector also checked the stock of ammunition in the Police station and with the Head constable and constables of the armed reserve stationed at Valparai and the verification showed that only 10 rounds had been fired from the rifles of the Reserve Police. All the 10 empty cartridges were recovered. I inspected all the articles seized in the Court of the Stationary Sub-Magistrate, Pollachi, on 3rd February 1957.

8. The witnesses in Group II generally corroborate the facts as deposed to by the police witnesses. W. 19 is the Agricultural Income-tax Officer, Coimbatore, whose jeep came down the Post Office road and was detained at the junction, and he says that he had to wait for about 15 or 20 minutes and even after the Head constables and constables arrived at the spot, the processionists were reluctant to disturb the procession to make way for the jeep and that they did so with very great difficulty. Witness 20 is the Manager of the Iyerpadi Estate whose car was held up for about a minute while the constables interfered to let it through. He says that some of the processionists objected to being stopped and shook their fists at one of the constables. Witnesses 21 and 22 speak to the Express bus and a car driven by them having been detained at the road junction until the entire procession had taken the bend across the main road and had passed on to the police station road. Witness 21 says that the processionists refused to make way for the bus although the Head constable asked them to do so and that he had to wait for about 20 minutes. Witness 22's evidence is that though the Head constable was signalling to him to come up he could not do so as the processionists did not make way and that some of them said "There is only a little more of our procession left and the car could wait till the entire procession has passed." Witnesses 23, 24 and 25 speak to their vehicles having been detained by

[28th March 1958]

the same Communist procession on 26th January 1957 at some other points on the outskirts of the Valparai township. Witness 24, the Manager of Mount Stuart Estate, was stopped twice. On the first occasion he had to wait till the entire procession had passed and on the second occasion he managed to get through a temporary gap in the procession. Every time he attempted to start his car there were shouts from the processionists ' Stop ' and clenched fists and sticks were shown by them. Witness 25 took his car right up to the procession, whereupon the processionists surrounded it and shouted threats. Witness 26, Sri D. C. Kodagoda is the General Secretary of the South Indian Plantation Workers' Union affiliated to the Indian National Trade Union Congress. His residence is on the first floor of the Galab Building opposite to the Post office. This building is marked ' X ' in Exhibit ' F '. His evidence is that after finishing his lunch he was talking to some of the workers and witnessed from the terrace all that was going on at the road junction and on the road and maidan in front of the police station. In regard to the car and bus which had to wait for the entire procession to go across the road, he says that the constables were not able to do anything because Abraham Lincoln asked the processionists not to make way. He saw the Head constable reporting something to the Sub-Inspector and Abraham Lincoln being taken into the police station by a constable. The people from the maidan then came on to the road and the head constable and a few constables tried a lathi charge, but without effect. Stones were thrown at the constables and at the police station. The Sub-Inspector then went inside the station and shouted to the crowd " Don't throw stones or I will order firing " but there were shouts from the crowd " Throw, Throw " and the pelting of stones increased. Then one or two shots were fired at the crowd from the police station and as the crowd did not disperse then five or six more shots were fired. Immediately the crowd started dispersing, he went inside his residence, came out with a camera and took photographs of the police station, the dead bodies, etc. He handed over the photographs to the Collector when he was examined the next day. Two of these showing the broken flower-pots and a large number of stones lying about the steps of the police station are marked Exhibits S and S-1. Witnesses 27 and 30 are two employees of the A.B.T., Limited, who speak to almost all the incidents, commencing from the obstruction near the Post office and culminating in the firing. One was standing at the Post office corner at the time and the other in front of the Galab building. Witness 29, Ellappa Rao is the owner of the shop (marked ' Y ' in Exhibit ' F ') in the front portion of which two of the persons who had received injuries were found. He also speaks to all the main incidents relating to the communist procession. Witness 31 is an egg-seller who saw the communist procession coming into Valparai, but went up the temple road to the Sub-Inspector's quarters to sell eggs. The Sub-Inspector's wife had selected the eggs when he heard the sound of stones falling. He went outside to see what the matter was and saw the Sub-Inspector standing on the station verandah and saying " Run away or I will order firing ". He took shelter in the

28th March 1958]

Sub-Inspector's house itself until the firing had ceased and heard the Sub-Inspector's wife and children crying pathetically. Witness 32 is the Sub-Inspector's wife who deposes that while she was purchasing eggs, a large number of stones fell on the roof, door and walls of the Sub-Inspector's quarters and window panes were broken. She brought the children inside the house. She and her children were crying inside the house and she saw through the window stones falling heavily on the police station also, and then heard the sound of gun-shots. Witness 33 is the monigar of the Anamalais hills village with headquarters at Valparai. His house is just behind the police lines on the post office road. He heard the noise of the crowd and stones hitting the roofs and wood-work. He came down the road and was just in time to hear the first shots fired. He also speaks to the subsequent events relating to the injured persons being attended to and sent to the hospital, the inquest, etc. Witnesses 34 and 35 are the Sub-Postmaster and a clerk in the Post office at Valparai. While at work inside the Post office they heard a lot of noise on the maidan side of the Post office and on peeping out through a window on that side saw a large crowd on the maidan and stones being pelted at the police station. Anticipating trouble, they returned to their seats to secure the valuables and while doing so, heard the sound of gun shots. Witness 36 is another shop-keeper on the main bazaar who speaks to the pelting of stones at the police station, the warning by the Sub-Inspector and to the subsequent firing. Witness 38 is the General Secretary of the Anamalais National Plantation Workers' Union. He conducted the meeting at the Gandhi maidan which terminated just before the communist procession arrived. While the mike and other decorations were being removed he went towards the Post office and stood on the road-side. He corroborates the other witnesses in regard to the main incidents leading to the opening of fire by the police.

9. Of the five injured persons examined by me at the Headquarters Hospital, Coimbatore, three, viz., Ws. 40, 43 and 44 are members of the Communist union and their evidence is important in view of the version of the leaders and members of that Union dealt with below. W. 40 is the person from whom a dying declaration (Exhibit A-1) has been recorded and his deposition is that stones were being thrown by the people in the crowd at the police station and that the policemen there asked the crowd to go away. He had sustained a severe injury on the left clavicle and he admits that the bullet hit him from the front and passed out through the back near the top of his shoulder. Ws. 43 and 44, as well as W. 41 who does not belong to any Union, admit that people in the crowd threw stones at the police station before the firing started. With reference to what the witnesses placed in Group IV have stated, I may point out here that Ws. 41 and 44 say in addition that there were no stones from the police station side thrown at the crowd in the maidan. W. 42 is a member of the Union of which one Mr. Mathew is an office bearer. He speaks to the obstruction of traffic by the crowd at the cross roads and to the Sub-Inspector having caught hold of a man and pushed him towards the police station. The crowd then shouted "They have taken him to the

[28th March 1958]

police station " and began pelting stones at the police station and then he heard gun-shots. He was in the middle of the crowd near the Subramania temple when he received a bullet wound on the left arm.

10. (i) The most important of the witnesses in Group IV are Abraham Lincoln (W. 46) and Ramanathan, General Secretary of the Anamalais Plantation Workers' Union (W. 47). The President himself (W. 45) merely says that while the procession was coming in, he heard that a woman worker had fallen at Sholayar Estate and he therefore brought her in a car to be attended to by a compounder Gopalan whose dispensary is located at the Galab building mentioned previously. When the woman-worker had been attended to, he went to a neighbouring shop to take coffee and then heard the noise of gun-shots. Then he went up to the maidan and advised the crowd to disperse. Abraham Lincoln admits that he was one of the persons regulating the Communist procession on 26th January 1957, but according to him he was merely asking the people standing on the police station road and the temple road to join the people in the maidan and went towards the police station from the south. The Sub-Inspector then asked him " Does the road belong to your father? " He replied " No." The Sub-Inspector then beat him and said to a constable who was standing by " Put him in the lock-up ". The Sub-Inspector and the head constable then lifted him bodily each holding one arm and took him into the police station. The Sub-Inspector blew a whistle and thereupon some stones were thrown from behind the police station. The Sub-Inspector then asked the reserve police to " fall in " and firing started. He says that he was in any way concerned with regulating the procession at the road junction near the Post office and he does not know why he was beaten.

(ii) The evidence of Ramanathan is as follows :—

The Anamalais Plantation Workers' Union had organized a meeting at Gandhi maidan on 26th January 1957 to announce to the workers the result of a " ballot " that had been fixed for that morning on all the Estates and the course of action which they should take after 1st February 1957. While the previous meeting was going on, some 20 or 25 labourers of Pannimedu Estate came in a A.B.T. lorry and got off in front of the police station. Some of them went towards the police station and some came on to the maidan. Towards the close of the meeting, Sri Anugundu Annamalai (W. 38) who was addressing the previous meeting said " in a short while there is going to be a ௧.௧. meeting. They are going to get Rs. 2-4-0. Let not our labourers stay here. All of you had better get away." Then the mike was set up for the Anamalais Plantation Workers' Union meeting and while songs were being sung he was informed by a worker that head constable Arogyasami (W. 2) was beating the processionists and then by another worker that Abraham Lincoln was beaten at the junction of the roads and was being dragged to the police station. He, however, advised the people to keep quite. Then some stones fell from the police station side. He announced over the mike that

28th March 1958]

the workers should remain calm and then he heard the noise of gun-shots. He first thought that they might be tear-gas shells to disperse the crowd but when three people received bullet wounds and fell down he asked the workers to go home. He did not see any stones being thrown from the maidan or the road at the police station or at the Sub-Inspector's quarters. He also refers to a meeting between representatives of various unions including the Anamalais Plantation Workers' Union held at Coimbatore on 25th January 1957 to discuss the further course of action to be taken for the implementation of the award of the Special Tribunal. When he mentioned at that meeting that there was to be a ballot on 26th January 1957 to ascertain the attitude of the workers on the question of wages, Sri Anugundu Annamalai said "We can see if all of us are alive after 26th January 1957". The witness then proceeds "looking back after the firing on what Anugundu had said it appear to me now that the Anamalais National Plantation Workers' Union should have connived with the police and probably with the planters also to organize the firing which took place on 26th January 1957". He also heard that on or about 15th January 1957, some secret understanding had been reached between the planters, representatives of the two Unions affiliated to the Indian National Trade Union Congress and the police in regard to some course of action against the Anamalais Plantation Workers' Union and that Mariappa Pillai, Manager of the A.B.T. Limited, Pollachi, had said to some one (to whom he does not know) that Sri N. Mahalingam, M.L.A., the proprietor of the company was arranging something to have him (Ramanathan) and Mathuram arrested to increase his (Sri Mahalingam's) chances of success at the ensuing elections.

(iii) W. 48 was the mike-operator at the Communist meeting. According to him what Anugundu stated at the end of the previous meeting was "with the next meeting, the Communist meetings will come to an end. It would take 3 or 4 months more for any subsequent meeting." Soon after the Communist meeting commenced, the mike went off and while he was attending to it a stone hit him, and when he turned back he heard the noise of gun-shots. This stone should have been thrown from the northernmost end of the police lines and to support this he says that he had previously noticed two or three people going towards that corner. W. 50 is a labourer who says that he came along with the procession but sat down in a shop by the side of the main road. Some people on the road were saying that some one was being beaten and taken to the police station and then he heard sound of gun-shots. He saw the Sub-Inspector pointing his finger towards the crowd and a Head constable aimed in the same direction and fired and a boy and a man sitting close to him fell down. He does not know whether anybody threw any stones. The remaining witnesses 51 to 85 are all labourers belonging to the Anamalais Plantation Workers' Union. Their evidence is broadly that Abraham Lincoln was beaten and taken into the police station, that the Sub-Inspector blew a whistle, that stones then began to fall from the police station towards the crowd and that this was very soon followed by

[28th March 1958]

firing from the police station. Some of the witnesses mention other incidents. Ws. 59, 62, 63, 66, 72, 78, 79 and 85 speak to the altercation between Abraham Lincoln and the police in connection with the regulation of traffic at the road junction, although the details vary from one witnesses to another. W. 60 saw the Head constable say something to the Sub-Inspector and Abraham Lincoln being beaten by the Sub-Inspector and dragged into the police station, but in regard to what took place at the road junction his evidence is that it was he (witness) who asked the driver of a car to wait until the entire procession had passed, even though the Head constable was signalling the car to come up and later in his evidence he adds "it has been the practice for all car drivers to stop when our processions are crossing the roads". W. 79 while admitting that the processionists would not make way for the car although the Head constable and constables asked them to do so gives expression to an interesting point of view, viz., "We people in the procession were saying 'motorists can cover several miles in an hour and they may as well wait and let the processionists walking on foot pass'." In regard to stone throwing W. 84 says that stones were flung from the police station side towards the crowd, as well as from the crowd on the maidan towards police station. Ws. 63, 65, 72 and 75 say that when stones began to fall from the police station side towards the crowd, the crowd also threw stones at the police station. W. 65 adds that the flinging of stones from the maidan must have started from persons who had attended the previous meeting and who continued to sit there during the Communist meeting also. Another version given by W. 82 is that when Abraham Lincoln was beaten, the people round about asked "Why do you beat him?" and the Head constable beat them with his lathi. The people standing about then threw stones at the Head constable and the Head constable and constables threw stones at the crowd. Then the persons from the crowd in the maidan began to throw stones at the police station. Almost all the remaining witnesses say that no stones at all were flung by the crowd on the maidan or on the road towards the police station or the Sub-Inspector's quarters.

11. Coming to the witnesses in Group V, W. 86 claims to have been sitting in the front row at the communist meeting, but can say only that stones were thrown from behind the police station and he heard gun-shots. He did not see either Abraham Lincoln or the Sub-Inspector. The witness says he is a member of the S.I.P.W. (Congress) Union, but according to W. 92 he belongs to the communist union. Two other witnesses whose trade union affiliation is doubtful are Ws. 97 and 98. Both claim to be members of the Congress Union, but W. 101 (a maistry) deposes that they do not belong to it. W. 97 purports to quote certain words used by Anugundu Annamalai at the end of the previous meeting which were to the effect "We have now to make way for the meeting of the Union which is going to get Rs. 2-4-0 for the workers." The witness says that he received a stone-hit on the back of his palm but does not say whether the stones were being thrown from the maidan towards the police station or in the opposite direction.

98th March 1958]

W. 98 says that the stones fell from the police station side and the people in the crowd then began to shout and throw stones towards the police station. W. 87 says nothing about stone-throwing but says merely that there was a disturbance opposite the police station, he heard gun-shots from there and the constables came out of the police station while shooting. He did not notice any persons beyond the fence on the police station side. W. 89 says that while Abraham Lincoln was being taken to the police station, the people in the crowd shouted "Why are you taking him? If you want to arrest any one, arrest us all." Then the Sub-Inspector went in and the noise of firing was heard, and four people on the maidan fell down. The crowd then got angry, shouted "Kill us also" and began to throw stones at the police station—a version which is not spoken to by any other witness. The remaining witnesses in this group generally support the evidence of the police witnesses and the witnesses in Group II, namely, that when Abraham Lincoln was arrested, the people in the crowd began to pelt stones at the police station, that the Sub-Inspector gave a warning and that as stone-throwing continued in spite of the warning, the police opened fire.

12. The main questions of fact that arise in regard to the incidents on 26th January 1957 are—

(a) Whether Abraham Lincoln caused any obstruction to the police constables regulating traffic at the junction of the roads near the Post office and whether his arrest was legal,

(b) whether there was any understanding between the police and others as to any course of action to be taken against the A.P.W. Union on the Republic Day and whether stone-throwing first commenced from the police station side as alleged by Ramathan and the members of his Union,

(c) whether following the arrest of Abraham Lincoln stones were thrown at the police station and the Sub-Inspector's quarters from the crowd in the maidan and on the road as alleged by the Police witnesses, and

(d) whether there was a warning by the Sub-Inspector before firing was actually resorted to.

I shall proceed to review the evidence and record my findings on each of these points seriatim.

13. *Point (a) in paragraph 12.*—(i) A number of recent instances of obstruction caused to motor traffic by communist processions and incidents arising therefrom have been given in the evidence of the witnesses in Group VI as detailed in paragraph 6 and there is the independent evidence of Ws. 23, 24 and 25 that obstruction was caused on the out-skirts of the Valparai town by the particular communist procession, which was proceeding to the Gandhi maidan on the Republic Day. The words which I have quoted from the evidence of the witnesses 60 and 79 in paragraph 10 (iii) above clearly indicate that there is a tendency on the part of the members of the Anamalais Plantation Workers' Union to make a point of not having their procession broken to make way for vehicles. The actual obstruction at the Post office road junction is spoken

[28th March 1958]

to, not only by the police witnesses, but by a very large number of independent witnesses including the drivers of all the vehicles that were detained there, viz., Ws. 19, 20, 21 and 22. Though a vague allegation has been made about the Proprietor of the Company, one of whose buses was driven by W. 21, I consider that the evidence of W. 19 (Agricultural Income-tax (officer), W. 20 (Manager of an Estate) and W. 22 (a person belonging to Tirupur) is quite trustworthy. Though Abraham Lincoln says that he was not concerned with the regulation of traffic at the road junction, his presence there and an altercation between him and the Head constable (W. 2) are spoken to by a very large number of witnesses including a number of labourers belonging to the communist union. In fact, there was no reason why the Head constable should have reported to the Sub-Inspector about Abraham Lincoln at all if he had not been present at the road junction. Ws. 3 and 4 say that the Head constable put out one of his hands to stop the procession to make way for Mr. Sewell's car and Abraham Lincoln pushed aside his hand and abused him. Though the jeep and the Manager's car were allowed to go through after interference by the police, the Express bus and the Tirupur car were detained at the road junction until the entire procession had passed and the police had to stand aside on account of the attitude of Abraham Lincoln, who was the leader in charge of the section of the procession which was then turning into the police station road. His act amounts to causing obstruction to the Head constable and the constables who had been deputed to regulate the traffic at the road junction. The Sub-Inspector was standing on the road in front of the police station when the procession was coming along and the obstruction at the road junction was visible from where he was standing. When questioned by him Abraham Lincoln was aggressive in his attitude and defiant in his replies. He said that it was impossible to make way for the vehicles while a procession was marching. W. 3 also deposes that Abraham Lincoln spoke "roughly" to the Sub-Inspector. His behaviour both at the road junction and before the Sub-Inspector was certainly disorderly within the meaning of clause (12), section 3 of the Towns Nuisances Act, 1889 (Madras Act No. III of 1889) and he could, therefore, be lawfully arrested without a warrant under section 8 of the Act. (This Act had been extended to the Valparai township by a notification published in 1935—Exhibit U.) Whether the Sub-Inspector's action in arresting him then was altogether wise is a different matter which I shall deal with later; but that can have no bearing on the justification or otherwise of the action taken with reference to further developments.

(ii) I shall dispose of here the allegation made by some of the witnesses belonging to the Anamalais Plantation Workers' Union that Abraham Lincoln was beaten by the police before he was taken into the police station. There are numerous discrepancies in the evidence of these witnesses as to the number of blows given, where exactly he was beaten and whether the Sub-Inspector or the Head constable or both beat him and the evidence of none of the witnesses can be regarded as reliable. The Sub-Collector arrived at Valparai at 7-30 p.m. on 26th January

28th March 1958]

1957 and immediately inspected the police station and no complaint about any beating was made to him by Abraham Lincoln. None of the witnesses in Group II mentions any beating and W. 26 who was watching all that happened from the very beginning says that he did not see the Sub-Inspector beat Abraham Lincoln. While it is possible that the police were not particularly gentle towards Abraham Lincoln while he was taken into the police station, there is no credit-worthy evidence to show that he was beaten either at the road junction or in front of the police station before he was arrested.

14. *Point (b) in paragraph 12.*—In order to give some colour to his suggestion that there was some sort of understanding between the police, the representatives of certain other labour unions and probably the planters also in regard to the action to be taken in connection with the communist union's meeting on 26th January 1957, Ramanathan has referred to (i) the meeting between the planters and the police at the Anamalais Club on 16th January 1957, (ii) to certain words alleged to have been used by Anugundu Annamalai at Coimbatore on 25th January 1957 and towards the close of the previous meeting held at the Gandhi maidan on 26th January 1957 and (iii) what K. Mariappa Pillai is alleged to have told someone in regard to his employer Sri N. Mahalingam, M.L.A. The witnesses who speak to Anugundu's words at the Anamalais National Plantation Workers' Union meeting are Ramanathan himself (W. 47) and Ws. 48, 63, 65 and 97. According to Ws. 47, 63 and 65 the words used were "All of you had better get away. There is to be a communist meeting and they are going to get Rs. 2-4-0." The suggestion here is that "getting Rs. 2-4-0" is a vague reference to the firing that took place later. The words attributed to Anugundu by W. 48, viz., "With the next meeting, the communist meetings will come to an end and it will take 3 or 4 months more for any subsequent meeting" are entirely different from the words attributed why the three other witnesses. According to W. 97 the words used were "We have now to make way for the meeting of the union which is going to get Rs. 2-4-0 for the workers". These words may have an ironical ring but they have no sinister significance whatever. In fact there is an element of self-contradiction in Ramanathan's evidence on the point. He says that notwithstanding Annamalai's words, the people at that meeting continued to sit on for the next meeting. If really Annamalai's words had any sinister significance and he had asked his labourers to go away, they could have been in a hurry to follow his advice. Anugundu Annamalai (W. 38) himself when questioned on the point denies having used any such words and adds that he has been saying at every meeting conducted by him "By good service done by my union I expect to make other unions dissolve for themselves by the end of 1957" and that he said the same thing at the Republic Day meeting also. He also denies having made the remark "We can see if all of us are alive after 26th January 1957" at the meeting of certain union representatives held at Coimbatore on 25th January 1957. According to him, this meeting was merely for the purpose of discussing

[28th March 1958]

the then position in regard to the implementation of the award of the Tribunal. A Madras Advocate, Mr. S. Viswanathan, was there and it was merely decided to have a further meeting later. Ramanathan, however, says that the meeting decided that a strike should be organized by all the unions if the award was not implemented by 5th February 1957. In order to find out what exactly had happened at the Coimbatore meeting, I have examined the Madras Advocate, Mr. S. Viswanathan (W. 120). He says that certain negotiations for settlement of the dispute with the managements and the employees were going on with the Minister for Labour and that the meeting at Coimbatore on 25th January 1957 was merely for the purpose of ascertaining the stage at which the negotiations with the Government stood then. He placed the facts known to him before the meeting and it was decided that the position would again be reviewed at the end of the month. He denies having heard any conversation between Ramanathan and Anugundu Annamalai as alleged by Ramanathan. His evidence is much more in accord with the version of Annamalai than that of Ramanathan and I have no doubt that Ramanathan has invented the words attributed to Annamalai both at the Coimbatore meeting and at the public meeting at Valparai on the Republic Day. The evidence of the Chairman of the Planters' Association is conclusive as to what transpired at the meeting held at the Anamalais Club on 16th January 1957. The District Superintendent of Police was the only police officer present and the discussions covered security arrangements in general and there was no discussion whatsoever about the course of action to be taken in respect of any particular union or group of unions. The Circle Inspector of Police (W. 119) has spoken clearly to what transpired at the meeting between the police and the union representatives on 21st January 1957 and the proceedings of this meeting have been signed by Ramanathan and Mathuram also on behalf of the Anamalais Plantation Workers' Union. As regards what K. Mariappa Pillai is alleged to have said I have examined him as W. 116 and he categorically denies having told any one that Sri Mahalingam was arranging to have the communist leaders arrested so as to increase his chances of success at the next elections; nor did Sri Mahalingam say any such thing to him at any time. There is, therefore, not an iota of evidence to support the theory of a secret understanding between the police and other parties put forward by Ramanathan. It is in pursuance of this theory that Ramanathan has stated that while the previous meeting at the maidan was in progress, an A.B.T. lorry deposited a number of labourers in front of the police station, that some of them went towards the police lines and that the others came on to the maidan. The suggestion implied is that the labourers who went towards the police lines might have thrown stones at the crowd, as alleged by most of the witnesses in Group IV; but there is hardly any other evidence to indicate that there were any outsiders (i.e. persons other than police personnel and the women and children of the constables' families) beyond the fence on the police station side of the road. The evidence of the Monigar (W. 33) is important in this connection. His house is

28th March 1958]

on the police station road and is separated from the police block of buildings only by the parade ground and the open space behind the police station is in front of his house. He states definitely that there were no persons other than the womenfolk of the constables either in the police lines or in the open space behind or around the police station or between the police station and the Sub-Inspector's quarters. There are numerous discrepancies between the witnesses in Group IV as to the particular portion beyond the fence from which stones were thrown at the crowd. According to most of them, the stones came from behind the police station, while several others say that they were thrown from the sides and a few that they were from the direction of the police lines. One witness, W. 76, even claims to have seen "with his own eyes" four police constables throwing stones from inside the police station! No one has stated that he received any injury from a stone thrown from the police station side and the only witness, W. 97 who says that he was hit by a stone says nothing about the direction from which the stone came. The evidence of the wounded persons examined by me at the Headquarters Hospital, Coimbatore, is entitled to great weight on the point as they have not had any contact with outsiders from the date of the occurrence. None of them speaks to any stones being thrown from the police station side and two of them, Ws. 41 and 44 say definitely that there were no stones thrown at the crowd in the maidan from the police station side. The suggestion that there was a secret understanding between the police and other interests to take some kind of action against the Anamalais Plantation Workers' Union on the Republic Day and that in addition to beating and arresting Abraham Lincoln stones were thrown at the members of the union from the police station side of the road is preposterous and fantastic. On the evidence on record, I reject the suggestion and find that there was no such understanding and that no stones at all were thrown at the crowd from the police station side.

15. *Point (c) in paragraph 12.*—There is ample evidence to prove that while Abraham Lincoln was being taken to the police station, there was a commotion and the crowd surged forward towards the police station and stones were thrown at the Sub-Inspector and the police constables. That the feelings of the people in the crowd were roused by the arrest of Abraham Lincoln is clear from the evidence of the labourers who belong to the Anamalais Plantation Workers' Union itself. A number of witnesses in this group have stated that the people stood up and shouts were heard "They are taking our leader inside" or words to that effect. The lathi charge that was first tried was made only by a head constable and three constables and this appears to have been little more than an attempt to beat back the persons who were coming on to the road from the maidan. As was to be expected this proved quite ineffective and the police had to rush into the police station, virtually to seek shelter there. The evidence is overwhelming that the stone-throwing continued and

[28th March 1958]

increased in intensity even after the Sub-Inspector and the constables had gone into the police station. All the police witnesses and the witnesses in Group II who speak to the main incidents of the day, viz., Ws. 26, 27, 30, 36 and 38 are unanimous on the point. The noise caused by the stones hitting the walls, the wood-work, the asbestos roofing and the glass panes of the police station and the Sub-Inspector's quarters was so great that the Monigar (W. 33) came out of his house on to the road and the Sub-Postmaster and his clerk (Ws. 34 and 35) left their seats and looked out of the window to see what was going on and saw stones being pelted in large numbers at the police station. I consider that the evidence of the egg-seller (W. 31) who does not belong to Valparai and who had taken shelter in the Sub-Inspector's house itself to be quite reliable in regard to what he actually speaks to. The extensive damage caused to the police station and the Sub-Inspector's quarters, the marks on the walls, the holes in the roof, the broken flower pots and the large number of stones strewn about found by the Sub-Collector when he reached Valparai at 7-30 p.m. on 26th January 1957 and the photographs taken by W. 26 (Exhibits S and S-1) immediately after the crowd had dispersed leave no room for doubt that both the police station and the Sub-Inspector's quarters had been subjected to a heavy and prolonged bombardment with stones. When I inspected the police station on the evening of 30th January 1957 some recent holes made in the asbestos roofing were shown to me and I then casually remarked that if these holes had been made by the stones thrown at the police station, some of the stones would probably be left on the roof itself. On coming out, a number of stones big and small were actually found on the front side of the roof and these were gathered under a mahazar (Exhibit M-5). No one drew my attention to these stones and no one could have anticipated my remark; I have, therefore, no doubt that the stones had been on the roof from the day of the occurrence. My finding on point (c) is that as soon as Abraham Lincoln was arrested and taken towards the police station, the crowd in front of the station started pelting stones, that the stone-throwing increased in intensity after the Sub-Inspector and constables went into the police station and continued without abatement until the crowd began to disperse as a result of the opening of fire.

16. *Point (d) in paragraph 12.*—Most of the witnesses in Group IV belonging to the Anamalais Plantation Workers' Union say that no warning of any sort was given before firing was resorted to; but I attach no importance to their evidence on this point as they are clearly interested in trying to throw as much blame as possible on the police. Ws. 26, 27, 29, 30, 31 and 38 all corroborate the evidence of the Sub-Inspector that before fire was opened he shouted out "Run away or I will open fire". Ws. 26, 27, 30 and 38 were in a position to see the Sub-Inspector clearly on the verandah and were to the north-west of the police station at distances varying from 60 to 90 yards from there. There

28th March 1958]

is nothing particularly improbable in their having heard the Sub-Inspector shouting in spite of the noise created by the crowd, as the crowd should have been concentrated towards the south-west, vide Exhibit F, and I see no reason to discredit their evidence. The need for giving a warning before opening fire is so well-known to police officers that I do not think it at all likely that it would have been omitted in this case. In this connection, I may refer to the evidence of Abdulla, the injured person from whom a dying declaration was recorded that when stones were thrown at the police station, the policemen there asked the crowd to go away. It is no doubt true that the warning actually given by the Sub-Inspector was not very elaborate and consisted merely of the few Tamil words “ சுட்டுப்புடுவோன், ஒடிப்போங்கோ, ஒடிப்போங்கோ. ” but it seems to me that anything more was not possible in the particular situation which the Sub-Inspector had to face. It was essential that no time should be lost; for the crowd was almost at the fence just a few feet in front of the verandah and if it had obtained a foothold in the police station, there is no doubt that the entire police force would have been over-run with the risk of all arms and ammunition there falling into the hands of the rioters. My finding is, therefore, that such warning as was possible in the circumstances of the case was given before fire was actually opened.

17. I now come to the most important question to be decided, namely, whether the opening of fire was justified in this case. Briefly, the sequence of events just before the firing was as follows: When Abraham Lincoln was arrested there was a commotion in the crowd on the maidan. People shouted and came forward towards the police station and stones began to be pelted at the Sub-Inspector and the constables. The Sub-Inspector threatened a lathi charge and as stone-throwing did not stop a lathi charge was actually made by the constables standing on the spot. There was, however, no question of dispersing the crowd at this stage and the Sub-Inspector's intention was merely to put a stop to the pelting of stones and to clear the road in front of the police station. As more stones were being thrown the Sub-Inspector and the constables were practically compelled to go into the police station for shelter. It is not clear whether the mob wanted to have Abraham Lincoln released or whether it was merely giving vent to its fury at the incipient lathi charge; but the stone throwing increased in intensity after the Sub-Inspector and constables had gone in and both the police station and the Sub-Inspector's quarters were subjected to a veritable bombardment. The Sub-Inspector's wife and children began to cry in his quarters. Though the crowd had originally gathered at the maidan for a lawful purpose, viz., for participating in a meeting, it was at this stage something much worse than an ordinary unlawful assembly or an assembly likely to cause a disturbance of the public peace which could be commanded to disperse under section 127, Criminal Procedure Code; it was a riotous mob indulging in the most flagrant form of violence. It had to be dispersed and the only question was how. There were some ex-servicemen in the crowd and it had advanced to the fence

[28th March 1958]

which was just a few feet in front of the police station. There was an imminent risk of the police station being over-run, the police party being wiped out and the arms and ammunition there falling into the hands of disruptive elements. The police force at the disposal of the Sub-Inspector consisted of the normal staff of one head constable and eight constables and one section of the armed reserve consisting of ten men in all of whom one, the head constable, was ill and unfit for duty. Even an organized lathi charge by such a small body of men would have been worse than useless—it would have been foolish—for the purpose of dispersing an angry and violent mob consisting of 2,000 persons or more. In these circumstances I consider that the resort to fire arms to disperse the crowd was not only fully justified but that it was the only possible course which was open to the Sub-Inspector to deal with the situation.

18. It is unfortunate that in this case there was no time for giving any elaborate warning and for explaining to the crowd that in the event of fire being opened, fire would be effective but such warning as was possible and expedient was given and fire was opened only when the mob continued to pelt stones in spite of the warning. In this connection, I may point out certain injuries sustained by the reserve constables, Vairavan (W. 7) and Yakub Sahib (W. 11). Vairavan fired five of the total of ten rounds used in dispersing the mob and he deposes that the injury on his left ring-finger was caused by a stone-hit while he was holding his rifle after firing the first two rounds. W. 11 also deposes that two stones hit him while he was standing in the verandah. Both W. 9 and W. 11 came into the scene only when the firing party was actually called out and the injuries received by them show clearly that the stone throwing continued during the earlier stages of the firing. I may also observe that when the mob became riotous and began to raid the police station and the Sub-Inspector's quarters, the situation was not merely one of dealing with an unlawful assembly, but one in which the Sub-Inspector and the constables were entitled to exercise their right of private defence of person and of property; and an elaborate warning is not to be expected at that stage.

19. (i) The next question to be considered is whether any more force was used than was necessary. Once the need for firing is conceded, the Sub-Inspector was the best judge of the number of rounds to be fired and when the "cease fire" order should be given. He deposes that after the first two rounds were fired, he paused a while to see what the effect was but there were shouts "They are blanks. They are blanks" and the crowd was still rushing towards the police station as if it wanted to enter it. The shouts regarding shots being blank are spoken to by a number of other witnesses also including the labourers belonging to the Anamalais Plantation Workers' Union and there is also the circumstance of the injuries to the reserve constables Ws. 7 and 11 which

28th March 1958]

I have mentioned previously to indicate that stone-throwing was continued after the first two shots. Considering the large crowd that had to be dealt with and its mood when firing started, there is no reason for supposing that the number of rounds actually fired, viz., 10 was excessive. The Sub-Inspector says that he ordered "cease fire" as soon as the crowd showed signs of retreating and I have no doubt that it is true.

(ii) Including Gnanamuthu who died the next day, four persons were killed as a result of the firing and five persons were wounded. The post-mortem certificates show that of the two persons who died on the maidan, one Appavoo had his right clavicle "reduced to fragments" and one of his right ribs was also fractured showing that he was hit from the front. Abdulla who was one of the persons injured on the maidan had his left clavicle fractured and he admits that the bullet hit him from the front. No one had sustained any injury which could be said to be due to a hit from behind. There is, therefore, no reason for even suspecting that firing was continued after the crowd had begun to disperse as alleged by one or two witnesses belonging to the Anamalais Plantation Workers' Union.

(iii) It has been suggested in some quarters that the firing in this case was somewhat indiscriminate, because none of the persons in the front portion of the crowd was injured and two of the injured persons were found in the front portion of Ellappa Rao's shop. In considering this matter, allowance must be made for the topographical features mentioned in paragraph 5. There is a live fence around the police station and the reserve constables had to shoot over the fence. There was also a downward slope in the maidan from the police station to the main road. These circumstances adequately account for the fact that the persons hit were in the middle of the maidan or near the bottom. Also the shape of the maidan is such that most of it lies in a south-westerly direction from the police station and Ellappa Rao's shop lies across the road opposite the lowest point (i.e., the south-west corner) of the maidan. Ellappa Rao himself says that the two injured persons rushed into his shop and fell down there and one of them Gnanamuthu has stated in his dying declaration (Exhibit B-1) that he was standing in front of the shop when he was hit. A glance at the sketch Exhibit 'F' would show that Ellappa Rao's shop itself is more or less in the line of firing that had to be resorted to and I consider that the presence of the injured persons at the shop and the possibility of their having been mere spectators standing on the road in front of the shop do not justify any inference of indiscriminate firing.

(iv) The public feeling immediately after the incident would also be relevant in considering whether there was any excessive or indiscriminate firing. The Sub-Collector arrived at Valparai at 7-30 p.m. on 26th January 1957 and he says that during his rounds of inspection he talked to the shop-keepers and local residents and did not notice any sign of resentment on the part of any one.

[28th March 1958]

Some of the residents in fact told him that they thought that but for the firing, the police station would have been over-run and the police party wiped out. He found the cinema at Rottikadai, three miles from Valparai working. There was no strike or hartal in any of the Estates as a result of the firing and the Sunday shandy at Valparai was held as usual and was largely attended on 27th January 1957. Funeral processions were held in respect of the four persons killed and there were no demonstrations by any workers in that connection. Twenty-eight persons alleged to have been discovered while writing inflammatory posters calling for revenge were no doubt produced before the Sub-Collector on 31st January 1957 with a First Information Report under section 107, Criminal Procedure Code; but this is obviously an attempt of the leaders of the Anamalais Plantation Workers' Union to exploit the situation and cannot be regarded as representing the spontaneous reaction of the rank and file of labourers. Taking all the circumstances together, I find that the firing was in no way excessive or indiscriminate and that no more force was used than was necessary to disperse the riotous mob.

20. The immediate occasion for the pelting of stones by the crowd in this case was Abraham Lincoln's arrest. I have already found that the Sub-Inspector acted well within his powers in making the arrest, but the question remains whether this was a wise thing to do at that particular moment. In support of the Sub-Inspector's action, it may be contended that Abraham Lincoln had openly flouted the authority of the police right in front of the police station and any failure to take immediate action might be interpreted as a sign of weakness providing a handle for propaganda by the Anamalais Plantation Workers' Union and might also indirectly encourage the tendency towards violence noticeable in many of the activities of its members on the estates. Such considerations would have had great force if Abraham Lincoln had actually been arrested at the spot where the motor vehicles were detained in order to maintain the right of the public to have unfettered use of the highways. But as a matter of fact in spite of the presence of the police, some vehicles had to wait for 10 minutes or more at the junction of the roads near the post office until the entire procession had passed the point, and the harm, if any, caused by the inability of the constables to enforce the rights of the public had already been done. The question, therefore, narrows down to whether there was much more to be lost if the Sub-Inspector had delayed questioning and arresting Abraham Lincoln till after the meeting was over and had merely taken steps to obtain a warrant for his arrest from a Magistrate. Several instances where members of the Anamalais Plantation Workers' Union had behaved in a disorderly and high-handed manner had previously been brought to the Sub-Inspector's notice in connection with his duties and the Union had also given notice of "direct action" to the Managers a few days before and there were before him when he made the arrest some 2,000 persons belonging to that Union. The

28th March 1958]

arrest of a leader is bound to have some kind of reaction among the followers. It may be conceded that all crowds do not resort to violence simply because one of their leaders is arrested and that such a turn was not a necessary and inevitable consequence in respect of this particular crowd also. But having regard to the antecedents of the members of the Anamalais Plantation Workers' Union, it should have been obvious that there was a fair degree of probability of this crowd becoming unruly and violent as a result of the arrest of one of its leaders. Ordinary prudence should have suggested to the Sub-Inspector the inadvisability of taking a step which involved a risk, however remote, of the crowd becoming violent; for the police force at his disposal was not sufficient to deal with such a contingency by any means short of opening fire. Nor can it be said that the offence committed by Abraham Lincoln was so serious as to call for immediate arrest irrespective of consequences. After considering all aspects of the matter, I consider that while the Sub-Inspector's action cannot be definitely characterised as tactless, he was somewhat thoughtless and erred in his judgment when he questioned and arrested Abraham Lincoln at the particular juncture when the meeting of the Communist Union was about to commence.

20th February 1957.

T. N. S. RAGHAVAN.

APPENDIX II.

[Vide answer to starred question No. 442 asked by Sri A. R. Marimuthu at the meeting of the Legislative Assembly held on 28th March 1958, page 107 supra.]

Short note on the assignment policy of the Government.

1. Lands at the disposal of Government is granted either by assignment or by alienation. Assignment is resorted to where the grantee is either a private body, institution or a person.

2. Non-valuable lands are assigned only to landless and poor persons who are likely to engage themselves in direct cultivation. Due regard is paid to the special claims of ex-tappers thrown out of employment owing to the Prohibition policy of the Government. The maximum extent of land that may be assigned to a person shall be that which together with all the land if any owned by him makes a total extent equivalent to 5 acres of *dry* land; 2 acres of dry land being treated as equivalent to one acre of wet. The land is assigned free of cost, but the value of trees, wells, etc., is collected. Certain important conditions subject to which the assignment is made are—

(1) The land should be brought under cultivation within three years from the date of assignment.

(2) It should not be sold or alienated for a period of ten years.

[28th March 1958]

(3) The land should be cultivated by the assignee himself or by members of his family or by hired labour.

Lands in the proximity of towns should ordinarily be sold in public auction. Other valuable lands are sold in public auction or at market rate, whichever is advantageous to the Government.

Valuable lands other than those in the proximity of towns can be assigned to the landless and poor on collection of market value at once or in easy instalments. Pattas will be issued only after the entire land value is collected. If the assignee is a sivoijamadar who has spent considerable amount of money and labour on the land, the market value is as far as possible fixed at the value of land prior to its improvement.

All types of valuable lands can also be assigned to deserving landless and poor persons free of cost subject to the condition that the possession of the land is not transferred to any outsider, i.e., to any one who is not the legal heir of the assignee.

In villages where considerable extents of lands are available, the Revenue Divisional Officers should, and in all other cases, may, set apart a specific area for assignment to the Harijans. Non-valuable lands so reserved are assigned to Harijans free of cost. In respect of valuable lands so reserved, market value is collected. The assignment is made subject to the conditions that the land should not be alienated at all for ten years, that thereafter the lands can be alienated only to another Harijan, and that there should be no default in the payment of land revenue.

Normally, communal land (i.e., poromboke) is not assigned. Grazing ground poramboke is not assigned unless sufficient grazing ground is available to serve the needs of cattle at the rate of one acre of pasture per head of cattle. Tank bed lands are not assigned without consulting the technical authority.

Lands in the vicinity of reserved forests up to a margin of 2 to 3 chains, margins of canals, channels, streams, etc. (1 chain on either side in the case of major canals, etc., and 30 links in the case of minor canals) are not to be assigned. Special rules have been framed for assigning lands containing topes or valuable trees or lands within cantonment limits, lands reserved under section 26 of the Forest Act, lands within port limits or in the vicinity of railway stations or aerodromes or landing grounds or land containing minerals, quarries, etc., or padugai land.

Under the assignment policy of the Government as enunciated in 1949, political sufferers were given first preference in the matter of assignment of land. The rules then in force provided for the assignment of 10 acres of dry land or 5 acres of wet land to each political sufferer whether he was a landless poor person or not. The assignment was free of land value but subject to special conditions. The date 31st March 1948 was fixed as the last date for receipt of applications from political sufferers for grant of land under this scheme. The scheme referred to above was discontinued

28th March 1958]

in 1952. In the following cases the assignment already ordered were not interfered with viz., (1) where possession of land was given and patta issued; and (2) where possession was not given but patta was issued. To meet cases of individual hardship arising out of the discontinuance of the scheme for grant of lands to political sufferers, certain provisions were also made in respect of provisional assignments already made. No attempt shall be accepted to raise the extent of land already assigned to a political sufferer to make up any deficiency. But extents already assigned to political sufferers will be valid up to the maximum in force at the time of assignment. The present position in regard to assignment of lands to political sufferers is they are now eligible for assignment of lands free of cost only if they are also landless and poor persons and are likely to engage themselves in direct cultivation. Even then, they shall not be entitled to any preference over other landless poor persons. There is no objection however to the application submitted by a political sufferer when the old scheme was in force, being treated as an application from a landless and poor person for purposes of the assignment but the question of assignment in such cases should be taken up *de novo* after considering the claims of other landless poor persons and after observing all the usual formalities. In 1949, when the Government decided to assign lands to political sufferers, one of the conditions imposed was that the allottees should not sell or otherwise alienate such lands for a period of ten years, on pain of cancellation of assignment. Some political sufferers, who were assigned lands, represented that this condition was causing hardship to them. The Government have therefore re-examined the question recently and have passed orders cancelling the restriction on the alienation of lands assigned to political sufferers.

Under the assignment policy of Government as enunciated in 1949, ex-servicemen who did not possess more than 5 acres of wet land or more than 10 acres of dry land were eligible for cost-free assignment of that extent of land which together with the land already owned by them made up a total extent of 5 acres wet or 10 acres dry, in each case. The assignment was subject to the same terms and conditions as those which applied to political sufferers. Families of ex-servicemen who died while in active service were also eligible for assignment of land under this scheme. The scheme referred to above was discontinued in 1952, and 1st July 1952 was prescribed as the last date for receipt of applications from ex-servicemen. Ex-servicemen who submitted their applications for assignment of lands under the old scheme, before the expiry of the time-limit referred to above and who own less than 5 acres but not less than $2\frac{1}{2}$ acres of wet land, or less than 10 acres, but not less than 5 acres of dry land, were eligible for assignment of *non-valuable* lands free of cost as under the old scheme whether they were prepared to take to direct cultivation or not. But their claims were considered only next in preference to landless poor persons.

[28th March 1958]

Ex-servicemen who besides being poor own less than $2\frac{1}{2}$ acres of wet land or 5 acres of dry land and who were prepared to take to direct cultivation, were landless poor persons. They were, therefore, besides being eligible for assignment of non-valuable lands free of cost as under the old scheme had the benefit of the concession provided in the matter of assignment of *valuable* lands to landless and poor persons. The present position in regard to assignment of lands to ex-servicemen is, ex-servicemen who have applied for assignment of lands after the expiry of the time-limit specified above or who may apply for assignment thereafter, shall be eligible for assignment of lands only if they are landless and poor persons who are likely to engage themselves in direct cultivation. Even then, they shall not be entitled to any preference over other landless poor persons. There is no objection to the application submitted by an ex-serviceman under the old scheme being treated as an application from a landless poor person; but, the question of assignment shall be taken up *de novo* after considering the claims of other landless and poor persons and after observing the usual formalities.

Previously the District Collectors were alone competent to assign both valuable and non-valuable lands. On the recommendation of the District Revenue Administration Enquiry Committee the Government have passed orders empowering the Revenue Divisional Officers to assign valuable lands and empowering Tahsildars to assign non-valuable lands, with a view to relieving Collectors of routine work so that they can devote better attention to more important items of work. On the recommendation of the Board of Revenue, the Government have passed orders in February 1956 empowering the Independent Deputy Tahsildars, Deputy Tahsildars employed specially for assignment work, and Special Assignment Tahsildars to assign non-valuable lands. The Government have also been sanctioning special staff for assignment work in the several districts to deal promptly with the increasing number of applications received from landless poor persons. With a view to watching the progress of assignment work in the several districts the Board of Revenue gets a monthly report from the Collectors and reviews the progress.